union christian college

alwaye

'71

DEDICATED TO:

PROF. C. P. MATHEW

PROF. KUTTIPUZHA KRISHNA PILLAI

REV. T. V. JOHN

UNION CHRISTIAN COLLEGE LIBRARY
ALWAYE-2 KERALA

" ...the tumult and the shouting dies
the captains and kings depart
still stands thine ancient sacrifice
a humble and contrite heart.... "

PROF. C. P. MATHEW

"MY LIFE IS MY MESSAGE"

കുററിപ്പുഴ

ഒരു യുഗത്തിൻെറ ശബ്ദം

Rev. T. V. JOHN

SILENT SERVICE

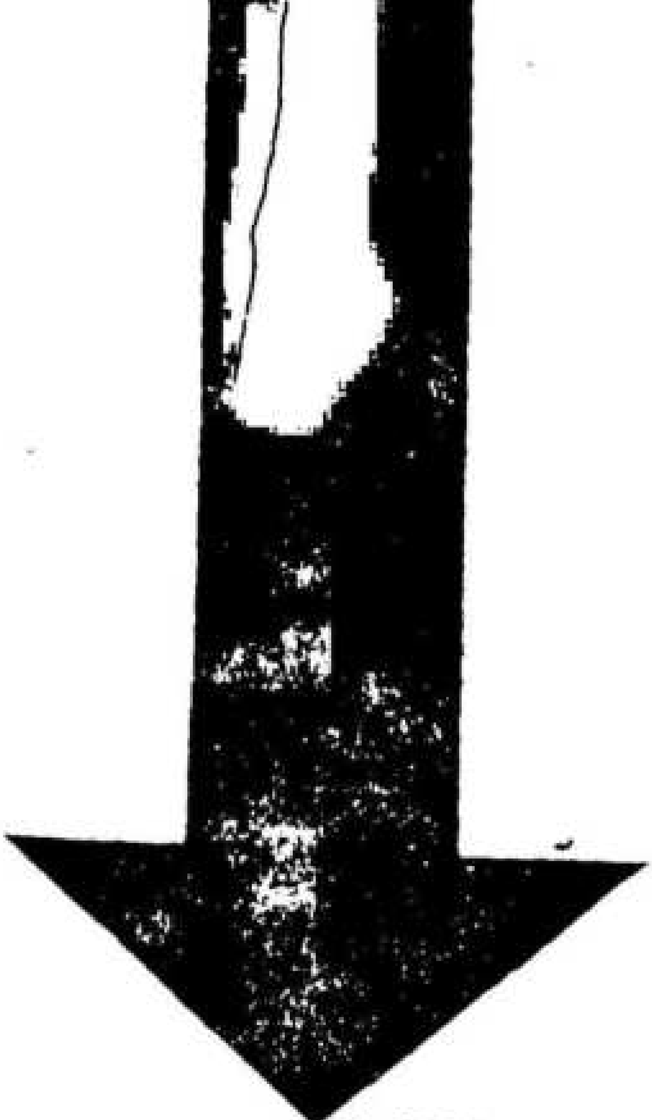

സുഹൃത്തേ,

ജനനം വേദനാജനകമാണ്
വേദനാജനകമായ ജനനമാണ്
ഈ ഉപഹാരത്തിനുമുണ്ടായത്
ഞങ്ങളുടെ പാതയിൽ നിറയെ
കല്ലുകളും മുള്ളുകളുമായിരുന്നു
പക്ഷെ; ഞങ്ങൾ നേരിട്ടു —
ഈ പുസ്തകത്താളൊരുക്കാൻ
പൂക്കൾ ഇറുത്ത കരങ്ങൾ അനവധി
യാണ്. വികാരങ്ങളെ പ്രതിനിധീ
കരിക്കാൻ മനുഷ്യൻ കണ്ടുപിടിച്ച
വാക്കുകളും ചായങ്ങളും എത്രയോ
തുച്ഛങ്ങളാണെന്ന് ഇവർക്ക്
നന്ദിപറയാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴാണ്
മനസ്സിലാകുക.
ഈ ഉപഹാരം നിങ്ങളുടെ-
മുന്നിൽ കാഴ്ചവെക്കുന്നു,
സ്നേഹവായ്പോടെ
സമർപ്പിക്കുന്നു.
സ്വീകരിച്ചു — സ്നേഹിച്ചു
നിങ്ങളുടെ,

എൻ. ജെ. മാത്യൂസ്

editorial board

c. t. benjamin, m. a., m. r. e. (patron)

p. g. kesavan potti, m. sc. (treasurer)

k. k. abraham, m. a.

d. johnson, m. a.

p. c. koshy, m. a.

m. madhavankutty, m. sc.

p. v. narayanan namboodiri, m. a.

l. l. paul sundar, m. a.

alice mathew

michael tharakan

r. mohankumar

oommen benjamin

v. rama bhat

r. sarada

saramma chacko

m. sathyanathan

n. j. mathews (convener)

from the principal's desk

I am happy to pen these few words at the instance of the Editorial Board o the College Magazine. The College Magazine is entering a new era of greater participatio by the students on a formal plane. In previous years also the participation of students wa no less; but it wasn't given such a formal colour as now by having elected representative on the Board. The merits of election as against nomination for specialised pieces of wor need not be discussed here now. Suffice it to say that since we are given a new Constitutio we should try to work it in the best manner possible. I am sure there will be the fulles measure of enthusiastic support and effort from the whole college community to make th College Magazine as useful and attractive as possible.

I cannot close this brief note without a reference to the three great teachers this college — all of whom passed away during this academic year. Prof. C. P. Mathew Prof. Kuttipuzha Krishna Pillai and Rev. Fr. T V. John were all great in their own field Tributes are paid to these great Gurus elsewhere and in various ways in this editio When we see men of such stature and integrity passing away one after another, a questio that rises in our minds is whether the values they stood for also pass with them. Th moral rectitude, the courage of conviction, the passion for justice and freedom and th exacting sense of responsibility and duty that shone forth in these lives were and are wonder and a challenge to those of us who are granted to people this planet for a litt more while. It is by matching our lives to the standards and goals set by these de departed that we honour them and also see for ourselves to what extent we make o living worthwhile.

I must congratulate the Editorial Board and all others who have put in strenuo and sincere work to bring out this Magazine at the proper time and in the proper mann I wish that the young talents exhibited here do not stop with these pages, but continue grow from strength to strength in the years to come.

C. T. Benjami

March, 27, 1971

Principal

We thank the tireless friends of

Industrial City Press, Udyogamandal,

Who did this Magazine in record time.

Many are the names coming before us.

Jose, Paul, Lazar, George.........

Daily for his genuine ideas.........

Of course with the inspiring guidance

of our "Joseph chettan".

We bow before you comrades!

We Salute You! – Ed.

well wishers

abdul hameed m. m. and sons	alwaye
aluminium fabricating company	ernakulam
anakkat transport	alwaye
apsara	alwaye
aranya	alwaye
aristo radio and motor house	alwaye
bharat hardwares	alwaye
central pictures	kottayam
champion studio	alwaye
dr. (mrs.) p. m. cherian	karukachal
dhanalakshmi bank ltd.	trichur
dinny films	kottayam
doney varghese	piravom
elite fabrics	trichur
elson garments	alwaye
f. a. c. t. ltd.	udyogamandal
fashion fabrics	trichur
federal bank ltd.	alwaye
gosris hardwares	ernakulam
hindustan insecticides ltd.	udyogamandal
hotel primrose	ernakulam
indian tobacco company	coimbatore
jay and j fabrics and swapna	alwaye
kerala kuries	alwaye
kerala pharmacy	alwaye
laboratory equipment stores	ernakulam
monzee's lubricating centre	cherai
neelankal chitty fund	piravom
oktopals	trichur
pai, g. s. and co.	alwaye
parekadavil stores	eraviperoor
paulose, a. k.	mekkad
paul abrao and sons	cochin
premier electricals	alwaye
priya	alwaye
ratna mahal	alwaye
sajeeva pharmacy	alwaye
sports centre	ernakulam
st. mary's oil mills	piravom
swarga shoe mart	alwaye
t. c. c. ltd.	udyogamandal
tea's aroma	alwaye
thomas, a. v. and co.	cochin
travancore timbers	kottayam
victory press	kottayam
well wisher	kottayam
wireless metro	alwaye
yesgee stores	n. parur

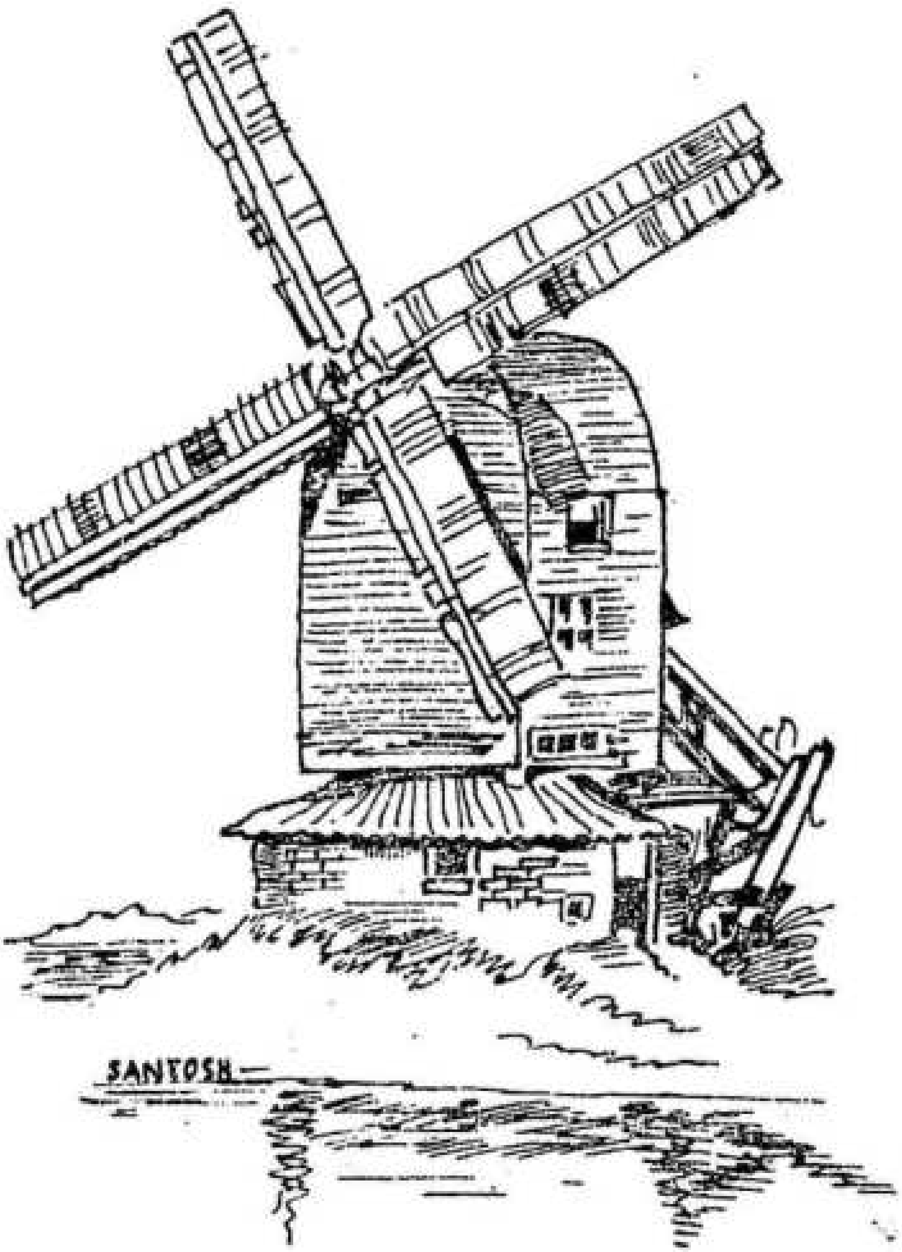

English section

our contributors

bejoy joseph	i p. d - gr. iii
george m. p.	i p. d - gr. i
john george	i p. d - gr. ii
joseph a. j.	ii b. a. - econs.
krishnan gopinath	ii b. a. - eng.
markose mathai	i b. sc. - phys.
mohankumar r.	i m. a. - eng.
ninan george m.	iii b. sc. - chem.
paul d. r. k.	iii b. a. - eng.
rajive kummar t. v.	ii b. sc. - phys.
ravi thomas	ii b. sc. chem.
sadanandan k. p.	ii b. a. - econs.
sara t. p.	ii m. sc. - phys.
thomas mathew p.	old student
thommen m.	old student

m. thommen

a burning and a shining light

(Tributes to Late Prof: C. P. Mathew. The following is text of the address given in the Memorial Service at the U. C. C. Chapel on 27 September, 1970 - Ed.)

"He was a burning and a shining light, and you were willing for a season to rejoice in his light"
(St. John 5:35)

These words, spoken by our Lord about John the Baptist might well be applied to the dear departed soul, to honour and remember whom we have met together this evening. Prof: C. P. Mathew was literally a friend. philosopher and guide to many in this place for quite half a century. Only three days have elapsed since he was taken from us. His passing was so sudden and unexpected that we can hardly yet realize that he is no longer with us. My own association with him, first as my professor in this college, and later as a respected senior friend and neighbour in close co-operation in many matters of common interest, stretches over a long period of forty-six years. Indeed I deem it a privilege to be allowed to say a few words about him in this memorial service. You will forgive me if my remarks savour too much of personal reminiscences. I can't help it.

Ever since the year 1924, when for four consecutive years I had the privilege to sit at his feet as a student of philosophy, and all through the subsequent years during which the teacher-student relationship ripened into a close contact and friendship, if I may say so without

presumption, his life has held up before me the untarnished image of a great teacher, a deep thinker, an eloquent speaker, a distinguished leader, a man of wide and varied interests and untiring zeal for the public good, and above all a genuine Christian and a genial friend. Even till a day before his death when he was removed to the hospital his astute brain was active and his hands were not idle. He really died in harness, marking the blessed end of a blessed life for which we can all be sincerely thankful.

Within the compass of a brief address, there is neither the time nor the call for an exhaustive enumeration of his many achievements nor a full assessment of his character and personality. The former, if only just to mention them, would make an impressive list: from the roles of professor and Principal, to those of member of Parliament, member of the Central Committee of the World Council of Churches, member of the Mission of Fellowship to England, Church leader, scholar, speaker, writer and so on. His was indeed a record of long, distinguished and devoted service alike of church and nation. Teaching was his chief vocation and he delighted in it. Generations of students hold him in high esteem, affection and admiration.

It is as a founder-member of the Union Christian College that he claims our attention first and foremost. Years before the founding of this College in 1921, even while a student at the Madras Christian College, Mr. Mathew came under the spell of Mr. K. C. Chacko, who was then lecturer in philosophy at that College, and was popularly known as "the Saint of the Madras Christian College." More than their academic interest in the subject of philosophy it was their common Christian concern and sense of Christian vocation that knit and held them together in a close life-long friendship. With Mr. V. M. Ittyerah, a college-mate and colleague of Mr. Mathew at the Madras Christian College, they formed the trio which unitedly conceived the idea of the Union Christian College, and after a long period of prayerful preparation, launched out from the shelter and security of their Alma Mater to give shape to their dream. It was at this stage that Mr. A. M. Varki also joined them and assumed Principalship of the newly founded College. I cannot linger long on the founding of the College, which in itself is a big and inspiring episode. I would only mention three points connected with it, which Mr. Mathew shared with the rest of his team - their vision of a common task to which God called them, their consecration to it, and the sacrifice which it involved for each and all of them. Mr. Mathew remained faithful to his vision throughout his life in the same spirit of self-dedication and self sacrifice with which he set about it. In these days when higher education is regarded mainly as a stepping-stone to lucrative jobs, and men with a sense of christian-vocation and devotion to work are so rare, the example of such a brilliant and devoted man like Mr. Mathew is a standing monument to the reality and worth-whilenness of christian views and values. Sacrifice is a much -- misunderstood and discredited word now-a-days. And Christian sacrifice is even more suspect. We can easily advance cogent and convincing arguments to explain away the need and the possibility of any kind of sacrifice, especially financial. But the example of the pioneers and founders of this college is such as makes this line of thinking appear shallow and selfish to the core. Men of Mr. Mathew's calibre were capable of real sacrifices and they did make them. Some might consider them fools, but they were fools for Christ's sake, and it is their folly which should make us wise.

Mr. Mathew was not crazy for amassing money. He had few possessions. He didn't like being cluttered up with too many things. His high christian idealism and nationalism, and his deep admiration for Gandhiji and other National Leaders resulted in a simplicity of life and poverty of spirit which made him contented and happy in his lot. Among his very rich relations he never felt small or self-conscious; but he expressed real concern lest the abundance of their wealth should make them blind to spiritual values. I remember once in his scripture class, which we enjoyed so much, he made a passing reference to Gandhiji, and one thing which he said about Gandhiji and which has stuck in my mind all these years is his remark that "Gandhiji was not ashamed to be poor." Mr. Mathew was not a poor man according to our standards; neither was he rich; but he was not ashamed of poverty.

He loathed and hated slackness. He had a temper which at times blazed out. But it was nearly always

over somebody's intolerable slackness or stupidity. I remember an incident which happened as far back as 1925 when I was an in-mate of the South-East, now Holland Hostel, where he was my warden. I lay ill in the hostel for a few days. It was the duty of the Mess Contractor, then a man named Kutten Nair, to send sick-diet to the hostel. One day the poor man forgot to do so. Having waited for my "Kanji" till 11 A. M., I crawled up to the Warden's room and reported the matter. Kutten Nair was immediately sent for. No sooner had he peeped in at the Warden's door, than Mr. Mathew sprang from his chair, asked him why he had not yet sent the sick-diet, and before the poor old man had time to say a word in reply, I saw him go spinning like a top and fleeing for his very life. I felt really sorry for having reported the matter. Servants and subordinates in those days dreaded him, but also loved him, because his indignation which at times rose high was never selfish or mean.

Mr. Mathew had a wonderfully clear-cut intelligence and a fertile brain. He had also a remarkable rectitude in thought and act. He loved good talk, good company and good food. He liked entertaining and being entertained. His family life, with his gifted aristocratic and able partner, who was also a rare combination of wit and wisdom, was happy in spite of the fact that they had no children. The sad and early demise of Mrs. Mathew made him lonely. But it never made him bitter or brooding. He plunged him self whole-heartedly into the work which God gave him to finish.

In his latter days his one obsession was ecumenism and the re-union of Churches. He made his strong voice heard not only in the Councils and Committes of his own Church, in which he had a unique place, but also in other churches in Kerala and outside. He was the moving spirt behind the ecumenical dialogues which have been going on in Alwaye for years, in the meetings of which members of the Roman Catholic, Orthodox, Mar Thoma and C. S. I. Churches have been participating regularly. An Orthodox-Mar Thoma Dialogue group, consisting of some forty members, about twenty from either Church, has been meeting at Kottayam mainly under his initiative for more than two years now. A meeting of this group of which Mr. Mathew was Joint-Convener, and which was fixed to take place at Kottayam yesterday has now been postponed on account of his death. Personally it was a most stimulating experience for me to associate with him in all these dialogues and discussions for the last so many years. Mr. Mathew's death will leave a void in all these ventures which it will be impossible to fill.

Though Mr. Mathew was ecumenical to the core he never swerved from loyalty to his Church. There was no woolly undenominationalism about him, which a type of shallow thinking current among us mistakes for ecumenism. His hold on the Christian faith and his loyalty to the Mar Thoma Church alike were unswerving. And he never showed a trace of compromise when he was challenged. His winning and commanding personality was a factor to be reckoned with wherever he was. His kind of ecumenism and his kind of denominationalism was of a type which he shared with the other founder-members of this College, and they need to be perpetuated and built upon if the cause of re-union of Churches for which this college stood from its inception is to make head-way.

One secret of his ecumenism was that he was interested in other people's religion and religious practices. He wanted to know how other people worshipped and to understand their point of view. I was surprised when he first told me some time back that he occasionally attended Sunday Mass in the Roman Catholic Church adjacent to his residence. Not that I hold him up as a model for the imitation of all and sundry. I know there are some at least among members of his own Church and others who did not quite relish his excursions beyond the pale of his *own* Church or co-operating churches. I have not done it myself so far, with all my Catholic sympathies. But I could understand and appreciate Mr. Mathew doing it. There was no danger in *his* doing so. He had a progressive outlook and a courage of conviction which were not only different from those of most of us, but perhaps were in advance of us. He used his indefatigable energy for furthering the cause of ecumenism and Church Union. No amount of difficulty or discouragement damped his enthusiasm. He wrote and lectured and pleaded for it in every possible way.

Seventy-four, Mr. Mathew, of course, lived to a ripe old age. But we all expected and wished he would live longer. His passing on is indeed a great loss to the Christian Church and to this country as a whole; particularly to this College for which he gave his life, and this locality of which he had become part and parcel. We shall all miss his benign presence. While we bemoan his loss, let us thank God for the good and great example of his life, and pledge ourselves to follow in his foot-steps in the way of loving service he has shown us. "HE WAS A BURNING AND A SHINING LIGHT" and now that God has been plesed to call him into the world of light, let us rejoice and lift up our hearts in gratitude to God for him. □

WITH BEST COMPLIMENTS OF

SAJEEVA PHARMACY

H. O. ALWAYE

Manufacturers, Distributors and Exporters of

AYURVEDIC MEDICINES, INDIAN DRUGS AND HERBS

With the Best Compliments of

FASHION FABRICS

PIECE-GOODS DEALERS

M. O. ROAD, TRICHUR-1

markose mathai

brave new world revisited

Aldous Huxley wrote the *Brave New World Revisited* in 1959, 27 years after the publication of the *Brave New World*. The latter was a satirical novel in which Huxley projected his ideas of the world which, in his vision, would exist in about six centuries from now, if the tendencies which appear in today's world continue. He predicted that, that world would be one of absolute efficiency, harmony and happiness which were to be achieved by having a completely organized society, a scientific caste system, the abolition of free will by mind-conditioning and sleep teaching and the inducement of pleasure through drugs and 'feelies.' People would be incapable of imagining another way of life, never having had the freedom of choice in anything. Personal initiative and freedom would be sacrified for the sake of happiness, orderliness and stability. As Kumar Khose says in a critical book on Huxley, "All areas of existence are planned to perfection by the World Controllers who rule as dictators."

It is against the setting of these ideas, that Huxley wrote the *Brave New World Revisited*. In this book, he points out that the predictions he made are coming true sooner than he thought. He then analyses the various forces that pose a threat to individual liberty and democratic functioning and gives some of the steps that can be taken to curb these forces, so as to guarantee freedom and true democracy. However, in his foreward to the book, he has pointed out that he has deliberately omitted the mechanical and military enemies of freedom, such as the armaments for war and other similar mechanical gadgets, for the sake of convenience.

The first force that he is talking about is that of overpopulation, which he says will lead to the establishment of totalitarian dictatorships. The great increase in population in the underdeveloped areas of the world as a result of an improvement in health conditions, an accelerating birth rate and a falling death rate would lead to economic instability and social unrest. The central government in trying to deal with these problems, would have increased power in its hands, and would eventually become a totalitarian government with an authoritarian character. In such a situation, where everything is controlled from above, freedom cannot flourish.

The next force that he points out, is a decline in the quality of human beings in terms of intelligence and capacity. Inferior physical conditions and biological defects brought about by heredity would cause a decrease in the average IQ. This, he says, would endanger democracy as high reasoning capabilities are imperative for this.

Another dangerous tendency is that of over-organization. Rapid advances in technology lead to the concentrations of economic and political power in the hands of a small Power Elite. This leaves the vast majority insignificant and powerless. "Science and technology have created a wish to impose order upon confusion, to bring harmony out of dissonance and unity out of multiplicity" This causes a reduction of human diversity to subhuman uniformity, of freedom to servitude. The advances in technology have been accompanied by advances in organisation, which in turn, tend to transform people into automata, to suffocate the creative spirit and to lessen liberty. The new Social Ethic of "dynamic conformity," as enunciated by Mr. William White, is debunked by Huxley on the basis that it emphasises rights of collectivity over rights of individuality. An organization should only be a

means to an end, that of fulfilling the rights of each individual.

Another force which makes democratic working difficult is that of propaganda in both democratic and totalitarian states. It is the non-rational type of propaganda which appeals to the emotions, impluses, cravings or fears of the people, which offers false or incomplete evidenee and which avoids logical arguments that is really dangerous to democracy and rational, logical thinking. The mass communications, under the control of the State or the Power Elite, can be used by them to keep their subjects docile, distracted and preoccupied. In Nazi Germany, Hitler used this type of propaganda effectively, to move the masses, to deprive them of independent thought and to subject them to his will. "With this type of propaganda still prevalent in today's world, especially in Communist nations", Huxley asks, "how can we preserve the integrity and reassert the value of the human individual?"

The process of brainwashing in Communist regimes is another factor that works against freedom and democracy. By making use of psychological discoveries made by Ivan Pavlov, the state brainwashes thousands of young men to work for it. They are put in specia conditioning centres, made to do exhausting work, harassed mentally in a disturbing way and required to write self-accusatory autobiographies, so as to exhaust them physically and mentally to a point where their suggestibility is extremely high. Then they are indoctrinated with whatever the State wants.

Chemical and subconscious persuasion are other methods that can be used by the dictators and the Power Elite to keep their subjects from revolting and to manipulate their thinking. Huxley quotes Winston Churchill as saying, "Never have so many been manipulated so much by so few." He also refers to George Orwells "1984" in which the dictators control their subjects by instilling a fear of punishment in them. But Huxley recognizes that the reinforcement of good behaviour through scientific manipulation of the mind works much better. Already in a number of societies, the use of stimulating or tranquillizing drugs like Marijuana and Heroine to relieve anxiety, is common. Psycho-pharmacological research in the West has resulted in the production of drugs like reserpine which are mind-changers without adverse effects, and which almost come near the "soma" in *Brave New World*. Sleep-teaching is another tool that can be used by dictators to make their subjects think the way they want them to think. Already, psychological researches have proved that it can work effectively.

Having thus lookeJ at the forces threatening democarcy and freedom, Huxley turns to some of the steps that can possibly be taken to check them. The most effective step, he asserts, is proper education. People can be educated scientifically, especially to master their language well, so that they can distinguish between rational and irrational propaganda. They can be taught to think rationally and logically, to make wise choices and to choose between right and wrong.

Legislations against the use of certain drugs, against brainwashing, subconscious persuasion, sleep-teaching and non-rational propaganda can also be pressed for by the people A more equal distribution of wealth, and a breaking down of the centralised system of power to allow for more democratic working would be needed. Wiser use of economic resources and the control of population by keeping a balance between birth rate and death rate are needed to prevent the consequences of overpopulation.

The style of writing in the *Brave New World Revisited* is purely expository. The author's arguments are very logically presented and backed up with facts, illustrations and quotations. The occasional references to other books introduce elements of comparison and serve to clarify his point of view. The essays on overpopulation, overorganization and propaganda are written mainly from a sociological and political point of view while those on brainwashing, subconscious persuasion and hypnopaedia from a psychological one. In some areas he writes with a philosophical and metaphysical mind. There is a tone of warning and of deep concern for the future of the world, ringing throughout the book. Huxley's life in N. India and the Hindu philosophy of life seem to have influenced his writing in certain areas.

Huxley, who is often called the "Tallest English Author", has extraordinary range and capacity of mind. As Kumar Ghose says, "He is acutely intelligent and prepared to push his enquiry to its logical extremes, even if that meant the dropping out or wholesale modification of earlier beliefs." Huxley has thought very deeply on the relationship of science and technology with life and reality, and has realized that an adjustment of scientific knowledge to human values and traditions is necessary for a just and harmonious society. The belief, held by so many, is an endless 'progress' towards the better as on indispensable dogma, has been badly shaken by Huxley's writings, especially by the book under review. □

ravi thomas

a partner for life

"How does one go about obtaining a divorce". asked Ramesh as he came into my room and sank wearily into an easy chair. It was particularly a tiring day for me with a number of clients keeping me busy throughout the evening. I had just closed all my files and briefs and was keenly looking forward to dinner and bed, as a very important case was posted for hearing the next day.

"Well, it all depends on the grounds that may be claimed. What's the problem, any way?" I asked him. He pulled at his cigarette for a couple of minutes, and I could see agony written all over his face. "You know, Raju, that Lalitha and I have been married for over six years but we do not have any children. Mother is worrying herself to death over it. She will not allow adoption and is keen on my marrying again. Lalitha too feels that I should remarry to keep the family name alive. She is agreeable to a divorce, if necessary".

I was taken aback. I know that they loved each other so deeply. However, seeing him abnormally perturbed, I advised him to see a doctor first to ascertain the cause before thinking of divorce and referred him to a specialist. He appeared to be satisfied for the time being and left, saying that he would call on me again along with the medical report.

I had known Ramesh for the last twenty years. We were together at school and college. He was the only child of a very rich businessman and had to give up his university career to take over the family business when his father died of a heart attack. He was an extremely brilliant student and would have done very well in his chosen field of Chemistry. He had met Lalitha while at college and it was love at first sight. They loved each other so much that it would have surprised many if they had not married.

Initially there was some opposition from his mother as Lalitha belonged to a poor family. But some how Ramesh managed to obtain her consent. Time it is said, cures many things. In the course of time the old lady over cameher earlier prejudice and even took a liking to Lalitha for the girl had many winning dualities. It was all pleasant sailing for the first five years. However, like all ladies, Ramesh's mother too was keen on having a grandchild about the house. As time went by, it became an obsession with her. When Ramesh said that they could adopt a child if she was so particular, she was furious. She hinted at his re-marrying and when he categorically refused to anything of that kind, she switched her attention to her daughter-in-law and succeded in getting her consent to divorce if necessary to enable Ramesh to marry again.

Ramesh was wondered when Lalitha approached with the same request, but refused to have anything to do with it. But Laiitha kept on pestering him and he promised to consult me. Ramesh called on me again after a fortnight. It was a Sunday mornning. I was feeling happy and relatively free after successfully defending a case. I found him smiling and carefree unlike on the previous visit. "Hello! Raj, congratulations", he greeted me, "I hear you have won a tricky case".

"Thank you", I said "You look fine. How about the medical test? He must have noticed the eagerness in my tone. He smiled, pulled out an envelope from his pocket and tossed it on my desk. I was surprised as I read the contents. It was there in black and white that Lalitha was physically all right, and it was Ramesh who was sterile. "I have talked to mother", he broke the silence, and we have decided to go for an adoption.

Later in that evening I attended a dinner given by my client to celebrate the victory. My doctor friend was also there. I greeted him and told him that the Rameshes were happy and were going for an adoption. "Oh, yes Ramesh is a very fine fellow", murmured the doctor more to himself "You see, Raju, your friend preferred to be dubbed sterile himself rather than his wife, who's one of those unfortunate ones in this world!" □

Best Compliments from

M/s. B. Paul Abrao & Sons

W. Island, Cochin-3

with best compliments from

PREMIER ELECTRICALS

DEALERS FOR:

BUSH & TELERAD

RADIOS & TRANSISTORS

ALWAYE

Tel. 356

k. p. sadanandan

unemployment is it a gordian knot?

Since India got independence in 1947 she has been confronting problems after problems, surmounting crises after crises and has been in the melting-pot of various troubles and tribulations. Of all problems that India faces today three major issues stand in the van, namely, population explosion, economic stagnation and unemployment. These three issues are so interrelated and intertwined that it is too difficult a task to ascertain which of these three requires attention first. Nevertheless, we can say with certainty that the problem of unemployment among the educated is a cruicial one and if it is not viewed through proper perspective and quick measures are not taken for its solution it will lead to major political and social catastrophe.

The cruicial unemployment problem we experience today is the accumulated result of continuous plan failures and inertia and inefficiency of government officials in taking suitable steps for the achievement of plan target and pursuit behind catchy slogans and high political ideals which have little significance in the economic betterment of the nation.

Even before independence this problem was present but not felt much. During the First Plan period the unemployment problem was present but as correct data was not available and as it was obscured by post war conditions this issue was taken only in its periphery. Anyway, during the end of the First Plan there was an estimated backlog of unemployment of about six million persons. As this problem was becoming serious, during the Second Plan the target was aimed at ten million jobs. But the target was not achieved due to a variety of reasons. One important reason was the terrible population explosion which offset all previous plan calculations. Another was the tardy development of industries. During the Second Plan period there was sufficient investment climate. But industries failed to come up as expected because of the adoption of Industrial Licencing policy by Government which was a serious bottleneck for proper industrial development at a rapid rate.

All the above mentioned unfortunate causes slowed the economic pace of the nation and hence during the beginning of the Third Plan there was a backlog of about nine million people unemployed. Taking the rapid population growth into account during the Third Plan the target for providing employment was fixed at seventeen million. But the target could not be achieved because of the presence of same reasons that were present during the Second Plan and two consecutive invasions from two neighbouring countries soared the defence expenditure.

According to statistics available about fifty million people are at present unemployed in India. Viewed from a purely economic point this is a serious national waste because labour is an important ingredient for a country's rapid industrial development.

This problem has at present assumed such vast proportions that it even rocks the very foundation of the country's economic and political set up. Therefore in the seventies a two fold battle has to be fought for the elimination of this malady.

At present our country is in a vicious circle. Spiralling prices and wage increases are chasing each other and only through increased production price increase can be properly curbed. And if production has to be increased more industries should come up rapidly. These industries will eventually absorb those who are remaining unemployed.

Two remedies are worth mentioning for the extermination of this Frankenstein Monster. In India, as four important characteristics for industrialisation, namely land, labour, capital and entrepreneurship are abundant, it is the responsibility of the government to see that they do not remain idle. The government should provide sufficient investment climate which will help industries to come up at a rapid rate. The government should not do anything that will hamper private initiative because only private sector can bring in rapid industrial development than the public sector.

The present education system should be thoroughly modified and modernized and it should be employment oriented. Finally the government should take sufficient steps to control the population growth which is now increasing in leaps and bounds. If the government strictly adhere to these principles and implement them without fear or favour this country of ours which is now lying in the lowest depth of economic degradation can be transformed into a heaven of peace and prosperity.

★

best compliments from

Dr. (Mrs.) P. M. Cherian

A. C. M. M. Hospital

Karukachal

joseph a. j.

the bachelor boy

The sun was blushing crimson, its maiden performance completed, when God, Himeself a bachelor, committed his first ever mistake......and there in the lovely garden of Eden, man met the attractive, enticing and highly explosive product of a species that never from then on left Him in peace or remained with Him either!

The bachelor is a strange creature. There is so much glamour attached to him, while the spinster is looked down upon.

There are chronic bachelors, confirmed bachelors, bachelors by choice, bachelors through necessity, bachelors of art and artful bachelors. Let me not forget to add the classic bachelor, who is the two – third married; he is willing but the girl is not willing.

It is said that a bachelor is a souvenir of some woman who found a better one at the last minute. A broken romance is invariably the secret behind the so-called bachelor, having remained one so long. Having failed to understand the subtlities and natural trickeries of a woman's heart, the hapless bachelor laments for the rest of his life.

I still remember the evening when after a leisurely stroll in the picturesque Bryant Park in Kodaikanal, I met my Eve, a modern eve that too ... who could rob a man of his sleep for the rest of his life!! Well, one thing led to another- the evening at the Corlton Hotel, the lake and picnics all over the place! Of course, I could not muster enough courage to talk to her of my eternal love but guessed in my poor way such kind of great love never needed much explanation any way.

The day came when we had to part, the season coming to a close. I decided after much consideration and deep thinking to discuss with her the plans for marriage, and over a cup of tea blurted out something which even I could not hear but she should have been listening and she aske d with dewlike innocence in her eyes "Whose marriage dear"? From that day onwards my favourite song has been Cliff Richard's 'THE BACHELOR BOY'. ★

t. v. rajeev kumar

four dimensions

Science is slowly changing its definition. Education, information, transfer and research and development all are being modified. In the last few years perhaps the most obvious change in mathematical physics has been the introduction of a new idea on higher dimensions.

The concept of higher dimensions is usually surrounded by mystery and suspicion. Ours is a world of three dimensions. Likewise, the space is of three dimensions, a plane is of two dimensions, line is of one dimension and a point is of zero dimension. We can physically feel upto three dimensions. But we cannot 'see or feel' beyond three dimensions. If our physical senses are incapable of going beyond three dimensions, it is not enough reason to limit our study beyond three dimensions. For the study of fourth and higher dimensions we need have not only 'physical constructs' but 'mental constructs also'.

The theory of higher dimensions is not fictitous. The idea saw light first in the brain of Albert Einstein. In his Theory of Relativity time coordinate also is needed along with space coordinates to denote an 'event.' Thus four coordinates (x, y, z, t) form the H space of relativity, a four dimensional space. Going to further examples, consider a point in Newtonian mechanics. To denote the position of a point in Newtonian mechanics, we need three coordinates x,y,z, and the point being moving we need three perpendicular velocity components u, v and w also. This means we need totally six coordinates and hence a six demensional space. The theory does not stop here. If we consider hundred particles moving we require three hundred coordinates of position and three hundred coordinates of time.

Thus there is no relativity theory without fourth dimension and no statistical mechanics without sixth dimensional space. In fact we require 'n'th dimensional space for statistics and we require infinite dimensional space for quantum mechanics.

Considering time as the fourth dimension one important difficulty arises. The other three units of space coordinates can be measured by the same units, but time has a different one We often denote distances between towns by saying, say five hours by train. Similarly if we could agree on some standard velocity, we can express time in units of distance. The velocity of light is a constant regardless of physical circumstances and is equal to 2. 997928 x 10^{10} cm . Thus one light cm is $(2.997928 \times 10^{10})^{-1}$, which is the unit for fourth dimension.

Now we come to fourth dimensional distance. It must be remembered that each point in this case corresponds to what is usually known as an 'event', the combination of position and time. As a matter of fact 'the space distance and time intervals between various events must now be considred only as the projections of basic four dimensional separation between these events on space and on the time axis, so that the rotation of the four dimensional axis may result in the partial transformation of distance into durations and and vice versa'. We can see that the Theory of Relativity is also one inevitable consequence of the four dimensional geometry in which space and time are only projections of an invariant four dimensional separation on corresponding axes.

If time is to be considered as an independent fourth coordinate one difficulty to imagine is that it should be perpendicular to the other three coordinates. For this, ignoring the dictates of commonsense we must assume, that in the space time diagram the space axis must be turned along with the time axis so that the two always remain mutually perpendicular. In the same way turning the time axis means physically that the space separation of two event has different values with respect to a moving body and a stationary point; turning space axis would also mean that the time separation of two events with respect to a moving particle differs from time separation of two events when observed from a stationary point.

Here is one interesting property of fourth dimension. An object in a plane, which is of two dimension is quite safe as far a two dimensional creature is concerned. But in three dimensions we can take out a particle from a plane. Very similar to this, in fourth dimension one can take out the contents of an egg without breaking it! Thus the money kept in a locked 'safe' is not safe for a four dimensional creature.

References: 1. Science Today, April 1970.

2. Physics today, February, 1967.

3. One, Two......,infinity by G. Gamow.

bejoy joseph

hippies true and bogus

Self ostrasized from the community these self styled out-casts are a living menace to the human race. I am referring to the Hippie gang which has originated in the most materialised country, America. When materialism has reached it's zenith, there is no other go but Philosophy and Religion.

Superfluency of money is an end in itself. Although one has attained all that money can, yet he feels something lacking or missing in his life, some discontentment or loathing, as you call, something revolting inside him. The natural course is to turn to the society of which he has a membership.

Thus the Hippie Regime started. Slowly their number increased. Their main motive was to go against the conventions and moralities of the society. You can find many types among them. Those who are motivated to experience that life; those who simply want to roam about; those who take a shelter under it for their mean and selfish ends.

Hippies have spread all over the world to a limit of horror. So much so, there is dread towards it to some extent. They hate men like film-stars, who have many admirers and popularity. So they try to destroy them. Now a great American Hippie leader Chalston with some of his followers, is being arrested for murdering a famous actress.

As a common factor they give off cleanliness. Dress is not a problem to them. Men and Women walk about the streets almost topless with a meagre dress for name-sake. So also, shaving and hair-cutting are supposed to be the habits of the conventional society. They say good bye to them in the very beginning.

Almost all of them are addict to Maryjuana, Charas, Ganga etc. There is no worry about the past, present and future. In a trance they pass off time when and where they come up on. Gathered in the pavements, dwelling is not a problem to them.

They have no belief in the human relationships. Sex is not a problem to them. As they believe there is nothing to be ashamed of. there is no secrecy in anything as such. In short, they may be rightly considered as the followers of the famous Greek Philosopher, Epicurus, who says, "Unborn tomorrow,. dead yesterday, why fret about them, if today be sweet"

Apart from this, a section has taken up Yoga. It is a question how far they have gone into the soul of it. Anyway there is an outward appearence. Skin headed and claded in 'Kavi' with beads and 'Kamandals' in the hands, they walk about the streets chanting 'Hare Krishna, Hare Krishna'. Lord Krishna who is said to have entertained a number up to sixteem thousand and one wives is their idol of sex and happiness.

As a contagious disease these Hippies are spreading in India also. So many Hippies use to come to India from many foreign countries. Many Indians join with them and go to America and such countries. Almost all of them act like big Yogies there. They have a good number of followers also.

Although we do not have so many Hippies, we have so many "Modern Hippies". Many Indians are aping the Hippies in some respects. They try to be as Hippie in appearence that they imitate the outer form of Hippies. People in their fifties and sixties are also attracted by this.

Many Modern Hippies are found on the streets and inside the campus with a bundle of hair on the top and patches of hair in the face. With great pain, they bring out an effect of carelessness,carefully made careless. But just one look at them is enough to understand the number of hours they spent in front of the mirror. ★

d. r. k. paul

musings on a rainy day

1. RAIN DROPS

Rain drops cut my skin,
go right in
to my soul.
Ashes brought to life-
Ready
to strike,
to conquer,
avenge,
and die.
Rain drops,
little pearls.
Beetles or crickets
the night is loud
And the moon blood red
as I write
this
wanton ravings of
my misguided imagination.

2. THE RAVEN

From turbulent skies
to troubled waters
to the soft green meadows
to the mysterious
majestic
mountains
the blind raven flies
It's cry silent,
muffled,
Seeking solace,
comfort, and shelter-
perhaps a morsel.
These it never gets.
In the end,
it flies back
with a crown of rain drops.

3. THE CORPSE

Once, turning over,
in my grave
(on which the rain drops fell)
I started,
A chain of nightmares.
That I was alive-
once more.
I knew then
As I now know
that it was only a nightmare
but,
I can't wake up.

□

m. p. george

the student

Angel of peace and love,
Soldier of truth,
Promoter of knowledge,
Messenger of happiness,
Ideal of unity and friendship,
Lamp to ignorance,
Oh! Today's student
You tomorrow's citizen are!

t. john george

sin

In the midst of hills and valleys,
I wandered before two days.
Among the trees and bushes there,
A large number of boys and girls were;
Eating, drinking, merry-making and
Enjoying the beauty of nature.
They were very happy, indeed, as
The expressions on their faces showed.
Dancing and hiding they enjoyed
Delicate and innocent joy of childhood.
I watched all these with happiness extreme
I thought I were of that age.
But what of thinking it now and
Blaming the fault of mine?
Forgot to enjoy the beauty of nature,
Forgive me my childhood.
Saw me and then they
Started to laugh looking at me.
Not a word I spoke to them.
No smile adorned my face.
Kindless how I was to them!
Kind they were though to me.
Oh! suddenly what has happened?
Occured a great change on them.
Cannot suffer it, so touching it was!
Can such a thing happen? I wondered!
Laugh that flittered their faces had
Lost and left to Heavens above!
God hates even to show their laughs. the
Glorious light in front of my face.
Repented I for days and days,
Relief has not come in all these days.
How cruel was I to
Have neglected the joy of childhood!
Joy will never come to me again
Just so sure was I then.
Most of the days in my life, I lived in a
Mood of unhappiness and misery.
Please forgive me my childhood,
Protect me from all consequences.
Understood to-day how
Useless was I to nature till now!
What a great sin I have done!
Will God ever forgive me for this?

krishnan gopinath. p

winter's thoughts*

WINTER'S MUSIC:

When grey mist roles over,
'am the lone organism,
of the sand beds.
the soft air over the shallow waters,
descending from smiles the waves;
and their giggles whispered back
by the brown hills;
my canaries;
in those crowning 'VILLUA' groves,
singing of oldmen dying,
the pensiveness felt is too deep,
to forget of their losses.
the temple bells;
preaching of inner soul
and of immortal India;
Oh they are the symbols of bygones,
the pebbles of my grave yard.
the blistering east wind,
the whistling steam engines,
they are heralds of humanity
will I awake again?

OF MY DEATH

O, mortality; encircle me to my doom,
years of past, the waves whispered to me,
of love, endless;
and I plunged deep into the depths
the cold wind, shudders over my heart:
a dream, a thought vanishes away
Now:
the blissful solitude is sea,
the white sand is thy ghost;
I am a shell,
and over me. a hundred thousand naked feet;
the blue bubbles brooden over my eyes,
a wave of passion, a tearful symphony,
deepens into oblvion.

OF MY LADY QUEEN OF SHEBA:

Your eyes,
echo(e) my heart's snobs,
the lone sage's orisons;
A thousand and one-
Arabian nights,
we mate;
then my soul's breath wipes you,
once again you are the
watery bubble

SAYONARA;

A melody dies away;
a rhapsody(e) dreamt away;
Here ends,
solitude in multitude,
multitude in fragmentness.
Emotions baffle me;
Hope,
gratitude,
Dismay
Farewell to human bondages,
Farewell to thee, winter birdie.

(*These lines were composed in an evening, when my friend and I sat on the banks of Bharatha puzha. There was the THIRUVILLUAMALA gazing at us from the opposite banks. Thus the back ground of this poem, is the village of LAKIDI)

k. devaraja iyer

first person tales

HELIUM:

I am Helium named after 'Helios'
No finer name could have been proposed.
People feel I do nothing but repose,
Because my orbit is for ever closed.
My first job was to replace Hydrogen,
Where ever her lightness was extolled.
For her inflammability she is heated of men,
But me, they love very much I'm told.
I. head the family of 'inert gases,'
Who on account of their noble virtue,
Have come to be termed the 'noble gases'
For, all Chemical reactions we carefully eschew.
I do not know why the various elements,
To attain our electronic structure,
Should strive with all their vehemence.
While we show no friendly gesture.
I suppose they are full of envy,
Over our lives of great contentment,
So they've planned to copy,
Our fine electronic arrangment.

NITROGEN:

My presence in explosives must be a surprise,
For my inertness Iam only too well known;
Believe me it is always my neighbour who tries.
To instigate me into wrong action.
But for the chemist, I would have remained lazy,
He applies heat and pressure and drives me crazy,
And forces me to form compounds without number;
Is there anything the chemist cannot do, I wonder?

PHOSPHORUS:

I am a crystalline solid, waxy and yellow,
I'm unfortunately taken for a naughty fellow,
And compulsorily imprisoned under water;
For fear, I would ignite and burn all matter;
Yet you may secretly yearn to see me in the night,
When I glow with all the brilliance of bright white light.

BROMINE:

I beg your pardon, if I have irritated you often,
And caused burns and scars on your lovely skin,
Chemists invited me in to their laborataries,
And requested me to perform many odd duties,
After using me for oxidation and substitution
And detection of unsaturation they think it's a light matter
To discard me in favour of a U-V Spectrophotometer.

best compliments from.

apsara

bakery and stationery

alwaye

phone: 496

★

new woodlands

vegetarian hotel

alwaye

phone: p. p. 496

★

lavannia

department store

alwaye

phone: 499

★

r. mohan kuma.

preface to a. j. cronin

Archibald Joseph Cronin, M. D., M. B., M. R. C. P., D. Litt (Hon) built a fashionable practice in the West End where he had invented a new disease for his idle, rich, neurotic patients, but was vaguely dissatisfied. When a chronic duedenal ulcer compelled him to take a long rest at Invernary, overlooking the reaches of Lochfyres he threw a bomb-shell on his wife with the disclosure that he was going to sell his practice and write a book. And after days of painful groping he produced his first book HATTER'S CASTLE. He has shown that he is no less a wizard with the pen than with the stethescope. When he realised that the pen is mightier than stethescope, he hung up his stethescope and took to his pen. "It launched me upon a literary career with such impetus that once and for all I hung up my stethescope and put away that black bag–my medical days were over," he says in "Adventures In Two Worlds." He is one of the most popular and successful story tellers now living.

The sort of books a man writes depends on .... sort of man he is. It is better to know what is relevant in his personal history and this, in the case of Cronin is absolutely essential. Throughout the years, he has been close to the people and their problems and his books reflect a deeply human approach to life with all its passions and problems.

As Orville Proscott wrote of him in the New York Times, "every page Cronin writes bears the stamp of an honest and simple man, without pretence; affectation

or false sophistication" The more ambitious works of Cronin deal with the medical profession. "Grand Canary," "Shannon's Way," "Citadel" etc. have doctor heroes. They present Cronin's ideal doctors and they are in a sense autobiographical. Cronin is applauded by critics as "England's new Dickens", because he has condemned the evils of the medical system in England and has succeeded in reforming them. But he is a man with a mission and vision. His intense vitality and Dickensian zest for character in the broad, take him to other walks of life. He is a novelist of extra-ordinary gifts and hence he deals with other heroes far apart from doctors and they are equally illuminating and interesting.

The 'non-doctor heroes' can be broadly classified under four heads. "The Boy Heroes", "The Mining Heroes", The Religious Heroes" and "The Painter Hero". Novels like "Green Years, "A Song of Six Pence, 'Three Loves' etc. deal with Boy Heroes. The heroes share certain general characteristics. They have to lead a miserable childhood and they crave for understanding, sympathy and affection. Very often they are not the members of the "merry world of children".

As Cronin was closely associated with the mining life of England it is but natural that he has a few Mining Heroes. Novels like Hatter's Castle, The Stars Look Down, deal with mining heroes. "The Crusader's Tomb" has a Painter Hero and 'the Keys of Kingdom's' hero is a priest. In the case of Cronin the novel is the thing wherein we will catch the conscience of the writer.

In all of Cronin's novels there is hidden a religious speculation. His heroes appear to be saints in the guise of doctors, priests and painters. All are put in an unfavourable substratum where they are hurt and humiliated and become victorious at the end. A hero, like a saint, is a crusader. But he is not super human. He is an average man, meek and mighty. But he strives boldly and relentlessly to a definite object he has forseen. In this struggle he is not tempted by women and wealth, nor is he distracted by politics and wars. Stout and sound are his psyche and physique. The heroes pass through the troubles and tribulations of life and they achieve their ends.

Cronin believes that there is a divinity that shapes our destiny. He considers Nature as a penultimate medium through which the terrestrial life is rever berated to the heavenly plain. The needs of Nature and of man are often in harmony and often in conflicts and Cronin has painted both the concord and the discord with equal felicity in his novels. The pathetic fallacy in his novels reminds us of a Providence which shelters both the theists and atheists alike. Because man is sent to this world to perform benevolent works for which he is rewarded. Karma culminates into "Moksha" as told in Bhagavat Gita.

Cronin wrote and continues to write in a century which is full of sound and fury in every walk of life. But he withdraws himself to his own sphere of experience-a sphere which is completed with few doctors, artists, priests, and miners etc. All his heroes are "free" in the Jamesian conception, as they are on the move to reach the goal of life.

Like other writers of fiction Cronin has created his own characters, placed them on his own fictional stage and caused them to act to some purpose. Like Dickens he narrates the peripheral realism with a style of crystalline elucidity. But he lacks the depth and variety of subjects. Therefore Cronin's is not a broad canvas with teeming characters. But unlike Dickens, he explicits formal beauty. There is in Cronin a slow and steady' progress of theme through a beginning, middle and an end. This he achieves by a controlling theme or idea which selects and arranges every thing that goes into the story-the characters, the action, their solution of the conflict are used to dramatise his meaning. As we read a novel its theme is usually revealed to us by degrees as the novel moves to its conclusion. An artist that Cronin is, regardless of his medium, he is deeply involved with the quality of experience. His general subject is the quality of human nature, and his evaluation of any specific human experience is truth or his bias.

As a novelist he stands singular, impossible to be a connecting link between the Victorian writers and the modern writers and does not abound in the intellectual perplexity of the modern writers. But there is a winning sophistry and security which we could not have come across even in Somerset Maugham.

t. p. sara

love and love alone

(1) All thoughts, all passions, all delights,
Whatever stir this mortal frame,
Are but the ministers of Love,
And feed his sacred flame.

-S. T. Coleridge.

(2) Flower O' the broom,
Take away love, and our earth is a tomb!

-R. Browning.

(3) God is love; and he that dwelleth in love dwelleth in God.

-St. John.

(4) Love is painful, it is true,
Yet not to love is painful too.
But, oh! it gives me greatest pain
To love and not to be loved again.

-Nat King Kole.

(5) You say to me - words your affection's strong;
Pray love me little, so you love me long.

-Herrick.

(6) Ah ! a man's love is strong
When fain comes a - mating
But a woman's love is long
And grows when it is waiting.

-Lawrence Housman.

(7) Love makes the Saint;
Wisdom, the sage.

-Michaelangelo.

(8) Of all forms or caution,
Caution in love is, perhaps,
The most fatal to true happiness

-Bertrand Russel.

(9) When my love swears that she is made of truth,
I do believe her, though I know she lies.

-Shakespeare.

(10) Across the gate way of my heart
I wrote "No Thoroughfare" ,
But love came laughing by, and cried;
"I enter everywhere" .

-Herbert Shipman.

(11) Life is more compelling than logic ;
Love is more compelling than life.

-Byron.

(12) Thy love to me was wonderful, passing the love of women.

-Old Testament.

(13) O, my love is like a red, reel rose
That's newly sprung in June.
O, my love is like the melody
That's sweetly play'd in true.

-Burus

(14) With love, there is no painful reaction,
Love only brings a reaction of bliss;
If it does not, it is not love ;
It is mistaking something else for love.

-Swami Vivekananda.

(15) Perhaps they were right in putting love into books,
Perhaps it could not live anywhere else

-William Faulkner.

And finally :
"Love never faileth"

-Bible.

thomas p. mathew

yesterday, today and tomorrow

In the earliest twenties of the twentieth century, four energetic and enthusiastic young men, strolling together in the Marina at Madras, got at a vision of a christian centre of higher education which, while imparting sound university training to its inmates, might also help the various denominations of the christian church in Kerala to turn away from the separative tendencies of the past and to draw together with a spirit of co-operation and union.

In the wake of the new vision of inter denominational co-operation, the late Shri. K. C. Chako, the late Shri. A. M. Varkey, the late Shri. C. P. Mathew and Shri. V. M. Ittyerah presented to the leaders a practical scheme of a residential college near the Periyar in Alwaye, in which the Malankara Syrian Church, the Marthoma Syrian Church and the Church of South

India could possibly co-operate. The idea was heartily welcomed and actively supported by all the concerned church leaders of the Syrian Christian community.

They had neither lands nor funds but only a cheque book of faith to draw on the Infinite resources of the one to whom belong the earth and heaven and all the fullness thereof. Their strength lay in the sanctile beauty of their vision, courage of conviction and readiness to persevere to reach the goal. Their prayers and untiring enthusiasm were rewarded when the first non-catholic chirstian college in India, with Indian initiative, was inaugurated at Alwaye on June 8, 1921. The Maharaja of Travancore offered the Kacherikunnu for the adventurous young men to realise their ambition. The Union Christian College was formally opened by Diwan Bahadur T. Raghaviiah, the then Diwan of Travancore. The institution was intended to be entirely residential, as a revival of the traditional Indian gurukula system, adapted to modern conditions. The students lived under the care and concern of their beloved teachers. The teacher was to them, parent, friend, philosopher and guide. They lived together, thought together and became wiser together. Days passed on and the college's fame grew and grew to dizzy heights, attracting more and more seekers to this temple of learning. The teaching staff was to be nucleiied by a group of devout christians, who not only accepted the work as a vocation to which they were called by God, but also agreed to function with a sense of fellowship and oneness. The administration of the institution was the duty of a "senatus", and the fellowship was a body for giving necessary advice and guidance.

This arrangement has been getting modified, whenever found necessary. It was in 1942, that a Board of Visitors was constituted to select a Principal every five years, or sooner if found necessary. In 1969, a new review committee was appointed by the College Council, to suggest methods of improving the institution in all possible ways. As per their suggestions, a Governing Body has taken up the administration, the Fellowship has become a prayer group and the Visitors' committee has been reconstituted.

The changes and reforms in the administrative set up have always been a reflection of the changing times. A seedling in 1921 is by now a big tree with so many branches, to spread cool shades for the aspiring seekers. As against 64 men on the rolls in the beginning, we have now 1482, among whom 563 are women and the majority are day scholars. The teaching staff have gone up from 5 to 73 in strength and the non-teaching staff are 42 by now. The number of courses have almost exploded enviably with five post gradute courses now in swing. New buildings have sprung up, facilities have been added to. Many of our alumni have reached very high positions in various walks of life. Great sons of the world have sanctified our sands by their kind visits. Many have spoken very high of this "monument of the christian faith and perseverence"...... To a great extent the desires of the founders have been fulfilled Still..... still......, that is not all! We can't claim we have gone only up, we can't boast that we have tread only flowery carpets We have and had limitations and drawbacks every now and then. With the expansion of the student world, we also have to face an unending sequence of problems-of space, of facilities, of discipline, of understanding and of living together. We lack very much in all these, these days. Space is not enough; facilities are much below dire necessity; discipline has gone down; the understanding between teachers and students has become almost an utopia. While there are people to adore and worship this temple, there are quite a good number who like to abuse and to throw satire on it. But it remains a truth that even the abusers and gossippers join anybody else to say "U. C. with all thy faults, I love thee still".

This is almost a unique privilege of this institution- being liked and adored by even the greatest abuser. I don't trace the reason-, may it be the faith, conviction and sincerity which moulded this Shantiniketan of Kerala!

With its fifty years of remaining a light house of culture and knowledge, with a covetable panel of very eminent old students and friends, it is a pity to note that we are yet very much behind many other younger colleges. Will these limitations of today be surmounted by tomorow? This is the question which poses before us today. While the college celebrates its Golden Jubilee by the end of 1971, let us be optimistic that there will be an upsurge of our students, staff, old students and friends to better this institution to become the best among the lot.

"Woods are lovely, dark and deep,
but I have promises to keep;
And miles to go before I sleep,
and miles to go before I sleep"

ninan m. geroge

develop your extra sensory perception

You can uncover hidden facts and find lost articles !

You can even read minds and influence them !

And one way to it is playing some 'psychic games'. By then you'll have reduced many of the feats of the so called mind readers to the level of scientific commonsense

HIDE AND SEEK

The most surprising and most convincing of all psychic games are those which involves direct contact between players, one acting as the 'sender', the other as the 'receiver' of mental impressions and the simplest of them is 'finding the objects', perhaps the one to start with.

First, get a sympathetic audience. For unless most in the group are interested or if you are surrounded by sceptics, they will not help you to proceed at all and the whole idea will die before it even starts.

As the receiver of the impressions of your audience, you will need the assistance of a 'sender' of their combined thoughts and impulses. The choice of a 'sender' is entirely up to them (By this you can win their confidence). A 'sender' of the opposite sex is definitely more attractive, but sometimes too much so.

In this mental 'hide and seek' the sender is to be the hider, while you as the receiver will become seeker. Ask your friends to hide an object. You leave the room and the object is chosen and hidden. You are called back. Ask the 'sender' to stand at your right side. Grasp the sender's left wrist between your right thumb and fingers,as though taking a person's pulse-You must be alert and sensitive to the slightest movements of the sender. First, begin to move about the room, and as you do so, follow to the slightest degree of the changes in the pulse beats of the 'sender'. Better to move about everywhere in the room. as this not only keeps the group tense and interested, but enables you to compare the 'impressions of the sender'

If you lead the sender in a wrong direction, that is away from the object, you'll feel an almost imperceptible tug towards the hiding place. Slowly, but surely these minute tugs will lead you to the object. Practise it and you'll win.

THE NON-CONTACT GAME

After working the previous game successfully you may find that you can get along without any contact with the sender. You'll be responding to a guiding impulse in the form of some indefinable suggestion instead of the movement of the sender's wrist.

This can be explained by a sublime perception. You keep your eyes half closed inorder to concentrate fully. That leaves hearing as the sense most likely to figure in the perception. It is important to warn the group against subdued whispering, whether voluntary or involuntary. Sight can hardly play any part here. Thro' a co-operative checkup of the members of the group, this has to be achieved because odd sounds will distract the concentration. Thus this non-contact version comes to be actually a form of Extrasensory Perception (E.S. P.) One way of practising E. S. P. is to move about the room with the sender, the sender simply following the seeker not only out of touch, but out of sight and sound as well. It can also be done by picking up impressions from random minds among the group, without the aid of a special sender.

PSYCHIC GAMES WITH PLAYING CARDS.

A standard pack of fifty two playing cards is ideal for certain psychic games. Since cards are associated with many games, they help to establish interest at the very start and thus stimulating the confidence, so helpful to E. S. P.

There is just one chance in fiftytwo of naming a random card drawn from the pack. But the pack consists of four suits; with cards running in numerical order, Ace, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 Jack, Queen, King. So there is a one in thirteen chance for calling a correct value. The suits are Hearts, Diamonds, Spades and Clubs allowing one chance in four of naming a correct suit. Hearts and Diamonds are red while Spades and Clubs are black. So there is an even chance of naming a card's colour, in a colour telling test.

Since there may be occasion to record unusual results, special precautions should be taken when playing cards are used. The pack should be fairly new and of the same pattern, with no chance markings bent corners, or other features that might enable a person to identify the individual cards from the back. Also, all shuffling should be very thorough and while dealing, care should be taken to show the faces of the cards to persons who are supposed to name them telepathically.

The 'factor-intensity' is often needed for a 'receiver' to gain a mental impression. Just as with involuntary whispering, which may be picked up unconsciously so may a person gather in visual clues of a sort so slight that they would normally pass unnoticed.

THE FINAL CARD

As a psychic game, this will test precognitive powers, but it will work quite as well with a group of players. Precognition is knowledge of things to come.

And to play the game, eliminate approximately twentysix cards of one pack. Divide the remaining twentysix cards into two, to contain approximately thirteen cards each.

Try to 'think ahead' and eliminate the packet which you do not think to contain a particular card among the twentysix cards, say the Ace of spades. Then turn the packet face up and look through it. It you find the Ace there, you have lost the round. But if you don't, you are still 'alive' and in that case you pick up the other packet, face down and deal it into two heaps alternatively. As before, eliminate

one heap, assuming the Ace to be absent in it. Go through the cards. If you find the card there you are out. Otherwise you can continue.

You continue from here on, the heap should consist of exactly eight cards. So if it is short, add sufficient cards from the discarded group to bring it up to eight. Shuffle and divide it into two heaps, exactly four each. As before try to eliminate the heap, not having the Ace.

By now you may be having a strong hunch as to where the Ace lies. You may feel its heap is heavier and should be left face down, or you may even 'sense' the Ace as you deal with it. Eitherway, you're gaining the suspense that makes a really exciting psychic game.

So you turn one four-cards-heap face up, imagining Ace not to be there. If you're right you continue. Deal the other cards to twocards - heaps Again trying to sense the Ace, eliminate one heap as before. Turn up the twocards of this heap and if you find the card in it, you are stopped there. If not, you have brought the game to a super climax.

Now you have two cards left, both face down and one of the two is the Ace of spades! Which of them you strongly feel to be your choice? Which is the one that pulls your mind? Turn it up and if it is the Ace of Spades ..: well you backed the long shot to the limit and you have won the game.

But whenever you fail at your selection of heaps, you will loose your chance, and the next man is to play.

There are quite a few psychic games that you can play entirely by yourself. Treat them as games, and check the results.

1 'calling all floors:'

Next time you are using a lift with a human operator in it this unusual game can be tried. When you enter it, tell the operator the floor you actually want to go. Then place yourself directly behind the operator and look at the back of his neck. Start projecting the number of another floor, that comes ahead of yours, say seventh giving the operator a silent command, a mental order to stop at the seventh floor.

As the lift starts moving, the operator will receive the vibrations of your command; may look around and ask you for the number of the floor again and perhaps even ask, "But, did you say seven?

2 'The restaurant game':

At lunch or dinner in a restaurant you can try this game with someone, whom you don't know, seated nearby, with his back towards you. It is best to choose someone eating alone, so that you can capture his full mental reception.

You simply bombard that person with the mental request, "please turn around and look at me" If this doesnot bring immediate results, make it more forceful, even a silent command. If conditions are right and that person is susceptible to the mental impressions conductive to E. S. P., your bombardment will often cause the person to turn and stare at you.

3 Two, minds as one'.

'Zancigs' were the famous among professional mind readers. Everyons who met them realised that their minds were so attuned that their thoughts coincided almost constantly. Such a rapport. is found extant to some degree with happily married couples When a housewife wants her husband to pick up something from the grocery when he returns, she simply concentrates on the item and keeps sending him the mental message.. In return, he can order for a favourite dish he would like to have for dinner, from his office similarly.

Unmarried persons can work this with close friends. Twins do it so naturally and effectively that they accept it as commonplace.

4. "Haven't we met before"

Somtimes you meet a person whose face seems to be familiar and that person may think that he has seen you before. Such instance are indicative of E. S. P. and they help establishing an accord between you and your new friend.

You can put this to good use. When scheduled to meet a new customer or client in connection with your new business, think ahead to the coming meeting and visualise that person.

Often, your mental picture comes surprisingly close to actuality when time arrives. You make thus E. S. P. as the groundwork for a happy meeting of minds!

Individuality plays strong in E. S. P. If you find a particular game more successful, keep on developing it; and it brings more power to you.

Ref: "Phychic and E. S. P. party games" David Hoy (Published by Doubleday & Co. New York.)

□

This is the age of Aluminium: It has already replaced Iron & Brass in Building Fittings and Wood for Doors, Windows, Handrails and Balusters for Stair Cases etc. In fact it can replace almost any material. Why? Because it is Rustproof, Strong, Elegant, Corrossion resistent and can be anodised in any colour.

It does not require any paint, Polish or regular maintenance.

For all your reqirements in Anodised Aluminium Doors, Windows, Partitions, Handrails and Balusters for Stair Cases, Building Fittings, Extruded Sections and any fabrications in Aluminium:

Please Contact:

ALUMINIUM FABRICATING CO.

P. B. No: 1073, M. G. ROAD, ERNAKULAM - COCHIN-11

Phone: Cochin 32210

with the best compliments of

champion studio

photographers and photo goods dealers

alwaye

CONTACT:

sports centre

press club road
ernakulam

for sports goods, toys and prize cups

Principal's Report.

I have great pleasure to present you with this report of the life and work of the college since the last Annual Prize Distribution Day, on March 12, 1970. The Public meeting in the evening was presided over by the Collector of this District Mr. S. Krishnakumar.

EXAMINATION RESULTS AND ACADEMIC RECORDS.

Results of the University Examinations: April-May 1970.

	No. appeared for the Exam.	No. passed I	II	III	Total	Percentage
1. Pre-Degree:						
Group I	71	18	23	24	65	91.6
Group II	77	15	40	19	74	96.1
Group III	83	5	23	31	59	71.1
2. Second Year B. A. [Reorg.] Examination:						
Part I. English	137	0	1	76	77	56 2
Part II Hindi	86	0	0	46	46	53.5
Malayalam	48	0	1	38	39	81.3
Syriac	2	(result with held for want of quali. Cer.)				
3. Second Year B. Sc. [Special] Examination [Part II Optional Subjects Subsidiries						
PART II (a) Mathematics (main)						
Sub. Statistics	24	(unclassified)			23	95.8
Sub. Physics	25	"			24	96
Hist. of Sc. & Sc. Meth.	25	"			25	100
(b) Physics (main)						
Sub. Mathematics	35	"			35	100
Sub. Chemistry	36	"			34	94.4
Hist. Of Sc. & Sc. Meth.	36	"			36	100
(c) Chemistry (main)						
Sub. Mathematics	24	"			24	100
Sub. Physics	24	"			24	100
Hist. of Sc. & Sc. Meth	24	"			24	100
(d) Botany (main)						
Sub. Chemistry	20	"			20	100
Sub. Zoology	20	"			20	100
Hist. of Sc. & Sc. Meth.	20	"			20	100
4. Final Year B. A. Degree [Reorg.] Exam.						
(a) Psychology	24	6	15	2	23	95.8
(b) English Language & Lit.	45	0	16	29	45	100
(c) Economics & History	80	0	5	65	70	87.5

5. Final Year B. Sc. [Reorg.] Exam.

6. Final Year B. Sc. [Special] Exam.

7. M. A. Degree Examination:

8. M. Sc. Degree Examination:

5. Final Year B. Sc. [Reorg.] Exam.							
Chemistry (Main)		27	4	12	6	22	81.5
6. Final Year B. Sc. [Special] Exam.							
(a) Mathematics (Main)		9	5	4	0	9	100
(b) Physics (main)		28	18	7	1	26	92.5
(c) Botany (main)		25	16	9	0	25	100
7. M. A. Degree Examination:							
(a) History		13	1	9	2	12	9.23
(b) English Lang. & Lit.		13	0	2	9	11	84.6
8. M. Sc. Degree Examination:							
(a) Mathematics	- Previous	13	(unclassified)			12	92.3
	Final	10	0	2	4	6	60
(b) Physics	- Previous	9	(unclassified)			9	100
	Final	12	2	8	2	12	100
(c) Botany	- Previous	8	(unclassified)			8	100
	Final	8	1	7	0	8	100

The following students got the following ranks in the university in the Final Year B. A./B. Sc. Degree Examination:

1. K. Kunhikrishnan - First rank in Psychology
2. L. Rema - Second rank ,,
3. A. N. Muraleedhara Shenoi - First rank in B. Sc. Special Physics
4. M. P. Thomas - First rank in B. Sc. Botany Special
5. P. V. Beena - Second rank in ,,

Results of the College Annual Examinations:

All the students of the junior classes (Jr. Pre-Deg., Class I and M. A. Previous) were promoted to the higher classes.

Strength of the college

Courses:

		Men	Women	Total
Pre-Degree: Junior		160	75	235
Senior		182	56	238
Class:	I - B. A./B. Sc.	177	131	308
	II - B. A./B. Sc.	204	116	320
	III - B. A./B. Sc.	140	101	241

M. A.	English – Previous		4	11	15
		Final	5	9	14
	History – Previous		7	9	16
		Final	4	9	13
M. Sc.	Mathematics: Previous		8	12	20
		Final	6	9	15
	Physics:	Previous	12	8	20
		Final	4	6	10
	Botany	Previous	3	5	8
		Final	2	6	8
		Total–	918	563	1481

The strength of the college this year is 1481.

Scholarships:

The following scholarships have been received by our students this year: details are given below

Name of Scholarship	Pre-Degree class	Degree class	P. G. class	Total
National scholarship	14	16	2	32
National Loan scholarship	30	33	17	80
National merit scholarship to children of school teachers	—	2	3	5
National science talent scholarship	—	3	—	3
National sports scholarship	2	—	—	2
University merit scholarship	7	2	—	9
State merit scholarship	15	17	10	42
Total—	68	73	32	173

STAFF

The strength of the teaching staff of the college is 72. Rev. K. P. George, Mr. T. K. Avirah, Mr. K. M. Koshy, Mr. David Jayakar Daniel and Mr. C. Joyce Mathew who are on the permanent staff are away on study leave, the first two in U. S. A., and the next two in Canada and the last in U. K. There have been some changes in the various departments among the teaching staff early this year. 16 members have left us either in the beginning

of or during the course of the academic year and an equal numbsr have joined us. Dr. P. M. Mathai & Dr M. V. Kurian, who were on study leave have rejoined us early this year.

Seminars and Summer Schools:

During the last Midsummer vacation also our College was the venue for conducting the Summer Institutes in Physics and Botany. All the members of the staff of the Physics and Botany Departments took part in the respective institutes,

Three of our lecturers, Mr. Rajan Varghese, Mr. P. N. Oommen Tharakan & Dr.K. Kuruvilla attended summer institutes during May-June 1970.

Association of Old Students and Friends

On 11th April 1970 an Old Student's Day was observed. About 200 Old Students came, some with their families, and spent a day here. There were common games, symposia and a public meeting

The Jubilee building is now complete. The B. Sc. Chemistry laboratory is shifted to the new building. The first floor is mainly used for the Post Graduate Departments in English, History and Mathematics.

Clubs And Societies

The various associations in the college have been very active as usual and I do not place a report of their activities here, as they will be presenting their reports separately in this magazine

The golden Jubilee of the college is to be celebrated in 1971. The Jubilee building was constructed at a cost of about Rs 5 lakhs. The equipments will cost another Rs. 2 lakhs. The U. G. C. gave us a grant of Rs. 137,000 and the Common Wealth Trust a grant of Rs. 41,000/-. For equipments the World Council of Churches have sanctioned a grant of Rs. 150,000/- of which half the amount has been already paid. Our Old Students and friends have so far collected about Rs. 160,000/-. I take this opportunity to thank the U. G. C, the Common Wealth Trust. The world Council of Churches and not least our generous Old Students and friends. Mr. Abraham C. Eraly who constructed this building is an Old Student and he deserves our special thanks. To our engineer friends who helped us by their counsel and other forms of substantial help we are deeply grateful. Mr. Paul Pothen, Mr. George M. Ninan, our Old Student Mr. P. V. Joseph are three of the outstanding names among them. I must also gratefully acknowledge the services of the late Mr. Sastri who supervised the construction of this building. We still have an outstanding debt of Rs. 2/- lakhs on this building. I have no doubt that our friends, old students and present students will come to our help in this matter of clearing this liability as they have done in the past.

Grants And Donations:

Non-teaching staff benefit Fund			
Final Teaching grant for 1969-'70	:	Rs.	125=00
Advance Teaching grant for 1970-'71	:	Rs.	143183=00
T R. Anantharaman Prize Fund	:	Rs.	111400=00
Golden Jubilee Fund	:	Rs.	300=00
	:	Rs.	15378=46

Old Students Association Membership Fees		Rs.	7543=70
U. G. C. Grant for Chemistry apparatus	:	Rs.	35000=00
Grant from World Council of Churches		Rs.	74270=00
T. S. Venkatraman Memorial Endowment		Rs.	1000=00
Donation for Christan Literature from Women's Inter-Church Council of Canada		Rs.	2188=00
U. G. C. Grant for Chemistry Laboratory	:	Rs.	10000=00
Grant for Planning Forum 1969-'70	:	Rs.	400=00

I thank the State Government, the University Grants Commission, the University, the World Council of Churches and other benefactors for all the help they have given to the college.

During this academic year death has removed from our midst 3 stalwarts among the retired members of our staff. Rev. Fr T. V. John who served the college loyally in the Department of English for 24 years and retired in 1948 March, passed away on 21st July 1970. Fr. John was a genial person and was keeping in touch with the college even after retirement There was a memorial service in the College Chapel on 26th July 1970.

Mr. C. P. Mathew one of the founders of the college passed away unexpectedly on September 24, 1970. Right from the time when the idea of the Union Christan College was mooted Mr. Mathew was a close associate of the late Mr. K. C. Chacko who was the primary force in starting this college. As lecturer, Professor, Principal, Bursar, Warden and in various other capacities Mr. Mathew served the college most devotedly and after retirementt here was practically no body or organisation connected with the college of which he was not a prominent member. As member of the First Loksabha of our country, a member of the delegation to the U. N. O., an official observer to the Second Vatican Council in Rome, a member of the Central Committee of the World Council of Churches, Mr. Mathew had made his mark in the varied aspects of the life of our country and the church. We had a memorial service in the College chapel in honour of Mr. Mathew on 27th September 1970.

Mr. Kuttipuzha Krishna Pillai passed away on February 11, 1971 after being in hospital for about a month and a half following a stroke. Mr. Krisha Pillai was lecturer in Malayalam and later the distinguished Professor of the Department. As a radical thinker and writer, and a fearless critic,both in literature and social life, as an erudite scholar and a very forceful speaker, Mr. Kuttipuzha has secured a lasting name in the literary and social history of our country. His having been made the President of the Sahitya Academy was a case of sheer merit being fittingly rewarded. His death was widely mourned all over our country. We had a meeting of the staff and students under the auspices of the College Union on February 25, 1971 to condole Mr. Kuttipuzha's death.

When one sees such giants passing from our midst one after another one cannot help recalling the lines of Rudyard Kipling and making them one's own prayer:

The Tumult and the shouting die
The Captains and the Kings depart
Still stands thine ancient sacrifice
A humble and a contrite heart.
Lord of hosts be with us yet
Lest we forget, lest we forget.

Thank you.

□

with best compliments of:

GOSRIS HARDWARES

Dealers in: HARDWARES, PAINTS, PIPES, FITTINGS, Etc.

CLOTH BAZAAR ROAD, ERNAKULAM - COCHIN-11

Post Box No: 1016 ◆ Telegrams: GOSRIS ◆ Telephone: 32114

best compliments from:

TRAVANCORE TIMBERS & PRODUCTS

(PLYWOOD MANUFACTURERS & EXPORTERS)

Post Box No. 6, Kottayam, Kerala

Telegram: TIMBERCO ◆ Telephone: 2387 with Extn. ◆ Res: 2003

MANUFACTURERS OF ISI APPROVED:

1. TEA CHEST PLYWOOD
2. NON-DECORATIVE PLYWOOD
3. DECORATIVE PLYWOOD
4. FLUSH DOORS & BLOCK BOARDS

compliments from

MOTOR HOUSE

Dealers in all Auto Spare Parts

ALWAYE

&

ARISTO RADIOS & ELECTRICALS

Authorised Dealers of Thoshiba - Remco Radios

ALWAYE

college union

The elections to the various posts were held on 4-9-1970 as per the new constitution of the College Union suggested by the University and the following students were elected to the College Union Executive.

President:
K. P. DHANAPAL

General Secretary:
RAJU ABRAHAM

Councillor to the University Union:
SAGAR THOMAS

Chief Student Editor of the College Magazine:
N. J. MATHEWS

Arts Club Secretary:
V. GOPAKUMAR

Arts Representative:
P. V. ABRAHAM

Science Representative:
NINAN M. GEORGE

Hindi Representative:
SATHEESAN K. P.

Malayalam Representative:
RAMACHANDRAN K. J.

Pre-Degree Representatives:
GEORGE C. GEORGE
ANSON THOMAS
SANTHOSH K. P.

Lady Representatives:
N. SEETHA
ALEYAMMA THOMAS

Post Graduate:
K. K. MAHMMOOD

Since the activities of the various associations are reported elsewhere I am not mentioning them here. The first meeting of the executive decided upon the mode of working of the Union during the current year and opened a College Union Office in the Jubilee Block. Before the formal inauguratien of our activities Shri Y. B. Chavan, the Honourable Minister of Finance addressed the College Community. The activities were formally inaugurated on 23rd October 1970 by Shri R. Ramachandran Nair I. A. S., Managing Director, TCC Ltd. Shri Rama Varma Thirumulpad, the well known Malayalam writer spoke on the occassion; The College Union adopted a resolution and consequently approached the concerned authority for the abolishing of the "Attendance Fine". We are happy that the authority ceded to our request. The Union recommended that Student-Staff councils and students units should be given shape to, for bettering the confused atmosphere prevailing in colleges in general.

A debating club was formed early this year and it was working actively. The names of P. Radhakrishnan, D. R. K. Paul. Michael Tharakan and M. P. Jose should be mentioned specially.

During the year we had to hear of the sad demises of three of our stalwarts, Prof. C. P. Mathew, Rev. T. V. John and Prof. Kuitipuzha Krishna Pillai. The students of the college paid their respects to the departed souls. The meeting to condole the death of Prof. Kuttipuzha was addressed by Shri Sukumar Azhikode, President of the Samastha Kerala Sahithya Parishat and Shri P. A. Syed Mohammed, Vice President, Sahithya Academy.

The activities of the arts club were inaugurated by Sahithya Kusalan T. M. Chummar. A gala musical programme followed the inaugural address. The drama troupe of our dramatic club, with their *Kalimon Prathimakal*, came out fourth in the drama festival held at Quilon.

It is for the first time in the History of this University that the major responsibilites of the publication of the College Magazine are passed on to the students. We hope this year's annual will be a colourful one.

BEST COMPLIMENTS OF:

NEELANKAL CHITTY FUND
&
THREE KING ELECTRIC FURNACES INDIA
PIRAVOM P. O.

Phone: 29 & 43 (Res. 49)
Grams: FURNASOVEN

BEST COMPLIMENTS FROM

THE DHANALAKSHMI BANK LIMITED
REGD. OFFICE: TRICHUR & 29 BRANCHES

N. R. SREENIVASA IYER
CHAIRMAN

compliments from

Wireless Metro
Alwaye

dear
Yes, Priya means dear!
We stock and sell all your Priya things
with a slight difference.
Our prices are not Priya.
They are simply moderate.

PRIYA
K. S. R. T. BUILDINGS
ALWAYE

compliments from

BHARAT HARDWARE STORES
ALWAYE

Phone: 124
Res: 324

Space Donated by

Shri A. K. Paulose
Alwaye Finance Corporation
Mekkad P. O.

The College Union has always tried to stand by the legitimate rights of the students. When a student of the S. R. V. H. S., Ernakulam was murdered, a student of ours was assaulted and when there were clear case of Police excesses at various centers in the state; we gave the proper lead to the students to express their feeling and concern over the issues.

The Arts Festival of the year was a marathon nine-hour programme on 19th February 1971, when many of our budding artists could show their talents on the stage. At this juncture let me record our gratitude to M/s. Elson Garments for the various trophies.

We conducted an excursion to Ootty, Mysore and Banglore. May I take this opportunity to congratulate Mr. Sagar Thomas who was elected to the executive of Kerala University Union.

A merit evening was conducted in which the union felicitated the young men and women who could receive covetable awards, within academic and non academic fields. The valedictory address was delivered by Shri Sukumaran Pottekat.

Many are they who extended their helping hands to us to successfully discharge our duties. May I present to each of them a bouquet of our sincere gratitude.

Thank you.

President

planning forum

President:

C. D. VARGHESE

Secretary:

P. U. KALADHARAN

Jt. Secretary:

K. U. SARALA

We started our activities by leveling the ground at the Government Primary School, N. Kadungallor. A statistical survey on "The Socio-Economic Conditions" in the Alwaye Municipality" was conducted. The observations made during the survey are scheduled to be published soon. The "plan week" was observed by the Forum by arranging a series of lectures on topics in planning. Inaugurated by Prof. V. Gopalan Nair, Rtd. Director of Collegiate Education, during plan week we could hear Shri Philip K. Thayil (Principal, Law College, Ernakulam), Shri O. S. Yuseff (Personnel Manager, Cochin Refineries), Shri K. M. Kannampally (Former Indian Ambassador to Indonesia) and Justice Mr. P. Subramannian Potti (High Court of Kerala.) Competitions were conducted in elocution and essay-writting in English and Malayalam and prizes were awarded to the winners. The Valedictory function was followed by a veriety-entertainment programme.

Secretary

social service league

The Committee consisted of Mr. K. George (President), Mr. Rajan Varghese (Treasurer), Mr. P. Ganapathy (Secretary), Messers P. G. Kesavan Potti, Prakash Abraham, Oommen Benjamin, Sherafudin, Sagar Thomas,Raja Ram, Abraham Varghese, Rajendran, K. P. Dhanapal and Misses N. Lekhmikutty, Cicy Babu, Baby Jacob, Padmini, K. S, Sheela T. T. and Radhika T.

Our activities were inaugurated by Dr. Geevarghese Isac (Civil Surgeon) at the Alwaye Govt. Hospital on 11th November, 1970 while we conducted a cleaning programme in the Hospital Premises.

During the course of the year we have given medical and financial aids to a number of deserving people. A number of huts of the poor were thatched. To seek more funds for our activities we conducted a refreshment stall on the Sports day.

Secretary

studetnt christan fellowship

President:
MATHEW P. KOSHY

Secretary
BABU JOHN

Staff Advisor
PROF. VARGHESE ITTYERAH

The other members of the working committee were: M/s. Philipose Chacko, Thomas N. I., Thomas P. Thomas, George K. George, Thomas Benjamin, Thomas Vaidyan, Alexander. K. George, Susan P. Jacob, Mary Kuriakose, Sicily Abraham' Elizabeth Kurien and Prof. T. B. Thomas.

Five members attended the leader ship training camp in June 1970. The Bible study groups and choir groups were functioning as usual. The regular classes for studying musical notes were held. Two one -day conferences were conducted on topics of student interest. Leaflets known as "Thought for the week" were regularly distributed. The Christmas Carol Service was conducted on a grand scale.

Secretary

national cadet corps

This year's training commenced with 350 cadets on the rolls. All able-bodied men students of the pre-degree classes and those who volunteered themselves from the degree classes joined the Unit. Lt. G. D. Gabriel and Lt. George Thomas are the officers.

On the independance day, at the 'Promise Parade' the cadets took the Oath. The Republic day also was observed. Promotion tests and the 'B' & 'C' certificate examinations were conducted. Our cadets atteded the annual training camps at Kurupumpady and Koratty.

Officer Cadet V. S. Makkar, the only O. T. U. Cadet in the Battalion was chosen the Parade Commander of the NCC day parade of the Alwaye Zone. He attended the All India Annual Training Camp at Maharashtra and got his O. T. U. B certificate with a second class. U/O V. Gopakumar and Cpl. Mohan attended the army attachment camp U/O P. Ganapathy attended the advanced mountaineering course and he was the only cadet in India to attend the course. Officer Cadet V. S. Makkar (Captain) U/O K. G. Johny and Cpl. Unnikrishnan represented the Bn. at the Bardwan Trophy Shooting Competition held at richur. U/O P. H. Ashref Ali attended the All dia Summer Training Camp at Darjeeling.

For the first time in the annals of the Sub it the Cadets went on a one-day trip to Cochin Naval Base and Bolgati Island. And this was the highlight of this year's activity. Regular training was given in foot-drill, weapons, P. T., etc. and Lectures were given on map-reading, war tactics etc. We can legitimately claim this to be one of succesful activities; thanks to the encouragement of Major Packiri Swami and Lt. Ephraim.

G. D. GABRIEL
N. C. C. Officer

debating club

The following were selected to the college debating team on the basis of an extempore competition.

P. RADHAKRISHNAN
(Captain)

MICHAEL THARAKAN

D. R. K. PAUL

M. P. JOSE

With pardonable pride, the debating, team can legitimately be called 'trophy hunters', for they had a harvest of victories this season.

The team was adjusted the best team in Kerala University when they won A. M. Varkey Memorial Trophy (for English) and Goda Varma Raja Trophy (for Malayalam) in the competition conducted by the University.

Other team titles they won were "Justice T. K. Joseph Memorial Trophy" conducted by YMCA, Ernakulam. (Michael Tharakan won the individual merit trophy too.)

"Pola Reddiar Trophy" conducted by Christian College, Chengannore.

"Ramanathan Trophy" conducted by S. D. College, Alleppey. (Here they had a clean sweep when P. Radhakrisnan won the first and D. R. K. Paul the second for individual merit.)

"Regional Engineering College Trophy" conducted by R. E. C., Calicut. (Here too P. Radhakrishnan was adjusted the best speaker.)

Individual laurels include:

P. RADHAKRISHNAN

Sachivothama Sashtipoorthi Memorial Gold Medal (for Malayalam), YMCA Gold Medal (for English).

MICHAEL THARAKAN

C. V. Chandrasekhar Memorial Gold Medal for English, second prize for Malayalam elocution in University Youth Festival.

D. R. K. PAUL

First prize in Marthoma Trophy debate. Best Promising Speaker in YMCA.

M. P. JOSE

2nd place in CYMA elocution competition.

athletic association

Captains:
ACHAMMA UNNI
SAGAR THOMAS

This year was a period of hectic activities. Many of our athletes fared well at the collegiate and State levels. Miss Jayamol C. Jacob and Mr. S. Asok adorned the state colour in the Nationals.

The college sports was organised in a grand style. Many new records were set up in track and field events. Mr. C. P. Andrews (former physical director of the college) declared the meet open. Shri P. N. Menon, Jt. General Manager FACT, was the Chief Guest at the closing ceremony and Mrs. Menon gave away the prizes and trophies.

Captain

basket ball club

President:
Dr. A. M. CHACKO

Captain:
M. SATHYANATHAN

From the very beginning of the academic year the club started functioning. We participated in a number of tournaments and displayed spirited game. We could win the Jr. League and emerge runners up in the M.A.C.E. tournament under the efficient coaching and guidance of Sri. Thomas Fen. It is worth mentioning that Mr. S. Ashok represented the state in Jr. Nationals. A tour was organised to Coimbatore and many friendly matches were arranged.

Captain

hockey club

President:
C. J. THOMAS M. Sc.

Captain:
KOSHY ALEXANDER

From the very beginning of the year the club started its activities with enthusiasm and vigour. We could win the district knock-out trophy and emerge runners-up in the zone finals under the efficient coaching and guidance of of Shri N. V. Cherian. We could display excellent hockey at the S. B. Trophy Tournament; but the spin of the coin proved unfavourable. A number of friendly matches were arranged against, U.S.F., E.S.C. and Southern College of Engineering.

Captain

badminton club

President:
Dr. O. M. MATHEN

Captain:
T. K. JOY

Playing several practice matches, we could become the runners-up in the Inter Collegiate tournament of the North Zone. Mr. P. J. Philip was selected to the Zone Team.

Even though we have not much colours to exhibit we are happy that our members whenever they played, proved to be a set of well trained youngsters.

Captain

best compliments from:

DONEY VARGHESE

C/o. ST. MARY'S BANKERS

Piravom

A TRUSTED NAME

for all kinds of EDUCATIONAL LABORATORY INSTRUMENTS
GLASSWARES OF CORNING & SIGCOL
CHEMICALS OF B. D. H. & S. M. (Imported & Indian) etc.

LABORATORY EQUIPMENT STORES

M. G. ROAD (NORTH END)
ERNAKULAM, COCHIN-11

T. B. ROAD
ERNAKULAM, COCHIN-11

WITH THE BEST COMPLIMENTS OF:

M. M. ABDUL HAMEED & SONS

POST BOX NO. 12

ALWAYE

EXPORTERS OF: LEMONGRASS OIL, VETIVERT OIL, CHAULMOOGRA OIL, GINGER, PEPPER, NUXVOMICA, CASHEW KERNELS, ETC.

Telegram : "HAMEEDSONS"
Telephone: Office: 13, 14 & 337, Res: 54

Managing Partner:
M. M. ABDUL HAMEED

foot ball club

President
P. C. CHERIAN

Captain:
MATHEW C. GEORGE

A number of practice matches were played from the very beginning of the year and the members were coached on the art of the game during the First term. For the Inter Collegiate Championship the title was near our grip; but we could not reach our goal. Though without much plumes on our cap we are sure of having had an year of fruitful activities which went a long way in bettering the quality and mettle of our players

Captain

volley ball club

President:
Dr. K. KURUVILLA

Captain:
K. J. RAPHEAL

At the begining of the year we could conduct a coaching camp under the able guidance of Mr. M. S. Joseph, the volley-ball coach of the FACT. Due to the co-operation and combination of the team members we could stage quality games at the District knock-out and Zonal Tournaments.

Captain

tennis club (women)

President:
Dr. A. K. BABY

Captain:
MISS REBECCA T. THOMAS

The college team consisted of Miss Rebecca Thomas and Miss Mercy Philip. The District and Zone championships were annexed by us without much effort. Irrespective of a very tough fight we lost at the University finals. The captain was selected to the University team. Though this year we could not annexe the University crown we are happy of a really active year.

Captain

ball badminton (women)

Captain:
SARALAKUTTY

Our Junior and Senior Students were very active from the very beginning of the year. Due to unavoidable reasons we could not partake in the inter-collegiate tournaments. Nevertheless the matches we played were enough to show the skill of our players. We are happy of what little we could do.

Captain

history and economics association

The Association was inaugurated by Mr. E. P. Antony M. A. of St. Paul's College, Kalamassery. Among the many activities of the Association a symposium on the 4th Five Year Plan is worth special mention. A picnic to Malampuzha was held under the auspices of the Association.

Secretary

psychology association

With Shri P. N. Ommen Tharakan as President and K. A. Abdul Hammeed as Secretary the Committee consisted of Miss T. P. Grace, Messers M. G. Sasidhara Menon, K. J. Ramachandran and P. B. Rajeeve. Weekly seminars and discussions were a regular feature of the association and the members took keen interest in these. Apart from the students of the college, experts from other Social Science disciplines addressed the members at the Seminars. 15 of our students partici
in the 9th Annual Con
Accademy of Applied
Coimbatore in Decem

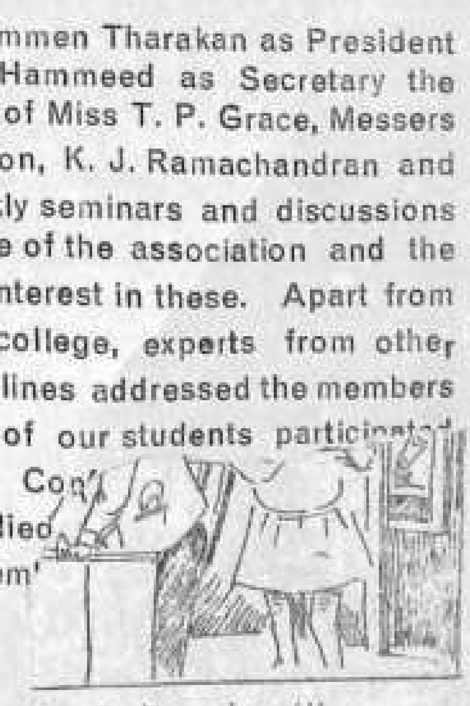

how the diseased tooth''

was marked by an echo meeting at the college. The final year students had a study tour to Trichur Mental Hospital during February; 1971.

Secretary

mathematics association

President:
C. J. THOMAS

Secretary:
K. CHANDRASEKHARA MENON

The activities were inaugurated by Shri V. Baby, Lecturer, St. Albert's College, Ernakulam. The Post-graduate Students had regular Seminars and Symposia. We conducted an excursion to Peechi and Malampuzha.

Secretary

physics association

Shri P. G. Kesavan Potti (President) Shri K. Sreeharan (Secretary), Sarvashri P. M. John, T. P. Poulose, S. S. Venu, P. J. Jose and B. Geeta Devi formed the Managing Committee. The activities were inaugurated by Lt. Comdr. R. V. Raman of I. N. S. Venduruthy. In the meeting presided over by Prof: T. B. Thomas the members paid tributes to the late Dr. C. V. Raman. The P. G. Students were active with weekly Seminars and Symposia. They had also a one-day trip to a few Facfories and Bhoothathankettu. The Association conducted an excursion to Peechi and Malampuzha.

Secretary

chemistry associatio

Presid
PROF. P. GEORGE VARGHE

Secreta
K. K. SHAMSUDHE

Our activities were switched on by Shri Sundaram, on 20th November, 1970. During the year a number of meetings were held in which student members read papers on various topi "Crystal Structures" by Shri Roy P. Geor ",Atomic and Molecular Orbitals" by Shri Ba John and "Nuclear Reactions" by Hargit Si Swahani were a few of them. A study tour w 57 members was conducted to the vario factories in the Udyogamandal complex.

Secret

botany associatio

Preside
Dr. O. M. MATH

Secreta
A. K. ABDULKHAD

The activites were inaugurated by Prof. T. Joseph, formerly of this college and later Princi St. Stephen's College, Pathanapuram. A num of Symposia and Seminars were held during course of the year. Study tours were conduct to Ootty, Coimbatore. Crusadai and Kodaikanal.

Secret

CL II

E-lo'i, E-lo'i, la'ma
Sa - ba ch' - tha - ni ?

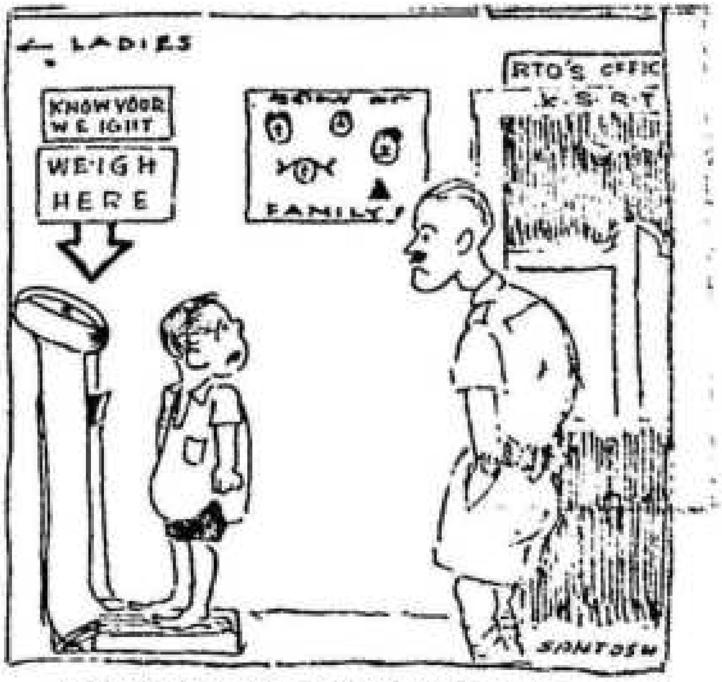

"My Father told me to wait here till he comes."

"Your young brother saw me kissing you.
How to keep him silent?"
"He usually gets one rupee"

"I just asked him to show the diseased tooth"

COMPLIMENTS FROM:

SWAPNA

C. S. I. SHOPPING CENTRE, ALWAYE

jay and j fabrics

c. s. i. shopping centre, alwaye

for LIGHTS and SOUNDS

contact

GOLDEN SOUNDS

N. PARUR

Phone: 343
Residence: 253

INSIST ON ELEPHANT BRAND
PURE GINGELLY OIL

Available at:
U. C. COLLEGE CO-OPERATIVE STORES

ST. MARY'S OIL MILLS
PIRAVOM PHONE: 27

While you are at Parur,
Step into Yesgee Stores

for presentation articles and stationery

AUTHORISED DEALERS OF PHILIPS RADIOS

The Year in Pics!

lest we forget....

College Union

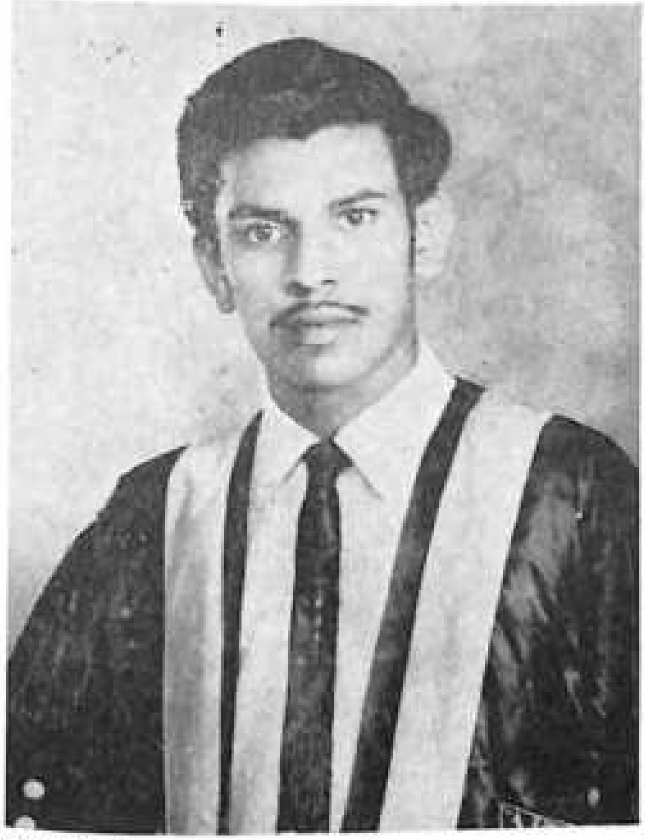

President:
K. P. Dhanapalan
at the top always!

Chief Student Editor:
N. J. Mathews
Well edited!

University Union Coun
Sagar Th
elected to the executive of K

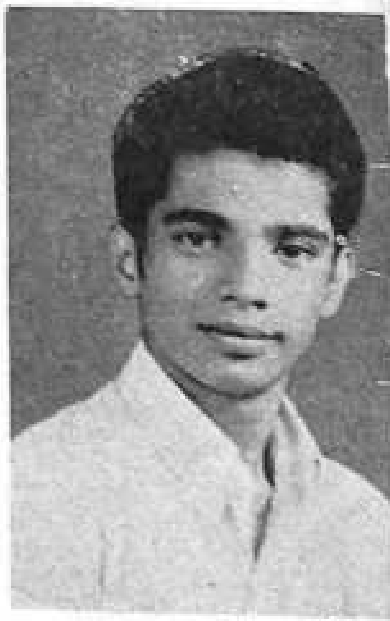

General Secr
Raju Abra
the eve's ge

Arts Club Secr
V. Gopaku
best acto

Executives with
Mr. R. Ramachandran Nair I. A. S.
after the inaugural meeting.

College Union Executive

Visitor's Galaxy

an

r for Finance

iandran Nair I. A. S.

umar Azhikode

Sukumaran Pottekatt

P. A. Syed Mohammed

Ambalapuzha Rama Varma

Golden Jubilee Block

Vice Chancellor Dr. George Jacob Inaugurates

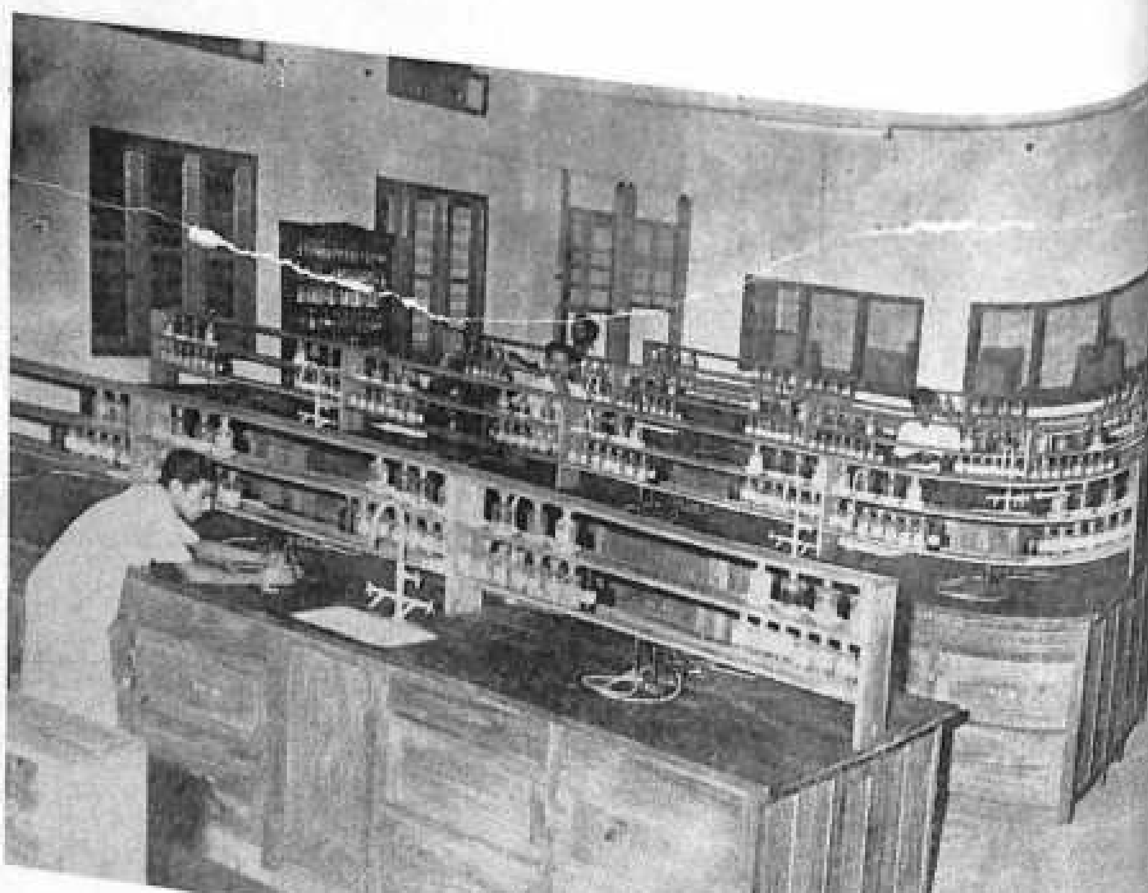

Gallery

Sahityanipunan T. M. Chummar
Inaugurates the Arts Club

er: Shyam Sreedhar
mellifluent

Best Monoactor: Bose K. Tachil
another Falstaff?

Best 'Actress': Thomas Korah
challenge to women!

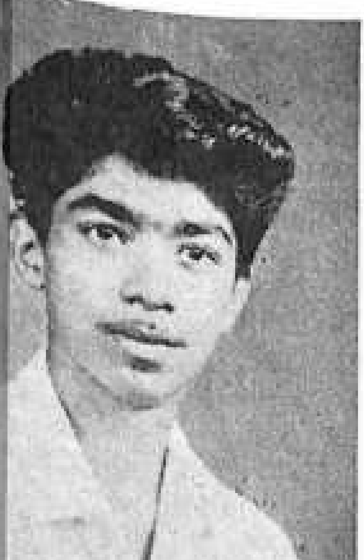

tor: Kuruvilla Abraham

Best Actor: Kaladharan

the impersonators... ....?

The Debators

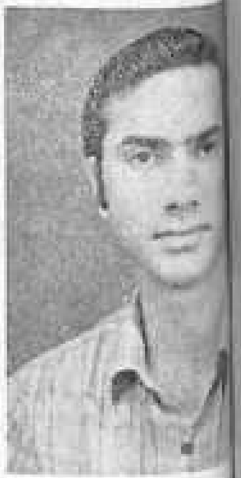

Michael

Best Speaker in the universit
Winner of C. V. Chandrasekhar Memorial
Second Prize in University Union Y

P. Radhakrishnan

Best Speaker in the University in Malayalam
Winner of Sachivothama Sashtipoorthi
Memorial Gold Medal, Y. M. C. A. Gold Medal,
First Prize in Ramanathan Trophy debate and Regional
Engineering College debate,
Captain of the team of debators

D.

First Prize for Marthoma T
and Second for Ramanathan T

"The Rare Harmony"

"The Agony'

"When the Moon Shines"

Snippets from
Arts Festiva

Artistes of "Simithery"

"KALIMANPRATHIMAKAL"

"Scissors - for Men of Action"

Social Service League

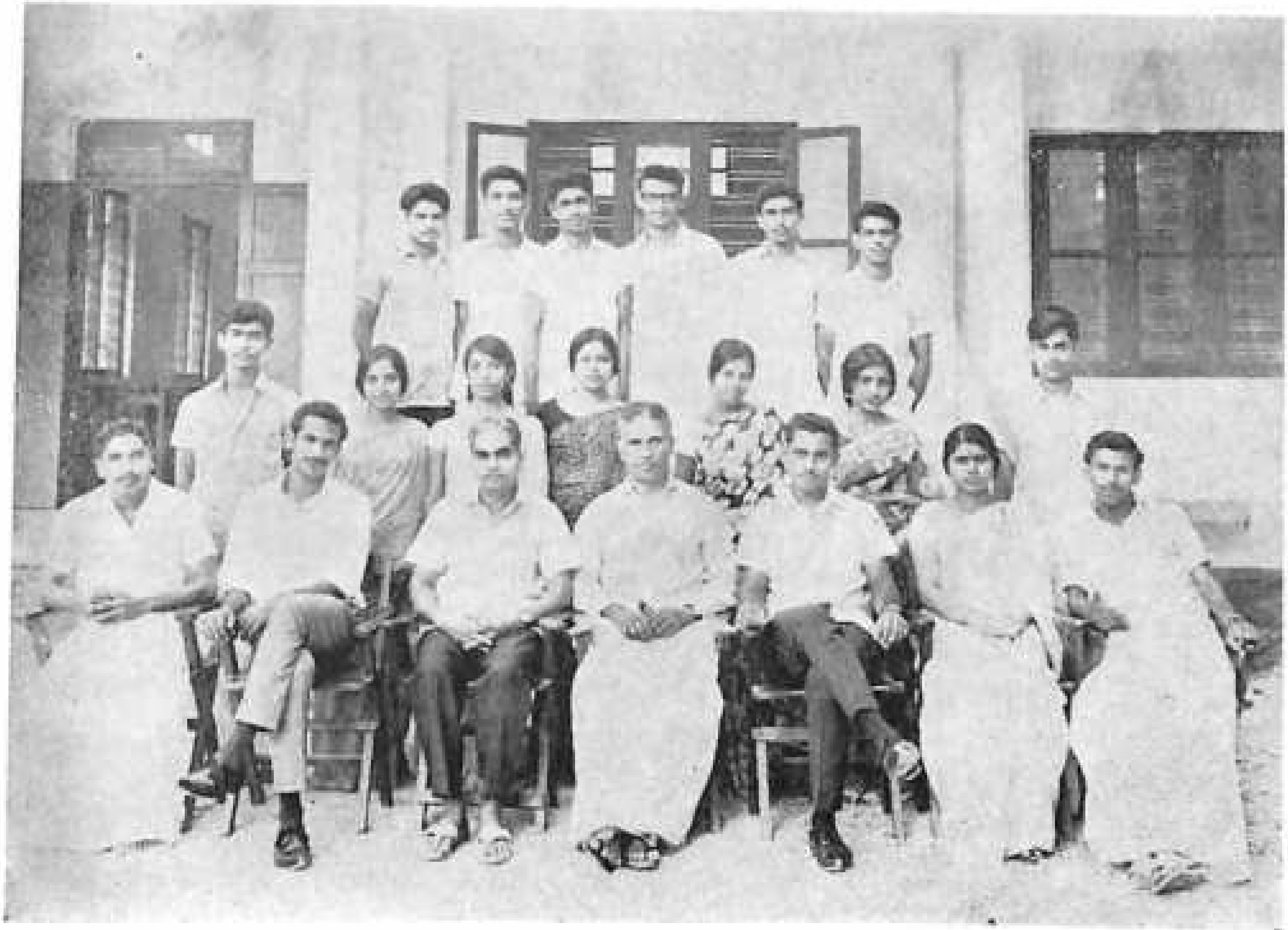

Executive

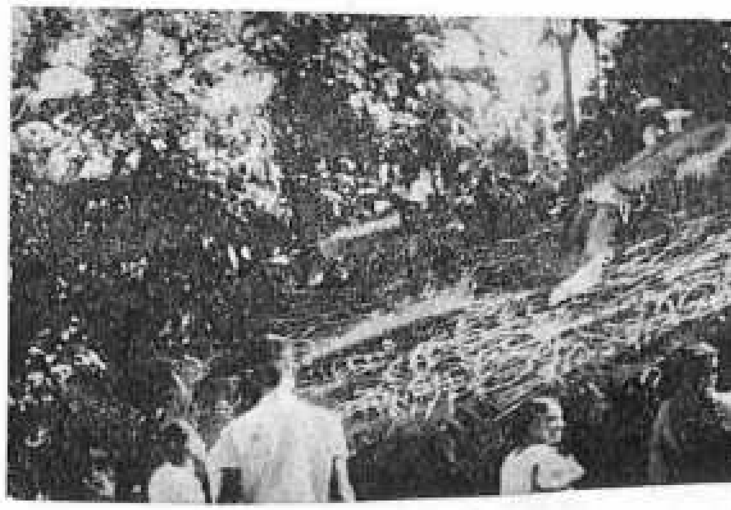

............in action

Planning Forum - Executive

Jr. Day Scholars Assn. Executive

First Rankers all!

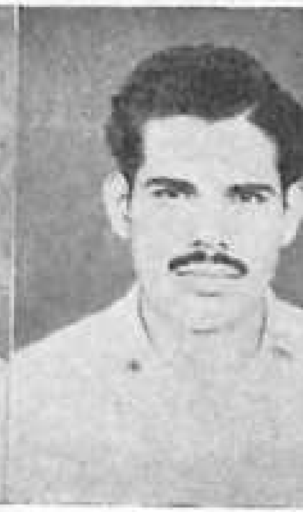

C. Vijayalekshmi
B. A. History-Ecnomics

M. P. Thomas
B. Sc. Botony

A. N. Muraleedhara Shenoy
B. Sc. Physics

K. Kunhikr
B. A. Psy

P. C. Jose
Secretary Jr. D. S. Assn.

V. S M
Our O. T. U.

P. Ganapathy
Secretary, S. S. League
....the mountains son too

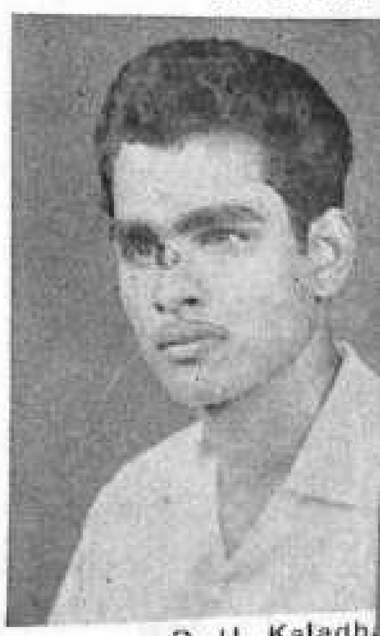

P. U. Kaladh
Secretary, Planning F

Executive: History and Economics Assn:

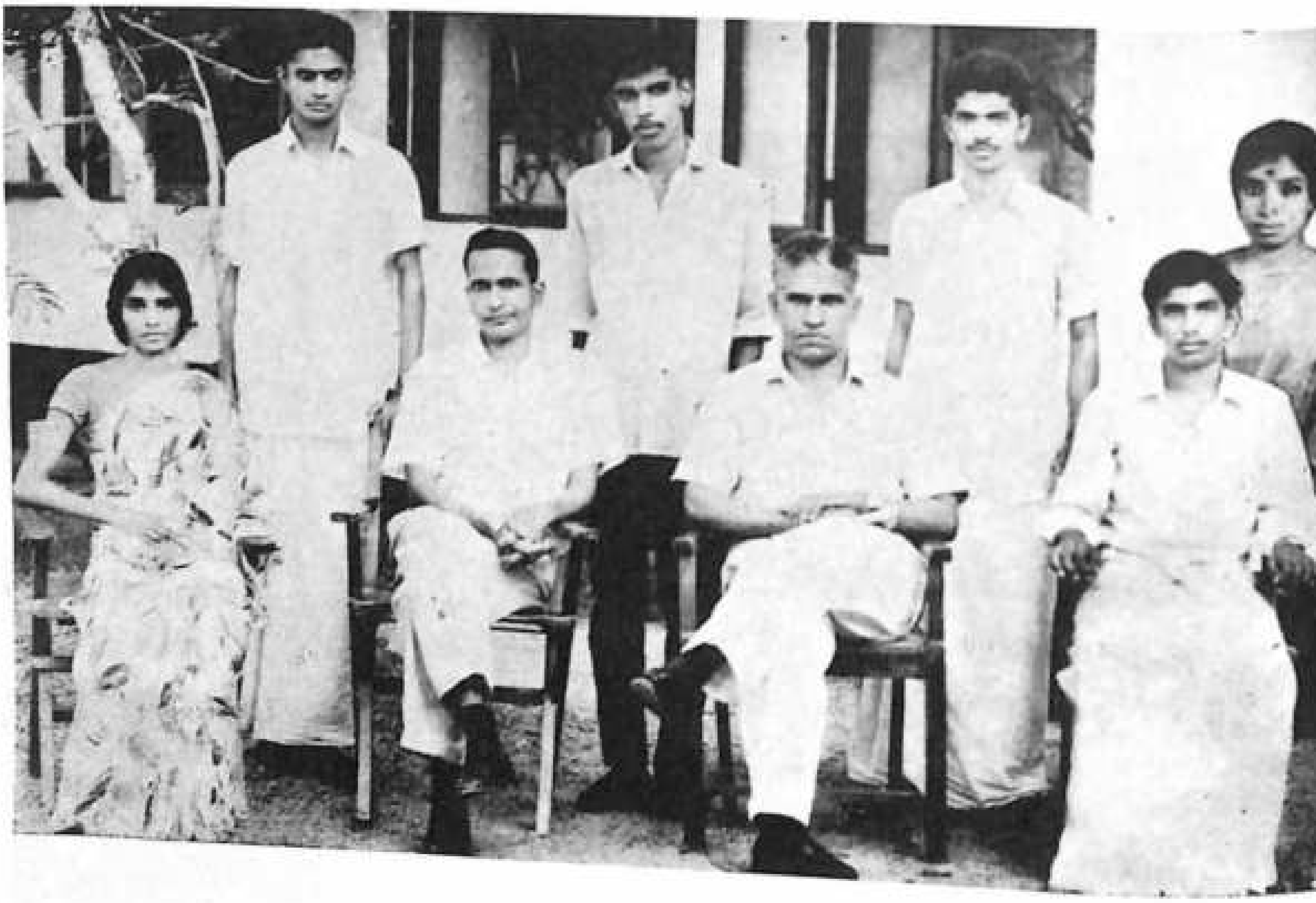

They Say......they had FUN!!

College Union Excursion

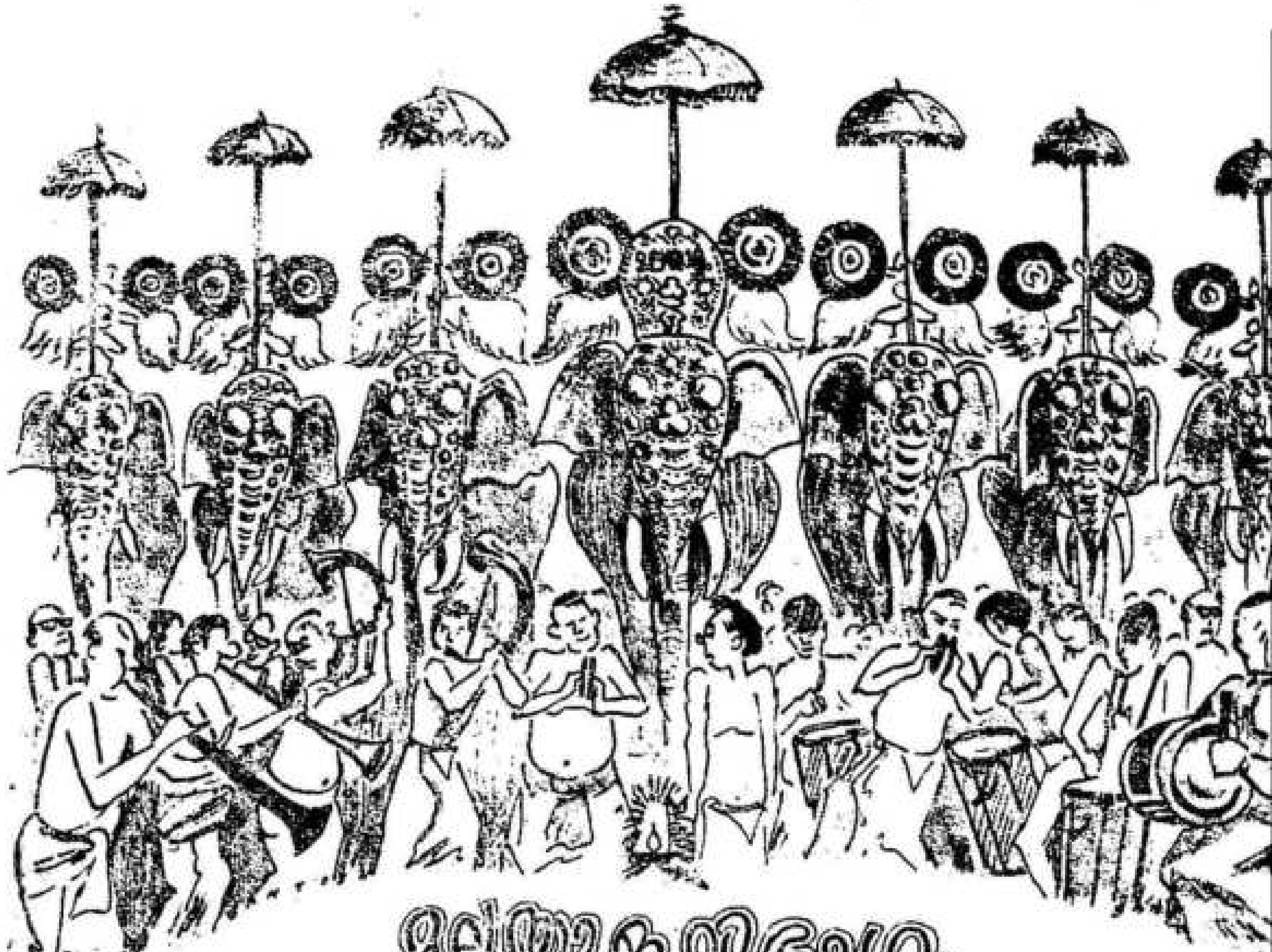

ഉല്‍സവമനിദ്രാഗം.

ഞങ്ങളുടെ ലേഖകർ

[illegible] ടി. എസ്.	3 ബി. എ. സംസ്കൃതം
[illegible]	2 എം. എ. ഹിന്ദി
കൃഷ്ണൻ നായർ പി.	2 ബി. എ. ഇംഗ്ലീഷ്
ദാമോദരൻ പി.	3 ബി. എ. ഇംഗ്ലീഷ്
ഗോപാലൻ നായർ പി.	[illegible]
ജയിംസ് പി. [illegible]	1 ബി. എ. മലയാളം
പൗലോസ് എം. ജി.	ബി. എ. മലയാളം
[illegible] വർഗീസ്	2 ബി. എ. ഇംഗ്ലീഷ്
മാർത്താണ്ഡവർമ്മ കെ.	[illegible]
മാത്യൂസ് മത്തായി കെ.	2 ബി. എ. സംസ്കൃതം
മേനോൻ എം. ജി. [illegible]	3 ബി. എ. സംസ്കൃതം
രാധാകൃഷ്ണൻ കെ.	2 ബി. എ. മലയാളം
രാധാകൃഷ്ണൻ പി.	3 ബി. എ. [illegible]
രാജു തോമസ്	എം. എസ് സി. ഗണിത ശാസ്ത്രം
[illegible]	
ശശികുമാർ കെ.	ബി. എ. മലയാളം
[illegible] പിറവം	2 ബി. എ. ഇംഗ്ലീഷ്
[illegible] എസ്.	2 ബി. എ. സംസ്കൃതം
[illegible] ഗോപിനാഥ്	ബി. എസ് സി. [illegible]

എസ്. സുന്ദർ

ജലബിന്ദു

ഞാനൊരജ്ഞാത ജലബിന്ദു;
ലക്ഷ്യം കാണാതെ-
രാഗമൊഴുകുന്ന
അജ്ഞാതയാമൊരു ജലബിന്ദു.

പകലുകളറിയാതെ,
രാവുകളറിയാതെ-
യുഴകുന്നു ഞാൻ ദിവാസ്വപ്നങ്ങളിൽ....
ഒരു നാളിലും ഉണരില്ല ഞാൻ;
മയങ്ങി, മയങ്ങി, തളരുന്നു ഞാൻ.

ഓരോ നിലാവിലും;
കാമുക സംഗമം-
തേടുന്ന വെള്ളാമ്പൽപ്പൂവിനെപ്പോലെ,
വിദൂരമായൊരു ജ്യോതിസ്സുറങ്ങുന്ന,
സാമ്രാജ്യം തേടിയലയുന്നു ഞാൻ. □

ഡോ: കെ. മാർത്താണ്ഡവർമ്മ

പ്രാർത്ഥന

(കാകളി)

പ്രാർത്ഥിച്ചിടുന്നു ഞാൻ ചേതങ്ങളൊക്കെയും
തീർത്തു രക്ഷിക്കണമെന്നെന്നുമാരെയും.

ഈടാർന്ന ഭാവനയ്ക്കെന്നുമെൻ മാനസം
കൂടിയുലഞ്ഞുണർന്നാടിക്കളിക്കണം.

പാർത്തലം വിണ്ടലം പാതാള മീദൃശം
പാർത്തു കണ്ടീടുന്ന ലോക ഖണ്ഡങ്ങളെ

ആർത്തികളെല്ലാമകററിപ്പുലർത്തുവാ-
ന്നിത്യകാരുണ്യാർദ്ര! നാഥ! നീയോർക്കണം.

വിത്താഭിലാഷം ശമിക്കണം മാനുഷർ
വിദ്വേഷ ചിന്തയ്ക്കതീതരായീടണം.

പ്രാർത്ഥിച്ചിടുന്നു ഞാൻ പാവങ്ങളോലുന്നൊ-
രാർത്തിക്ഷ ദീക്ഷകൾതോറും കറവിനായ്.

പ്രാവും പരുന്തും പറവകളൊക്കെയും
ഗോവും പുലിയും ശരഭസിംഹങ്ങളും

വൈരംവെടിഞ്ഞു വനാന്തരം വാനവും
സ്വൈരസുഖത്തിൻെറ സങ്കേതമാക്കണം.

ഞാനെന്ന ഭാവം മറന്നുള്ള മാനുഷർ
ആനന്ദമാർക്കുമെല്ലാർക്കുമേകണം.

മത്സരത്തിൻെറ സരണികൾ വിട്ടുനാം
വത്സരംതോറും പുരോഗമിച്ചീടണം. □

ലീലാമ്മ ജേക്കബ് ബി. എ.

നീറിയ നിനവിൽ

(കാകളി)

വാടിക്കരിയുവാൻ മാത്രമാണെങ്കിലോ
വാടിയിലെന്തിനു പൂക്കുന്നു മുല്ല?

വേദനതിന്നുവാൻ മാത്രമാണെങ്കിലോ
വേദിയിൽ വേഷമണിയുന്നതെന്തിനാം?

മീട്ടുവാൻ മോഹമുണ്ടെങ്കിലും തന്ത്രികൾ
പൊട്ടിത്തകർന്നുപോയെന്മണിവീണയിൽ;

വീണതകർന്നു പോയാഹന്ത! കഷ്ടമെൻ-
വേണുവിൻ വേരി വിളയും നിനാദവും!

"ആശിപ്പതിന്നവകാശം നമുക്കുണ്ട്"
പേശലമിന്നിതീ പണ്ടേപ്പുലർന്നതാം

വല്ലതുമാശിപ്പതിന്നിണങ്ങീടുകിൽ
നില്ലയ, മർഹതയ്ക്കുണ്ടവകാശവും.

ദ്വേഷം കലർന്നതിൻ നേർക്കിന്നു കൈചൂണ്ടി
ദോഷം വമിക്കുന്നതെന്തിനു; ലോകമേ!

ആശ തൻ കൂമ്പടഞ്ഞീടുകിലെന്തിനു്
വാസം വളർക്കുന്നു മർത്ത്യനു മന്നിടം?

ജീവിതം കേവലം തീച്ചൂളതന്നെയാം;
വേവുന്നതെന്തിന്നതിൽപെട്ടു മാനുഷൻ

കൂമ്പുകുരുക്കട്ടെ ചിന്തതൻ ചില്ലയിൽ
നാമ്പുനീങ്ങീടട്ടെ ജീവിതവല്ലിയിൽ

ഹാ! സുഖസൗരഭം ചിന്നും വസന്തമീ-
വാസന്തികയെ വലംവച്ചു നില്ക്കുകിൽ!! □

എം. ജി. പൌലോസ്

ആലിംഗനം

ചെമന്നമൺകൂനയ്ക്കരികിൽ ഞാൻ രണ്ടു
മെഴുകുതിരികൾ കൊളുത്തിവച്ചുവേ
ഉരുകിയെൻമനമൊലിച്ചു ബാഷ്പമായ്,
എരിഞ്ഞുതീരു മാ തിരിയ്ക്കു തുല്യമായ്.

തികഞ്ഞ സൗരഭം പരത്തിയെൻ മനം
കവന്നെടുത്തൊരു പനിനീർപ്പൂവിതാ
കൊഴിഞ്ഞതിൻ ദളമലിഞ്ഞുചേരുന്നെൻ
മിഴിനീരുവീണ കുഴഞ്ഞൊരീ മണ്ണിൽ.

വിടരുകില്ലിനിയൊരിക്കലുമൊററ
മലരുമെൻറയീ ഹൃദയ വാടിയിൽ;
നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന മനോജ്ഞമാം നിൻറെ
നിറന്ന രൂപവും വിശുദ്ധ ഭാവവും.

കഴികയില്ലയീയുലകിനു തവ
അലൗകിക പ്രേമ വിശുദ്ധി കാണുവാൻ;
കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ പുണർന്നേനയിതു
കരളുകളിന്നു വിശുദ്ധ സ്നേഹത്താൽ.

വരികയോമലേ ഒരിക്കൽക്കൂടിയും
മരണമില്ലാത്ത മധുരമോർമ്മയിൽ;
മരിച്ചു ഞാൻ ശവക്കുഴിയിൽ മേവില്ലും
സ്മരിച്ചിടും; നിന്നെപ്പുണരുന്നെന്മനം.

കെ. ശശികുമാർ

എന്റെ ദുഃഖം

നിശയിൽ; പൂത്തനിലാവിൽ,
ഞാനീതൊടിയിൽ.
ഹർഷോന്മാദപ്രഭ ചിതറും
നിൻകുളിരിൽ,
നിൻ കരവലയത്തിൽ
ബന്ധിതനായ്, മുഗ്ദ്ധാശ്ലേഷ
നിബന്ധിതനായ്ത്തീ-
ർന്നൊററയ്ക്കിവിടെയിരിക്കുമ്പോൾ.
ആതിരചന്ദ്രികദേവീ, നിന്നുടെ
യരുണിമയോലും കവിളിൽ
കണ്ണിൽ, ചുണ്ടിൽ തുഷാര-
ബിന്ദുകണമൊക്കെ ഞാനലിയുമ്പോൾ,
നിർവൃതിയടയുമ്പോൾ,
നീ ചോദിക്കുന്നൂ"രാണെന്നെ
പ്പുൽകും ഈ യുവ....................."
കരുതീ നീ, യൊരു 'രമണൻ' ഞാൻ
തെററീ, ഞാനൊരു പഥികൻ,
ജീവിതമെന്നൊരു ദുഃസ്വപ്നത്തെ
മറന്നുകളഞ്ഞ, ക്ഷണമാത്രമൊരു
സുഖത്തിനുവേണ്ടി
മറന്നുകളഞ്ഞൊരു മൂഢൻ!
ജീവിത, മിവിടെ, യിതാ, ണെ-
ന്നൊരു ചെറുസങ്കല്പത്തിൻ മുകളിൽ
ഗർവ്വ് നടിച്ചു കയറിയിരിക്കും പഥികൻ
ജീവിത പഥികൻ

നിന്നുടെ നിർമ്മലസൗന്ദര്യത്തെ-
ത്താലോലിക്കുന്നീയൊരു നിമിഷം
മാത്രമെനിക്കു ലഭിക്കുന്നൊരു ചെറു-
കണിക; ജീവസുഖത്തി-
ന്നൊരു ചെറുബിന്ദു.
അച്ചെറുബിന്ദുവിലില്ലാതായി
'ഞാനെ'ന്നെന്നൊന്നില്ലാതായി-
മറക്കട്ടെ ഞാൻ
ജീവിതമെന്നൊരു പേടിസ്വപ്നം!!

◆ ◆ ◆ ◆ ◆

പെട്ടെന്നൊരു വിളികേട്ടു; ജീവിത
ബന്ധച്ചങ്ങല പൊട്ടിച്ചെറിയാൻ
വിഫ്ലീ; മനുജനാവില്ലെന്നു
കരഞ്ഞു ചിരിച്ചുപഹസിക്കും നാദം;
കാലം മാമുനി നൽകിയ ശാപം
കത്തിപ്പോകും നാദം.
വീണു ഞാനീഭൂമിയിൽ വീണ്ടും
കണ്ടു ശതസത്യങ്ങൾ ചുററും
മാനുഷനായി ശാപം കിട്ടിയ
ദുഃഖം മൂടിയ സത്യങ്ങൾ!!
പോകട്ടേഞാൻ; വ്യാമോഹത്തി-
ന്നൊരുപിടി വാടിയ പൂക്കളുമായ്
വേദനയുതിരും പുഞ്ചിരിയോടെ
എൻ ദുഃഖത്തെപ്പുൽകട്ടെ!!

"Inequality is an evil, but I do not believe in eradicating evil from the human breast at the point of a bayonet. Violence is wrong because it overlooks the fact that evil can never be overcome by evil; it ceases only with good. As the means, so the end."

Mahatma Gandhi

Space Donated by A Well Wisher

കനകമ്മ എബ്രഹാം

നേതാവ്

നേതാവിന്റെ മുഖത്ത് ഘനഗാംഭീര്യം നിഴലിച്ചിരുന്നു.

അന്തരീക്ഷത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ മുഴങ്ങി. "വിദ്യാർത്ഥി ഐക്യം സിന്ദാബാദ്." "വിജയംവരെ സമരം ചെയ്യും." ഏതാനും വിദ്യാർത്ഥികൾ അതു് ഏററു പറഞ്ഞു.

പൊതുജനം പീടികത്തിണ്ണകളിൽനിന്നു് അതു് വീക്ഷിച്ചു.

പെൺകുട്ടികളും

വർഗ്ഗശത്രുക്കളായ ബസ്സ് ഡ്രൈവറും,

അദ്ധ്യാപകർ,

സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥർ.

ഭിത്തികളിൽ നേതാവിന്റെ കൈപ്പടയിലുള്ള അവകാശങ്ങളും ആരോപണങ്ങളും വർഗ്ഗശത്രുക്കളെനോക്കി പരിഹസിച്ചു.

ഭാവിപരിപാടികൾ നിർണ്ണയിക്കുവാൻ നേതാവു് നടന്നു. ഘനഗാംഭീര്യത്തോടെ, വിജയ ഭാവത്തോടെ.

പെരുവഴികൾ താണ്ടി

ഇടവഴികളിലൂടെ........

x x x x x x

"വിദിയാർത്തി അയിക്കം സിന്താബാ"

കൗപീനമാത്രധാരിയായ നേതാവു് വിളിച്ചു.

കോണകവാലിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു് അനുയായികൾ ഏററു പറഞ്ഞു: "വിദിയാർത്തി അയിക്കം സിന്താവാ"

അവർക്കു് സമീപം ചിരട്ടകളും മണ്ണപ്പവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടപോലെ.

വലിയനേതാവു് പെട്ടെന്നു് നിന്നു.

കൊച്ചുനേതാവിന്റെ മുഖം കൂടുതൽ രൗദ്രമായി — ഒരു വർഗ്ഗശത്രുവിനെ മുന്നിൽ കണ്ടപ്പോൾ.

അവൻ ശത്രുവിനെതിരെ മുഷ്ടിചുരുട്ടി മുദ്രാവാക്യം വിളിച്ചു.

ഒരു ഉവി.

അനുയായികളും.

കല്ലെറിഞ്ഞു.

അനുയായികളും.

വലിയനേതാവു് ഓടി, തിരിഞ്ഞു്

ഇടവഴികൾ താണ്ടി

പെരുവഴികളിലൂടെ, നഗ്നശിരസ്കനായി,

അവൻ നേതാവായോ?

അതോ താൻ കുട്ടി ആയോ?

നേതാവു വിചാരിച്ചു —

അവനും താനും ഒന്നായപോലെ.

നേതാവിനെ കാത്തുനിന്ന അനുയായികളോടു് അദ്ദേഹം ആക്രോശിച്ചു:

"ഞാൻ നേതാവല്ല."

□

ഏകലവ്യൻ

ഏകലവ്യൻ നൂററാണ്ടുകൾക്കുശേഷം കൂടുതൽ വളർന്നിരുന്നു.

ഇരുപതിൽ അവന്റെ ഗുരുഭക്തി അത്യുച്ചകോടിയിലെത്തി.

തള്ളവിരൽ അവനു് നിസ്സാരമായി.

ദ്രോണാചാര്യരെ അവൻ തടഞ്ഞുനിർത്തി.

ആചാര്യൻ ചലിച്ചില്ല.

കഴിച്ചില്ല.

കടിച്ചില്ല.

കുട ചൂടിയില്ല.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദപത്മങ്ങളിൽ അവൻ കിടന്നു.

ശിഷ്യനു് ആചാര്യന്റെ സാമീപ്യംകൊണ്ടും തൃപ്തിയായില്ല.

അവൻ വിരൽ മുറിച്ചു.

ഗുരുവിനു് ചുവന്ന ചൂടുള്ള തിലകം ചാർത്തി.

"ഗുരോ, ഇനിയും ഈ ചൂടുള്ള ചുവന്ന പാനീയം കുടിച്ചാലും."

ആചാര്യൻ ഇരുന്നു

ചുവന്ന ക്ലാസ്സുമുറികൾ

ചലിക്കുന്ന കെട്ടിടങ്ങൾ

ചലിക്കുന്ന ചുവന്ന വൃക്ഷങ്ങൾ

റെഡ്ഡ് കോർപസിൽസ്സ്

വൈററു് കോർപസിൽസ്സ്

ഹീമോ ഗ്ലോബിൻ

പടിഞ്ഞാറേ ചക്രവാളത്തിൽ ചുവന്ന അസ്തമയമായിരുന്നു — ഉദയമില്ലാത്ത അസ്തമയം.

□

ബി. ചന്ദ്രമോഹൻ

കുഞ്ഞുണ്ണിയുടെ കഥ

കുഞ്ഞുണ്ണി ജനിച്ചു. കുഞ്ഞുണ്ണിക്ക് അച്ഛനില്ല. കുഞ്ഞുണ്ണിക്ക് അമ്മയില്ല. കുഞ്ഞുണ്ണിക്ക് സഹോദരങ്ങൾ ഇല്ല. കുഞ്ഞുണ്ണി കുഞ്ഞുണ്ണിയായി ജനിച്ചു. കുഞ്ഞുണ്ണിയായി ജീവിക്കുന്നു.

ആദിയിൽ നഗ്നനായി, പച്ചയായി കുഞ്ഞുണ്ണി വനാന്തരങ്ങളിൽ അലഞ്ഞുനടന്നു. കുഞ്ഞുണ്ണിക്ക് വിശന്നു. പ്രകൃതി അവന് ഭക്ഷണമൊരുക്കി. കുഞ്ഞുണ്ണിക്ക് ഉറക്കം വന്നു. പ്രകൃതി അവന് ശയ്യ വിരിച്ചു.

കുഞ്ഞുണ്ണി വളർന്നു. കാട്ടിൽനിന്നും കാട്ടിലേക്ക് അവൻ നടന്നകന്നു. കാലം സിംഹമായി അവനെ ആക്രമിച്ചു. ആദ്യം അവൻ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. ബലിഷ്ഠമായ ഹസ്തങ്ങൾ അവന്റെമേൽ പതിഞ്ഞപ്പോൾ അവനിലെ പുരുഷൻ ഉണർന്നു.

നീണ്ട ആക്രമണം........ അപ്പോഴേക്കും കുഞ്ഞുണ്ണി തളർന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അവന് ഒരു ഗന്ധം അനുഭവപ്പെട്ടു. അപരിചിതമായ, ലഹരിപിടിപ്പിക്കുന്ന ഗന്ധം. അവൻ ചുറ്റുംനോക്കി.

കുഞ്ഞുണ്ണി പെണ്ണിനെ കണ്ടു. അവൾ നഗ്നയായിരുന്നു. അവൻ അവളെ ഉറ്റുനോക്കി. അവൾക്ക് നാണംവന്നു. കാട്ടിലകൾകൊണ്ട് നഗ്നത മറയ്ക്കാൻ അവൾ ശ്രമിച്ചു. അവൻ മനുഷ്യനായി, പുരുഷനായി. അവൻ അവളുടെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു.

അവനും അവളും.

ആണും പെണ്ണും.

പുരുഷനും സ്ത്രീയും.

അവൻ അവളായി. അവൾ അവനായി. ചെടികൾ വളർന്നു മരങ്ങളായി. അവയിൽ കായ്കൾ ഉണ്ടായി. കുഞ്ഞുണ്ണി മനുഷ്യക്കുഞ്ഞിനെകണ്ടു. അവൻ ഭയന്നു.

കുഞ്ഞുണ്ണിയുടെ ചുറ്റും ഉരുക്കുചങ്ങലകൾ ഉയർന്നു. അവന്റെ കൈകൾ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു. അവന്റെ കാലുകൾ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു. അവന്റെ ശരീരം ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു.

കുഞ്ഞുണ്ണി മോചനം ആഗ്രഹിച്ചു. പക്ഷെ മോചനം അവന് മിഥ്യയായിരുന്നു. കൈകൾ വേദനിച്ചു. കാലുകൾ വേദനിച്ചു. ശരീരം വേദനിച്ചു. ബന്ധനത്തിൽനിന്നും മോചിതനാവാൻ അവൻ വിഫലശ്രമം നടത്തി.

യുഗയുഗാന്തരങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ കുഞ്ഞുണ്ണി മോചിതനായി. സ്വതന്ത്രനായി. ആ അസുലഭനിമിഷത്തിൽ വിമുക്തിയുടെ സംതൃപ്തി അവന് അനുഭവപ്പെട്ടു. അവൻ ആർത്തു പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

പക്ഷെ പൊട്ടിച്ചിരി നീണ്ടുനിന്നില്ല. അവൻ ചുറ്റും നോക്കി. കുഞ്ഞുണ്ണി കുഞ്ഞുണ്ണിയെ നോക്കി. താൻ ഒരു പ്രാണിയായി മാറിയിരിക്കുന്നു. അവന് അത്ഭുതം തോന്നിയില്ല. അവൻ നിസ്സംഗനായി താനെന്ന പ്രാണിയെ നോക്കിനിന്നു

പ്രാണിക്ക് പറന്നുയരാൻ മോഹം തോന്നി. വർദ്ധിച്ച ആവേശത്തോടെ അതു പറന്നുയരാൻ ശ്രമിച്ചു. അതു വായുവിൽ ശൂന്യതയിൽ പറന്നുനടന്നു.

ചുറ്റും ചിലന്തിവലകൾ ഉയർന്നു. കാലം നെയ്ത അദൃശ്യമായ ചിലന്തിവലകൾ. ചിലന്തിവലയിൽ പ്രാണി കുടുങ്ങി. രക്ഷപെടാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ ചിലന്തി ഓടിയെത്തി. അത് സ്വന്തം നൂലിനാൽ പ്രാണിയെ ബന്ധിച്ചു.

അനശ്വരമായ ബന്ധനം.

മിനിക്കഥ:

ബി. ഡെയ്സി

ഭഗവാന്റെ തിരോധാനം

ജനം അമ്പരന്നു.
മുഖത്തോടുമുഖം നോക്കി.
ബിംബം പൊങ്ങിയിരിക്കുന്നു.
ചൈതന്യം തുളുമ്പുന്ന മുഖം.
നാലു കയ്യുകൾ, ശംഖ്, സുദർശനം, പത്മം, ഗദ.
വിഷ്ണുതന്നെ. സംശയമില്ല.
....
....
മന്ത്രവാദി വന്നു.
കവിടിനിരത്തി. മുഖം തെളിഞ്ഞു.
ഭഗവാൻ നാട്ടിലുള്ള സജ്ജനങ്ങളിൽ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു.
സജ്ജനങ്ങൾ നടന്നു.
വിഷ്ണുസന്നിധിയിലേയ്ക്ക്.
വാദ്യക്കാർ വന്നു.
മേളക്കാർ വന്നു.
വാദ്യഘോഷങ്ങൾ തകർത്തു.
അന്തരീക്ഷം ശബ്ദമുഖരിതമായി.
കീർത്തനങ്ങൾ മുഴങ്ങി.
ഹരേകൃഷ്ണാ.......... ഭഗവാനേ..........
....
....
നാട്ടിലെങ്ങും അത്ഭുതങ്ങൾ നടക്കുന്നു.
കുഞ്ഞുരാമന്റച്ഛന്റെ ജലദോഷം മാറി.
കൃഷ്ണൻകുട്ടിയുടെ ചായക്കടയിൽ വരുമാനമുണ്ടായി.
കേളുനായർക്ക് ആറുരൂപയുടെ ലോട്ടറിയടിച്ചു.
കോമുണ്ണിപ്പാറുവിനെ കല്യാണംകഴിച്ചിരിക്കുന്നു
കോമുണ്ണൻ കുട്ടപ്പൻ !!!
നാട്ടിലാരും സ്വപ്നേപി വിചാരിച്ചതല്ല. പാറുവിന് മംഗല്യ ഭാഗ്യം കൈവരുന്നത്.
എല്ലാം ഭഗവാന്റെ മായ!
ഭക്തന്മാർ വർദ്ധിച്ചു.
കാണിക്കപ്പെട്ടി നിറഞ്ഞു.......... എട്ടണത്തുട്ടുകൾ..........
നാലണത്തുട്ടുകൾ.......... അങ്ങിനെ....... അങ്ങിനെ......
സൂര്യൻ അസ്തമിച്ചു.
....
....
വീണ്ടും ഉദിച്ചു.
ജനം വീണ്ടും അമ്പരന്നു.
ബിംബം അപ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു!
ഒപ്പം കാണിക്കപ്പെട്ടിയും !!
ഭഗവാന്റെ അന്തർദ്ധാനത്തിൽ ജനം കണ്ണീരൊഴുക്കി.
മന്ത്രവാദി വീണ്ടും വന്നു. കവിടിനിരത്തി.
ജനം ആകാംക്ഷയോടെ നോക്കിനിന്നു.
മന്ത്രവാദിയുടെ നെററി ചുളിയുന്നു..........
ഭക്തജനങ്ങളെ നോക്കുന്നു.........
അപ്പോൾ കാര്യമതുതന്നെ.നാട്ടിലെങ്ങും ദുഷ്ടതകൾ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു.
ജനം വീണ്ടും കണ്ണീരൊഴുക്കി. മൂക്കുപിഴിഞ്ഞു.
പോംവഴിയാരാഞ്ഞു.
മന്ത്രവാദി പോംവഴി നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.
എല്ലാവരും ഓരോ പണമിട സ്വർണ്ണംവീതം ഒരു ചെപ്പുകുടത്തിലാക്കി ബിംബം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട സ്ഥാനത്ത് കുഴിച്ചിടുക.
പിറേറന്നു രാവിലെ തൽസ്ഥാനത്തുണ്ടാകും.
എന്ത്?
ബിംബം!
ജനം തയ്യാർ. എന്തിനും തയ്യാർ.
....
....
അർദ്ധരാത്രി..........
പൂജാദികർമ്മങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു.
സ്വർണ്ണം നിക്ഷേപിച്ചു.
ജനം പിരിഞ്ഞു. മന്ത്രവാദി വീട്ടിലേയ്ക്കും.
....
....
പിറേറന്നു പുലർച്ചയ്ക്ക് ജനം ഉണർന്നു.
നടന്നു......വിഷ്ണുസന്നിധിയിലേയ്ക്ക്.
അവർ കണ്ടു.
വിഷ്ണുബിംബത്തെ മാത്രമല്ല......
സമീപത്തായി നിശ്ചലമായി കരിനീലിച്ചു
കിടക്കുന്ന മന്ത്രവാദിയെ.......!
മന്ത്രവാദിയുടെ സമീപത്തു മറിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന
സ്വർണ്ണംനിറച്ച ചെപ്പുകുടത്തെ !!
ജനം നടന്നു.
മന്ത്രവാദിയുടെ വീട്ടിലേയ്ക്ക്. വീടു പരിശോധിച്ചു.
അതാ ഇരിക്കുന്നു!
ഉടഞ്ഞ കാണിക്കപ്പെട്ടി !!
ജനം മൂക്കത്തു വിരൽവച്ചു.

★

HINDUSTAN INSECTICIDES LIMITED

(A GOVERNMENT OF INDIA UNDERTAKING)

UDYOGAMANDAL, KERALA STATE

WE MANUFACTURE:

- ★ TECHNICAL DDT
- ★ FORMULATED DDT
- ★ MONOCHLOROBENZENE
- ★ PARA DCB
- ★ ORTHO DCB
- ★ CHLORAL

AND NOW BHC

A wide-spectrum insecticide for use against Aphids, Stemborer worms, Beetles and Grass hoppers in the cultivation of Paddy, Tobacco, Potato, Vegetable, etc.

HIL - PROTECT TO PROSPER

UNION CHRISTIAN COLLEGE LIBRARY
ALWAYE-2 KERALA

എസ്. സുന്ദർ

തോന്നൽ

ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ ഒററയാനായ് കത്തിയിരുന്നു.........

വശങ്ങളിൽ ഷെൽഫുകളുണ്ട്.

അതിൽ പുസ്തകപരമ്പരകളും.

അതിലോ... അറിവുകൾ... അറിവുകൾ....

ആർക്കുവേണ്ടി.... എന്തിനുവേണ്ടി?

സെൻസറില്ലാത്ത കഴുകന്മാർ. ശിഷ്യകളുണ്ട്. എത്ര രാത്രികളിൽ അവർ പോലും ഉപദേശം...എന്നിട്ടും പ്രതീക്ഷ; പ്രതീക്ഷിച്ചു. നൂറുനൂറു കണ്ണുകൾ, ദാഹാർത്തമായ കണ്ണുകൾ, അറിവിനു വേണ്ടി പലപലരാവുകളിൽ, തലയിൽ നിറച്ച സംഗതികൾക്ക് വേണ്ടി നോക്കിയിരിക്കുമെന്ന്........

നീ അറിഞ്ഞില്ലേ ഗുരുകുലവാസം മാറിയത്—?

നീ ജീവിച്ചതെവിടെ?

നീ ബോധമില്ലാത്തവനായിരിക്കുന്നു...

"ഞാൻ ബോധമില്ലാത്തവനാണ്—"

എങ്കിൽ; നിനക്കെന്തുകൊണ്ട് സ്വല്പം കുട്ടികളെ അടക്കിക്കൂടാ—?

"അവർ കുട്ടികളല്ല. അവർ കുട്ടികളല്ല—അസാദ്ധ്യമായ യുഗത്തിൻെറ നിറംകെട്ട നിഴലുകൾ"

അല്ലാതെ—

നീ രാത്രിയായ രാത്രികളിലെല്ലാംകൂടി വിഴുങ്ങിയതും; പലപല പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്ന് വാററിയുണ്ടാക്കുന്നതുമായ. നോട്ടുകൾ അവർക്ക് വേണ്ട.

അവർക്ക് ശിഷ്യകളുണ്ട്. നൂറായിരം.
(നിനക്കെന്തുകൊണ്ടായ ശിഷ്യരായിക്കൂടാ?)

എന്തുകൊണ്ട് ചിന്തിക്കുന്നില്ല നീ—

അവർ കാലഘട്ടത്തിൻെറ സന്തതികൾ. അവരുടെ മനസ്സുകളിൽ അസ്വസ്ഥതകൾ. ക്ലാസ്സിനുള്ളിൽ ചുരുണ്ടിരുന്ന്, പ്രസംഗം കേൾക്കാനും, നോട്ടുകൾ പകർത്താനുമല്ല. ജനിച്ചത്....

വയ്യാത്ത വലിവുകൾ; മനസ്സിൽ....

സമാധാനമില്ല............

നല്ല ചൂടുള്ളതും, കടുപ്പമുള്ളതും ആയ ഒരു ചായ കിട്ടിയാൽ.......
(കുടിക്കാമായിരുന്നു. പക്ഷെ—നീ പോകണം—)

ആദിയിലെ ഗുരുകുലവാസം.

ഗുരുവിൻെറ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളും, അവശ്യാവശ്യങ്ങളും എല്ലാമെല്ലാം സാധിച്ച്, സംതൃപ്തിയടയുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ. വിദ്യ അർത്ഥിക്കുന്നവർ—യാചകർ.

എങ്കിൽ നിനക്ക്—

മാവുതേനും, കാട്ടുകിഴങ്ങുകൾ ചുട്ടതും, അരുവിയിലെ ജലവും കുടിക്കാമായിരുന്നു. ഫാൻ നൽകുന്ന കൃത്രിമക്കാററില്ലാതെ, കോൺക്രീററ് തട്ടിൻെറ തണലില്ലാതെ. പിന്നെപ്പിന്നെ, ആട്ടോമാററിക് വാച്ചില്ലാതെ. അസംഖ്യം മെറിക്കോട്ടൺസും ഇല്ലാതെ സ്വച്ഛസുന്ദരമായി ക്ലാസെടുക്കാമായിരുന്നു—

കുട്ടികൾ—നീ ശേഖരിച്ച അറിവിനെ ഊററിയെടുക്കുമായിരുന്നു—

നിൻെറ ഇൻഫീരിയോറിററി കോംപ്ലക്സ് അവിടെ ഉദിക്കുന്നില്ല. കാരണം നീ ഗുരുവാണ്. സർവ്വ ബഹുമാനിതനായ—ആരാദ്ധ്യനായ—

നിത്യവും വിദ്യാദേവിയെ പൂജിച്ച—പ്രസാദിപ്പിച്ച്—ചന്ദനക്കുറിയണിഞ്ഞ്—മേലാസകലം ഭസ്മം പൂശി—

"അമ്പത്തൊന്നക്ഷരാളീ കലിത തനുലതേ

വേദമാകുന്ന ശാഖി......."

എ. സി. ബ്രാഡ്‌ലിയുടെ ഷേക്സ്പീറിയൻ ക്രിട്ടിസിസവും ടി. എസ്. എലിയട്ടിൻെറ "വേസ്റ്റ്‌ലാൻഡും" എന്തു കാര്യം—?

ഉപനിഷത്തുക്കളും, അല്ലെങ്കിൽ മഹാഭാരതം കാദംബരി സംഗ്രഹം, ഭഗവത്ഗീതയും—

അവളപ്പോൾ ദേവിയായി നിന്നരികിൽ...

അരയാലിൻ ചുവട്ടിൽ—

അർദ്ധനിമീലിത മിഴികളിൽ ധ്യാനത്തിന്റെ — ശിഷ്യൻ നിന്റെ ദേവിക്കായ് പൗഷ്യപത്നിയുടെ കുണ്ഡലങ്ങൾ തന്നെ അപഹരിക്കുമായിരുന്നു......

ബെല്ലടിക്കുന്നു.

ആരെങ്കിലും വരുന്നതിനുമുമ്പ്....

കോണിപ്പടികളിറങ്ങി. ബയോളജി ബ്ലോക്കിന്റെ പുറകിലൂടെ, പിന്നെ, ചെങ്കൽറോഡിലൂടെ, ചെറിയ ഗേറ്റ് ഇറങ്ങി റോഡിൽ—

കാലം, ശ്വാസമായി, മാത്രാ നിമിഷങ്ങളിലും, ശ്വാസകോശത്തിൽ, രക്തത്തിൽ കയറിയിറങ്ങിയോടി. രക്തം കട്ടയാകുമ്പോൾ ശ്വാസകോശ ചലനം നിലയ്ക്കുമ്പോൾ കാലമവസാനം. ആ കാലാവധിക്കായി എന്തിന് ബുദ്ധിമുട്ടുന്നു നീ—

എന്നിലൂടെ നേടുന്നു നീ-

നേടിയിട്ടവിടെ കൊണ്ടുപോകുന്നു നീ—

വിവിധ മനസ്സുകളിൽ ഒന്ന് പലതായി.

മാറി മാറി ചിന്തിക്കുന്നു.

എല്ലാ ഒന്നും പലതാണ്_

എല്ലാ പലതും ഒന്നാണ്—

നീ ഒന്നല്ല പലതാണ്........

നീയെന്ന ഒരു നീ. കിറുക്കൻ നീ. ലക്ചറർ നീ. കടിയൻ നീ. അവിവാഹിതൻ നീ. അവസാനം—ഓഫീസ് കടലാസുകളിൽ ഒ. കെ. ജോസഫ്.

പക്ഷെ—

നിനക്ക് ക്ലാസ്സുകൾ കണ്ട്രോൾ ചെയ്യാനറിയില്ല—

ശുണ്ഠിപിടിക്കുന്ന പിള്ളാരെ അടക്കാനറിയില്ല—

നീ ഒന്നാവുമ്പോൾ—അവർ രണ്ടാവുന്നു—

നീ രണ്ടാകുമ്പോൾ—അവർ നൂറാവുന്നു—

നീ ഇല്ലാതാകുമ്പോൾ—അവർ ഇല്ലാതാകുന്നു.

നിനക്ക് അറിവേ ഉള്ളൂ—

കാലഘട്ടത്തിനെ മനസ്സിലാക്കാനാവുന്നില്ല—

എന്നിട്ടാണ് ഇൻഫീരിയോറിറ്റി—

നഗ്ന, നഗ്നരായ പെൺകുട്ടികൾ കുറെയെണ്ണം വേഷ, വേഷങ്ങൾ ചുറ്റി കയ്യിൽ പുസ്തകങ്ങളുമായി കടന്നു പോയി......

വൃത്തികെട്ടവർ—സെൻസർ ബോർഡില്ലാത്തവർ..........

ക്ലാസ്സിൽ ഇരിക്കുന്ന കവിതകളുടെ ആരാധികകൾ..............

അവളെക്കണ്ട് പഠിക്കുന്നില്ല നിങ്ങൾ—?

അവളെ നിങ്ങളെങ്ങനെയറിയും? ഇംഗ്ലീഷ് ഗേൾ മാത്രമല്ല. അവൾ പലതുമാണ്—

അവൾ സുന്ദരമായി പാട്ടുകൾ പാടീട്ടും—

അവൾ സുന്ദരമായി വീണവായിച്ചിട്ടും...

അവൾ സുന്ദരമായി സംസാരിച്ചിട്ടും—വേഷഭൂഷകൾ—

അവളതിസുന്ദരമായതിസുന്ദരിയായ് എന്നുടെ ദൃഷ്ടിപഥം—എല്ലാമുഴമങ്ങുന്നതായി.

പുറകിലൊരു കൊച്ചുകിളിശബ്ദം—

പെട്ടെന്ന് ശ്രദ്ധിച്ചു. അപ്പോൾ കൂടെ പറവ.

"സാർ എന്തു പറഞ്ഞാണ് നടക്കുന്നത്—?"

കുറച്ചുനേരം നവം ഇരുണ്ട കണ്ണുകളിലേയ്ക്കും ചുവന്ന മാറിലേക്കും, ഇവലുകളിലേയ്ക്കും നോക്കിട്ടു.

"ഓ—ഐ വാസ് സിംപ്ലി—ഞാൻ—"

ശബ്ദം തടഞ്ഞു. എനിക്കൊന്നുമില്ല. ഞാനിതാലിര...ന്—ഞാനീ പറവയെ നന്നായി കൈകാര്യം ചെയ്യണം...

"സാറിനെന്താണ് കുഴപ്പം—?"

പറവയുടെ കണ്ണുകളിൽ തമാശ. നെറ്റിയിൽ പൊട്ട്...

മോളേ— നീ എന്നോടതു ചോദിച്ചു....

എനിക്ക് ചെറിയ കിറുക്ക്... അങ്ങനെ തോന്നലാണ്. ജീവിതം തന്നെ തോന്നൽ. യഥാർത്ഥം—മരണമൊന്നു മാത്രം ഈ, ഇതെല്ലാം പഞ്ചേന്ദ്രിയ സംജാതം........

എല്ലാ വാസ്തവങ്ങളും മിഥ്യ. എല്ലാ മിഥ്യയും—എല്ലാം—അതല്ലാത്ത മറ്റെന്തോ ആണ്. ഈ ഞാൻ ഒരു അപ്രതീക്ഷിത സൃഷ്ടി. എന്റെ ജന്മത്തിനായ് എന്ത് ചെയ്യ...

"വെറും ബൈ—പ്രോഡക്റ്റ്—"

"എന്താണ് സാർ പറയുന്നത്—"

പറവക്കൗതുകം ഏറി—

"ഞാൻ ജനിച്ചിട്ടില്ല, കുട്ടിയും. ആരും ജനിച്ചിട്ടില്ല... തിരിഞ്ഞു......എല്ലാം തിരിഞ്ഞു.

ശബ്ദമില്ല. ഇളക്കവുമില്ല. ആരോ ആയിരുന്ന സം... അവൾ പോയി. അവൾ വന്നിരുന്നില്ല. എന്നിട്ടും പോ... എവിടെയോ—എന്തോ കുഴപ്പം—

നീല ബോർഡിലെ—നിറമുള്ള, വലിയ അക്ഷരങ്ങ... ങ്ങളിൽ വീണു. ഇവിടെ എന്തോ ഒന്ന്—കാര്യമായ ഒന്ന്...

"ആ ഒന്നിന് പലതും കഴിയും—"

ഉദ്ദേശം അഞ്ച് പെട്ടികൾ, കണ്ണുവണ്ടി, ബിസ്ക്കറ്റ്... മധുരമുള്ളത്. പോക്കറ്റിനുള്ളിൽ മാധ്യമം ഇട്ടു—

"സാർ പിന്നെ വരുമ്പോൾ തരിക—"

പിന്നെ;—

ഞാനിതിലേ, എന്നല്ല, എതിലേയും വരുന്നില്ല. എ... പറയുന്നില്ല. വരുന്നതും പോകുന്നതും തോന്നലുകൾ. ...കളായ തോന്നലുകൾ..........

വൈകുന്നേരത്തിന്റെ, ഇരുളടഞ്ഞ പുതപ്പ് മൂടിയ ...ത്തിലൂടെ, ശരീരമുള്ള തോന്നലുകളായി മനുഷ്യരൊഴുകി.

മുന്നിൽ കണ്ട, ആറായിരം, രക്തവൃത്തങ്ങളിലൂടെ, ... യഥാർത്ഥമായ, മറ്റെയൊരവസ്ഥയിലേക്കുള്ള നിരർത്ഥകപാത... അന്ത്യത്തിലൂടെ, തെളിച്ചമില്ലാത്ത നിഴലായി ഒഴുകി—

ബിന്ദുവായി. ബീജമായി.

ബെന്നി വർഗീസ്

അപ്രമഃ

ടെറസ്സിൽ ഒററക്കിരുന്നപ്പോൾ അയൽവക്കത്തുള്ള ചെറിയ വീട്ടിന്റെ മുററത്ത് അവൻ നില്ക്കുന്നതുകണ്ടു.

രാവിലെ കോളേജിൽ പോകുമ്പോൾ, കാറിനു മുമ്പിലൂടെ ചാടിയ തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകളുള്ള യുവാവ്.

രാത്രിയിൽ, കറങ്ങുന്ന ഫാനിനുതാഴെ, പതുപതുത്ത മെത്തയിൽ ഉറക്കംവരാതെ കിടന്നപ്പോഴും അവളുടെ മനസ്സുനിറയെ ആ തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകളായിരുന്നു, സ്നേഹത്തിന്റെ തിളക്കം.

താഴെ കാറിന്റെ ഡോറടയുന്ന ശബ്ദം.

''ഗുഡ്'നൈററ്' ഡിയർ.'' മമ്മി വന്നു.

ഡോ: പ്രശാന്താണെന്നു തോന്നുന്നു. ക്ലബ്ബിൽനിന്നും ഡോക്ടറുടെകൂടെ സെക്കൻഡ്'ഷോയ്ക്കു പോയിക്കാണും.

ഡാഡിവരാൻ ഇനിയും വൈകും.

അവൾ ഡാഡിയേയും മമ്മിയേയും കുറിച്ചോർത്തു. പരസ്പരം സംസാരിക്കാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദമ്പതികൾ.

ഡാഡി ഓഫീസിൽനിന്ന് നേരെ ക്ലബ്ബിലേക്കു പോകുന്നു. പാശ്ചാത്യസംഗീതംമുഴങ്ങുന്ന ഹാളിന്റെ ഒഴിഞ്ഞ കോണിലിരുന്നു കുടിക്കുന്നു. സിഗരററുകൾ എരിഞ്ഞടങ്ങുന്നു. വീണ്ടും കുടിക്കുന്നു. രണ്ടുമണിയാകുമ്പോൾ ചിലമ്പിച്ച കാൽവെപ്പുകളോടെ വീട്ടിലെത്തുന്നു. രാവിലെ, വേലക്കാരി മേശയിൽ നിരത്തുന്നതു് കഴിച്ചെന്നുവരുത്തുന്നു.

എന്നിട്ട്: ഓഫീസിൽ പോകുന്നു.

മമ്മി പത്തുമണിക്കുണർന്ന്, 'ബ്രേക്ഫാസ്റ്റ്' കഴിഞ്ഞ് വീണ്ടും ഉറങ്ങുന്നു.

ഉണർന്ന്, അണിഞ്ഞൊരുങ്ങി, പുഷ്പപ്രദർശനത്തിനും കേശാലങ്കാര മത്സരത്തിനും, ഷോപ്പിംഗിനും പോകുന്നു. ചിലപ്പോൾ സെക്കൻഡ്'ഷോയ്ക്കും.

എന്നിട്ട്: ഡോ: പ്രശാന്തോ, മേജർ ദത്തയോ തിരികെ കൊണ്ടുവിടുന്നു.

അവൾമാത്രം വേലക്കാരിയോടു സംസാരിക്കുന്നു. മമ്മിയും ഡാഡിയും ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോൾ കോളേജിൽ പോകുന്നു. തിരിച്ചുവന്ന് വേലക്കാരിയൊന്നിച്ച് അമ്പലത്തിൽ പോകുന്നു.

എന്നിട്ട്: സ്നേഹത്തിനുവേണ്ടി ദാഹിക്കുന്നു.

കോളേജിലെ ആരാധകവൃന്ദത്തിന്റെ കണ്ണിൽ അവൾക്കു വേണ്ട സ്നേഹം ഇല്ലായിരുന്നു.

പക്ഷേ, അവന്റെ തിളങ്ങുന്ന, നിഷ്കളങ്കങ്ങളായ കണ്ണുകളിൽ സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നു.

പിറേറന്ന്, വേലക്കാരിയൊന്നിച്ച് അമ്പലത്തിൽനിന്നു വരുമ്പോൾ അവൻ എതിരെ വരുന്നതുകണ്ടു. അവൾ ചിരിച്ചു. അവനും. തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകൾ.

അവൻ 'എസ്സ്. എസ്സ്. എൽ. സി.' കഴിഞ്ഞ് ടൈപ്പ്റൈററിംഗ് പഠിക്കുകയാണെന്ന് വേലക്കാരി പറഞ്ഞു. കോളേജിൽ ചേരാൻ പണമില്ലായിരിക്കും. പാവം!

ഒന്നു സംസാരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ.

അവൻ തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടാവുമോ? ഉണ്ടാകും. കാണുമ്പോൾ ചിരിക്കാറുണ്ടല്ലോ!

ഇനി കാണുമ്പോൾ ഒന്നു സംസാരിക്കണം.

അമ്പലത്തിൽനിന്നു മടങ്ങുമ്പോൾ കണ്ടു. സംസാരിച്ചു. നാണംകുണുങ്ങി. എത്ര നിർബ്ബന്ധിച്ചിട്ടാണ് വീട്ടിലേക്കു വരാമെന്നു സമ്മതിച്ചത്.

വരാന്തയിലേക്കു കയറുമ്പോൾ നിറയെ രോമങ്ങളുള്ള അവന്റെ കാലുകൾ വിറയ്ക്കുന്നത് അവൾ കണ്ടു. പതുപതുത്ത സോഫയുടെ വക്കത്ത് ഇരുന്നപ്പോൾ അവന്റെ മുഖത്ത് പരിഭ്രമമുണ്ടായിരുന്നു.

വേലക്കാരി കൊണ്ടുവന്ന ട്രേയിൽനിന്ന് കപ്പും സോസറുമെടുത്ത് അവന്റെനേരെ നീട്ടിയപ്പോൾ അവൾ ഞെട്ടി.

കണ്ണുകളിൽ ആ പഴയ തിളക്കമല്ല. ജ്വലിക്കുന്ന കണ്ണുകൾ.

കുട്ടിയായിരുന്നപ്പോൾ, മുത്തച്ഛന്റെ വീട്ടിൽ, തൊടിയിൽ കണ്ട കുറുക്കന്റെ കണ്ണുകൾ. ഒരിക്കൽ ബാത്ത്റൂമിൽക്കണ്ട പാമ്പിന്റെ നോട്ടം.

അവൾ അവന്റെ ബലത്തിലടിഞ്ഞു:

★

with best compliments from

ELSON GARMENTS

Electric Dry Cleaners ◆ Dyers ◆ Darners ◆ Tailors
Piece Goods Merchants ◆ Dealers in all varieties
of Ready Made Dresses

C. S. I. Shopping Centre, Alwaye

H. O. U. C. College, Alwaye - 2

പി. രാധാകൃഷ്ണൻ

ത്രിരംഗസമസ്യ

തലച്ചോറിനുള്ളിലെ ആറായിരം അറകളും സ്പന്ദിക്കുന്നു. ഒരു ദിവസത്തിന്റെ മൂന്നിലൊന്ന് ഭാഗം തിരക്കിട്ട ജോലി.

വില്പന.

വില്പനയുടെ ആസൂത്രണം.

ആസൂത്രണത്തിലൂടെയാവണം വില്പന.

അതിന്റെ സൂക്ഷ്മസ്ഥൂലമായ ആശയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിശകലനം.

കുളിർമയുള്ള മുറിയിൽ. മുന്നിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ച കണക്കുകളിൽ കണ്ണും നട്ടിരുന്നു.

കണക്കുകൾ കൂട്ടി – മനസ്സിൽ

തലച്ചോറിൽ –

ഗ്രാഫുകൾ വരച്ചു — മായ്ച്ചു

വിൽപ്പനയുടെ സീസണാണ് — ടാർജറ്റ് തികക്കണം. നീണ്ടുപോകുന്ന ടാർജറ്റ് ഡയഗ്രം. അതിനടുത്ത് വളരാൻ കൊതിച്ചു നിൽക്കുന്ന അച്ചീവ്മെന്റ് കോളം.

ടാർജറ്റും അച്ചീവ്മെന്റും തമ്മിൽ അന്തരം

ഇൻക്രിമെന്റും, പ്രമോഷനും.

തലച്ചോറിന് ചൂടുപിടിച്ചു.

ആറായിരം അറകൾ ഒന്നിച്ചു സ്പന്ദിച്ചു.

ചിന്ത - തുലാമാലകളെ കെട്ടഴിക്കാനുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ ചിന്ത.

കഴുത്തിനെ സ്വതന്ത്രമാക്കി, ചാരിയിരുന്നു കൈകൊണ്ട് തലതാങ്ങി.

'മിനി കൊറോണയ്ക്ക്' തീ കൊളുത്തി നോക്കിയത് 'It is unhealthy to smoke in an air conditioned room' എന്ന ശാസനത്തിലേക്ക് —

ശ്രദ്ധിച്ചില്ല — ഓർമ്മിച്ചില്ല

തലച്ചോറിന്റെ ചൂട് വർദ്ധിച്ചു.

പച്ചയും, ചുവപ്പും തമ്മിൽ മൂന്നിഞ്ചിന്റെ വ്യത്യാസം.

മൂന്നിഞ്ചെന്നാൽ മൂവായിരം ടൺ.

സീസൺ തീരാൻ ഒരാഴ്ച.

ഇൻക്രിമെന്റ് നൂറുരൂപ

ഏരിയാ സെയിൽസ് മാനേജരുടെ ബേസിക് രണ്ടായിരം.

അറകൾ ആറായിരം ഒന്നിച്ചു സ്പന്ദിച്ചു.

കൊട്ടുവടിയുടെ ആക്കത്തോടെ ആഞ്ഞടിച്ചു.

ഗൗഡറാവു, രാമൻലാൽ, ബാബുറാം, എ ല്ലാ വ രും ബ്രാന്റ് മാറിയവരാണ്.

കഴിഞ്ഞ സീസണിൽ കൊടുക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല - നാശം

എട്ടുമണിക്കുള്ളിൽ കുത്തിയിരുന്ന് ചിന്തിച്ചു. ഫീൽഡിലേക്ക് പോയില്ല. ഇൻറർ-കോമിൽ, സെയിൽസ് ഓഫീസിലേക്ക് വിളിച്ചു. മത്സരരംഗത്തെ പടയാളികളെല്ലാം രംഗത്താണ്. ചെസ്സ് ബോർഡിൽ. കരുക്കൾ നീക്കാൻ, ചെക്ക് വയ്ക്കാൻ, വെട്ടാൻ, നേടാൻ. വില്പന യുദ്ധമാണ്; പ്രേമമാണ്. യുദ്ധത്തിലും, പ്രേമത്തിലും എന്തും ന്യായീകരിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

നെഗററീവ് അപ്രോച്ച് - ഇല്ല- അത് പ്രൊഫഷണൽ ഡിസൽസിയൻസിയാണ്.

ചുമപ്പും, പച്ചയും തമ്മിൽ മൂന്നിഞ്ചിൻെറ വ്യത്യാസം.

മൂന്നിഞ്ചെന്നാൽ മൂവായിരം ടൺ.

മൊട്ട — മൂവായിരം ടൺ.

മൂവായിരം ടൺ — മൊട്ട

അന്തസ്സും, ആഭിജാത്യവും, മനസ്സിൻെറ സമതുലിതാവസ്ഥയും, ഇൻക്രിമെൻറും എല്ലാം കാത്തുസൂക്ഷിക്കണം.

ചിരിക്കണം. കൈകുലുക്കണം.

തലച്ചോറിന് ചൂടുപിടിക്കുന്നു.

കൊട്ടുവടി — ഇരുമ്പുവടി.

"ഇൻടേ"യിൽ നിറയെ കുറിപ്പുകൾ.

"അത്യാവശ്യ"മെന്ന് കുറിച്ചത് മാത്രമെടുത്ത് മറിച്ചു നോക്കി.

"ജെ സി ഐ"യുടെ രാത്രി ഭക്ഷണം.

കറുത്തപോരാളിയും, സുവർണ്ണകഴുകനും മനസ്സിൽ ഓടിയെത്തുന്നു.

തലച്ചോറിന് മന്ദത.

ചിന്തക്ക്. ആകാംക്ഷക്ക് സമാധാനം.

ഫ്ളാററിൽ മടങ്ങിയെത്തി. ചൂടുപിടിച്ച തലച്ചോറുമായി കറുത്തപടയാളിയെയും, സുവർണ്ണ കഴുകനെയും കുറിച്ചുള്ള മധുരമായ, തണുപ്പുള്ള, മന്ദതയുള്ള ഓർമ്മകളുമായി.

കാക്കക്കുളി നടത്തി വെളിയിലിറങ്ങി 'മാർഡ് ബെസ്റ്റസ്' കോളോണിൻെറയും, ബോഡി ടാൽകിൻെറയും മണത്തിൽ ആത്മവിശ്വാസം.

കാറ് സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്തപ്പോൾ ചുമപ്പും, പച്ചയും.

മൂന്നിഞ്ച് —

ടാജിലേക്ക് പോണോ? അതോ വാർഡൻ റോഡിലെ ഗോവാക്കാരിയുടെയടുത്തേക്കോ?

പോർച്ചുഗീസ് മിശ്രണരക്തം സിരകളിലൂടെയൊഴുകുന്ന മിറാൻഡാ. മിറാൻഡ പെണ്ണല്ല- ചാട്ടയാണ്.

അവൾ വിസ്കിയാണ്.

അതോ, ബാറിലെ മങ്കകളിലേക്കോ? അവിടെ എൽ- എസ്. ഡി. - എൽ. എസ്. ഡി. മൂന്നിഞ്ച് - തകർക്കം.

മൂന്നിഞ്ചെന്നാൽ മൂവായിരം ടൺ.

മൂവായിരം ടൺ — പോകുന്നത് ഇൻക്രിമെൻറിലേക്ക്.

— മുഴുത്ത അനാവശ്യം

വേണ്ടത് പുതുപരിചയം.

പുതുപരിചയം വില്പനയിൽ ആവശ്യമാണ്.

'ജെ സി ഐ' രാത്രി ഭക്ഷണത്തിൽ പരിചയം ഇൻ... ൻറായി കിട്ടുന്നു.

തൊലിപ്പുറത്തെ പരിചയം.

ആത്മാർത്ഥതയില്ലാത്ത, ഗുഡ് "മോർണിങ്" പരിചയം ... ച്ചോറിനെ തള്ളിക്കളയുന്നു. പക്ഷെ, വിൽക്കണമെന്നു... ലനിൽപ്പിൻെറ പ്രശ്നം.

രണ്ടായിരത്തിൻെറ, വാർഷിക കൂട്ടലിൻെറ .... ഫ്ളാററിൻെറ, മകൻെറ .... മിറാൻഡാ എന്ന... ളിൻെറ, ടാജിലെ ബാറിൻെറ .... പ്രശ്നം.

ടാജിലേക്ക് പോയി.

ഇരുണ്ട വെളിച്ചത്തിൽ രൂപങ്ങളായി

— മനുഷ്യർ.

പലരുടേയും കൈകുലുക്കി.

നിറഞ്ഞ തലച്ചോർ റിഫ്ളക്സിൻെറ പ്രവർത്തനം ... വെറിപ്പിച്ചോ?

ബാറിലേക്കാണ് ഓടിയത്.

പൊങ്ങിയ, കറങ്ങുന്ന സ്റ്റൂളിലിരുന്ന ഓർഡർ കൊടു...

കൊട്ടുവടിയും, കമ്പിവടിയും, മാറി മാറി തലച്ചോ... തട്ടുന്നു.

അവിടെ മൂന്നിഞ്ചിൻെറ വിടവ്.

അതിലൂടെ അനുസ്യൂതമായി, അതിവേഗം ശക്തിയായി രക്തം പ്രവഹിക്കുന്നു. അത് അറകളെ ഓരോന്നോരോന്നായി മണിക്കൂറുകൾ കൊണ്ട് നിശ്ചലമാക്കും.

അറകൾ നിശ്ചലമാകും. ആ പ്രതിഭാസം യുഗങ്ങൾ... കഴിയും — അതിന് വേഗത കൂടണം. അതിന് വിടവ്... യണം. രക്തപ്പാച്ചിലിൻെറ ശക്തി കുറയണം. മൂന്നിഞ്ച്... നുള്ളത് തലനാരിഴയാകണം.

അതിന് തലച്ചോർ സ്രവിക്കണം.

വരളണം — മാറണം.

കൂടണം — കുറയണം.

ഗുണിക്കണം — ഹരിക്കണം.

വിടവ് നിലനിൽക്കുമ്പോൾ അത് അസാധ്യ... നിലനിറവുള്ള വെള്ളപ്പാളങ്ങളുള്ള വിഷവലയം ... മറെറാന്നിലേക്ക് ഇടതടവില്ലാതെ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കു... അതിലുള്ള വിഷപ്രവാഹം തലച്ചോറിൽ — അതിലെ അറകൾക്കുള്ളിലും.

വില്പനയുടെ വേദന. തലച്ചോറിന് കനം ... വേദന.

വയറിൽ അൾസർ വളർത്തുന്ന,

രക്തത്തിന് സമ്മർദ്ദം കൂട്ടുന്ന,

പ്രതിഭാസം—

വിൽക്കാൻ കൊതിയായിരുന്നു. ത്രില്ലായിരുന്നു
തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുന്ന നശിച്ച നിമിഷങ്ങൾ

മൂന്നിലാണ് വ്യത്യാസം — പച്ചയും ചുവപ്പും തമ്മിൽ. റോട്ട് മുന്നിൽ പടർന്നു കിടക്കുന്നു. നോക്കുമ്പോൾ ചുരുണ്ടു കൂടി, തണുപ്പുറഞ്ഞ സർപ്പങ്ങളെപ്പോലെ, അപ്രത്യക്ഷമാകുവാൻ പോകുന്നു.

അപ്പോഴും വിടവ് നിന്നാൽ

മുന്നിൽ വന്ന കപ്പിയിലെ കറുത്ത പോരാളി പോലും പുഞ്ചിരിക്കുന്നുവോ.

രണ്ട് സ്മാൾ അകത്തു ചെന്നപ്പോൾ അത് ആമാശയത്തിലൂടെ രക്തധമനികളിൽ കടന്ന്, മൈലുകൾ സെക്കന്റുകൾ കൊണ്ട് സഞ്ചരിച്ച് തലച്ചോറിൽ പരിശോധന നടത്തിയപ്പോൾ, വിടവ് നികത്തിയ പ്രതീതി.

ചുററിനും കണ്ണോടിച്ചു.

സ്ത്രീകൾ ഫ്രൂട്ട്ജ്യൂസും കൈയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് നുണ പറയുന്നു.

ഫാബ്രിക്കുകളുടെ 'സ്റ്റൈലു'കളെ താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

'ടെക്സ്റ്റൈൽ ടെന്റ്'കളെ വിലയിരുത്തുന്നു.

മകൻ ക്ലാസ്സിൽ മോണിറ്ററായ കാര്യവും ക്രിക്കറ്റ് ടീമിന്റെ ക്യാപ്റ്റനായ വിവരവും. എത്ര നിർബന്ധിച്ചാലും ഹോർലിക്സ് കുടിക്കാത്ത കാര്യവും.

അടുത്ത് ഉയർന്ന കസേരയിൽ നിറം.

ഒരു സൈക്കഡലിക്ക് രൂപം.

സ്ത്രീ — ബാറിൽ.

ജിൻ ടോണിക്ക് കൈയ്യിൽ പിടിച്ച് ചിന്താമഗ്നയായിരിക്കുന്ന അവർ മകൻ ഹോർലിക്സ് കുടിക്കാത്തതിനെ കുറിച്ചല്ല ചിന്തിക്കുന്നത്.

വിയററ്നാമും, വെസ്റ്റേഷ്യയുമല്ല.

ഫെമിനയും, ഈവ്സ് വീക്കിലിയുമല്ല.

ജാക്ക്ലൈൻ, സൂസാന്നയുമല്ല.

ഡെനീസ് റോബിൻസുമല്ല.

റസ്സലുമല്ല, ക്രോച്ചേയുമല്ല.

ഐലൈനറും, മസ്കാരയും കൊണ്ട് മറയ്ക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്ന അവരുടെ പ്രായത്തിന്റെ വരകൾ, അവരെ തോല്പിച്ച് കീഴടക്കിയിരിക്കുന്നു.

രണ്ട് സ്മാളും ഒരു ബില്ലും.

ഒരു കോക്ക് ടെയിലും.

ഏതാണ്ട് മതിയായി.

എണീററ് അവരുടെയടുത്തേക്ക് നടന്നു.

സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തി, കൈകുലുക്കി, ക്ഷേമം അന്വേഷിച്ചു. സുഖമാണ്, നന്ദിയുണ്ടെന്നും.

അവരെ പരിചയം.

ആയിരങ്ങളുടെ ഉടമയായ പ്ലാന്റർ.

വില്പനയുടെ പരിചയം — ഇൻസ്റ്റന്റ് പരിചയം.

"യൂ വാർ ലേഡി സ്മാർട്ട്" — മിസ്സിസ് ഘോഷിന്റെ കോംപ്ലിമെന്റ്.

എല്ലാ പരിചയങ്ങളെയും ചൂഷണം ചെയ്യുക—വില്പനയുടെ നയം.

സംസാരം പ്രോഡക്ട്സിലേക്ക് തിരിച്ചുവിടാൻ തലച്ചോറിനെ അലേർട്ട് ചെയ്തു.

പടയാളികളെ ഒരുക്കി. ചെക്ക് വിളിക്കാൻ തയ്യാറെടുത്തു. യുദ്ധവും, പ്രേമവും – സെററ് ഗോ തുടങ്ങി.

"നിങ്ങൾക്ക് ഓർഡർ വേണോ — ഉടനെ — തരാം ഫെഡ് അപ്പ് വിത്ത് ദിസ് സെയിൽസ്ടോക്ക്. മൂവായിരം ടൺ [illegible]."

"ലെററസ് ഡിവിയേററ് ഔവ്വർ ടോക്ക്. നിങ്ങൾക്ക് പ്ലേ ബോയ് ജോക്ക് അറിയുമോ? ലേറ്റസ്റ്റ് വല്ലതും. കമോൺ സ്മാർട്ടി."

തലച്ചോറേ നീ വിജയിച്ചു. നിന്റെ വിജയമാണ്, വിജയം.

വീണ്ടും തയ്യാറെടുത്തു — പ്ലേബോയ് ജോക്ക്സുമായി രംഗത്തണിനിരന്നു —

സംസാരം നീണ്ടു.

രാത്രി വളരെയായപ്പോൾ മിസ്സിസ് ഘോഷ് 'ടോണിക്ക്' കുടിനിർത്തി.

ഡ്രൈവ് ചെയ്യാൻ വയ്യ.

വീട്ടിലാക്കണം.

നൂറുവട്ടം തയ്യാറാണെന്നും, അതൊരാനന്ദമാണെന്നും പറഞ്ഞു.

വിശ്വസിപ്പിച്ചു.

കവിളിൽ തല്ലി — അവർ

കൈയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് വെളിയിലിറങ്ങി. ഇടക്കിടെ ജല്പനം. "നിങ്ങൾ സ്മാർട്ടാണ് – യംഗ് ആന്റ് സ്മാർട്ട്— കം ഓൺ – കം എലോങ്ങ്"

വിശാലമായ ഡ്രൈവ്വേയിലൂടെ അകത്തേക്ക്. നല്ല രാത്രിയാശംസിക്കാൻ നാവുകൾ ഉയരുന്നു. നീണ്ട വിരലുകൾ – വരകൾവീണ നഖംവളർത്തിയ നീണ്ട വിരലുകൾ തടസ്സം.

"പ്ലീസ് കം ഇൻ — യു വാർ ഡാം സ്മാർട്ട്, കം എലോങ്ങ് —"

മൂന്നിലയിന്റെ പ്രശ്നം.

വാർഷികക്കൂട്ടലിന്റെ, ഏരിയാ സെയിൽസ് മാനേജർ എന്ന സ്വപ്നത്തിന്റെ.

അവരോടൊപ്പം നടന്നു.

അതിരാവിലെ വിധവയുടെ കൊട്ടാരത്തിൽനിന്ന് വിധവയുടെ മണവുമായി മടക്കം.

ചുണ്ടിൽ ചെറു ചുവപ്പ്.

ഇടത്തെ കവിളിൽ 'മസ്കാര'യുടെയും പൗഡറിന്റെയും കറുത്തലകൾ.

പോക്കററിൽ മൂവായിരത്തിന്റെ ഓർഡറും.

ടാജിലേക്ക് പോയതിൽ നഷ്ടമില്ല മിറാൻഡാ........

നിനക്ക് നൽകാൻകഴിയാത്ത ഒന്ന് മിസ്സിസ് ഘോഷ് നല്കി.

പക്ഷേ —

നിനക്ക് നല്കാൻകഴിയുന്നതൊന്നും അവർ നല്കിയില്ല. □

പി. കൃഷ്ണൻനായർ

സായാഹ്നം

ഉണരുമ്പോൾ മഴ നിന്നിരുന്നു. ഈറൻ കാറ്റ് വീശിനിന്നു. അപ്പോൾ സൂര്യൻ ആകാശത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറെച്ചെരിവിലേക്ക് നീങ്ങുകയായിരുന്നു.

അടച്ചിട്ടിരുന്ന വായനശാലയുടെ വരാന്തയിൽനിന്നും വൃദ്ധൻ ഇറങ്ങി നടന്നു. താറിട്ട നിരത്തിൽ ജനപ്രവാഹമുണ്ടായിരുന്നു.

ബീച്ചിൽ ഇപ്പോൾ നല്ല തിരക്കായിരിക്കും. നിറന്ന വേഷമണിഞ്ഞ പെൺകിടാങ്ങളും അവരുടെ ബോയ്ഫ്രണ്ട്സും, അവരെക്കാണാൻ വേണ്ടി വരുന്നവരും.

വേണ്ട, ഇന്ന് ക്ലബ്ബിൽ പോകാം.

സൂര്യരശ്മികൾ തട്ടിത്തിളങ്ങുന്ന പിത്തള ബട്ടനുകളിലേക്ക് അയാൾ നോക്കി. വർഷങ്ങളോളം പഴക്കമുള്ള ഈ ബട്ടൻസിന് എത്രയെത്ര കഥകൾ പറയാനുണ്ടാകും.

കേണൽ അജ് ഗോവിന്ദ്.

നാലായിരത്തിലധികം പട്ടാളക്കാരുൾപ്പെടുന്ന വാലിയാർ ക്യാമ്പിൽ മുഴങ്ങിക്കേട്ടിരുന്ന കരുത്തുറ്റ ശബ്ദത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ, കേണൽ അജ് ഗോവിന്ദ്.

വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ സോൾജിയേഴ്സ് ക്ലബ്ബിൽ വിസ്കിയുടെ ലഹരിയിൽ, കാലുറയ്ക്കാതെ നിൽക്കുമ്പോൾ, ഒഴുകിവരുന്ന ഗാനത്തിനൊപ്പിച്ച് കാലുറപ്പിക്കുമ്പോൾ കൈകൾ ഏതെങ്കിലും യുവതിയുടെ അരക്കെട്ടിൽ ചുറ്റിയിരിക്കും.

നിലീമ സർക്കാർ............

നീണ്ടമിഴികളിൽ നാണത്തിന്റെ നേരിയ മൂടുപടവുമായി നടന്നു നീങ്ങുന്നത്, ഗിത്താർ സംഗീതം പോലെയാണ്.

ആദ്യമായിക്കണ്ടതോർത്തു.

ഐ റിമമ്പർ ഇറ്റ് വാസ് ഓൺ 8 മാർച്ച്.

അന്നാണ് ജമേദാർ കെ. സി. സർക്കാർ സ്ഥലം മാറി വന്നത്, വൈകുന്നേരം ക്ലബ്ബിലെ ലോണിൽവച്ച്, പരിചയപ്പെടുത്തലുകൾക്കുശേഷം, നിലീമ അടുത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു.

ഇഫ് യു ഡോൺട് മൈൻഡ്, പ്ലീസ് പുട് എ സോങ്.

മൈക്കിനു മുൻപിലേക്ക് നീന്ന് പാടിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ ലതാമങ്കേഷ്കർ നാണിച്ചുപോയി.

പാടുമ്പോൾ പകുതിയടയുന്ന മിഴികളിൽ നോക്കിയിരുന്ന് ലഹരിപിടിച്ചു. സ്കോച്ചുവിസ്കി പോലും ഇത്ര ലഹരി തരില്ലെന്ന് തോന്നി.

'എക്സലന്റ്' വിളികൾ കേട്ടാണുണർന്നത്.

വി ആർ ആൾ വെരി മച്ച് താങ്ക്ഫുൾ റ്റു യു, ഫോർ എന്റർടെയിനിങ്ങ് അസ് വിത്ത് എ സ്വീറ്റ് വോയിസ്....... നന്ദിപ്രകടനം.

അന്ന് വീട്ടിലെത്തുമ്പോഴും മനസ്സിൽ ആ ഗാനം തന്നെയായിരുന്നു.

ഹൃദയത്തിലെ തന്ത്രികളിൽ ആ ഗാനം ടേപ്പ് ചെയ്ത പോലെ. ഉണ്ണുമ്പോഴും ഉറങ്ങുമ്പോഴും ഒരേപോലെ.

അതിൽ പിന്നീട് ഡാൻസ് ഫ്ളോറിൽ മിസ് സർക്കാറിന്റെ കൈ പിടിക്കുവാൻ പലരും മത്സരിച്ചുനിന്നു. പക്ഷേ കേണൽ സാബിന്റെ ആഗ്രഹത്തിന് ആരും എതിരുനിന്നില്ല.

പലപ്പോഴും വിസ്കിയുടെ സുന്ദരലഹരിയിൽ പരിസരം മറന്ന് വിളിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നീലി, പ്ലീസ് ഡു കം വിത്ത് മി.

എന്റെ നീലീ, നീയെന്റെ കൂടെ വരൂ. ഒരു മണിക്കൂറിനകം നിന്നെ ക്വാർട്ടേഴ്സിൽ മടക്കിയെത്തിച്ചേക്കാം.

സോറി നെക്സ്റ്റ് ടൈം ഐൽ കം വിത്ത് യൂ.

അവൾ വിഷമം രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, നിരാശയോടും ദേഷ്യത്തോടുംകൂടി ബൻസുകാറിന്റെ പിറകിലെ സീറ്റിൽ ചാരിക്കിടക്കും.

കയ്യുയർത്തി 'റ്റാറ്റാ' പറയും.

കണ്ണടയ്ക്കാതെ, അവളെ നോക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴേക്കും, കാറു നീങ്ങിക്കഴിയും.

നീലിമയെത്തും മുമ്പ്, ക്ലബ്ബിൽ, സുന്ദരിമാർ പലരുമുണ്ടായിരുന്നു.

രജനി ചൗധരി

റാണി ചക്രവർത്തി

അനിതാ സെൻ

മഞ്ജുഷാ വർമ്മ

പ്രായത്തിൽ ചെറുപ്പം, അനിതാ സെന്നായിരുന്നു. രജനിയും മഞ്ജുഷയും സുന്ദരിമാരായിരുന്നു. ഡാൻസ് ഫ്ളോറിൽ, ചെറുപ്പം വിടാത്ത കേണൽ സാബിന്റെ തോളിൽ കൈ ചുറ്റാൻ എല്ലാവരും മാടിയെത്തുമായിരുന്നു.

രജനി പലപ്പോഴും ചോദിച്ചു.

വൈ സ്റ്റിൽ അൺമാരീഡ്?

ഐ വാണ്ട് ടു എൻജോയ് ദി ലൈഫ് ഫുള്ളോൺ

സം ടൈം ലേറ്റർ യുവിൽ നീഡ് അറ്റ്ലീസ്റ്റ് വൺ ടു സർവ് യു.

വയസ്സനായി കട്ടിലിൽ കിടക്കുമ്പോൾ സഹായിക്കാനാരു വേണ്ടേ എന്നാണ്. ഓ! ഒരു ഔദാര്യം

ഈവൻ ഫോർ എ ഡേ

ഐ വോണ്ട് ബി ഇൻ ബഡ്.

ഒരു ദിവസംപോലും ഞാൻ രോഗിയായി കിടക്കില്ല. പെട്ടെന്നുള്ള മരണം.

ഓ! ഇറ്റ്സ് ഫൈവ് തേർട്ടി നൗ.

ഡാൻസ് ഫ്ളോറിൽ എല്ലാവരും എത്തിക്കാണും.

സർക്കാരിന്റെ കാർ വന്നു നിൽക്കുമ്പോൾ, ഗിത്താർ സംഗീതംപോലെ ശ്രദ്ധിച്ച കാൽവയ്പ്പോടെ, നീലിമ ഇറങ്ങി വരും. വന്നപാടെ ഫ്ളോറാകെ കണ്ണുകൊണ്ടന്വേഷിക്കും

കേണൽ സാബ് നോട്ട് യെറ്റ് കം....?

ഇല്ലെന്നറിയുമ്പോൾ സങ്കടം തോന്നുമോ? നീണ്ടമിഴികളിൽ നാണത്തിനു പകരം നേരിയ ദുഃഖം നിഴൽ വിരിക്കുമോ....? ഒരു പക്ഷെ, ഇപ്പോഴെത്തുമെന്ന കരുതി, സിറ്റിംഗ് റൂമിൽ ഇരിക്കുയാവും.

മി. സർക്കാർ കയ്യിൽ വിസ്കിഗ്ലാസ്സുമായി ഊതിപ്പറപ്പിച്ച ചുരുട്ടിന്റെ പുകയും നോക്കിയിരിക്കുന്നുണ്ടാവും.

മേജർ ഗോകുൽചന്ദ്.

പതിവും കുളുമായി പ്ലേറ്റുകളുടെ മുന്നിലാവും. തലപ്പാവു വച്ച ബെയററോട് രണ്ടാമത്തെ കപ്പിന് ഓർഡർ കൊടുത്തിരിക്കുയാവും സുബേദാർ ചക്രവർത്തി

താനെത്തുമ്പോൾ എല്ലാവരും എഴുന്നേറ്റു വിഷ് ചെയ്യും. അപ്പോൾ നീലിമ അടുത്തെത്തും.

ഇന്നെന്തു പറ്റി. ഉറങ്ങിക്കാണും.

കരച്ചുറങ്ങിപ്പോയി.

ങേ! അതല്ലേ വണ്ടുംകൂടി വരുന്നത്.

അവൾ മെല്ലെ വയറ്റിൽ തലോടും. അപ്പോൾ ചോദിക്കും

ഈസിറ്റ് ആക്കവേർഡ്....; എനിക്കിത്ര വയറുണ്ടോ....?

കുടവയറും കഷണ്ടിയും നല്ലതാ; പക്ഷെ ഈ മീശ.......

തന്റെ മുഴക്കമുള്ള ചിരി ഹാളിൽ മുഴങ്ങുമ്പോൾ അവൾ പേടിനാരിയായിക്കും. പിന്നെ തന്റെ കൈപിടിച്ച് ഡാൻസ് ഫ്ളോറിലേക്ക് നടക്കും.

എന്താണിത്ര ധൃതി...ജസ്റ്റ് എ ഗൾപ്പ്

ബെയറർ കൊണ്ടുവരുന്ന കുപ്പി തുറന്ന് വിസ്കി ഗ്ലാസ്സിലേക്ക് പകരുമ്പോൾ അവൾ നിശ്ശബ്ദയായി എതിരെയുള്ള കസേരയിലിരിക്കും. കുപ്പി ഒഴിഞ്ഞുകഴിയുമ്പോൾ, താൻ ഉറയ്ക്കാത്ത കാലുകളുമായി ഡാൻസ് ഫ്ളോറിലേക്ക് നടക്കും.

സ്റ്റേജിൽ നിന്നൊഴുകിവരുന്ന നേരിയ ഗാനത്തിനൊപ്പിച്ച് കാലുവയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ കൈവിരലുകൾ നീലിമയുടെ അരക്കെട്ടിനെ ചുറ്റിപ്പിടിക്കും.

ഇന്നതിനൊന്നും കഴിയില്ല. ഇപ്പോൾതന്നെ സമയംകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഓ! ബൻസു കാറു വരുന്നുണ്ട്. ഇനി പത്തുമിനിട്ടിനകം അവിടെയെത്താം.

നീലി ഞാൻ വരുന്നു.

കൈകൾ പാന്റിന്റെ പോക്കറ്റിൽ തിരുകി നിന്നു. അവൻ കേണൽ സാബിന്റെ അടുത്ത് കാർ നിറുത്തട്ടെ.

ങേ! നിറുത്തുന്നില്ലേ;

പൊടി പറത്തിക്കൊണ്ട് ബൻസുകാർ പോയി. ചാരനിറമുള്ള ബറ്റാലിയനിലെ ബൻസുകാർ. വിദൂരതയിലെത്തി കണ്ണിൽനിന്നും മാഞ്ഞുപോയി.

അതിലെ ഡ്രൈവർ മാറിയിരിക്കുന്നു. ഈ പുതിയ ആളെ ആരു നിയമിച്ചു; താനറിയാതെ.

തിരക്കിനിടയിലൂടെ കണ്ണുടച്ചോടിക്കാനായാവുന്ന മൽഹോത്രയെവിടെപ്പോയി. ലീവെടുത്ത് വീട്ടിൽപ്പോയിക്കാണും. ആര് ലീവനുവദിച്ചു....?

എന്തിനു പറയുന്നു; ഇനി ബസ്സുതന്നെ ശരണം. അതാ! ബസ്സ് വരുന്നുണ്ട് ക്ലബ്ബിനു മുമ്പിൽ തന്നെയിറങ്ങാം.

കാർന്നോരേ, സ്റ്റോപ്പിൽ വന്നു നിന്നേ...

ഹൗ! കേണൽ സാബിനു വഴിയിലെവിടെയും ബസ്സു നിർത്തില്ലടെ.

ഇവരെയെല്ലാം പഠിപ്പിച്ചേക്കാം. അയാൾ പോക്കറ്റിൽ നിന്നും ഡയറിയെടുത്തു. ബസ്സിന്റെ നമ്പറും വിവരങ്ങളും കുറിച്ചു.

'നിന്നെ ഞാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെടാ.......'

കേണൽ അജ്ഗോവിന്ദിനെ നിനക്കൊന്നും അറിയില്ല. കൊമ്പൻമീശയിൽ ആഞ്ഞുതടവുമ്പോൾ ആവേശം കൂടി.

ബസ്സുകാത്തുനിന്ന കുട്ടികൾ കൂവി; ആർത്തു: അയാൾക്ക് ദേഷ്യംവന്നു.

നിന്നെയൊക്കെ അറിയുമെടാ............

അയാൾ പോക്കറ്റിൽ കയ്യിട്ടു. ഈ തോക്കുകൊണ്ടെത്ര പേരെ തട്ടിയതാണെന്നോ. പൈശാചികച്ചിരി ഉണർന്നു.

ങേ! തോക്കെവിടെപ്പോയി. ഓ! ഇന്നെടുക്കാൻ മറന്നതായിരിക്കും.

ആറര കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇനിയെങ്ങിനെ ക്ലബ്ബിലെത്തും. അവരെല്ലാം കാത്തിരുന്ന് മടുത്തുകാണും.

വൃദ്ധൻ നിരാശയോടെ, പഴയ വായനശാലയുടെ വരാന്തയിൽ ചെന്നിരുന്നു. ചെവിക്കുറ്റിയിൽനിന്ന് ബീഡിക്കുറ്റിയെടുത്ത് കത്തിച്ചു. അതിന്റെ പുകപോലെതന്നെ, ദേഷ്യവും വായുവിൽ അലിഞ്ഞലിഞ്ഞില്ലാതായി. ●

കെ. രാധാകൃഷ്ണൻ

മോചനം

മടുപ്പിക്കുന്ന, മനംപുരട്ടുന്ന ഗന്ധമുള്ള, വർഷങ്ങളുടെ പൂപ്പൽപിടിച്ച, ഗോവണിപ്പടി കയറി അയാൾ മുകളിലത്തെ നിലയിലെത്തി. അപ്പോഴേയ്ക്കും അദ്ധ്യാപകൻ ക്ലാസ്സിൽ വന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

'....കമിൻ' അദ്ധ്യാപകന്റെ ശബ്ദം.

അയാൾ അവസാനത്തെ ബെഞ്ചിൽ അവസാനത്തെ സീറ്റിൽ ചെന്നിരുന്നു.

തലയ്ക്കുള്ളിൽ മങ്ങിയ വെളിച്ചം. ജന്മാന്തരങ്ങളുടെ പാപം വെളിച്ചത്തിൽ നിഴൽവിരിച്ചു. നീളമുള്ള, തെളിച്ചം മായാത്ത കട്ടപിടിച്ച കറുത്തനിഴൽ.

—ഈ നിഴൽ എന്നെ അസ്വസ്ഥനാക്കുന്നു.

കാരണത്തിന്റെ വലിയ ചുമട്. പേറിയാൻപാടില്ലാത്ത, നിർവ്വചിക്കാൻപറ്റാത്ത എന്തോ ഒന്ന്. വർഷങ്ങളോളമായി അതിന്റെ കാരണമന്വേഷിക്കുന്നു. ഒരിക്കലും അറിയാൻ പററില്ലയെന്നറിഞ്ഞിട്ടും അമിതമായ ആവേശത്തോടെ, വർദ്ധിച്ച ആവേശത്തോടെ പലവുരുപേക്ഷിച്ച് മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.

......വെളിച്ചം ദുഃഖമാണുണ്ണീ
തമസ്സല്ലോ സുഖപ്രദം..........

......താവിപരതന് കവിള്ള് നല്ലാനുള്ള സന്ദേശമാണ്......നീ ഒരിക്കലും അമ്മയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽനിന്ന് പുറത്ത് കടക്കരുത്...... ആ നാലതിരുകൾക്കുള്ളിലെ ഇരുട്ട് നിനക്ക് സുഖദായകമാണ്.... അവിടെനിന്ന് പോന്നാൽ നിനക്ക് വെളിച്ചത്തിലേയ്ക്ക് വരേണ്ടിവരും........ ഈ വെളിച്ചം...... ഈ ജീവിതം ദുഃഖനിറഞ്ഞതാണ് കുട്ടീ.......

......ഈ കവിതയിൽ നാം കാണുന്ന..............

അദ്ധ്യാപകന്റെ ഘനഗംഭീരമായ ശബ്ദം അലകൾ സൃഷ്ടിച്ച് കടന്നുപോയി.

അയാൾക്കൊന്നും മനസ്സിലായില്ല. ഇടതിങ്ങിയിരിക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ ശിരസ്സുകൾ അയാളുടെ മനസ്സിൽ ഭയം ജനിപ്പിച്ചു. ഭീകരമായ, ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന ബ്രഹ്മരക്ഷസ്സുകൾ. സർപ്പക്കാട്ടിൽനിന്നാവാഹിച്ചെടുത്ത ഭൂതഗണങ്ങൾ. ഓർമ്മകളെപ്പോ

നിറംമാറാൻകഴിവുള്ള, അമീബാണുക്കളെപ്പോലെ സ്വയം ആറുനൂറായിപ്പിരിയാൻ കഴിവുള്ള, ഒരിക്കലും ഒട്ടുംതന്നെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്ത വിചിത്ര ഭീകരജീവികൾ........ അവരാണു് തന്നെ വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്.

........അങ്ങനെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ജനിച്ചു്, ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചു്, പാതാളത്തിലേക്കു് നിപതിച്ച മദ്ധ്യവർഗ്ഗ ബുദ്ധിജീവിയുടെ വേദനതിങ്ങുന്ന വിലാപമാണു് ഈ കവിതയിൽ കേൾക്കുന്നതു്.

അദ്ധ്യാപകന്റെ ശബ്ദം ചുമരുകളിൽത്തട്ടി പ്രതിദ്ധ്വനിച്ചു.

—മനസ്സിന്റെ കവാടങ്ങൾ ഇറക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ

—പ്രതിദ്ധ്വനികൾ—

'വേണൂട്ടാ........'

ശാലീനതയുടെ ശബ്ദം. ഒരിക്കൽ കോരിത്തരിച്ചിരുന്നു. ഒന്നു കാണുവാൻവേണ്ടി, കൈതപ്പൂവിന്റെ ഗന്ധം ആസ്വദിക്കുവാൻവേണ്ടി, ആ കണ്ണുകളിൽനോക്കിയിരുന്നു് ജന്മസാഫല്യം അടയുവാൻവേണ്ടി കൊതിച്ചിരുന്നു.

മടുപ്പിന്റെ, മരവിപ്പിന്റെ, ശൂന്യതയുടെ സമ്മിശ്രമായ ഗന്ധം അയാളുടെ നാസാരന്ധ്രങ്ങളിൽ ചൊറിച്ചിലുണ്ടാക്കി.

'വേണൂട്ടാ' ഇതു് കേൾക്കുമ്പോൾ വീണ്ടും ദുർബ്ബലനായിപ്പോകുന്നു. സംഭരിച്ച ധൈര്യം ചോർന്നുപോകുന്നു.

........ഞാൻ ....ഞാൻ....... അടിമയാകുകയാണു്........... ഒരിക്കലും വയ്യ........

'എന്നോടു് പിണക്കമാണോ?''

കണ്ണുകളിൽ മിഴിജലം. ദുഃഖം. യുഗങ്ങളായി മനുഷ്യനെ ചങ്ങലക്കിടുന്ന ഉരുക്കുകണ്ണികൾ. ആ കണ്ണികൾ പൊട്ടിച്ചെറിയാൻ വെമ്പൽകൂട്ടിക്കൊണ്ടു് അയാൾ പിറുപിറുത്തു.

—എനിക്കു് സ്വാതന്ത്ര്യംവേണം. മോചനംവേണം—

'വേണൂട്ടനെന്താ ഈയിടെയായിട്ടു്........' അമ്മ. ആർക്കും ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല. ശപിക്കപ്പെട്ട ജീവിതത്തിന്റെ ചുമടുംപേറി എത്രനാൾ അലയേണ്ടിവരും?

ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ

ദുഃഖത്തിന്റെ ചുമടു് ഇറക്കിവയ്ക്കാൻ കഴിയുമ്പോൾ,

കാലംവിരിച്ച വലകൾ നിസ്സംഗനായി പൊട്ടിച്ചെറിയാൻ കഴിയുമ്പോൾ, ആ സുദിനത്തിൽ

അന്നുമുതൽ ഞാൻ ഞാനായിത്തീരും.

'ഈ പുസ്തകങ്ങളാണു് നിന്നെ ചീത്തയാക്കുന്നതു്. ഇതെല്ലാം ഞാൻ വാരിക്കൂട്ടി തീയിടും.'

—പുസ്തകങ്ങൾ. അതെ, ശരിയാണു്. മറ്റുള്ളവരുടെ കണ്ണിൽ അവരെന്നെ ചീത്തയാക്കി. ഇപ്പോഴെങ്കിലും ഞാനെന്ന സത്യത്തെ കണ്ടറിയാൻ, ഞാൻ ഊതിവീർപ്പിച്ച 'ഞാനെ'ന്ന ബലൂൺ തല്ലിത്തകർക്കാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ എനിക്കു് സംതൃപ്തിയുണ്ടു്.

—എന്റെ ദുഃഖത്തിൽ, എന്റെ സംതൃപ്തിയിൽ മറ്റുള്ളവർ എന്തിനു് തലയിടണം? എന്റേതുമാത്രമായ തുരുത്തു്. ഈ തുരുത്തു് എന്റേതാണു്. എന്റേതുമാത്രം! സ്നേഹബന്ധങ്ങളുടെ മൂടുപടമണിയിപ്പിച്ചു് മറ്റുള്ളവർ എന്തിനു് എന്നെ മറച്ചു വയ്ക്കുന്നു?

........എന്റെയല്ലെന്റെയല്ലീക്കൊമ്പനാനകൾ

എന്റെയല്ലീമഹാക്ഷേത്രവും മക്കളേ............

ആനപ്പുറത്തു് കയററണമെന്നു്കെഞ്ചുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളോടു് അയാൾ പറയുകയാണു്. എന്റെയല്ലെന്റെയല്ലീ...........

—വലിയ വീടു്. ഏക സന്തതി. സന്തതിയററുപോകാതെ തലമുറകൾ നിലനിർത്തേണ്ടതു് ആവശ്യമാണത്രെ! പുത്രൻ...... പുത് എന്ന നരകത്തിൽനിന്നു് ത്രാണനംചെയ്യേണ്ടവനാണു്. വേണ്ട. എന്റെ തലമുറ എന്നോടൊത്തു് അവസാനിക്കട്ടെ. പുത് എന്ന നരകത്തെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു. അവിടത്തെ ഇരുട്ടു് എനിക്കു് ആശ്വാസം നൽകിയേക്കാം.

'വേണുഗോപാൽ പി. കെ. സ്റ്റാൻഡപ്പ്.......... ക്ലാസ്സിൽ വരുന്നതു് ബഹളമുണ്ടാക്കാനാണോ?' അദ്ധ്യാപകന്റെ ശബ്ദം.

ഒരു വിഡ്ഢിയെപ്പോലെയയാൾ എഴുന്നേററുനിന്നു.

'നിങ്ങൾക്കു് പുറത്തുപോകാം'

'........പാവം.........സ്വപ്നജീവി.......' മുന്നിൽനിന്നു് ഉയരുന്ന പൊട്ടിച്ചിരികൾക്കിടയിലൂടെ അയാൾ ക്ലാസ്സിൽനിന്നിറങ്ങി. വർദ്ധിച്ച സംതൃപ്തിയോടെ ഗോവണിപ്പടി ചവിട്ടിയിറങ്ങുമ്പോൾ ഒരു ചിലന്തിവല അവിടെ പ്രതിരോധംസൃഷ്ടിച്ചു നില്ക്കുന്നു. പ്രപഞ്ചംമുട്ടെ വളർന്നുനില്ക്കുന്ന ആ ചിലന്തിവല പതഞ്ഞുപൊങ്ങിയ രോഷത്തോടെ ഒരു കൈകൊണ്ടു് തട്ടിമാററി, അയാൾ വേഗത്തിൽ ചവിട്ടുപടികളിറങ്ങി.

കൈയിൽ പററിപ്പിടിച്ച ചിലന്തിവലയുടെ നൂലിഴകൾ വെറുപ്പോടെ എടുത്തുകളഞ്ഞിട്ടു് അയാൾ വേഗത്തിൽ നടന്നകന്നു...........

...........അങ്ങകലെ മരിച്ച വെളിച്ചത്തിന്റെ ഉദകക്രിയ ചെയ്യാൻ ഇരുട്ടു് വന്നെത്തിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു.

□

with best compliments from

M/s. Anakkatt Transports [Re...

Goods Shed Road, Alwaye

Phone: 449

Grams: ANAKKAT

with best compliments from

VICTORY PRESS & SALES DEPOT

KOTTAYAM

Phone: Office 4120 • Residence 2057

രാജു, തോനയ്ക്കാട്ട്

പുഴ

മനസ്സ് ആകെ വിഷാദമഗ്നമായിരുന്നു. കോളേജിൽനിന്നും വന്നതേയുള്ളൂ. വലിയ ക്ഷീണവും തളർച്ചയുംതോന്നി. വന്നപാടെ കയറികിടന്നു. ചേച്ചി കാപ്പിയുമായി അരികിലേയ്ക്കു വന്നു ചോദിച്ചു.

'എന്താണ് ബാബു, നിനക്കെന്തുപററി?'

ഒന്നുമില്ലെന്നുപറഞ്ഞു. കാപ്പിവാങ്ങി കുറച്ചു കുടിച്ചു. പിന്നെയും തളർന്നുകിടന്നു.

'പുഴയിൽ പോകുന്നില്ലേ ഇന്ന്? അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ട. ഇന്നലെ അല്ലേ താഴെവീട്ടിലെ കാസിംകുഞ്ഞിന്റെ മകൾ ആ ഉഷ പുഴക്കടവിൽ വീണു മരിച്ചത്. പാവം പെണ്ണ്.'

ഞെട്ടിപ്പോയി. എന്ത്, ഉഷ മരിച്ചോ? ഇല്ല — ഇല്ല. ഉഷ മരിച്ചില്ല, മരിക്കുകയുമില്ല. നദിയുടെ തീരത്ത് വിശാലമായ മണൽപ്പരപ്പിൽ വിവിധ നിറത്തിലും ആകൃതിയിലുമുള്ള ചരൽപ്പാറകളും പെറുക്കിവച്ച് ബാബുഅണ്ണനേയുംകാത്ത് ഉഷ ഇരിക്കുന്നുണ്ടാവും. പാറ കളിയ്ക്കാൻ — ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാൻ, കഥകൾ കേൾക്കാൻ. നിഷ്കളങ്കമായ പുഞ്ചിരിയുമായി ഒരു ചിത്രശലഭത്തെപോലെ തുള്ളിച്ചാടി എന്നും പുഴയുടെ തീരത്തെത്തുന്ന ഉഷ. തൊട്ടടുത്താണ് ഉഷയുടെ വീട്. ഏഴോ എട്ടോ വയസ്സ് പ്രായംകാണും. പാവപ്പെട്ട ഒരു തൊഴിലാളിയുടെ മകൾ.

കാണുന്നതെന്തിനെപ്പററിയും അറിയണം. ഒന്നുമറിയില്ല.

അല്ല — അവൾക്കെന്തൊക്കെയോ അറിയാമായിരുന്നു. ചില ദിവസങ്ങളിലെ ആ കുട്ടിയുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നല്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

അന്നും പതിവുപോലെ ചരൽപ്പാറകളുമായി പുഴവക്കിൽ ഉഷ കാത്തിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ചെന്നപാടെ ഉഷ പരിഭവിച്ചു.

'എന്താ അണ്ണാ താമസിച്ചത്? ഞാൻ പിണങ്ങിയാണ്. മിണ്ടൂല്ല. പാറകളിക്കുന്നുമില്ല.'

പിണക്കമഭിനയിച്ച് ഉഷ ഇരിപ്പായി. ആ കൊച്ചു ചുണ്ടുകളിൽ കള്ള പുഞ്ചിരി വിടർന്നു. മുഖം ഒരുവശത്തേയ്ക്കു കോട്ടി നദിയിലേയ്ക്കു നോക്കിയിരിപ്പായി. കാണാൻ ഭംഗിതോന്നി. സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ പാവനത്വവും പരിശുദ്ധിയും ആ മുഖത്ത് തെളിയുന്നതുപോലെ. കുറെ കഴിഞ്ഞാൽ........ ഈ മുഖം വികൃതമാക്കപ്പെടും. പരിശുദ്ധിയെങ്ങോ പോയിമറയും — അഭിനയം യഥാർത്ഥമാകും — പിന്നെ........ പിന്നെ........

'ഉഷേ ഇന്ന് കോളേജിൽ ഒരു മീററിംഗ് ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇനിയും എന്നും നേരത്തെ വരാം.'

'ഉം........ വരുമോ!'

'വരാം'

പിണക്കം തീർന്നു. മുഖം വികസിച്ചു. അരികിലേയ്ക്കു ഓടി വന്നു ചോദിച്ചു.

'എന്തിനണ്ണാ കോളേജിൽ പോണത്?'

'അത് — പഠിക്കാനാണുഷേ'

'എന്തിനാ പഠിക്കുന്നത്?'

'വലിയവനാകാൻ'

'വലിയവനാകാനോ! പഠിക്കുന്നവരെല്ലാം വലിയവരാണോ അണ്ണാ? മററുള്ളവർ ചെറിയവരാണോ അണ്ണാ? എന്തിനാ അണ്ണാ വലിയവനാകുന്നത്? ഉഷ നിർത്താതെ ചോദിച്ചു.

എന്താണ് ഉഷയോട് പറയേണ്ടത്. ഒന്നും പറഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ ആ കൊച്ചുമുഖം വാടും. എന്താണ് പറയേണ്ടത്, എന്തിനാണ് പഠിക്കുന്നത്? വിജ്ഞാന സമ്പാദനത്തിനോ..........?

അല്ല — തീർച്ചയായും അല്ല. വലിയവനാകാൻ. വലിയവനാകുന്നത് ചെറിയവരെ ഭരിക്കാൻ, ചവിട്ടിമെതിക്കാൻ. ആരാണ് വലിയവർ? ധനം ഉള്ളവർ, ബലം ഉള്ളവർ, അവർക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം ഉണ്ട്, ഡിഗ്രി ഉണ്ട്. പണ്ട് വിദ്യാഭ്യാസം താഴ്മയുടെയും സൽസ്വഭാവത്തിന്റെയും പ്രതീകമായിരുന്നു

ചോദ്യം. അതു പണ്ടല്ലേ. ഇന്ന് — ഇന്നാണ്. ഇന്നത്തെ താഴ് കീഴ്പ്പെട്ടതല്ലാണ്. ഇന്നത്തെ സൽസ്വഭാവം അഹങ്കാരവും അഹംഭാവവുമാണ്.

പഠിച്ച് വലിയവരായവരെപ്പറ്റി ഉഷയോട് പറഞ്ഞു. ഉഷയ്ക്ക് മനസ്സിലായില്ല എന്നു തോന്നുന്നു.

'അണ്ണാ പാറകളിക്കാം' ഉഷ പറഞ്ഞു. പാറകളിച്ചു. വെള്ളത്തിന്റെ മുകളിലേയ്ക്ക് തിരകൾ ചാടുന്നതുനോക്കി രസിച്ചു. ഉഷ പിന്നെയും പലതും ചോദിച്ചു.

ബാപ്പു എന്താണ് നല്ല ഉടുപ്പു വാങ്ങിത്തരാത്തത്? കാറുകളിൽ പോകുന്നത് ആരാണ്? ആളുകൾ വഴക്കുകൂടുന്നത് എന്തിനാണ്? ആരെയോ തലവെട്ടി റോഡിൽവച്ചത് എന്തിനാണ്? പോലീസ് വെടിവച്ചതെന്തിനാണ്? സൂര്യനെയുണ്ടാക്കിയത് ആരാണ്? ദൈവം എവിടെയാണ് താമസിക്കുന്നത്?

നൂറുനൂറു ചോദ്യങ്ങൾ, എല്ലാം ആരോടൊക്കെയോ പറഞ്ഞറിഞ്ഞതാണ്. എല്ലാറ്റിനും എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞു.

ഇരുട്ടിത്തുടങ്ങി. ഉഷ വീട്ടിലേയ്ക്ക് ഓടിപ്പോയി. നല്ല മഴക്കാറുണ്ട്. പൊട്ടന് കളിച്ചിട്ടുപോയി.

വേറൊരുദിവസം, 'അണ്ണാ ഈ മാലയുടെ അറ്റത്ത് എന്താണ്?' കുരിശിലേക്ക ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് ഉഷ ചോദിച്ചു.

'കുരിശ്'

'എന്നുവച്ചാലെന്താ?'

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശുമരണത്തെപ്പറ്റിയും തിരിച്ചുവരവിനെപ്പറ്റിയും ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പറ്റിയുമെല്ലാം പറഞ്ഞു.

'യേശു വലിയവനായിരുന്നോ?' പിന്നെയും ഉഷ ചോദിച്ചു.

'ആയിരുന്നു'

'പിന്നെന്തിനാ കുരിശിൽവച്ച് ആണിയടിച്ച് കൊന്നത്?'

'അതു' — അതെനിക്കറിയാൻമേല — ഉഷേ'

'അയ്യേ — മോശം. ബാപ്പുഅണ്ണൻ ക്രിസ്ത്യാനിയല്ലേ! എന്നിട്ടെന്താ അറിയാൻമേലാത്തത്?'

ശരിയാണ്. എന്താണ് അറിയാൻ മേലാത്തത്? അതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചിട്ടില്ല. ഞാൻ മാത്രമോ. എത്ര ക്രിസ്ത്യാനികൾ. എന്നിട്ടും ക്രിസ്തു ഉഷയുടെ മുമ്പിൽ തോറ്റുപോയി......

[illegible]

'അണ്ണാ യേശു ഇനിയുംവരുമ്പോൾ ഈ കുരിശുകണ്ടാൽ പേടിയാവില്ലേ?'

'പേടിയാവും' വെറുതെ പറഞ്ഞു.

'ഓ — എങ്കിൽ കുരിശത്തിനാണെന്ന് ഞാൻ പറയു... ഇനിയും ആണിയടിച്ച് കൊല്ലാൻ, അല്ലേ?'

'അല്ല. ശരിക്കല്ലല്ലോ' എന്നു പറയണമെന്ന് തോന്നി. പക്ഷേ പറഞ്ഞില്ല. എങ്ങനെ പറയും.........

ചിന്തയിൽനിന്നും ഉണർന്നു. അസ്വാസ്ഥ്യം വർദ്ധിച്ചു... ന്നതായി തോന്നി. സമയം വൈകുന്നു. പുഴയുടെ തീരത്തേ... പോകണം. ഉഷ അവിടെ കാത്തിരുപ്പുണ്ടാവും. പാറക്കല്ലു... മായി — നിർമലമായ പുഞ്ചിരിയുമായി — ധാരാളം ചോദ്യ... മായി.

പോകണം — വേഗം പോകണം — ആ നിഷ്കള... ചിരി കാണണം — പാറകളിക്കണം — കഥകൾ പറയണം.

കിടക്കയിൽനിന്നും ചാടിയെണീറ്റ് പുഴവക്കിലേ... ഓടി. സമയം അധികമായി. പരിഭവംനിറഞ്ഞ മുഖവും [illegible] ത്തിപ്പിടിയുമായി ഉഷ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടാവും. എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞ് സമാധാനിപ്പിക്കണം.

പുഴവക്കിലെത്തി. പുഴ വളരെ ശാന്തമായി ഒഴുകു... ഇന്നലെ കലങ്ങിമറിഞ്ഞ് ചീറിപ്പാഞ്ഞിരുന്ന അതേ പു... തന്നെ. സ്ഫടികംപോലെ തെളിഞ്ഞവെള്ളം നീലാകാശ... പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു. അസ്തമന സൂര്യന്റെ ചെങ്കതിരുകളേ... ചെറുത്തിരകൾ തിളങ്ങുന്നു. സൂര്യൻ താഴുകയാണ്, അഗാധ... യിലേക്ക് — അഗാധതയിലേക്ക്.

എന്നുമിരിക്കാറുള്ള സ്ഥലത്തേയ്ക്ക് നോക്കി. വീതിയ... തിലും ആകൃതിയില്ലാത്ത പാറകളും, കല്ലുകളും കൂട്ടിവച്ചി... ക്കുന്നു. ഉഷയെവിടെ? കാണുന്നില്ല. വിളിച്ചു. ഉറക്കെ വിളിച്ചു.

'ഉഷേ...... ഉഷേ......'

'അണ്ണാ ഞാൻ പിന്നിലുണ്ട്' തിരിഞ്ഞുനോക്കി.......... അതാ, ഉഷ........ പുഴയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ!

ഉഷ എത്ര വലുതായിരിക്കുന്നു — എത്ര സുന്ദരിയും... നിഷ്കളങ്കമായ ആ ചിരി........

'അണ്ണാ വലിയവരെ ഞാൻ കണ്ടു, കേട്ടോ' — ഉഷ വി... പറഞ്ഞു. 'അണ്ണൻ പറഞ്ഞവരെല്ലാം വലിയവരല്ല. സമയ... കമായി, ഞാൻ പോകട്ടെ. നാളെകാണാം.'

മധുരമായി പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഉഷ മടങ്ങിപ്പോയി. ഉ... പോയി. വല്ലാതെ ഉന്മേഷംതോന്നി. എന്തോ ആശ്വാസം... തോന്നുന്നു. വീട്ടിലേക്ക് നടന്നു. മനസ്സുനിറയെ 'ഉഷ'യാ... വലിയ പര കണ്ടെത്തിയ, നിഷ്കളങ്കയായ, സുന്ദരിയായ ഉ... ഒരിക്കലും മരിക്കാത്ത — എന്റെ ഉഷ.

ഫ്രഞ്ച് ചെറുകഥ

അൽഫോൻസെ ദോദെ

വിവർത്തനം - സാജൻ പീററർ

അവസാനത്തെ ക്ലാസ്

ആ ദിവസം രാവിലെ താമസിച്ച്, അവൻ സ്കൂളിലേയ്ക്ക് പുറപ്പെട്ടു.

മനസ്സിൽ പേടിയോടെ.

—വ്യാകരണപാഠങ്ങൾ പഠിച്ചിട്ടില്ല.

ഹേമൽ മാസ്റ്ററിന്റെ ക്രൂരഭാവമുള്ള മുഖം........ പക്ഷെ അല്പസമയത്തേക്കുകൂടി, പാടങ്ങളിലൂടെ അലഞ്ഞുനടക്കാനായി തന്നെങ്കിൽ........ പ്രകൃതി ചെറുചൂടോടെ. വ്യക്തസുന്ദരമായി കിടന്നു. വനാന്തരങ്ങളിൽ കറുത്ത പക്ഷികളുടെ ചിലപ്പുകൾ. "റിപ്പേർട്ട്"' എന്ന മൊട്ടക്കുന്നിനപ്പുറത്ത് പ്രഷ്യൻ സൈന്യങ്ങൾ യുദ്ധപരിശീലനം നടത്തുന്നു — എല്ലാമെല്ലാം വ്യാകരണപാഠങ്ങളെക്കാൾ ഉന്മത്തമായിരിക്കുന്നു.

—എന്നിട്ടും, അവൻ ആശകളെ അടക്കി സ്കൂളിലേയ്ക്ക് ഓട്ടം തുടങ്ങി:

ടൗൺഹാളിലെ നോട്ടീസ് ബോർഡിനുമുൻപിൽ എന്താണ് ആൾക്കൂട്ടം — ? രണ്ടു വർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ, എന്തെല്ലാം നാശവാർത്തകൾ — നഷ്ടയുദ്ധ വിവരങ്ങൾ — പട്ടാളഭരണ വിളംബരങ്ങൾ - തുടങ്ങിയവ.......

കുറിപ്പ്:- ഫ്രഞ്ച് — ജർമ്മൻയുദ്ധം, ഫ്രാങ്ക്ഫർട്ട് സന്ധിപ്രകാരം, അൽസെയിസും, ലോറെയിനും ജർമ്മൻ ആധിപത്യത്തിലായി. (1870 - 1871) ആ ഡിസ്ട്രിക്ടുകളിൽ ഔദ്യോഗികഭാഷ ജർമ്മൻ ആയിത്തീർന്നു.

കവല കടന്നപ്പോൾ കൊല്ലൻ 'വാച്ചർ' വാൾപോസ്റ്ററുകൾ വായിക്കുന്നു.

"എന്താണിത്ര ധൃതിയിൽ"

ഇത്ര ധൃതി വേണ്ട കുട്ടീ. നീ സമയത്തിന് സ്കൂളിലെത്തും- അയാൾ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

—ഹാമൽ മാസ്റ്ററിന്റെ സ്കൂൾമുററത്തെ പൂന്തോട്ടത്തിലെത്തിയപ്പോൾ കുട്ടി വല്ലാതെ കിതച്ചു. സാധാരണയായി ക്ലാസ് തുടങ്ങുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ബഹളം അപ്പോൾ കേട്ടിരുന്നില്ല. ഡെസ്കുകളുടെ ശബ്ദം - എല്ലാവരുംകൂടി പാഠം ഉരുവിടുന്ന ശബ്ദം - മാസ്റ്ററിന്റെ റൂളർ മേശയിലടിക്കുന്ന ശബ്ദം—ഒന്നും കേട്ടില്ല -

എന്താണിത് - ? കുട്ടിക്കത്ഭുതം: ഒരു ഞായറാഴ്ച രാവിലെ പോലെ നിശബ്ദം. കൂട്ടുകാരെല്ലാം സ്ഥാനത്തുതന്നെയൊതുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഹാമൽ മാസ്റ്റർ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നടക്കുന്നു.

ഈ നിശബ്ദതയിലെങ്ങനെ അകത്തുകയറും - . കുട്ടിക്ക് വല്ലാത്ത ഭാവംവന്നു.

അപ്പോഴേയ്ക്ക് -

ഹാമൽ മാസ്റ്ററുടെ, പതിവില്ലാത്ത, ഒരിക്കലും പതിവല്ലാത്ത ദയവായ നോട്ടം........

"എന്റെ പ്രിയകുട്ടീ - നീ നിന്റെ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് പോവുക. ഫ്രാൻസ് —; ഞങ്ങൾ നിന്നെക്കൂടാതെ തുടങ്ങുകയായിരുന്നു -"

-ഹേമൽ മാസ്റ്റർ സുന്ദരമായ. പച്ച ഫ്രോക്ക് കോട്ടണിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വളരെ അത്ഭുതകരം -; ഇൻസ്പെക്ഷനും, സമ്മാനവിതരണത്തിനുംമാത്രം ധരിക്കാറുള്ള തൊപ്പിയും, വേഷവും.... കൂടാതെ - പ്രത്യേകമായെന്തോ........

-കിഴവൻ 'ഹോസർ', പഴയ മേയർ പോസ്റ്റ്മാൻ, എല്ലാം അററത്തുള്ള ബഞ്ചിൽ നിശബ്ദം കുത്തിയിരിക്കുന്നു........ എല്ലാവരുടെ മുഖങ്ങളിലും ദുഃഖഭാവം. ഹോസറിന്റെ കയ്യിൽ പഴയ അക്ഷരപുസ്തകവും - ചിതൽതിന്ന പുസ്തകം. വലിയ കണ്ണടയിലൂടെ പേജുകൾ തിരയുന്നു.......

ഹേമൽ മാസ്റ്റർ, പതിവില്ലാതെ - സുന്ദരവും, പതുപതുത്തതുമായ ശബ്ദത്തിൽ........

"പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടികളെ - ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് നല്കുന്ന, അവസാന ക്ലാസാണിത്. 'അൽസെയിസി'ലെയും, 'ലോറെയിനി'ലെയും സ്കൂളുകളിൽ, ഇനി ജർമ്മൻ ഭാഷയിൽ മാത്രമായിരിക്കും പഠനം. ബെർലിനിൽനിന്നുള്ള ഉത്തരവാണ്. നാളെ-, നാളെ നിങ്ങളുടെ പുതിയ മാസ്റ്റർ വരും. നിങ്ങളുടെ പുതിയ മാസ്റ്റർ - ജർമ്മൻ പഠിപ്പിക്കുന്നു...."

മാസ്റ്ററിന്റെ വാക്കുകൾ ഗദ്ഗദത്തിൽ മുങ്ങി.

"നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ ഞാനപേക്ഷിക്കുന്നു-"

കുട്ടിക്ക് വല്ലാത്ത വിഷമം ഉണ്ടായി. വളരെയധികം സങ്ക

ന്നും. ഈ വാർത്തയാവുമോ ടൗൺഹാളിലെ നോട്ടീസ് ബോർഡിൽ ഇട്ടിരുന്നത് –?

"അവസാനത്തെ ഫ്രഞ്ച്ക്ലാസ് – "

മാസ്റ്റർക്കെന്താണിത്ര വിഷമം – ?

"അവസാന ഫ്രഞ്ച്ക്ലാസ് – "

കുട്ടി വീണ്ടും, വീണ്ടുമോർത്തു. ഇനി ഒരിക്കലും ഫ്രഞ്ച് ഭാഷ – സ്വന്തം ഭാഷ താൻ പഠിക്കില്ല.

ഇവിടെ നില്ക്കുന്നു; ഉടഞ്ഞാതെതന്നെ. മണ്ണിൻകട്ടകൾക്ക് മീതെ ഉരുണ്ടുനടന്നപ്പോൾ, പക്ഷിക്കുഞ്ഞുങ്ങളെ വേട്ടയാടിയപ്പോൾ – ഓർത്തില്ല. ഈ പുസ്തകങ്ങൾ എത്ര നല്ലവയാണ്. പിരിയാൻ വിഷമിക്കുന്ന കൂട്ടുകാരെപ്പോലെ ഹൃദയത്തിലൊട്ടിനില്ക്കുന്നു – ഹാമൽമാസ്റ്ററിനെപ്പോലെ.......... ആ റൂളർകൊണ്ടുള്ള അടികൾ എത്രയോ നല്ലതായിരുന്നു. എല്ലാമെല്ലാം ഒരിക്കലും കിട്ടാതെ നഷ്ടപ്പെടുന്നു – കുട്ടി സങ്കടപ്പെട്ടു.

"പാവം മനുഷ്യൻ – പാവം ഹാമൽ മാസ്റ്റർ – " കുട്ടി തന്നത്താൻ ഉരുവിട്ടു; പലതവണ.

"ഫ്രാൻസ്" – മാസ്റ്ററുടെ വിളി.

ഒന്നുമറിയില്ല. വ്യാകരണം പഠിച്ചിട്ടില്ല. അവസാന ക്ലാസിലെങ്കിലും, എന്തെങ്കിലും പറയാനായിരുന്നെങ്കിൽ....... ഊമയെപ്പോലെ എഴുന്നേറ്റുനിന്നു. തലയുയർത്താനാവാതെ.

മിസ്റ്റർ ഹാമൽ പറഞ്ഞു:-

"ഞാൻ നിന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നില്ല ഫ്രാൻസ്. നീ ശിക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെങ്കിലും, എല്ലാം നാളെ,നാളെയെന്ന് വച്ചുന്നവരാണ് നിങ്ങളെല്ലാം. 'അൽസേയിസ്'കാരുടെ നാശകാരണവുമതാണ്. മടിയർ, ഒഴുമടിയർ. എന്തിന് പറയുന്നു. തെറ്റ് എനിക്കുമുണ്ട്......." ഹാമൽ മാസ്റ്റർ എന്തൊക്കെയോ പിന്നെയും തുടർന്നു. കുട്ടി വിഷമത്തോടെ തലകുനിച്ചു.

–പിന്നീട് ഹാമൽ മാസ്റ്റർ വ്യാകരണപുസ്തകംതുറന്ന് പുതിയ പാഠം വായിച്ചു. എല്ലാം വളരെ പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലാകുന്നതായി കുട്ടിക്കുതോന്നി. ഇത്രയും നന്നായി അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും വിവരിച്ചിട്ടില്ലെന്നും.

–ഫ്രാൻസ് എന്ന മാതൃരാജ്യത്തെക്കുറിച്ച്, ഫ്രഞ്ച് എന്ന ഭാഷയെക്കുറിച്ച് – മാത്രമദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചു. പറഞ്ഞു. ബോർഡിൽ എഴുതി.......

എല്ലാവരും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കേട്ടിരുന്നു. പേന കടലാസിൽ ഉരയുന്ന നേർത്ത ശബ്ദംമാത്രം മഞ്ഞിൻ പുതപ്പുപോലെ ഒഴുകി. പുറത്ത്, പൂന്തോട്ടത്തിൽ കാട്ടുകോഴികൾ പറന്നുവന്നു. പാട്ടുകൾ കൂവി. മേൽക്കൂരയിൽ പ്രാവുകൾ ചെറുശബ്ദവും പുറപ്പെടുവിച്ചു.

ഇനി അവരോടു ജർമ്മൻ ഭാഷയിൽ പാടുവാൻ പറയുമോ കുട്ടിക്ക് തോന്നി........

–ഹാമൽ മാസ്റ്ററാവട്ടെ, കസേരയിൽ അനങ്ങാതെ – ത്തിനെയെല്ലാമോ ഉറ്റുനോക്കിയിരുന്നു. നോട്ടത്തിൽ, സ്കൂളിനേയും, കുട്ടികളേയും, ആവാഹിച്ചുകൊണ്ടുപോവാനുള്ള അത്യാശ നിറഞ്ഞുനിന്നു.

ചരിത്രപാഠം തീർന്നപ്പോൾ ഒരു കൊച്ചുകുട്ടി ഉറക്കെ പാടി—

"ബാ.... ബേ.... ബീ.... ബോ.... ബ്യൂ

ബാ.... ബേ.... ബീ....

ബാ... ബേ.... "

ക്ലാസിന്റെ മൂലയിൽ കിഴവൻ ഹോസർ വലിയ കണ്ണടയിലൂടെയുള്ള, പുസ്തകത്തിലെ അക്ഷരങ്ങളോടുള്ള പരിചയമവസാനിപ്പിച്ചു.

എന്നിട്ട്, അദ്ദേഹവും, ആത്മാർത്ഥതയോടെ വി... വിറയലോടെ പാടി – ഉറക്കെ.

"ബാ.... ബേ.... ബീ.... ബ്യൂ.... "

കുട്ടിക്ക് അത് കേട്ട് ചിരിയുംവന്നു.

പൊടുന്നനെ – പള്ളിയിൽ ഉച്ചമണി മുഴങ്ങി. ... പ്രാർത്ഥനാഗീതവും. ജർമ്മൻ സൈന്യങ്ങളുടെ കോലാഹലങ്ങളും.

മിസ്റ്റർ ഹാമൽ എഴുന്നേറ്റു.

വിളറിവെളുത്ത മുഖവുമായി.

—ഇത്ര പൊക്കമുള്ള ആളായി അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും ... ട്ടില്ലെന്ന് കുട്ടി തീരുമാനിച്ചു:

"പ്രിയ കുട്ടികളേ — " അദ്ദേഹം തേങ്ങി.......

"എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട കൊച്ചുകുട്ടികളേ –

"ഞാൻ – ഞാൻ — " ശബ്ദം തടഞ്ഞു – അദ്ദേഹത്തി... വൻ തീർത്തില്ല. ബോർഡിലേക്ക് തിരിഞ്ഞ്, എല്ലാ ... പയോഗിച്ച് വലിയ അക്ഷരങ്ങളിൽ കുറിച്ചു:—

"ഫ്രാൻസ് നീണാൾ വാഴട്ടെ — "

–എന്നിട്ട്, തല ഭിത്തിയിലേക്ക് ചായ്ച്ച്, കൈ ... അവ്യക്തമായി പറഞ്ഞു:

"–അങ്ങിനെ അതും കഴിഞ്ഞു. തീർന്നു

നിങ്ങൾക്ക് പോകാം.........."

ചെറുകഥ

ടി. എസ്. അമ്മു

ഒഴുക്കുകൾ

ഇരുവശങ്ങളിലും അന്തിയാഘോഷിച്ചുകൊണ്ട് നഗരം നിൽക്കുന്നു. ചുവപ്പ്, പച്ച, നീല, ലൈറ്റുകളുടെ പ്രകാശം, അവ ചലിക്കുന്നു. നിറുത്താതെ, മനുഷ്യമനസ്സുകളിലേക്ക് വേതകൾപോലെ പടർന്നു കയറി ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.

റോഡുകളിൽ വാഹനങ്ങളുടെ അനുസ്യൂത പ്രവാഹം. ലക്ഷ്യത്തിലേക്കുള്ള ഇരമ്പിപാച്ചിൽ.

വലിയ വലിയ റസ്റ്റോറണ്ടുകളിൽ ഓർക്കസ്ട്രകൾ ആംഗലേയ സംഗീതത്തിന്റെ കീറുകൾ ആലപിക്കുന്നു. ഡാൻസ് ഫ്ളോറിൽ പെണ്ണുങ്ങളുടെ അരക്കെട്ടമർത്തി നൃത്തം ചെയ്യുന്ന ആണുങ്ങൾ.

ബാറിനു മുമ്പിൽ സുന്ദരന്മാരും സുന്ദരികളും.

പോപ്പ്മ്യൂസിക്കിന്റേയും ബീറ്റിൽസിന്റേയും ആരാധകഗണങ്ങൾ.

''ഗുഡ് ഈവനിംഗ് സേർ........''

ഗുഡ് ഈവനിംഗ്. വെയിറ്റ് എ ലിറ്റിൽ.......

മൃണാൾസെൻ ബാറിലേക്ക് ഒഴുകിമാറി.

''വാട്ട് വുഡ് യൂ ലൈക്ക് ടു ഹാവ് സേർ........?

മുന്നിൽ നാഗകന്യകയെപ്പോലെ ഓർഡറും പ്രതീക്ഷിച്ച് നിൽക്കുന്ന തരുണി. ചായംതേച്ച് നിറം പിടിപ്പിച്ച അധരങ്ങളിൽ മന്ദഹാസം വിരിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു.

''വിസ്കി ലാർജ്........''

അവൾ ഒരു കടാക്ഷം എറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അടുത്ത ടേബിളിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി.

വാച്ചിൽനോക്കി. സമയം ഏറെക്കുറെ ആയിരിക്കുന്നു. ക്രൂരമായ ഒരു മന്ദഹാസം ചുണ്ടുകളിലേക്ക് അരിച്ചരിച്ച് കയറി.

ബാൻഡുകൾ ആലപിക്കുന്ന ആംഗലേയ സംഗീതക്കീറുകൾക്കൊത്ത് ഇറുക്കമുള്ള കുർത്താ പൈജാമ ധരിച്ച പെണ്ണുങ്ങൾ ഒടിയുകയും തിരിയുകയും ചെയ്യുന്നു.

ബാൻഡുമേളങ്ങൾ വിളിച്ചുപറയുന്നതുപോലെ—

ഞങ്ങൾക്കറിയാം നിന്നെ. പട്ടണത്തിലെ വലിയ ഓഫീസുകളിലൊന്നിൽ എയർ കണ്ടീഷൻ ചെയ്ത മുറിയിൽ കറങ്ങുന്ന കസേരയിലിരുന്ന് ഓർഡറുകൾ കൊടുക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥ മേധാവിയാണ് നീയെന്ന്.

നീ വന്നിരിക്കുന്നതെന്തിനാണെന്നും നിന്നിൽ പതഞ്ഞുപൊങ്ങുന്നത് പകയെന്ന വികാരമാണെന്നും ഞങ്ങൾക്കറിയാം.

അറിഞ്ഞാലെന്ത്! ഒന്നുമില്ല. ഒന്നുമില്ല.

അയാൾ കൈത്തലങ്ങൾ കൂട്ടിത്തിരുമ്മി.

ബേറർ ട്രേയുമായി വരുന്നു. ചെറിയ ഭംഗിയുള്ള ചില്ലു ഗ്ലാസ്സിൽ ചുവന്നു തിളങ്ങുന്ന വിസ്കി പകർന്നു. സോഡാ ചേർത്തില്ല. ഒററവലിക്ക് അകത്താക്കി.

ലഹരി.

സിരകളിലേക്ക് തരിപ്പ് പകരാൻ ഇത്രയും മതിയാകയില്ല.

എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്ന്? കാണിച്ചുതരാം. എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്ന്. വർഷങ്ങൾ കാത്തിരുന്നതിതിനാണ്. എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്ന് കാണിക്കാൻ.

അയാൾ പല്ലിറുമ്മി.

മാസങ്ങൾ, വർഷങ്ങൾ, അനേകം വഴുതിപ്പോയി. എന്നിട്ടും കാത്തിരിക്കുവായിരുന്നു. പ്രതികാരത്തിന്.

ഇന്ന് തരമ്പിച്ച തന്റെ കൈകളിൽ തന്നെ വന്നുപെട്ടിരിക്കുന്നു

വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് വന്ന തന്റെ അച്ഛന്റെ കത്താണ്. നിനക്ക് എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്ന്. അതല്ലേ ഇന്ന് കാണാൻ പോകുന്നത്. കാണിച്ചുതരാം.

അയാൾ ടൗവ്വൽ എടുത്ത് നെററിയിലെ വിയർപ്പ്കണങ്ങൾ തുടച്ച് മാററി.

തന്നെ തുത്തെറിഞ്ഞതിന്, തന്റെ അമ്മയെ നിഷ്കരുണം തെരുവിലേക്ക് വലിച്ചെറിഞ്ഞതിന്, അന്യസ്ത്രീയെ സ്വീകരിച്ചതിന്—

എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്ന്!

ഗ്ലാസിലേക്ക് വീണ്ടും തിളങ്ങുന്ന ചുവപ്പ് ചായ്ഞ്ഞിറങ്ങി. നുരഞ്ഞു പതയുന്ന സോഡ അതിനോടു ലയിച്ചു.

മുകളിലേക്ക് വളർന്നുകയറിയ നെററിയും നരച്ചുവെളുത്ത തലമുടിയും ചുളിവീണ കവിളുകളുമുള്ള അച്ഛനെന്ന മനുഷ്യനെപ്പററി ഓർക്കുമ്പോൾ വെറുപ്പെന്ന വികാരം ആളിക്കത്തുന്നു. പ്രതികാരം ഓടിയടുക്കുന്നു.

''സേർ........''

മൃണാൾസെൻ അരുകിൽ നിൽക്കുന്നു.

''നൗ ഓൾറെഡി സെവൻ ഫോർട്ടിഫൈവ്........''

''വെയിററ് എ ലിററിൽ മോർ........''

അവൾ വരാതിരിക്കുമോ എന്ന് മൃണാൾസെൻ ഭയപ്പെടുന്നു. പറഞ്ഞ സമയം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

''ഷീ വിൽ കം. ഐ ആം ഷ്യുവർ.''

''ഇഫ് ഷീ ചേയ്ഞ്ച്സ് ഹേർ........''

''നെവർ''

അവൾ വരുമെന്ന് തനിക്ക് ഉറപ്പാണ്.

''അച്ഛൻ കിടപ്പിലായിട്ട് വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. മറ്റൊരു മാർഗ്ഗവും കാണുന്നില്ല. മേൽവിലാസം അച്ഛന്റെ പഴയ ഇരുമ്പു പെട്ടിയിൽ നിന്നുമാണ് കിട്ടിയത്. എന്തെങ്കിലും നിവർത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ........''

അച്ഛൻ കിടപ്പിലായിപോലും. അതുകൊണ്ട് തന്റെ സഹായം വേണമെന്ന്.

ഹ!

മടങ്ങാനിടയില്ലാണെങ്കിലെന്ത്? എല്ലാററിനും കഴിവുള്ള അച്ഛനല്ലേ. നിന്റെ അമ്മയില്ലേ. കഴിവുള്ള അമ്മ. അച്ഛനെ വശീകരിച്ചെടുത്തവരല്ലേ?

മറുപടിയോ അനക്കമോ കാണാഞ്ഞപ്പോൾ അന്വേഷിച്ചെത്തിയിരിക്കുന്നു. ഒററക്ക്.

തന്നെപ്പറ്റി നാണംകെട്ടവൾ.

വിലകുറഞ്ഞ സാരി.

അതും അവിടവിടെ പിഞ്ഞിക്കീറിയിരിക്കുന്നു. കടം മേടിച്ച് ഉടുത്തുകൊണ്ട് പോന്നതാണെപോലും.

സമയം എട്ടായിരിക്കുന്നു. മൃണാൾസെൻ പറഞ്ഞതുപോലെ അവൾ എത്തില്ല. മനസ്സിൽ എന്തെങ്കിലും സംശയം തോന്നിയാൽ........

അങ്ങനെ വരുമോ?

മൃണാൾസെൻ ഉൽക്കണ്ഠാകുലനായി വീണ്ടും [illegible].

''മേ ഐ ഡാൻസ്—''

''വെയ്റ്റ് ഫോർ മി.''

ഗ്ലാസ്സിൽ അവശേഷിച്ചിരുന്ന സിപ്പ്കൂടി അകത്താക്കിയിട്ട് എണീററു.

വിലകൂടിയ കാർപ്പെററിൽ തിളങ്ങുന്ന പോയിന്റഡ് ഷൂസുകൾ അമർന്നു.

ബാൻഡുകളുടെ സംഗീതവീചികൾക്കിടയിലൂടെ ഷൂസുകൾ കിറ് കിറ് ശബ്ദമുണ്ടാക്കി മുന്നോട്ട് നീങ്ങി.

കാറിന്റെ ഡോറ് വലിച്ചു തുറന്നു.

ആക്സിലേററിൽ കാലമർന്നു.

ഒന്നുകൂടി.

ഒന്നുകൂടി.

സ്പീഡോമീററിലെ സൂചി ആടിയാടി മുന്നോട്ട് കുതിച്ചു.

നഗരത്തിന്റെ ഒഴുക്കിൽ ലയിക്കുന്നു.

ലജ്പത് നഗറിലേക്ക്.

നിമിഷങ്ങൾ, മിനിററുകൾ.

ലജ്പത് നഗറിലെ തിങ്ങിക്കൂടിയ ബസ്സ്റ്റോപ്പിലെ ക്യൂവിൽ അവൾ നില്ക്കുന്നു.

സ്പീഡോമീററിലെ സൂചി സീറോയിലേക്ക് പതിച്ചു. കാറ് ഒരു കുലുക്കത്തോടെ നിന്നു.

''ബസ്സ് കിട്ടിയില്ല. ഏറെനേരമായി നില്ക്കുന്നു.''

സമയത്തെത്താതിരുന്നതിനുള്ള കാരണം അവൾ ചോദിക്കാതെതന്നെ വ്യക്തമാക്കി.

''കയറൂ''

ഡോർ കയ്യെത്തിച്ച് തുറന്നുകൊടുത്തു. ഒരു മടിയുംകൂടാതെ അവൾ കയറിയിരുന്നു.

കാർ ഇളകിയപ്പോൾ അയാൾ അവളെ ഒന്നുകൂടി ശ്രദ്ധിച്ചു. ഡാഷ്ബോർഡിലെ ചുവന്നവെളിച്ചം അവളുടെ മുഖത്തും കമ്മൽമണികളിലും ചെഞ്ചായം പൂശുന്നു.

മൃണാൾസെൻ ഇപ്പോൾ കാത്തിരിക്കയാവും.

നിമിഷങ്ങൾ എണ്ണിക്കൊണ്ട്.

ബാറിനു മുന്നിൽ കൂടിനില്ക്കുന്ന സുന്ദരന്മാരിൽ പലരും മൃണാൾസെന്നിന്റെ വിരൽ ചലനം ശ്രദ്ധിച്ച് അക്ഷമയോടെ നില്ക്കയാവും.

നിയോൺ ദീപപ്രകാശങ്ങൾ കാറിന്റെ ബോണററിൽ നിമിഷംപ്രതി പ്രതിഫലിച്ചുകൊണ്ട് കടന്നുപോയി.

മുന്നിൽ ചുവന്നവെളിച്ചം പ്രകാശിക്കുന്നു.

വരിവരിയായി വാഹനങ്ങൾ നില്ക്കുന്നു.

നിയോൺ ദീപങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ അവളുടെ മുഖം വ്യക്തമായി കാണാം. പറന്നുകളിച്ചിരുന്ന എണ്ണമയമില്ലാത്ത മുടിയിഴകൾ കാററ്നിന്നപ്പോൾ അവൾ ഒതുക്കിയിടാൻ ശ്രമിച്ചു.

തിരക്കേറിയ പട്ടണത്തിലെ പ്രവാഹങ്ങളും ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കയാണവൾ. ഒരു കത്തിന്റെ നിശ്ചലപടംപോലെ ആ മുഖം ശാലീനമാണെന്ന് തോന്നി.

പാടില്ല. അങ്ങനെയൊന്നും വിചാരിക്കാൻ പാടില്ല. സ്നേഹമെന്ന വിചാരമാണത്. പകപോക്കാൻ കയ്യിൽ കിട്ടിയിരിക്കുന്ന അവസരമാണ്. അത് പാഴാക്കിക്കളഞ്ഞുകൂടാ.

അച്ഛനോട്, അവളുടെ അമ്മയോട്.

എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്ന് —

മനസ്സ് കലുഷിതമായപ്പോൾ ആക്സിലേറേറർ ഒന്നുകൂടി താണു. സ്പീഡോമീററിലെ സൂചി അടുത്ത അക്കത്തെയും കീഴടക്കാൻ ആഞ്ഞൊരുങ്ങിനിന്നു.

വിസ്കിക്കുപ്പിയിലെ തിളങ്ങുന്ന ചുവപ്പ് കീഴടക്കിയ മനസ്സിനെ മരവിപ്പിച്ച് നിർത്തിയിരിക്കുന്നു.

ഒരു ഓളംപോലെ, കെട്ടിനില്ക്കുന്നപോലെ.

അവളില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ എവിടെയെങ്കിലും നിർത്തി ഒരു സിപ്പുകൂടി അകത്താക്കാമായിരുന്നു എന്നുതോന്നി.

മൃണാൾസെൻ ഇപ്പോൾ അക്ഷമനായിരിക്കും. വഴിയിൽ ഈ ചുവന്ന സിഗ്നൽ ലൈററുകൾ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ. ഒ

കകൾക്ക് അത് വിരാമമിടുന്നു. പച്ചനിറംകാട്ടി വീണ്ടും ഒഴുകാൻ അനുവദിക്കുന്നു.

മാക്കമരങ്ങളുടെ ചുവട്ടിലൂടെ രാവിലെ ഇറച്ചിയായി വലിയ ഹോട്ടലുകളിലെത്തിച്ചേരേണ്ട കന്നുകുട്ടികളും ആട്ടിൻകുട്ടികളും കടന്നുപോകുന്നു. അവയെ അടിച്ചുതെളിക്കുന്ന മീററ്‌വാലാക്ക് ദയയേയില്ല. കനത്ത ചാട്ടയുടെ ഞരമ്പുകൾ അയാൾ ചുഴററിയടിക്കും. അയാൾക്ക് ദയതോന്നിയിട്ട് കാര്യമില്ല.

അവൾ ആ കന്നുകുട്ടികളേയും മുട്ടനാടുകളേയും ശ്രദ്ധിച്ചുവെന്ന് തോന്നി. മീററ്‌വാലായുടെ കൈ ഉയരുമ്പോൾ അവളുടെ മുഖത്ത് ചുളിവുകൾ വീഴുന്നത് കാണാം.

അനുകമ്പയുടെ, വേദനയുടെ, ചുളിവുകൾ.

അവളെ അധികം ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുകയാണ് നല്ലതെന്ന് തോന്നി.

കറുത്ത്‌മിനുത്ത ടാറിട്ട റിംഗ്‌റോഡിലേക്ക് കാറ് തിരിഞ്ഞപ്പോൾ വീഴാതിരിക്കാൻ അവൾ ഡാഷ്‌ബോർഡിന് മുകളിൽ കൈയ്യമർത്തി.

ചായംതേച്ച് നിറംപിടിപ്പിക്കാത്ത വിരലുകൾ.

ഒന്നിളകിക്കൊണ്ട് അവൾ ഡോറിനോട്‌ചേർന്ന് പുറത്തേക്ക് കണ്ണുംനട്ടുകൊണ്ട് അങ്ങനെ ഇരുന്നു.

അവളുടെ മനസ്സിലെ വിചാരം എന്തായിരിക്കുമെന്നറിയാൻ ആഗ്രഹംതോന്നി.

നാളെമുതൽ ലഭിക്കാൻപോകുന്ന ജോലിയെ ചുററിപ്പററിയുള്ള മനക്കോട്ടകളാകുമോ? മാസാവസാനം അപ്പന് മരുന്നും പണവും അമ്മയ്ക്കും ഇളയവർക്കും തുണികളും വാങ്ങിച്ചയക്കണം, ഒരു നല്ല സാരിവാങ്ങണം. എന്നിങ്ങനെയുള്ള ചിന്തകളായിരിക്കുമോ?

താൻ ജോലിചെയ്യുന്ന കമ്പനിയിൽ ഒഴിവുകളൊന്നും ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടാകണം മററൊരു കമ്പനി മാനേജരെ പരിചയപ്പെടുത്തിത്തരാം എന്നു പറഞ്ഞതെന്നവൾ ധരിച്ചുകാണും. രാത്രിയേ പരിചയപ്പെടുത്തുവാൻ സമയം കിട്ടുകയുള്ളൂ എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവളതു വിശ്വസിച്ചുകാണും.

മൃണാൾസെൻ കമ്പനി മാനേജരല്ല.

നൈററ്‌ക്ലബ്ബുകളിൽ സ്ട്രിപ്പ്–ടീസ് നടത്തുന്ന പെൺകുട്ടികളെ റെയിററ് പറഞ്ഞ് കൈമാററംചെയ്യുന്ന ഹരംപിടിപ്പിക്കുന്ന, ലഹരി നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന സ്വീഡിഷ് ഹോട്ടലിലെ മാനേജർ.

രാത്രിതോറും കന്നുകുട്ടികളേയും, മുട്ടനാടുകളേയും തെളിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന മീററ്‌വാലാക്കും മൃണാൾസെന്നിനും തമ്മിൽ സാദൃശ്യമുണ്ടെന്ന് തോന്നി.

വിജനമായ ദർഗ്ഗാറോഡിലൂടെ രാത്രികാലങ്ങളിൽ കന്നുകുട്ടികളുമായി പോകുന്ന മീററ്‌വാലായുടെ പാട്ട് ഒന്നുരണ്ടുവട്ടം കേൾക്കാൻ ഇടവന്നിട്ടുണ്ട്.

''എന്റെ ജീവിതമെന്ന അരുവി പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇടുക്കുകളിലൂടെയും പാറക്കെട്ടുകളിലൂടെയും പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഒരു നക്ഷത്രത്തെ കണ്ടുമുട്ടി. അവൾ സ്നേഹമാകുന്നു. അതെന്നെ കീഴടക്കുന്നു.''

ഹെഡ്‌ലൈററിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ മാക്കമരങ്ങൾ അതിവേഗം പിറകോട്ട് സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വാഹനങ്ങളുടെ അവിരാമമായ ഒഴുക്കിന് ഇപ്പോൾ മാന്ദ്യത വന്നിട്ടുണ്ട്. ടാറിട്ട നീണ്ട റോഡുകൾ വിജനതയിലേക്ക് അലിഞ്ഞുചേരുന്നു. സമയം അധികരിക്കുകയാണ്.

കീബോർഡിലെ വെളിച്ചത്തിൽ വാച്ചിലെ ഡയൽ ശ്രദ്ധിച്ചു. മണി ഒൻപതിനോടടുത്തുകഴിഞ്ഞു.

അവൾ തലതിരിച്ച്‌നോക്കി. താൻ വാച്ചിൽനോക്കുന്നത് കണ്ടിട്ടാകും.

സമയം എന്തായിട്ടുണ്ടെന്നറിയാൻ അവൾക്ക് ഉൽക്കണ്ഠ കാണും. ചോദിക്കാനുള്ള മടികൊണ്ട് നിശബ്ദമായിട്ടിരിക്കയാവും. എന്തായിരിക്കും തന്റെ മറുപടി എന്നറിയാൻ പാടില്ലാത്തതിലുള്ള വിഷമം.

അവളുടെ മുഖത്ത് സമയം ഇരുട്ടിച്ചതിലുള്ള ഉൽക്കണ്ഠയോ പരിഭ്രമമോ ഒന്നും കാണുന്നില്ലെന്ന് മനസ്സിലായപ്പോൾ ഉള്ളിൽ സന്തോഷം തോന്നി. അവളൊന്നും അറിയുന്നില്ല.

മൃണാൾസെൻ തന്നെയും പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അക്ഷമനായിട്ടിരിക്കയാവും. ഇരട്ടിച്ചുവരുന്ന ബിസിനസ്സിനെപ്പററിയാവും ഇപ്പോൾ അയാളുടെ ചിന്തമുഴുവൻ. ഇറുകിപ്പിടിച്ച പാന്റും ബീററിൽസ് മോഡലിൽ വളർന്നിറങ്ങിയ തലയുമുള്ള സുന്ദരന്മാരായ ഹിന്ദുസ്ഥാനി യുവാക്കൾ രാത്രിമുഴുവനും സ്വീഡിഷ് ഹോട്ടലിലെ ബാൻഡ്‌മേളത്തിനൊപ്പിച്ച് പെണ്ണുങ്ങളുടെ അരക്കെട്ടമർത്തി നൃത്തംചെയ്യും. വിസ്കിയും കൊക്കോക്കോലായും ഗ്ലാസുകളിലേക്ക് നുരച്ചൊഴിച്ച് തീർക്കും. ആയിരക്കണക്കിന് രൂപാ വന്നുചേരുന്ന രാത്രികൾ. മൃണാൾസെന്നിന്റെ ഓരോ സ്വപ്നങ്ങളും സാക്ഷാൽക്കരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കയാണെന്ന് തോന്നി.

ആയിരമോ പതിനായിരമോ ആവശ്യപ്പെട്ടാലും മൃണാൾസെൻ ഇന്നുതരും, പക്ഷെ പണം തനിക്കുവേണ്ട. ഉള്ളിൽ പതഞ്ഞുപൊങ്ങുന്നത് മുഴുവൻ പ്രതികാരമാണ്. അപ്പനോട് – അപ്പന്റെ രണ്ടാം ഭാര്യയോട്.

വർഷങ്ങളായി കാത്തിരിക്കയാണ് പ്രതികാര ദാഹത്തോടെ. ഇന്ന് എല്ലാം അവസാനിക്കും. അപ്പനിനിയൊരിക്കലും തന്റെ മുൻപിൽ തലയുയർത്തി നില്ക്കാനാവില്ല. നാട്ടുകാരെല്ലാം മുഖത്തുനോക്കി കാർക്കിച്ചുതുപ്പും. പ്രതികാരമാണ്. അടങ്ങാത്ത പ്രതികാരം.

ട്രാഫിക് കോർണറിലെ ചുവന്ന വിളക്കുകൾ വകവയ്ക്കാതെ മുന്നോട്ടുനീങ്ങി, വളവുകളും തിരിവുകളും വെട്ടിത്തിരിച്ച് കടന്നുപോകുന്നു. ബ്രേക്ക് എന്നൊന്ന് ഉണ്ടെന്നുപോലും ചിന്തിക്കാതെ.

അവൾ ഒന്നുരണ്ടുപ്രാവശ്യം തന്റെ മുഖത്തേക്ക് പാളി നോക്കി. ഇത്രവേഗത്തിൽ പോകുന്നതെന്താണെന്ന് അവൾ ആശ്ചര്യപ്പെടുകയായിരിക്കും. ഇന്റർവ്യൂവിനുള്ള സമയം അധികരിച്ചിരിക്കും എന്നു കരുതി ആശ്വസിക്കയും ചെയ്യുന്നുണ്ടാവും.

മെർക്കുറി ലൈറ്റുകൾ പകരുന്ന വെളിച്ചത്തിൽ കുളിച്ചു നില്ക്കുന്ന സ്വീഡിഷ് ഹോട്ടലിലെ പാർക്കിലേക്ക് കാറിന്റെ വേഗതയിൽ കടന്നുചെല്ലുന്നതുകണ്ട് ചൗക്കിദാർ അമ്പരന്നു നോക്കുന്നതുകണ്ടു.

ഒരു കുലുക്കത്തോടെ കാറ് നിന്നു. പരിചിതമായ തന്റെ മുഖംകണ്ട് ചൗക്കിദാർ ചിരിച്ചു. അത് ഗൗനിക്കാത്തമട്ട് നടിച്ചു. ഭവ്യതയോടെ അയാൾ അവൾ ഇരിക്കുന്ന ഭാഗത്തെ ഡോറ് തുറന്നു. ഇറങ്ങണമോ വേണ്ടയോ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ അവൾ തന്റെ മുഖത്തേക്കൊന്ന് നോക്കി.

"വരൂ"

അധികാരഭാവത്തോടെ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പുറത്തിറങ്ങി ഡോർ ആഞ്ഞടച്ചു. ചൂണ്ടുവിരലിലെ തൊലി ഡോറിനിടയിൽ പെട്ട് ചതഞ്ഞ് പൊട്ടി. ഒരിക്കലും ഇങ്ങനെയൊരബദ്ധം പിണഞ്ഞിട്ടുള്ളതല്ല.

"അയ്യോ! ചോര........!"

വിരലിൽക്കൂടി വാർന്നിറങ്ങുന്ന ചോരകണ്ട് അവൾ ഭയന്നുപോയി. കയ്യിലിരുന്ന കർച്ചീഫ് ഒന്നും ചോദിക്കാതെതന്നെ അവൾ തന്റെ വിരലിൽ ചുറ്റിക്കെട്ടി.

"വേദനിക്കുന്നുണ്ടോ?"

ഒരു കുഞ്ഞിന്റെ ഭാവത്തോടെ അവൾ ചോദിച്ചു.

"ഇല്ല"

മറുപടി പറഞ്ഞപ്പോൾ അവളുടെ മുഖഭാവം ശ്രദ്ധിച്ചു. വേദനയനുഭവിക്കുന്നതുപോലെ ആ മുഖം ഇടഞ്ഞു നില്ക്കുന്നു. തനിക്ക് അശേഷംപോലും വേദന തോന്നുന്നില്ല. പക്ഷെ അവൾക്ക് വേദനിക്കുന്നു. ആ മുഖം അത് വിളിച്ചുപറയുന്നു.

ബാറിനു മുന്നിൽ തടിച്ചുകൂടിനില്ക്കുന്ന യുവാക്കൾ അവളെ ആർത്തിപിടിച്ച നയനങ്ങളോടെ ഉറ്റുനോക്കുന്നതു കണ്ടു. തന്റെ മറപറ്റി വിഷമിച്ചാണവൾ മുൻപോട്ട് നീങ്ങുന്നത്.

ഗുണാൾസെന്നിന്റെ നയനങ്ങൾ തന്നെയും അവളെയും കണ്ടപ്പോൾ പ്രകാശിച്ചു. തികച്ചും ഗ്രാമീണയായ ആ സൗന്ദര്യത്തെ നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഷോകേസിലേക്കിരിക്കാവുന്ന വിലപിടിപ്പുള്ള വസ്തുവായി മാറ്റേണ്ടതെങ്ങനെയെന്നയാൾക്കറിയാം.

"ആയിയേ സാബ്, ബൈഠിയേ."

ഗുണാൾസെന്നിന്റെ വിനയത്തിന് ഒന്നുകൂടി മാറ്റു[illegible] ഏറ്റവുംവേഗം അവളെ തന്റെ മുന്നിൽനിന്നും പറഞ്ഞയക്ക[illegible]മെന്ന വിചാരമായിരുന്നു. അധികനേരം ആ നി[illegible] മുന്നിൽ ഇരിക്കാൻവയ്യ.

"ലോനാ"

ഗുണാൾ സെന്നിനോട് അവളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോ[illegible] പറഞ്ഞത് അല്പം ദേഷ്യം കലർന്നിയായിരുന്നു. ഒരുനിമി[illegible] അയാൾ അമ്പരന്നുനിന്നു. വീണ്ടും ആ മുഖത്ത് പ്രസന്നത [illegible]ന്നു. ഇങ്ങനെയൊരു ഓർഡർകിട്ടാൻ അയാളും കാത്തിരിക്കയാവും.

"ആയിയേ"

ഗുണാൾസെൻ ഇരുകൈകളും വിനയപുരസ്സരം ന[illegible] അവളെ അകത്തേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. അടുത്തനിമിഷം അയാൾ [illegible] ഉടമേൽ ശക്തിയും അധികാരവും നിറഞ്ഞ മറ്റൊരു ഗു[illegible] സെന്നായിത്തീരും. ചാന്ദ്നി ചൗക്കിലെ മീററ്[illegible] പ്പോലെ.

അവൾ തന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി.

ആ ഭാവം ഒരുവാക്കും ചോദിക്കലല്ലായിരുന്നു [illegible] തോന്നി. ഒരു പരിഭവവും അതിലുണ്ടായിരുന്നില്ലേ?

ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. നിശബ്ദമായിട്ട് ആംഗ്യം കാണി[illegible] അയാളുടെ കൂടെപോകാൻ അപ്പോൾ കൃത്രിമമായ ഒരു ഗൗ[illegible] മുഖത്ത് വരുത്തിയിട്ടുകയായിരുന്നു.

ഗുണാൾസെന്നിന്റെ പിറകെ ഒരു കുഞ്ഞിനെപ്പോ[illegible] അവൾ നടന്നുനീങ്ങി. മനസ്സ് വീണ്ടും കലുഷിതമാകാ[illegible] ആരംഭിച്ചു. തലക്കുള്ളിൽ കെട്ടിനിന്നിരുന്ന ലഹരിയുടെ [illegible] കെട്ടടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

അതിലെ കടന്നുപോയ ബോറുകളുടെ ഇടയിൽനിന്നും വി[illegible] കടന്നുകൂടുകയായിരുന്നു. മനസ്സ് ഒരിക്കലും ശാന്തമായിരി[illegible] അനുവദിച്ചുകൂടാ. പ്രതികാരമാണ്. കടുത്ത പ്രതികാരം.

സെറ്റിലേക്ക് കയറിയ അടുത്ത ബാച്ചിലെ ആം[illegible] ഇൻഡ്യൻ പെൺകുട്ടികളും ബീറ്റിൽസ് പകർപ്പുകളു[illegible] ഡുകളുടെയും ബോംഗോസിന്റെയും ശബ്ദത്തിനനുസ[illegible] ചുവടുകൾവയ്ക്കുന്നു.

മദ്യം കീഴടക്കിയ സിരകൾക്കുള്ളിൽ അടക്കാനാവാ[illegible] അഭിനിവേശം.

നൃത്തം!

ഇറുകിപ്പിടിച്ച മിനിസ്കർട്ട് ധരിച്ച ആംഗ്ലോ ഇൻഡ്യ[illegible] പെൺകുട്ടികളുടെ തോളിൽ തലചായ്ച്ചുകിടന്ന് [illegible] ളും. സംഗീതക്കൂറുകൾക്കൊപ്പിച്ച് ഒഴിയുകയുംചെയ്യുന്നു.

ഉള്ളിൽ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ബാൻറുകളുടെ മാന്ത്രിക ധ്വനികൾ!

ഡാൻസ്ഹോളിലേക്ക് കുഴയാറായ കാലുകൾ നിയന്ത്രിച്ചുവച്ച് നടന്നു.

ജേതാവിനെപ്പോലെ.

അച്ഛനെ തോല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

അവളുടെ അമ്മയെ തോല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്ന്!

ഉള്ളുറന്ന് പൊട്ടിച്ചിരിക്കാൻതോന്നി. തമിഴ് സിനിമാകളിലെ വില്ലനെപ്പോലെ.

കൈത്തലങ്ങൾ കൂട്ടിത്തിരുമ്മി. അപ്പോഴാണ് വിരലിലെ മുറിവിനെപ്പററി ഓർമ്മിച്ചതു്. അതു് വേദനിക്കുന്നുണ്ട്.

അവൾ കെട്ടിയ കർച്ചീഫിൽ ചോരപററി ഉണങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

വേദനയുടെ ഒടിവുകൾവീണ അവളുടെ മുഖം ഉള്ളിൽ തെളിഞ്ഞുവരുന്നു. ഒരു കുഞ്ഞിന്റെ നിഷ്കളങ്കത.

ആംഗലേയ സംഗീതക്കീറുകൾ ഹോളിൽ മുഴങ്ങുന്നു. മദ്യലഹരിയിൽ മയങ്ങിയ ആണും പെണ്ണും ഒടിയുകയും തിരിയുകയുംചെയ്യുന്നു.

"കൊച്ചേട്ടാ............"

ആംഗലേയ സംഗീതക്കീറുകളെയും ഭേദിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ശബ്ദം തന്റെ കാതിൽ വന്നുവീണു. ഗുണാൾസെന്നിന്റെ മുറിയിൽനിന്ന്.

ആംഗലേയ സംഗീതക്കീറുകൾ ഒരു നിമിഷത്തേക്ക് നിശ്ചലമായി.

തറച്ച് നിന്നുപോയി.

വർഷങ്ങളിലെയോ മാസങ്ങളിലെയോ ദിവസങ്ങളിലെയോ ബന്ധം അവൾക്കും തനിക്കും തമ്മിൽ ഇല്ല.

"കൊച്ചേട്ടൻ!"

ഇന്നുവരെ ഇങ്ങനെയൊരു വിളികേട്ടിട്ടില്ല. മനസ്സിലെവിടെയോ അതു് ഉടക്കി.

അവളുടേയും തന്റേയും സിരകളിലൊഴുകുന്ന രക്തം ഒന്നാണ്!

ചാന്ദ്നീചൗക്കിലെ മീററ്വാലയുടെ രൂപം ഒരു നിമിഷം ഉള്ളിൽക്കൂടി കടന്നുപോയി. അയാൾക്കും തനിക്കും തമ്മിൽ സാദൃശ്യമുണ്ടെന്ന് തോന്നി.

ഉള്ളിലേക്ക് എന്തെന്നില്ലാത്ത ആവേശം പടർന്നു കയറുകയായിരുന്നു. അവൾ തന്റെ കുഞ്ഞനുജത്തിയാണ്.

"സുനന്ദേ............"

സ്വീഡിഷ് ഹോട്ടലിലെ ഭിത്തികൾപോലും കുലുങ്ങിപ്പോകത്തക്കവിധത്തിൽ ആയിരുന്നു വിളിച്ചതു്.

ഡാൻസ്ഹോളിൽ നൃത്തംചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന പെണ്ണുങ്ങളും ആണുങ്ങളും ഇരുഭാഗത്തേക്കും പേടിച്ചരണ്ട് ഓടിമാറുന്നു!

സ്റ്റെയർകേസുകൾ ഇടിച്ചുതകർന്ന് പോകത്തക്കവിധത്തിലായിരുന്നു ഗുണാൾസെന്നിന്റെ മുറിയിലേക്ക് പാഞ്ഞതു്.

പ്ലൈവുഡ് പലകകൾ തറച്ച് മോടിപിടിപ്പിച്ച ഗുണാൾസെന്നിന്റെ മുറിയുടെ വാതിൽ ഷൂസിന്റെ കനത്ത പ്രഹരമേററ് പൊളിഞ്ഞുതകർന്നു.

പൊന്തത്തിളുന്ന മാൻപേടയെപ്പോലെ അവൾ നില്ക്കുന്നു. മറുവശത്തു് കെട്ടടങ്ങാത്ത ആവേശവുമായിനില്ക്കുന്ന സ്വിററ്സർലണ്ട്കാരനും.

"കൊച്ചേട്ടാ............"

അവൾ തന്റെ ശരീരത്തിലേക്കുവന്ന് വീഴുകയായിരുന്നു. ഇടതുകൈകൊണ്ട് അവളെ താങ്ങി തന്നോട് ചേർത്തുനിർത്തി. കുഞ്ഞനുജത്തിയെ എന്നപോലെ.

"കൊച്ചേട്ടാ ഞാനെന്തു തെററുചെയ്തു........"

അവൾ തന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി. ഇരമ്പിനില്ക്കുന്ന മിഴികളോടെ ചോദിച്ചപ്പോൾ അതു് ശൂലംപോലെ ഹൃദയത്തിൽ തറക്കുന്നതായി തോന്നി.

"സുനന്ദേ. എന്റെ കുഞ്ഞനുജത്തീ............"

അവളുടെ നിറുകയിൽ തലോടിക്കൊണ്ട് വിളിച്ചു.

"സാബ്............"

ഗുണാൾസെൻ കാര്യമറിഞ്ഞ് പാഞ്ഞുവന്നു.

"ഹറ്ജാ........"

തന്റെ രാജ്ഞിയുടെ മുൻപിൽ അയാൾ തറഞ്ഞ് നിന്നുപോയി.

ആംഗലേയ സംഗീതക്കീറുകൾ വീണ്ടും ഡാൻസ്ഹോളിൽ ഒഴുകാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതിനൊപ്പിച്ച് നൃത്തംചെയ്യുന്ന സുന്ദരന്മാരായ ബീററിൽസ് പതിപ്പുകളുടെയും ആംഗ്ലോയിന്ത്യൻ പെൺകുട്ടികളുടെയും ഇടയിലൂടെ തന്റെ കുഞ്ഞനുജത്തിയെയും കയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് സ്വീഡിഷ് ഹോട്ടലിന് പുറത്തേക്ക് കടക്കുമ്പോൾ ഗുണാൾസെൻ പല്ലുകൾ ഞെരുമ്മുന്നതു് കേട്ടു. □

ഏപ്രിൽ **23** മുതൽ കേരളത്തിലെ പ്രമുഖ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ പ്രദർശനമാരംഭിക്കുന്നു

ശക്തി ആർട്ട്സ്
പ്രൊഡക്ഷൻസ്

കരിനിഴൽ

(മലയാളം)

താരങ്ങൾ: സത്യൻ + നസീർ + ഉമ്മർ + ഷീല + അടൂർഭാസി + സുകുമാരി +
കവിയൂർ പൊന്നമ്മ + ആലുംമൂടൻ മുതലായവർ

കഥ_സംഭാഷണം
പാറപ്പുറം

ഗാനരചന
വയലാർ

സംഗീതം
ദേവരാജൻ

സംവിധാനം
ജെ. ഡി. തോട്ടാൻ

സെൻട്രൽ പിക്ചേഴ്സ് റിലീസ്

WITH COMPLIMENS FROM

A. V. THOMAS AND COMPANY LIMITED

Agents: **ISTHMIAN LINES, INC.**

COCHIN **ALLEPPEY** **QUILON**

**റെഡിമെയ്ഡ്
ഡ്രസ്സുകൾക്കും
ഭംഗിയേറിയ
മറ്റെല്ലാ തുണി
ത്തരങ്ങൾക്കും**

ഐശ്വര്യ

K. S. R. T. C. Building, Alwaye

- ചെരിപ്പുകൾ
- ഷൂസുകൾ
- സൂട്ട്കെയ്സുകൾ
- ഫാൻസി ബാഗുകൾ

പ്ലാസ്റ്റിക്ക്, തുകൽ സാമാനങ്ങൾക്ക്
സന്ദർശിക്കുക

സുഗ്ഗാ ഷൂ സെൻറർ

കെ. എസ്, ആർ. ടി. സി. ബിൽഡിംഗ്, ആലുവാ

എം. ജി. എസ്. മേനോൻ

ഭാവന

മസ്തിഷ്കത്തിന്റെ ചോദനമില്ലാതെതന്നെ പഴയ അനുഭവങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള ജ്ഞാനാത്മകമായ മാനസികാനുഭൂതിയെയാണ് "ഭാവന" എന്ന വാക്കുകൊണ്ട് നാം വിവക്ഷിക്കുന്നത്. ഭാവനയും മനസ്സും തമ്മിൽ അഭേദ്യമായ ബന്ധമുണ്ട്. ബാഹ്യലോകവുമായുള്ള സമ്പർക്കംകൊണ്ടുമാത്രമേ നമ്മുടെ മനസ്സ് വളർച്ച പ്രാപിക്കുകയുള്ളു. നാം കാണുന്ന പ്രതിഛായയും നമ്മുടെ ഭാവനയും മനഃശാസ്ത്രപരമായി വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന വസ്തുതകളാണ്. എന്തെന്നാൽ പുതിയ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾക്കും മനോഹരമായ കലാസംവിധാനത്തിനും മറ്റു സാഹിത്യസൃഷ്ടികൾക്കും രൂപംനൽകുന്നതിൽ ഭാവനയ്ക്ക് അതിപ്രധാനമായ സ്ഥാനമാണുള്ളത്. ഒരു കുഞ്ഞുകുട്ടിപോലും തന്റെ വിനോദത്തിനും ആത്മസംതൃപ്തിക്കുമായി ഭാവന ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. കണക്കുകൾ ക്രിയചെയ്യുന്നതിന് ആദ്യമാദ്യം Motos manipulation method ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന കുട്ടികൾ പിന്നീട് പ്രായംചെല്ലുന്തോറും ഈ രീതിയിൽനിന്നും വ്യത്യാസപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള Mental manipulation method ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു, ഇതിനുള്ള കാരണം അവരിലുള്ള ഭാവനാശക്തിയുടെ വികാസംതന്നെയാണ്. ശരിയായി ചിന്തിക്കുവാനും പഠിക്കുവാനും ഭാവന ഉപകരിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു ചിത്രകാരൻ ചിത്രങ്ങൾ വരയ്ക്കുന്നതും, ഒരു കവി കവിതകൾ രചിക്കുന്നതും, ഒരു കഥാകൃത്ത് കഥകൾ എഴുതുന്നതും എല്ലാം അവരുടെ ഭാവനയുടെ ഫലമായാണ്. അതുപോലെതന്നെ നാം അവയൊക്കെ കണ്ടും കേട്ടും വായിച്ചും രസിക്കുന്നത് നമ്മിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഭാവനാവിലാസം ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രമാണ്.

എന്നാൽ നമ്മുടെ ഭാവന നിലകൊള്ളുന്നത് പ്രതിച്ഛായകളെ സ്വരൂപിച്ചെടുക്കുവാനുള്ള കഴിവിനെ ആശ്രയിച്ചാണ്. പലതരത്തിലുള്ള പ്രതിച്ഛായകളെയും നമുക്ക് കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയും. പ്രതിച്ഛായ എന്നു പറയുന്നത് നമ്മുടെ മനസ്സിൽ കാണുന്ന രൂപത്തെ അഥവാ സങ്കല്പത്തെയാണ്. പ്രസ്തുതരൂപം വസ്തുവിന്റെ പ്രതീതിയുളവാക്കുവാൻ സഹായകമാവുന്നതുമായിരിക്കും. ഇതുകൊണ്ടായിരിക്കണം അനുഭൂതി (percept)യും ഭാവന (imagination) യും ഒന്നാണെന്ന് ചിലർ പറയുന്നത്. ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ ഏതെങ്കിലും വസ്തുവോ വസ്തുതയോ ധരിക്കുകയോ ഗ്രഹിക്കുകയോചെയ്യുന്ന മാനസിക പ്രക്രിയയാണ് അനുഭൂതി എന്ന് പറയുന്നത്. ഒരു വിമാനത്തെ നാം കൺമുമ്പിൽ കണ്ടാസ്വദിക്കുന്ന പ്രക്രിയയ്ക്ക് അനുഭൂതി എന്നു പറയാം: എന്നാൽ അതേ വിമാനത്തെ നമുക്ക് ഭാവനയിലൂടെ ദർശിക്കുകയുംചെയ്യാം. തദവസരത്തിൽ നാം വിമാനത്തെ നേരിട്ട് ദർശിക്കുകയല്ല; മറിച്ച് അതിന്റെ സങ്കല്പചിത്രത്തെ നാം കാണുകയാണ്ചെയ്യുന്നത്. ഇതാണ് അനുഭൂതിയും ഭാവനയുംതമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം.

പല തരത്തിലുള്ള പ്രതിച്ഛായകളും നാം കാണാറുണ്ട്. അവയെ പ്രധാനമായി മെമ്മറി ഇമേജ്, എയ്ഡറ്റിക് ഇമേജ്, സിനെസ്തീസിയാ എന്നിങ്ങനെ മൂന്നായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഒരു സ്നേഹിതന്റെ രൂപമോ, ഭാവമോ, ശബ്ദമോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ നാം കാണുകയോ, ശ്രവിക്കുകയോ ചെയ്യുക സാധാരണമാണ്. ഇതാണ് മെമ്മറി ഇമേജ്. ആകൃതി, സ്വരം, മണം, സ്പർശനം മുതലായി പലതും നമുക്ക് സങ്കല്പിക്കുവാൻ കഴിയും. ഇങ്ങനെ നയനസംബന്ധം (visual)), ശ്രവണസംബന്ധം (auditory),ഘ്രാണസംബന്ധം (olfactory) സ്പർശനസംബന്ധം (kinaesthetic), രസസംബന്ധം (taste) മുതലായി പലവിധത്തിലുള്ള ഓർമ്മകൾ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ തികട്ടിവരുന്നതായി നമുക്കനുഭവപ്പെടാറുണ്ട്. സാധാരണയായി ഒരു മനശ്ചിത്രം നേരിൽ കാണുന്ന ഒരു രൂപത്തെപ്പോലെ സ്പഷ്ടമായിരിക്കുകയില്ല. ഭാവനാശക്തി മനുഷ്യവ്യക്തികളിൽ ഭിന്നരൂപത്തിലും ഭിന്നമായ വ്യവസ്ഥയിലും ആണ് കണ്ടുവരുന്നത്. ഒരേ വ്യക്തിയിൽത്തന്നെ ഭിന്നമായ തോതിലായിരിക്കും ഓരോ പ്രകാരത്തിലുള്ള ഭാവന രൂപംകൊള്ളുന്നത്. ചിലർക്ക് നയനസംബന്ധമായ ഭാവനയെ സ്വരൂപിക്കുവാനുള്ള കഴിവായിരിക്കും ഏററവും കൂടുതലായുള്ളത്. ശ്രവണസംബന്ധമായും ഘ്രാണസംബന്ധമായും രസസംബന്ധമായുമുള്ള ഭാവന ആയാളിൽ കുറവായേ അനുഭവപ്പെടുകയുള്ളു. സംഗീതവിദഗ്ദ്ധന്മാർക്ക് ശ്രവണസംബന്ധമായും ചിത്രകാരന്മാർക്ക് നയനസംബന്ധമായും ഉള്ള പ്രതിച്ഛായകളായിരിക്കും കൂടുതലായി അനുഭവപ്പെടുന്നത്. ടിച്ച്നർ എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞന് നയനസംബന്ധമായ മനശ്ചിത്രത്തെ വാർത്തെടുക്കുന്നതിൽ അത്ഭുതപൂർവ്വമായ കഴിവുണ്ടായിരുന്നവെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. താൻ എഴുതുമ്പോൾ മാത്രംകാണുന്ന വസ്തുതയെ എഴുതിക്കഴിഞ്ഞശേഷം തന്റെ ഭാവനയിലൂടെ അവയെ നോക്കിക്കാണുവാനും വായിക്കുവാനും കഴിയുമെന്ന് അദ്ദേഹംതന്നെ അവകാശപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. വിക്കനായ ഒരധ്യാപകൻ പഠിപ്പിക്കുന്ന പാഠഭാഗങ്ങൾ ചില വിദ്യാർത്ഥികൾ വിക്കി വായിക്കുന്നതിൽ അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തിയിട്ട് കാര്യമില്ല. പ്രസ്തുത വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ശ്രവണസംബന്ധമായ ഭാവനാവിലാസത്തിന്റെ തീക്ഷ്ണതകൊണ്ടാണ് അങ്ങിനെ സംഭവിക്കുന്നത്. അതുപോലെതന്നെ നയനസംബന്ധമായ

ഭാവനാവിലാസം ഏറിനില്ക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ അദ്ധ്യാപകന്റെ കയ്യക്ഷരവും സ്വായത്തമാക്കുക സാധാരണയാണ്. ആയതിനാൽ സന്ദർഭത്തിനനുസരണമായി നമ്മിലുള്ള ഭാവനാശക്തിയും വളരുന്നു എന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കണം. വേണ്ടത്ര ശിക്ഷണം നല്കുകയാണെങ്കിൽ വ്യക്തികളുടെ കല്പനാചാതുര്യം ഒരു പരിധിവരെ വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. നമ്മുടെ മാനസിക വളർച്ചയുടെ പ്രാരംഭഘട്ടത്തിലാണ് നാം കൂടുതലായും ഭാവനാനിമഗ്നരാകാറുള്ളത്. ആയതിനാൽ പ്രായമായവരേക്കാൾ കൂടുതലായി ഭാവവൈവിധ്യമാർന്ന മനശ്ചിത്രങ്ങൾ സ്വരൂപിച്ചെടുക്കുന്നത് കുട്ടികളായിരിക്കും.

ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ രൂപത്തെയും പ്രതിരൂപത്തെയും തമ്മിൽ വേർതിരിച്ചറിയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഒരു യഥാർത്ഥരൂപത്തെ കണ്ടുകൊണ്ട് നാം സങ്കല്പരൂപത്തെയാണ് ദർശിക്കുന്നതെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സങ്കല്പരൂപത്തെ കണ്ടുകൊണ്ട് നാം യഥാർത്ഥത്തിൽ ആ രൂപത്തെത്തന്നെയാണ് കാണുന്നതെന്നോ ചിലപ്പോൾ നാം തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നു. ഈ വസ്തുത പരീക്ഷണംമൂലം പെർക്കി എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞൻ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം കുറെ കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികളെ വിളിച്ചിരുത്തിയശേഷം അവരോട് അവരുടെ മുന്നിൽ ഘടിപ്പിച്ചിരുന്ന സ്ക്രീനിൽ നോക്കിക്കൊണ്ട് വാഴപ്പഴം, ആപ്പിൾപ്പഴം മുതലായ സാധനങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവർ അതേപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചതോടെ അവരുടെ അറിവുകൂടാതെ ഛായാപ്രക്ഷേപണിയന്ത്രം (projector) ഉപയോഗിച്ച് പ്രസ്തുത വസ്തുക്കളുടെ ചിത്രം ആദ്യമാദ്യം മായാരൂപത്തിലും ക്രമേണ സ്പഷ്ടമായും പ്രദർശിപ്പിച്ചു. അപ്പോഴെല്ലാം ആ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് തങ്ങൾ പ്രതിച്ഛായയിലൂടെയാണ് അവ കാണുന്നതെന്ന ബോധ്യം മാത്രമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ പരീക്ഷ്യർ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനശ്ചിത്രത്തിൽനിന്നും എന്തെങ്കിലും പ്രത്യേകമായ മാറ്റം സ്ക്രീനിൽ കാണുവാൻ സാധിച്ചാൽ അതവർക്ക് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ കഴിയും. അതായത് നിറത്തിനോ, ആകൃതിക്കോ അളപോലെ മറ്റേതിനെങ്കിലുമോ വരുന്ന വ്യത്യാസം അവരുടെ ശ്രദ്ധയെ പെട്ടെന്ന് ആകർഷിക്കുന്നതാണ്.

ഇനി ഐഡറ്റിക് ഇമേജ് എന്താണെന്ന് നോക്കാം. ചില ആളുകൾക്ക്, പ്രത്യേകിച്ച് കുട്ടികൾക്ക് അവർ കണ്ടിട്ടുള്ള വ്യക്തികളുടെയോ വസ്തുക്കളുടെയോ വ്യക്തമായൊരു രൂപം എളുപ്പത്തിൽ മനശ്ചിത്രമാക്കുവാൻ കഴിയും. ഇത്തരത്തിൽ പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്ന ഭാവനാചിത്രത്തെയാണ് ഐഡറ്റിക് ഇമേജ് എന്ന് പറയുന്നത്. ഇതിന് അപ്പോഴുണ്ടാകുന്ന വികാരവിചാരങ്ങളുമായി യാതൊരുവിധത്തിലുമുള്ള പൊരുത്തവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഐഡറ്റിക് ഇമേജ് ഒരു മാനസികാനുഭവമാണെങ്കിലും അതിന് ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ വസ്തുവിനോട് വളരെ സാമ്യമുണ്ട്. ആയതിനാൽ അത് സാധാരണയുള്ള പ്രതിച്ഛായകളെക്കാൾ വ്യാപ്തിയുള്ളതും സ്പഷ്ടതയേറിയതും ആയിരിക്കുമെന്ന് മാത്രമല്ല കൂടുതൽ സമയം ഓർമ്മയിൽ ഇരിക്കുന്നതും ആയിരിക്കും. 15 വയസ്സിൽ താഴെയുള്ള കുട്ടികളിലാണ് ഐഡറ്റിക് ഇമേജ് സ്വരൂപിക്കുവാനുള്ള കഴിവ് കൂ തലായി കാണുന്നത്. 15 വയസ്സിനുശേഷം ഇതിനുള്ള കഴിവ് കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞ് യൗവനപ്രാപ്തിയാകുന്നതോടെ പൂർണ്ണമാ നശിക്കുകയുംചെയ്യുന്നു. ഐഡറ്റിക് ഇമേജിനെ സംബന്ധി ആദ്യമായി ഗവേഷണങ്ങൾനടത്തി അതിനുള്ള കഴിവിനെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജനങ്ങളെ തരംതിരിച്ചത് ജീൻഷെ ആ ന്നെങ്കിലും ആൽപ്പോർട്ട് എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞനാണ് ഇ പ്രാമാണികസ്ഥാനം അലങ്കരിക്കുന്നത്. ഒരു ചിത്രത്തിന്റെ സഹായത്താൽ സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികളിലാണ് ആൽപ്പോർട്ട് തന്റെ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയത്.

എന്തെങ്കിലും സ്വാതന്ത്ര്യാനുഭൂതിയുടെ ഫലമായി മന പതിയുന്ന പ്രതിച്ഛായയാണ് സിനെസ്തീസിയാ എന്ന് യുന്നത്. എന്നാൽ ഇത്തരം പ്രതിച്ഛായകൾ ഒരു പ്രത്യേ ത്തിലുള്ളതാകയാലാണ് ഇതിന് ഈ പേര് സിദ്ധി പലവിധത്തിലുള്ള പ്രതിച്ഛായകളുടെ സമ്മിശ്രരൂപമായി ളത്. ഉദാഹരണമായി, നയനസംബന്ധമായവയും ശ്ര സംബന്ധമായവയുമായ പ്രതിച്ഛായകളുടെ ഒന്നിച്ചുള്ള രൂപം നമ്മുടെ മനോദർപ്പണത്തിൽ പതിയുന്ന Colour-hearing, Colour-taste, Number-sound എന്നി നിരവധി തരത്തിൽ സിനെസ്തീസിയാ രൂപംകൊള്ളു ആകെയുള്ള ജനസംഖ്യയുടെ ഇരുപതിൽ ഒരുഭാഗം (5%) ങ്ങൾക്ക് സിനെസ്തീസിയാ അനുഭവപ്പെടുന്നുവെന്ന് ക കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സ്റ്റാഗ്നർ, കാർവോസ്കി എന്നിവരുടെ പ്രായത്തിൽ സിനെസ്തീസിയാ ഐഡറ്റിക് ഇമേ പ്പോലെതന്നെ കുട്ടികൾക്കാണ് അനുഭവപ്പെടുന്നത്. സി തീസിയാ രൂപപ്പെടുന്നതിൽ ഭാഷയ്ക്ക് സുപ്രധാന സ്ഥാനംതന്നെയുണ്ട്. 'ചൂടേറിയ സംസാരം' എന്നും ശബ്ദം' എന്നും മറ്റും നാം പറയാറുണ്ട്. മധുരം എന്ന ദ്ദമായ വസ്തുതയും ശബ്ദം എന്ന ശ്രവണസംബന്ധമായ തയും ഒന്നിച്ചുചേർന്നാണല്ലോ 'മധുരശബ്ദം' എന്ന ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്.

ചില മനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഭിന്നവ്യക്തികളിൽ കാണ ട്ടുന്ന വിഭിന്നമായ ഭാവനാശക്തിയെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്ര ക്കുകയുണ്ടായി. ഇതിനുവേണ്ടി ആദ്യം പ്രയത്നിച്ചത് സീസ് ഗാൾട്ടൻ എന്ന മനഃശാസ്ത്രജ്ഞനായിരുന്നു. തന്റെ പരീക്ഷ്യരോട് അവരുടെ പ്രഭാതഭക്ഷണത്തെ ചിന്തിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നിട്ട് അവരുടെ പഥത്തിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ട പ്രതിച്ഛായകളുടെ അടി ത്തിൽ അവരുടെ ഭാവനാവിലാസത്തെ വിലയിരുത്തു യി. പിന്നീട് ഗാൾട്ടൻ തന്നെ ഈ പദ്ധതിയിൽ ചില വർത്തനങ്ങൾ വരുത്തി. ഗാൾട്ടനെ പിൻതുടർന്നുകൊണ്ട് ചില മനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ, വിവിധ തരത്തിലുള്ള വൈവിധ്യമാർന്നതോതിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന കഴിവ് അടിസ്ഥാനമാക്കി ജനങ്ങളെ പലതായി തരംതിരിക്കു കണ്ടുപിടിച്ചു. അവയാണ് ആദ്യമേ വിവരിച്ച

ന്ധം, ശ്രവണസംബന്ധം, ഘ്രാണസംബന്ധം മുതലായവ. ചിലർക്ക് ഒന്നിൽ കൂടുതൽ തരത്തിലുള്ള പ്രതിച്ഛായകളു ഒരേ അളവിൽ കൈകാര്യംചെയ്യുവാനുള്ള കഴിവുണ്ടായിരിക്കും. പക്ഷെ ഭൂരിഭാഗം ആളുകൾക്കും ഏതെങ്കിലും ഒരു തരത്തിലുള്ള പ്രതിച്ഛായയേ വളരെ ശക്തിയേറിയതായി അനുഭവപ്പെടുകയുള്ളു.

ഇതുവരെ പറഞ്ഞവയിൽനിന്നും അല്പംകൂടി വ്യത്യാസപ്പെട്ട രീതിയിലുള്ള ഭാവന നമ്മിൽ ഉടലെടുക്കാറുണ്ട്. പരസ്പരബന്ധമില്ലാത്ത വസ്തുക്കളോ ആശയങ്ങളോ മനസ്സിൽ പ്രതിബിംബിക്കുക സാധാരണമാണ്. എന്നാൽ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഒന്നിനോടൊന്ന് ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള പ്രതിച്ഛായകൾ നമ്മുടെ മനോമുകുരത്തിൽ പതിയാറുണ്ട്. ശരീരവും മനസ്സും സ്വസ്ഥമായിരിക്കുമ്പോൾ, മറ്റു യാതൊരുവിധത്തിലുമുള്ള പ്രേരണയും നമ്മിൽ അനുഭവപ്പെടാത്തപ്പോൾ നമ്മെത്തന്നെ പ്രധാനപാത്രമാക്കിക്കൊണ്ട് നാം പ്രതിച്ഛായകളെ സ്വരൂപിപ്പിച്ചെടുക്കുന്നു – ഇവയാണ് ദിവാസ്വപ്നങ്ങൾ. (day dreams) മനഃശാസ്ത്രപരമായി ദിവാസ്വപ്നങ്ങൾക്ക് വളരെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെ അനുഭവങ്ങൾ, പുറമെ പ്രകാശിപ്പിക്കാത്തതായ അഭിലാഷങ്ങൾ, ചിന്ത, ആഗ്രഹങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്ക് ദിവാസ്വപ്നങ്ങളുമായി ബന്ധമുണ്ട്. ആയതിനാൽ ജീവിതപ്രശ്നങ്ങളുമായി ദിവാസ്വപ്നങ്ങൾ ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ദിവാസ്വപ്നങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ മാനസികവും ശാരീരികവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനമായൊരു സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നു. സാധാരണ അനുഭവപ്പെടാറുള്ള പ്രതിച്ഛായകളെപ്പോലെതന്നെ ദിവാസ്വപ്നങ്ങളും പലതരത്തിൽ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ഇതിനെസംബന്ധിച്ച് ഷാഫർ എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞൻ കൂടുതലായി പഠനം നടത്തുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം 159 അമേരിക്കൻ വിദ്യാർത്ഥികളെ പരീക്ഷണവിധേയരാക്കുകയുണ്ടായി. ലിംഗവ്യത്യാസമനുസരിച്ച് ദിവാസ്വപ്ന രൂപീകരണത്തിൽ കാര്യമായ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ലെങ്കിലും ആൺകുട്ടികൾ തൊഴിൽപരമായ (vocational) കാര്യങ്ങളും (81%) പെൺകുട്ടികൾ മിഥുനസംബന്ധമായ (sexual) കാര്യങ്ങളും (73%) ആണ് ഏറ്റവും കൂടുതലായി കാണുന്നത്. അതുപോലെതന്നെ ശാരീരികാകർഷണതാപരമായി പെൺകുട്ടികൾ മുൻപന്തിയിൽ നില്ക്കുന്നു. എന്നാൽ ഏറ്റവും കുറവായി ദിവാസ്വപ്നരൂപീകരണത്തിനിടയാകുന്നത് അപകടങ്ങളോ മരണങ്ങളോ (9%) ആണെന്നും ഷാഫർ വെളിപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. നിമിഷനേരംകൊണ്ട് വൈചിത്ര്യമാർന്ന മായാപ്രപഞ്ചങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച്, അതിലെ നായികാനായകന്മാരായി അല്പസമയമെങ്കിലും മാനസികോന്മേഷത്തോടെ കഴിഞ്ഞുകൂടുവാൻ സഹായിക്കുന്ന ദിവാസ്വപ്നങ്ങൾ മനുഷ്യർക്കൊരനുഗ്രഹം തന്നെയാണ്. നമ്മുടെ മനസ്സ് ചുറ്റുപാടുകളിൽനിന്നും വേർപെട്ടു നില്ക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ ദിവാസ്വപ്നങ്ങൾ രൂപംകൊള്ളുകയുള്ളുവെന്ന് നേരത്തെ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇങ്ങനെ രൂപംകൊള്ളുന്ന ദിവാസ്വപ്നങ്ങൾ നമ്മുടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് സംതൃപ്തി നല്കുവാൻ പര്യാപ്തങ്ങളാണ്. മനുഷ്യന്റെ അഭ്യുന്നതിക്കും വളർച്ചയ്ക്കും ദിവാസ്വപ്നങ്ങൾ അതിപ്രധാനമായ പങ്കുവഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതുകൊണ്ടാണ് ദിവാസ്വപ്നങ്ങൾ മാനസികവളർച്ചയ്ക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്ന് പല മനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും പറയുന്നത്. എന്നാൽ എല്ലായ്പോഴും ദിവാസ്വപ്നങ്ങളിൽ മുഴുകി ജീവിതം നയിക്കുന്നത് ദോഷതരമാണെന്നകാര്യം പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. 'അധികമായാൽ അമൃതും വിഷം' എന്നാണല്ലോ പ്രമാണം!

ദിവാസ്വപ്നങ്ങളെ പ്രധാനമായി മൂന്നായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. 1. Conquering hero type 2. Suffering hero type 3. Organised worrying type. ഈ പേരുകളിൽതന്നെ അവയുടെ പ്രത്യേകതകൾ നിഴലിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ അവയെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം വിസ്തരിക്കുന്നില്ല.

സ്വപ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചുകൂടി അല്പം പ്രതിപാദിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ലേഖനം ഉപസംഹരിക്കാം. മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിത്വം, സ്വഭാവം, പ്രായം, വിദ്യാഭ്യാസം, ആഗ്രഹങ്ങൾ എന്നിവയെ എല്ലാം ആശ്രയിച്ചാണ് സ്വപ്നങ്ങൾ രൂപംകൊള്ളുന്നത്. അങ്ങിനെയാകുമ്പോൾ സ്വപ്നങ്ങൾ ഭാവനയോട് ബന്ധപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ജെസ്സൻ, ഹിൽഡ്ബ്രാൻഡ്, സിഗ്മണ്ട് ഫ്രോയിഡ്, യുങ്ങ് മുതലായ മനഃശാസ്ത്രവിദഗ്ധന്മാർ സ്വപ്നങ്ങളെപ്പറ്റി വളരെയധികം പഠനം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇവർ ഒരുവിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുവിധത്തിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ഇവരിൽ ഫ്രോയിഡാണ് സ്വപ്നങ്ങളെ കൂടുതലായി വിശകലനം നടത്തിയത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ സ്വപ്നങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ അഭിലാഷപൂർത്തീകരണത്തിനുള്ള ഒരു ഉപാധിയാണ്. നമ്മുടെ ഇരുളടഞ്ഞ മാനസിക വ്യാപാരങ്ങളെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്ന പ്രക്രിയയാണ് സ്വപ്നങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്നത്. ആയതിനാലാണ് ഒരാൾ കാണുന്ന സ്വപ്നങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണം ലഭിച്ചാൽ അയാളുടെ സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാമെന്ന് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. ഫ്രോയിഡ് തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചികിത്സയ്ക്ക് വിധേയരായ മനോരോഗികളിൽനിന്നും അവരുടെ രോഗങ്ങൾക്ക് നിദാനമായ കാരണങ്ങളെ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ അവർ കണ്ട സ്വപ്നങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരുന്നു എന്ന കാര്യം പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്. എന്നാൽ ആധുനിക സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച്, സ്വപ്നങ്ങൾ മസ്തിഷ്കത്തിന്റെ പ്രവർത്തനഫലമായാണുണ്ടാകുന്നത്. ശാസ്ത്രങ്ങൾ ഇത്രവളരെ പുരോഗമിച്ചിട്ടും സ്വപ്നങ്ങളെപ്പറ്റി പരിപൂർണ്ണമായ അറിവ് സമ്പാദിക്കുവാൻ ഇതുവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നുള്ളതാണ് വാസ്തവം. സ്വപ്നങ്ങൾകൊണ്ട് ചിലപ്പോൾ കാര്യമായ യാതൊരു പ്രയോജനവും നമുക്ക് ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽതന്നെയും അവയെക്കൊണ്ട് യാതൊരുവിധത്തിലുള്ള ഉപദ്രവവും നമുക്കുണ്ടാകുന്നില്ല. ആയതിനാൽ എന്നുമെന്നും നിദ്രാദേവിയെ അഭയംപ്രാപിക്കുമ്പോൾ സുന്ദര സ്വപ്നങ്ങളെയും നമുക്ക് പ്രതീക്ഷിയ്ക്കാം!

Parekadavil Brothers

T. K. Road, Eraviperoor

PROMISE EVERYTHING IN HARDWARE

- RAMCO CEMENT or A. C. C.'s
- RAMCO ASBESTOS ROOFINGS or EVEREST's
- PAINTS, DISTEMPER & VARNISH
- PIPE FITTINGS & SANITARY WARES
- WELDED STEEL DESIGNS FOR DOORS OR WINDOWS
- RODS OF IRON & STEEL
- MESHES, GAUZES AND FENCING WIRES
- HARD BOARDS, GLASS, ACIDS, NAILS & LOCKS
- HOUSE HOLD UTENSILS & PLASTIC WARES
- ROOFING TILES AND FLOORING TILES
- and............and............

AT WHOLESALE AND RETAIL RATES

While at Eraviperoor, Please Don't Forget

PAREKADAVIL BROTHERS

PHONE: 42

സുന്ദരം ഗോവിന്ദ്

ജീവോൽപത്തി

'ജീവൻ' എന്ന അത്ഭുതപ്രതിഭാസത്തിന്റെ ഉൽപത്തിയെപ്പറ്റി ഇന്ന മനുഷ്യന് പരിമിതമായ അറിവുകളേയുള്ളു. ജീവൻ ആദ്യമായി എങ്ങിനെയാണ്, എവിടെയാണ്, എപ്പോഴാണ് ഭൂമിയിൽ അങ്കുരിച്ചതെന്ന് കണ്ടുപിടിക്കാൻ ലോകത്തെമ്പാടുമുള്ള ജീവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കിണഞ്ഞു പരിശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. ജീവോൽപത്തിയെപ്പററിയും പ്രപഞ്ച രഹസ്യത്തെപ്പററിയും പല ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും അവരുടേതായ അഭിപ്രായങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈശ്വരൻ ഇച്ഛിച്ചതുകൊണ്ട് ജീവനുണ്ടായി എന്ന മതപക്ഷക്കാരിൽ ഒരുകൂട്ടരും, അവസരം ഉണ്ടായതുകൊണ്ട് ജീവനുണ്ടായി എന്ന് ഡാർവിൻ പക്ഷക്കാരായ പരിണാമവാദികളും പറയുന്നു. പക്ഷേ ഇത്രയുംകൊണ്ട് നമുക്ക് തൃപ്തിപ്പെടാൻകഴിയുമോ? ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രാപഞ്ചിക സത്യങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതിൽ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് യുഗാന്തരങ്ങളായി മനുഷ്യനിൽ കുടികൊള്ളുന്ന ജിജ്ഞാസയും അന്വേഷണവും ആണ്.

ജീവോൽപത്തിയെപ്പററിയും, പ്രപഞ്ചരഹസ്യത്തെപ്പററിയുമുള്ള ചിന്തകൾക്ക് മനുഷ്യന്റെയത്ര പഴക്കമുണ്ട്. ഇന്ന നാം അധിവസിക്കുന്ന ഭൂമി ഉടലെടുത്തിട്ട് 480 കോടി വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നാം ഉൾപ്പെടുന്ന ഈ ജന്തുസമൂഹവും, സസ്യസമൂഹവും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ട് 80 കോടി കൊല്ലങ്ങൾ മാത്രമേ ആയിട്ടുള്ളു. ജന്തുക്കളും സസ്യങ്ങളും ഭൂമിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത് ഇന്ന നാം കാണുന്നരൂപത്തിൽ ആയിരിക്കാൻ തരമില്ല. ആദ്യത്തെ ജീവന്റെ സ്വഭാവം വളരെ ലഘുവായ ഒരു ഘടനയായിരുന്നു. പിന്നീടുള്ള പുരോഗമനപരമായ വളർച്ചയുടേയും, വ്യത്യാസത്തിന്റേയും ഫലമാണ് ഇന്ന നാം കാണുന്ന സങ്കീർണ്ണങ്ങളായ ജന്തു–സസ്യവിഭാഗം. അപ്പോൾ ജീവൻ ഒരു പരിണാമദശയിലൂടെയാണ് ഇന്ന നാം കാണുന്ന അവസ്ഥാന്തരത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുള്ളത് എന്ന് കരുതാൻ ന്യായമായ തെളിവുകൾ ഇപ്പോൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ വിചാരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഭൂമിയുടെ ഉത്ഭവവും എന്താണെന്ന് ശരിയായി ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളു. സൂര്യനിൽനിന്ന ഭൂമിയുണ്ടായിഎന്ന നിഗമനവും ഇതുപോലെയുള്ള പരിണാമ പ്രക്രിയയിലൂടെ മാത്രമേ വിവരിക്കാൻ സാദ്ധ്യമാകൂ. പ്രാചീനകാലത്ത് ജീവോൽപത്തിയെപ്പററി മനുഷ്യൻ പല വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളും, അഭ്യൂഹങ്ങളും വച്ചുപുലർത്തിയിരുന്നു. അവയെപ്പററി അറിയുന്നതും, അവയിൽ ശാസ്ത്രസത്യം എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നു പരിശോധിക്കുന്നതും രസാവഹമായിരിക്കും.

Spontaneous Generation (സ്വതസ്സർഗ്ഗം)

ജീവനില്ലാത്ത വസ്തുക്കളിൽനിന്നാണ് ജീവനുത്ഭവിച്ചതെന്ന് 17-ാം നൂററാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യകാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും, തത്വചിന്തകന്മാരും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ജീവോത്ഭവത്തെയാണ് Spontaneous Generation എന്ന പദംകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കുന്നത്. പ്രസിദ്ധ ചിന്തകനായിരുന്ന അരിസ്റ്റോട്ടിൽ ഇതു വിശ്വസിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇഷാരത്തിൽനിന്ന ചെറുപ്രാണികളും, ചെളിയിൽനിന്ന തവളകളും, ചീഞ്ഞ മാംസത്തിൽനിന്ന് പുഴുക്കളും ഉണ്ടാകുമെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചു. കുതിരയുടെ വാൽമുറിച്ച് ജലത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചാൽ പാമ്പുകൾ ഉണ്ടാകുമെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചു. ഈ ഇരുപതാംനൂററാണ്ടിലും ആററിൽനിന്ന കൊതുകുകൾ പിറക്കുമെന്നും, ചാണകത്തിൽനിന്ന തേളുകൾ ഉണ്ടാകുമെന്നും, വിശ്വസിക്കുന്നവർ എത്രയുണ്ട്! ഈ വിശ്വാസം അധികനാൾ നീണ്ടുനിന്നില്ല. 1680-ൽ ഫ്രാൻസിസ് കോറഡി എന്ന ഇററാലിയൻ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഒരു പരീക്ഷണം മൂലം ഇത് തെററാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കി. രണ്ടു പാത്രങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ഇറച്ചി സൂക്ഷിച്ചു. ഇവയിൽ ഒന്നിന്റെ മുകൾഭാഗം തുറന്നിട്ടു. മറേറത് വായുകടക്കാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാതെ അടച്ചും രണ്ടു മൂന്നുദിവസം കാത്തിരുന്നു. അടയ്ക്കാതെവച്ചിരുന്ന ഇറച്ചിയിൽനിന്ന് പുഴുക്കൾ ബഹിർഗ്ഗമിക്കുന്നതായികണ്ടു. പക്ഷേ ഇതുകൊണ്ടൊന്നും അരിസ്റ്റോട്ടിലും ശിഷ്യന്മാരും തൃപ്തരായില്ല. സൂക്ഷ്മജീവികൾ പഴയതുപോലെതന്നെ ചീഞ്ഞളിഞ്ഞ വസ്തുക്കളിൽനിന്നുണ്ടാകുമെന്നവർ വാദിച്ചു. എന്നാൽ 1864-ൽ ലൂയിപാസ്റ്റർ സൂക്ഷ്മജീവികളും മററു സൂക്ഷ്മജീവികളിൽനിന്ന മാത്രമേ ഉണ്ടാകുകയുള്ളുഎന്ന തെളിയിച്ചതിനുശേഷം ഈ വാദവും നിലച്ചു.

Biogenesis (ജീവ ജീവജനനം)

ഈ സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച് ജീവൻ, മററു ജീവനിൽനിന്ന മാത്രമേ ഉത്ഭവിക്കുകയുള്ളു. ജീവൻ ഇന്നുകാണുന്ന അവസ്ഥയിൽ ഒരിക്കലും പുതുതായിട്ട സൃഷ്ടിച്ചതല്ലെന്ന് ഇതിന്റെ വക്താക്കൾ അവകാശപ്പെടുന്നു. ഇതു നമ്മെ ആദ്യത്തെ ജീവൻ എങ്ങിനെയാണ് അങ്കുരിച്ചതെന്ന പ്രശ്നത്തിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നു.

Cosmozoic Theory (ബ്രഹ്മാണ്ഡ സിദ്ധാന്തം)

ഈ സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച് ഭൂമിയിൽ ജീവൻ ജീവനില്ലാത്ത വസ്തുക്കളിൽനിന്നുടലെടുത്തതോ, മററു ഗ്രഹങ്ങളിൽനിന്ന് ഭൂമിയിലേക്ക് വന്നതോ ആയിരിക്കാമെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഇത് ജീവൻ ആദ്യമായി എങ്ങിനെയാണ് ഉടലെടുത്തത് എന്ന് പറയുന്നില്ല.

Theory of special creation
(സൃഷ്ടിസിദ്ധാന്തവാദം)

17-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ക്രിസ്ത്യൻ പള്ളികളിലെ അധികാരികളും പ്രത്യേകിച്ച് ഹീബ്രു (Hebrew) കളും വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ഒരു വിചിത്രവാദമായിരുന്നു ഇത്. ജൂതന്മാരുടെയും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും വേദപുസ്തകമായ ബൈബിളിലെ വിവരണമനുസരിച്ച് ആറുദിവസങ്ങൾകൊണ്ടാണ് ദൈവം ഈ പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിച്ചത്. മൂന്നാമത്തെദിവസം ദൈവം സസ്യജാലങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചു; നാലാംദിവസം മത്സ്യങ്ങളെയും പറവകളെയും സൃഷ്ടിച്ചു. അഞ്ചാംദിവസം മൃഗങ്ങളെ; ആറാംദിവസം അവസാനമായി മനുഷ്യനെയും - ആദ്യം പുരുഷനെ, പിന്നെ സ്ത്രീയെ. ഒന്നാമത്തെ മനുഷ്യനായ ആദാമിനെ വെറും നിർജീവപദാർത്ഥമായ കളിമണ്ണിൽനിന്നാണ് ദൈവം രൂപപ്പെടുത്തിയുണ്ടാക്കിയത്. എന്നിട്ട് ആ ജഡത്തിന് അദ്ദേഹം ആത്മാവിനെയും പ്രദാനംചെയ്തു. അങ്ങനെ അവനെ ജീവനുള്ളതാക്കിതീർത്തു.

ഭൗതിക രാസവാദം

ഈ സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച് ജീവൻ ചില പ്രത്യേക പരിസരങ്ങളിൽ സാഹചര്യങ്ങൾ അനുകൂലമായിരുന്നപ്പോൾ ചില പ്രത്യേക തന്മാത്രകളിൽനിന്നു പൊട്ടിവിടർന്നു. ജീവന്റെ അടിസ്ഥാനമായ പ്രോട്ടോപ്ലാസം ചില പ്രത്യേകക്രമത്തിൽ യോജിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ ജീവൻ ഉണ്ടാകാമെന്ന് പരീക്ഷണശാലയിൽ ഇപ്പോൾ തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അടുത്തകാലത്ത് വൈറസ് (virus) എന്ന സൂക്ഷ്മ ജീവിയിലുള്ള പരീക്ഷണനിരീക്ഷണങ്ങളാണ് ഇതിന് വഴിതെളിച്ചത്. പുകയിലയിൽ ഒരുതരം സുഖക്കേടുണ്ടാക്കുന്ന വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ജീവിയാണ് ടുബാക്കോ മൊസൈക് വൈറസ് (T. M. V.) ഇപ്പോൾ ഇതിനെ പരൽരൂപത്തിൽ (crystal) വ്യത്യാസപ്പെടുത്തി എടുക്കാമെന്നുള്ളത് അത്ഭുതമായിത്തോന്നാം. വൈറസിന്റെ ഘടന വളരെ ലഘുവാണ്. പ്രോട്ടീൻകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച ഒരു ശരീരവും അതിന്റെ മർമ്മ (nucleus) മാകുന്ന nucleic acid എന്ന പദാർത്ഥവും. ഇവരണ്ടും വേർപെടുത്തിയതിനുശേഷം വീണ്ടും യോജിപ്പിച്ചാൽ ജീവനുള്ള ഒരു വൈറസ് നമുക്ക് ലഭിക്കും. എന്നാൽ ഇത്തരം വൈറസുകൾ അചേതനവസ്തുക്കളുടെയും ചേതന വസ്തുക്കളുടെയും ഇടയ്ക്കുള്ള ഒരു കണ്ണിയാണ് എന്നുപറയുവാൻ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ വിസമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. കാരണം ഇവ സ്വതന്ത്ര ജീവികളല്ല. മറ്റേതെങ്കിലും ജീവകോശങ്ങളിലാണ് ഇവ കാണപ്പെടുന്നത്. എന്നിരുന്നാലും ഭൂമിയിലെ ആദ്യജീവികൾ virusന്റെ ഘടനയോടുകൂടിയ ഒരുതരം ജീവികളായിരുന്നു എന്ന് നമുക്ക് അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്.

ലഘുഘടനയോടുകൂടിയ ഇത്തരം ജീവികൾ കാലക്രമേണ സാഹചര്യത്തിന്റെ സമ്മർദ്ദംമൂലവും, പരിതസ്ഥിതിയോടു ഇണങ്ങിച്ചേരുന്നവിധത്തിലുള്ള വ്യത്യാസംകൊണ്ടും സങ്കീർണ്ണഘടനയോടുകൂടിയ ജീവികളായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. ഇങ്ങനെ ക്രമേണയുള്ള മാറ്റത്തിന് ജീവശാസ്ത്രത്തിൽ പരിണാമം (evolution) എന്നു പറയുന്നു. ഭൂമിയിൽ ജീവന്റെ ഉത്ഭവത്തിന് നിദാനം ഇത്തരം പരിണാമങ്ങളാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള പരിണാമത്തിനെ പല ഘട്ടങ്ങളായിത്തിരിക്കാം. തന്മാത്രകൾ കൂടിച്ചേർന്ന് ജീവസന്ധാരണത്തിനാവശ്യമായ പരിതസ്ഥിതികൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന സംഭവപരമ്പരക്ക് രാസപരിണാമം (chemical evolution) എന്നുപറയാം. അതുപോലെ ഇത്തരം രാസവസ്തുക്കൾ പിന്നീട് നിശ്ചിത അനുപാതത്തിൽ കൂടിച്ചേർന്ന് ജീവന്റെ അടിസ്ഥാനമായ പ്രോട്ടോപ്ലാസം (protoplasm) ഉണ്ടാകുന്നതുവരെയുള്ള മാറ്റങ്ങൾക്ക് ജീവപരിണാമം (biological evolution) എന്നു പറയാം.

Chemical evolution (രാസപരിണാമം)

സൗരയൂഥം അനാദികാലത്ത് ചുട്ടുപഴുത്തും കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും വൃത്താകാരത്തിലുള്ളതുമായ ഒരു വായുപിണ്ഡമായിരുന്നു. പരമാണുക്കളെക്കൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരുന്ന ഈ വായുപ്രവാഹത്തിൽ Hydrogen സുലഭമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള വായുവിലെ Hydrogen ക്രമേണ മധ്യഭാഗത്തേക്ക് സാന്ദ്രീകരിക്കാൻതുടങ്ങി. ഏതോ ഒരാകർഷണത്തിന്റെ ഫലമായെന്നപോലെ മുഴുവൻ Hydrogen Atomഉം മധ്യഭാഗത്തേക്ക് കൂടിനിന്നു. അപ്പോൾ ഉപരിഭാഗത്തുള്ള വാതക വലയത്തിൽ ഞൊറിഞ്ഞ് ചുഴികൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. വിവിധ ഇനങ്ങളുള്ള പ്രവാഹ (currents) ങ്ങൾ ഉണ്ടായതോടെ ഈ വായുപ്രവാഹം അങ്ങിങ്ങു പൊട്ടിത്തെറിച്ചു ഖണ്ഡങ്ങളുണ്ടായി. ഇങ്ങനെ പൊട്ടിത്തെറിച്ച കഷണങ്ങൾ പിന്നീട് മധ്യഭാഗത്തെ വാതകപിണ്ഡത്തെ പ്രദക്ഷിണംവയ്ക്കാൻതുടങ്ങി. ഇങ്ങനെ സൂര്യനും, ഭൂമിയും മറ്റു ഗ്രഹങ്ങളും ഉണ്ടായി.

ഭൂമിയുടെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി മറ്റുപല സിദ്ധാന്തങ്ങളും നിലവിലുണ്ട്. നെബുല (nebula) എന്നറിയപ്പെടുന്ന മേഘപടലങ്ങളുടെ ഘനീകരണമാണ് സൗരയൂഥത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തിന് കാരണമെന്ന് നെബുല സിദ്ധാന്തക്കാരൊരുവശത്ത്. അതല്ലാമറ്റേതോ നക്ഷത്രത്തിന്റെ(സൂര്യൻ ഒരു നക്ഷത്രമാണ്) ആകർഷണ പരിധിക്കകത്തുപെട്ട ഭൂമിയും ഇതര ഗ്രഹങ്ങളും സൂര്യനിൽനിന്നകലുകയാണുണ്ടായതെന്നവാദം മറുവശത്ത്. എന്തായാലും ജീവജാലകങ്ങൾക്കൊന്നും നിലനില്ക്കാൻ വയ്യാത്തവിധം അതിതപ്തമായിരുന്നു ആദ്യത്തെ ഭൂമിയുടെ സ്ഥിതി. എല്ലാം ഉരുകിത്തിളച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അത് തണുത്തുറച്ചുണ്ടായതാണ് ഭൂവല്കം (crust). ഈ ഭൂവല്കത്തിന് കാലക്രമേണ കട്ടിക്കൂടി വന്നു. അതിനുയർച്ചയും താഴ്ചയും ഉണ്ടായി. ചിലഭാഗങ്ങൾ തകർന്നുവീണു. ഇടിയലും പൊടിയലും നടന്നു. ഭൂവല്കമുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കെത്തന്നെ അതിനകത്തും പുറത്തും മാറ്റങ്ങൾ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഭൂമിക്കകത്തുള്ള വാതകങ്ങളും ദ്രവങ്ങളും ഞെരുക്കപ്പെടാൻതുടങ്ങി. ഭൂവല്ക രൂപീകരണത്തോടെ വിള്ളലും വിടവുമുള്ള വഴിയിലൂടെ ദ്രവവും വാതകവും സ്വാഭാവികമായി പുറത്തേക്ക് കടക്കാൻശ്രമിച്ചു. ചിലപ്പോൾ പുറംഭാഗം ഇടിഞ്ഞ് ഉള്ളിലേക്ക് വീഴാനുംതുടങ്ങി — കിണറിലേക്ക് മണ്ണിടിയുംപോലെ. അങ്ങനെ ഭൂമർദ്ദത്തിനു വ്യത്യാസമുണ്ടായി. മർദ്ദം ഉലനംചെയ്തുകിട്ടാനായി പലതും സംഭവിച്ചു. ഭൂവല്കം പിളരുകയും, ഉയരുകയും, താഴുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ മർദ്ദസന്തുലനം നേടാനാണ്. ഉരുകിത്തിളച്ച മാഗ്മ (magma) എന്ന വസ്തുവാണ് ഭൂവല്കപിളർപ്പിലൂടെ ഒഴുകിയത്. അറിയപ്പെടുന്ന സകല മൂലകങ്ങളും ഈ മാഗ്മയിലുണ്ട്. എല്ലാത്തരം പാറകൾക്കും ധാതുക്കൾക്കും കാരണം ഇതാണ്. ഇത്തരം പാറകളെ ആഗ്നേയ ശിലകൾ (igneous rocks) എന്നുവിളിക്കുന്നു.

ഭൂമി തണുത്തപ്പോൾ നീരാവിയുണ്ടായി. അത് മേഘ

യർന്ന പടുകൂറ്റൻ മേഘങ്ങളുണ്ടായി. ഭൂസ്തരത്തിന്റെ ചൂട് തിളക്കുന്ന വെള്ളത്തേക്കാൾ താണതായപ്പോൾ നീരാവിയും മറ്റു വാതകങ്ങളും ഘനീഭവിച്ചുതുടങ്ങി. മഴയോട് മഴയായി. ഭൂമിയുടെ ഉപരിതലത്തിലെ താഴ്ന്ന ഭാഗമെല്ലാം നിറഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ സമുദ്രവും കടലുമുണ്ടായി. മറ്റു ജലാശയങ്ങളും. ഭൂസ്തരത്തിൽവീണ ചുളിയുടെ അനന്തര ഫലങ്ങളാണ് മലകൾ.

ഈ സമയത്ത് ഭൂമിയുടെ ഉപരിതലത്തിലുള്ള തപ്തമായ വായുവിനും പുരോഗമനാത്മകമായ പല മാറ്റങ്ങളും സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതികഠിനമായ ചൂടുള്ളപ്പോൾ സംയുക്തകങ്ങൾ ഉണ്ടാകാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. കാരണം ചൂടുകൊണ്ട് എത്രവേഗത്തിൽ തന്മാത്രകളിൽ തമ്മിൽ (bond) കെട്ടുകൾ ഉണ്ടാകുന്നുവോ അത്രയും വേഗത്തിൽതന്നെ മുറിഞ്ഞുപോകുവാനും ഇടയായി. കാലക്രമേണ വൈദ്യുതകാന്തരശ്മികളുടെ പ്രഭാവത്തിൽ ഭൂമി തണുക്കുവാനും തുടങ്ങി. പരമാണുക്കൾ തമ്മിൽ Bond കൾ ഉണ്ടാകാനുള്ള സഹായകമായ ചൂടും ആസന്നമായി. പിന്നീടങ്ങോട്ട് Hydrogen, Carbon, Oxygen, Nitrogen, എന്നിവ തമ്മിൽ വിവിധ മാത്രകളിൽ സംയുക്തകങ്ങളാകുകയായി. ഇതിന്റെ ഫലമായി CH_4, NH_3, CO_2, ACN എന്നീ വാതകങ്ങളും ഉണ്ടായി.

മേല്പറഞ്ഞ CH_4, CO_2, NH_3 എന്നീ സംയുക്തകങ്ങൾ കൊല്ലം കുറേക്കൂടികഴിഞ്ഞപ്പോൾ സമുദ്രജലത്തിൽ ലയിക്കുവാൻതുടങ്ങി. ഉപ്പും മറ്റുംചേർന്ന പദാർത്ഥങ്ങളും ജലത്തിൽ കൂടുതൽ ഇഴുകിച്ചേരുവാൻ തുടങ്ങി. ഭൂമിയുടെ അന്തർഭാഗത്തെ ഉരുകിത്തിളച്ച വസ്തുക്കളും ഭൂസ്തരത്തിലൂടെ പുറത്തുചാടി ക്രമേണ സമുദ്രജലത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കണം. ഇങ്ങനെയാണ് സമുദ്രജലം ഉപ്പുള്ളതായതും മററനേകം രാസവസ്തുക്കളുടെ കലവറയായതും. ജലത്തിൽ ലയിച്ചുചേർന്ന ഭൂമിയിലെ ഈ ആദ്യത്തെ വായുരൂപത്തിലുള്ള, ജീവസന്ധാരണത്തിന്നാവശ്യമായ CH_4മുതലായവയാണ് ജീവന്റെ ഉല്പാദനത്തിന് സഹായിച്ച അടിസ്ഥാനഘടകങ്ങൾ. മാത്രമല്ല ജലം ഇതിൽ ഒരു ഉത്തമപങ്കാളികൂടിയായിരുന്നു. ജലം രാസപരിവർത്തനത്തിന് ഏററവും ഫലപ്രദമായ ഒരു മാദ്ധ്യമംകൂടിയാണ്. ജീവോദ്ഭവകാലങ്ങളിൽ ഹൈഡ്രജൻ, ഓക്സിജൻ എന്നിവ കിട്ടിയിരുന്ന ഒരു മാർഗ്ഗംകൂടി ജലംമൂലമേന ആയിരുന്നു.

അങ്ങനെ ആദ്യത്തെ 'ജീവിതനാടകം' അഭിനയിക്കുവാനുള്ള സ്റ്റേജ് സകല രാസപദാർത്ഥങ്ങൾക്കും ഇരിപ്പിടമായ സമുദ്രം തന്നെയായിരുന്നു. ആദ്യത്തെ അഭിനേതാക്കളോ ഈ രാസപദാർത്ഥങ്ങൾമാത്രം. ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ട 'റോൾ' കാർബൺ സംയുക്തകങ്ങളുടേതായിരുന്നു. ജൈവപദാർത്ഥങ്ങളുടെ (organic compounds) ഉല്പാദനത്തിന് പുറത്തുനിന്നുള്ള ശക്തികേന്ദ്രങ്ങളുടെ പിൻതുണയും ആവശ്യമായിവന്നു. രണ്ടുതരത്തിലുള്ള 'ശക്തികേന്ദ്രങ്ങൾ' യഥാർത്ഥത്തിൽ അവയുടെ പ്രവൃത്തി ആരംഭിച്ചിരുന്നു.

ഇവയിൽ ഒന്ന് സൂര്യനായിരുന്നു. മീതെൻ (CH_4), അമോണിയ (NH_3) ഹൈഡ്രജൻ സയനൈഡ് (HCN), ജലം (H_2O) എന്നീ പദാർത്ഥങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള രാസസംയോഗങ്ങൾക്ക് അൾട്രാവയലററ് രശ്മികൾ, X-Rays എന്നീ സൂര്യപ്രസരണങ്ങൾ വളരെയധികം സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശക്തിമത്തായ വൈദ്യുതി പ്രവഹിക്കുന്ന മിന്നലും, ആദ്യത്തെ മേഘാവൃതമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ലഘുരൂപത്തിലുള്ള ജൈവപദാർത്ഥങ്ങൾ ഇത്തരം വാതകങ്ങളിൽനിന്നുല്പാദിപ്പിക്കാമെന്ന് 1950_ൽ പരീക്ഷണശാലയിൽ തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. CH_4, NH_3, H_2O എന്നിവയുടെ ഒരു മിശ്രിതം ഒരു പാത്രത്തിലിട്ട് അനേകദിവസത്തേക്ക് മിന്നലിന് സമാനമായി വൈദ്യുതി പ്രവഹിപ്പിച്ചു. പ്രോട്ടീനിന്റേയും, കൊഴുപ്പിന്റേയും ലഘുരൂപങ്ങളായ അമിനോ ആസിഡ്, ഫാററി ആസിഡ് എന്നിവ യഥാക്രമം അവിടെ കാണപ്പെട്ടു. ആദ്യത്തെ സമുദ്രജലത്തിൽ മേല്പറഞ്ഞതരത്തിലുള്ള അനേകമനേകം പരിവർത്തനങ്ങൾ നടന്നിരിക്കാമെന്ന് ഇപ്പോൾ നമുക്ക് വ്യക്തമായും ഊഹിക്കാം. ജീവന്റെ അടിസ്ഥാനഘടകങ്ങളായ പ്രോട്ടീനും, നൈട്രജൻമൂലകങ്ങളും ഇങ്ങനെയുള്ള ലഘുപദാർത്ഥങ്ങളിൽനിന്ന് ഉടലെടുത്തതായിരിക്കണം. പിന്നീട് ഈ രാസവസ്തുക്കൾ തമ്മിലുള്ള പരിവർത്തനത്തിന്റെ ഫലമായി Nucleic Acid ഉണ്ടായി.

Biological Evolution (ജീവപരിണാമം)

ജീവോത്പത്തിയുടെ യഥാർത്ഥകഥ ഇനിമുതൽ ആരംഭിക്കുന്നു. യുഗാന്തരങ്ങൾക്കപ്പുറമെവിടെയോ നടന്ന ഈ രാസയോഗങ്ങളുടെ കഥ രസാവഹമെങ്കിലും സങ്കീർണ്ണമാണ്. ജീവിതനാടകം ആദ്യമായി ലോകമാകുന്ന അരങ്ങത്ത് അഭിനയിക്കപ്പെടുവാൻ സമയമായി. തിരശ്ശീലക്കപ്പുറത്ത് അതിനുവേണ്ട നടന്മാർ വേഷമെടുത്തു തുടങ്ങി. നേരത്തേ പ്രസ്താവിച്ച പ്രോട്ടീൻ, ന്യൂക്ലിക്കാസിഡ് മുതലായ രാസവസ്തുക്കളാണവ. സമുദ്രത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന തിരകൾ ഈ രാസവസ്തുക്കളെ ഒന്നിച്ചുചേർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഏററവും അനുയോജ്യമായ വസ്തുക്കൾ അനുയോജ്യമായ അനുപാതത്തിൽ യോജിച്ച് സമുദ്രതീരത്തിനടുത്ത് കൂടിച്ചേർന്ന് ഒരു ചെറിയ 'തുള്ളി' പോലെ കിടന്നു. ഈ തുള്ളി (drop) സ്വയം ജീവിക്കുന്ന ഒരു കോശമായി (cell) രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. ജീവന്റെ അടിസ്ഥാനഘടകങ്ങൾ ആദ്യമുണ്ടായത് സമുദ്രജലത്തിലാണെങ്കിലും അവയെ ഒത്തൊരുമിപ്പിച്ച് ഒരേ അനുപാതത്തിൽ സ്വരുക്കൂട്ടുക എന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട കർമ്മംചെയ്തത് കടൽതീരത്തുള്ള ചെറിയ താഴ്ചകളായിരുന്നു. ആദ്യജീവൻ ഉത്ഭവിച്ചത് ജലത്തിലോ കരയിലോ എന്ന് ഇപ്പോഴും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ തമ്മിൽ തർക്കമുണ്ട്. ചാന്ദ്രയാത്രകഴിഞ്ഞു വന്നതിനുശേഷം അവിടത്തെ അന്തരീക്ഷത്തിൽകണ്ട മീതെൻ ഗ്യാസിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ആദ്യജീവൻ ഉത്ഭവിച്ചത് വായുവിലല്ലേ എന്നും ഇപ്പോൾ സംശയിച്ചുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ആദ്യമുണ്ടായ കോശത്തിന് പരിസര സമ്മർദ്ദംമൂലവും മററും ഒരു അതിർപാട രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. പിന്നീട് ഇതു് കോശങ്ങളുടെ ഭിത്തിയായി. പിന്നീടങ്ങോട്ട് ഈ ചെറുതരിമുതൽ മനുഷ്യൻവരെ ഉണ്ടായ പരിണാമമാണ് സമുദായ പരിണാമം (social evolution) ഇങ്ങനെയുണ്ടായ ആദ്യകോശത്തെ സംബന്ധിച്ചും വ്യത്യസ്താഭിപ്രായമുണ്ട്. ചിലർ ഏകകോശത്തിൽ നിന്നാണ് ഈ കാണുന്നലോകം മുഴുവൻ ഉടലെടുത്തതെന്ന് പറയുമ്പോൾ മററുചിലർ ആദ്യമായി പല കോശങ്ങൾ ഒരേ സമയത്ത് ഉണ്ടായതിനുശേഷം അവയിൽനിന്നാണ് ഈ കാണുന്ന ലോകംമുഴുവൻ ഉണ്ടായതെന്നു പറയുന്നു.

"അനന്തമജ്ഞാതമവർണ്ണനീയം ഈലോകഗോളം
തിരിയുന്നമാർഗ്ഗം
അതിങ്കലെങ്ങാണ്ടൊരിടത്തിരുന്നു നോക്കുന്ന മർത്ത്യൻ
നിലയെന്തുകണ്ടു."

□

THE UNTOLD STORY

Way back in 1952 we figured out how to make the
RAYON GRADE CAUSTIC SODA
From there, we went on to make the textile industries'
SODIUM HYDROSULPHITE
And we did not stop there. We were the first to make
IRON–FREE SODIUM SULPHIDE
in this country or for that matter in the whole of Asia
Then what about our products like
HYDROCHLORIC ACID & CHLORINE
which is often, and quite rightly called the Queen of Chemicals
All these first explain how we have grown to a
Company now diversified into five major areas
Being first is our way of being sure we stay ahsad of the game.
If you went to do the same, we suggest you use our products
for best results in the field of your activities, be it Textiles, Dyes,
Rayon, Leather, Soap, Sugar or Paper.

THE TRAVANCORE-COCHIN CHEMICALS LIMITED
UDYOGAMANDAL P. O., KERALA

ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള 22 ക്യാരററ് സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾ ഇഷ്ടാനുസരണം തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ

ജി. എസ്സ്. പൈ ആൻറ് കമ്പനി

ഹെഡ് ഓഫീസ്: എറണാകുളം

ഞങ്ങളുടെ മിക്കവാറും ആഭരണങ്ങളിലും GSP 22 Ct. എന്ന് മുദ്രണം ചെയ്തിരിക്കുന്നതാണ്

മാർക്കററ് റോഡ്, ആലുവാ

WITH THE BEST COMPLIMENTS FROM

DINNY FILMS
MOTION PICTURE DISTRIBUTORS
KOTTAYAM ‡ ERNAKULAM ‡ CALICUT ‡ TRIVANDRUM

---

with the best compliments from

RATNA MAHAL
Dealers in Fancy Piece Goods
ALLEPPEY ★ QUILON ★ ALWAYE ★ BOMBAY
Prop: S. KUMARASWAY REDDIAR AND SONS

വി. ഗോപാലൻനായർ

പൊലിഞ്ഞുപോയ ദീപശിഖ

[പരേതനായ കുററിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ളയെക്കുറിച്ചു് ഒരു ശിഷ്യന്റെ അനുസ്മരണം]

ഇക്കഴിഞ്ഞ ഫെബ്രുവരി 11-ാം തീയതി പൊലിഞ്ഞുപോയതു് അസാമാന്യമായ ഒരു തേജഃപുഞ്ജമായിരുന്നു. അരനൂററാണ്ടോളംകാലം കേരളത്തിലാകമാനം പ്രകാശംവീശിയിരുന്ന ആ ജ്യോതിസ്സു്, പതറാതെ, മങ്ങാതെ, ശോഭിച്ചു പെട്ടെന്നസ്തമിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. സാഹിത്യസാംസ്കാരികരംഗങ്ങളിൽ പൌരാണികന്മാരുടെ ഇരുട്ടിൽ തപ്പിത്തടഞ്ഞുള്ള പശ്ചാദ്ഗമനവും അത്യാധുനികരുടെ ലക്ഷ്യശൂന്യവും ഭ്രാന്തവുമായ പുരോഗമനവും ഏറെക്കുറെ വിശാലമായ രാജവീഥിയിൽനിന്നു് അധികം വ്യതിചലിച്ചു കുണ്ടിലേക്കും കുഴിയിലേക്കുമാകാതെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ ആ പ്രകാശത്തിനു് കഴിഞ്ഞു.

ശ്രീമാൻ കുററിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള ഒരദ്ധ്യാപകനായി ജീവിതം തുടങ്ങി; ഈ ലോകത്തിൽനിന്നു് വിടവാങ്ങുമ്പോൾ ഒരാചാര്യനായി അദ്ദേഹത്തെ കേരളം മുഴുവൻ അംഗീകരിച്ചു. സരസ്വതിയുടെ അനുഗ്രഹംസിദ്ധിച്ച അദ്ദേഹത്തെ ലക്ഷ്മി അവഗണിക്കുകയാണു് ചെയ്തതു്. പക്ഷെ സുദൃഢമായ ജ്ഞാനാഭിവാഞ്ഛയും സുസ്ഥിരമായ പ്രയത്നവുംകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ പണ്ഡിതലോകത്തിന്റെ ഉന്നതതലങ്ങളിൽ സ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചു. സ്ഥിരോത്സാഹത്തിന്റേയും സ്വാതന്ത്ര്യശീലത്തിന്റേയും അനുകരണീയമായ ഒരു പ്രതീകമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. വള്ളത്തോളിന്റെ ആദ്യകാല കവിതകൾക്കു് പലതിനും അവതാരിക എഴുതാൻ നിയുക്തനായതു് കുററിപ്പുഴയായിരുന്നുവെന്നതു് സുവിദിതമാണല്ലോ. എത്ര പ്രസാദസുന്ദരമായ ഗദ്യശൈലിയും സൂക്ഷ്മമായ കാവ്യസൌന്ദര്യ സമീക്ഷയുമാണു് ആ അവതാരികകളിൽ പ്രത്യക്ഷമായതു്! മലയാളത്തിലും സംസ്കൃതത്തിലും ആർജ്ജിച്ചിരുന്ന അസാമാന്യമായ പാണ്ഡിത്യംകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം തൃപ്തിപ്പെട്ടില്ല. വിജ്ഞാനമണ്ഡലത്തിന്റെ വ്യാപ്തിക്കു് ഇംഗ്ലീഷ് അനിവാര്യമാണെന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു് ബോദ്ധ്യമായിരുന്നു. 1939-ൽ ബി എസ്സ്സിയുടെ ഒന്നാം പാർട്ടായ ഇംഗ്ലീഷു് എഴുതി പാസ്സാവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു് യാതൊരു പ്രയാസവും ഉണ്ടായില്ല. ബഞ്ചമിൻ ഡിസ്രേലിയുടെ 'സിബിൽ' പഠിക്കേണ്ട നിർഭാഗ്യം വന്നല്ലോ എന്നൊരു കുണ്ഠിതം മാത്രമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയിലുള്ള അവഗാഹമാണു് വിൽഡ്യൂറന്റിന്റെയും കാറൽമാർക്സിന്റെയും മററനവധി പാശ്ചാത്യ ചിന്തകന്മാരുടേയും ദാർശനിക രാഷ്ട്രീയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലേക്കു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധതിരിച്ചതു്.

1928 മുതൽ 1961 വരെ ആലുവാ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കാളേജിൽ ആദ്യം മലയാളം ലക്ചററും പിന്നീടു് പ്രൊഫസറും ആയി കൃഷ്ണപിള്ളസ്സാർ ജോലിനോക്കി. ആ കാലഘട്ടം കാളേജിന്റെ സുവർണ്ണദശയായിരുന്നു. ശ്രീമാൻ ഡി. പത്മനാഭനുണ്ണിയുടേയും ശ്രീമാൻ കുററിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ളയുടേയും സേവനങ്ങൾ ലഭിക്കുവാൻ സാധിച്ച ഈ കാളേജിനു് അസൂയാവഹമായ ഒരു പേരാണു് അന്നുണ്ടായിരുന്നതു്. പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് വിദ്യാർത്ഥികൾ കൃഷ്ണപിള്ളസ്സാറിനോടു് കാണിച്ചിരുന്ന നിർവ്യാജമായ സ്നേഹവും ബഹുമാനവും പിന്നീടു് ഹൃദയസ്പർശിയായ ഭക്തിയായി പരിണമിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. ജീവിതാവസാനംവരെ അവിവാഹിതനായികഴിഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തിനോടു് പരസ്സഹസ്രം ശിഷ്യന്മാർ അച്ഛനോടു് കാണിക്കുന്ന സ്നേഹാദരങ്ങളാണു് കാണിച്ചിരുന്നതു്. 'അനായാസേന മരണം' എന്നു് എപ്പോഴും പറയാറുള്ള കൃഷ്ണപിള്ളസാർ കുറച്ചുനാൾ സുഖക്കേടായികിടന്നപ്പോഴാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ എണ്ണം എത്രവലുതാണെന്നും അവർക്കു് അദ്ദേഹത്തോടുണ്ടായിരുന്ന ഹൃദയദ്രവീകരണ ശക്തമായ ചേതോവികാരങ്ങൾ എന്തായിരുന്നു എന്നും പ്രകടമായതു്.

സാറിന്റെ ക്ലാസ്സിൽ ഇരുന്നു് പഠിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത പരശ്ശതം യുവജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ഗുരുനാഥനായി സ്വീകരിച്ചു് ആരാധിച്ചിരുന്നുവെന്നതു് ഞാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. അവരിൽ പ്രബലതമാണു് സാറിന്റെ സഹോദരൻ ചന്ദ്രശേഖരൻ നായരുമൊന്നിച്ചു് ഒടുവിൽ രോഗശയ്യയുടെ ചുററുംനിന്നു്

ശുശ്രൂഷിച്ചത്. ഒരിക്കൽ പരിചയമായാൽമതി, കൃഷ്ണപിള്ളസ്സാറിന്റെ സുഹൃത്തുക്കളും ആരാധകന്മാരുമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശാലമായ സുഹൃത്‌വലയത്തിൽപ്പെടാൻ. പലരെയും പേരെടുത്തുപറയുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും, ലിസ്റ്റിന്റെ ദൈർഘ്യം ആലോചിക്കുമ്പോൾ ആ പ്രലോഭനം ഒതുക്കിവെയ്ക്കുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളു.

രണ്ടു കീശകളുള്ള, മിക്കവാറും ഇസ്തിരിയിടാത്ത വെളുത്ത [illegible] കരയില്ലാത്ത ഒററ മുണ്ടുമണിച്ച ഹ്രസ്വകായനും കൃശനും ആയ കൃഷ്ണപിള്ളസ്സാർ ഏതു സദസ്സിലും ഏതു സഹൃദയവേദിയിലും അത്യുന്നതനായ വ്യക്തിയായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതായും, അദ്ദേഹം ആ സ്ഥാനം തനിക്ക് സ്വാഭാവികമായി അവകാശപ്പെട്ടതാണെന്നുള്ള ആത്മബോധത്തോടുകൂടി പെരുമാറുന്നതായിട്ടുമാണ് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളത്. അടുത്തിരിക്കുന്നത് സംസ്ഥാന മുഖ്യമന്ത്രിയാവട്ടെ, എളിയ ശിഷ്യനാവട്ടെ അവരോടെല്ലാം സാറിനുണ്ടായിരുന്ന സമഭാവന അത്ഭുതാവഹമായിരുന്നു. സാഹിത്യ അക്കാദമിയുടെ ഒരു മീററിങ്ങ് കോട്ടയത്തുവെച്ച് നടന്ന അവസരത്തിൽ [illegible] ഊണിനേർപ്പാടുചെയ്തിരുന്നത്. കാറിൽ കയറുമ്പോഴും ഊണു കഴിക്കുമ്പോഴും സുകുമാരൻനായരും (ക്ലാർക്ക്) രാഘവനും (പ്യൂൺ) കയറിയോ, അവർ ഉണ്ണാൻ ഇരുന്നോ എന്നാണ് സാറ് ആദ്യം അന്വേഷിച്ചിരുന്നത്. പ്രധാനികളെ നോക്കാൻ ധാരാളം ആളുകൾ ഉണ്ടാവും; ഇവരെനോക്കാൻ താൻതന്നെവേണം എന്നായിരുന്നു സാറിന്റെ വിശ്വാസം. മുകളിലുള്ളവർ താനിരിക്കുന്ന സ്ഥാനംവരെ താഴുക, തനിക്ക് താഴെയുള്ളവരെ മാനിക്കുക, ഇതാണല്ലോ നമ്മുടെ സമത്വവാദം. സാറ് സമത്വത്തെപ്പററി ഒരിക്കലും പ്രസംഗിച്ച് ഞാൻ കേട്ടിട്ടില്ല. എല്ലാവരോടും സ്വാതന്ത്ര്യമായ, സ്വാഭാവികമായ, സമഭാവനയോടുകൂടി പെരുമാറും. ആത്മാഭിമാനവും വിനയവും സമഭാവനയും ഒത്തൊരുമിച്ച് പരസ്പര സംഘർഷംകൂടാതെ ഇങ്ങനെ ഇണങ്ങിച്ചേർന്നിട്ടുള്ള വേറൊരു വ്യക്തിയെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ലന്ന് തീർത്തുപറയാം.

കൃഷ്ണപിള്ളസ്സാർ മതത്തിലും ഈശ്വരനിലും വിശ്വസിക്കാത്ത യുക്തിവാദിയാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനെ ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കാത്ത ചിലർ കുററപ്പെടുത്തിപ്പറയാറുണ്ട്. ''മതങ്ങളെല്ലാം പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളാണെന്ന വിബോധമെന്യേ'' മതങ്ങളുടെ പേരിൽ മനുഷ്യസമുദായം ചേരിതിരിഞ്ഞ് പടവെട്ടുകയും ഈശ്വരന്റെ പേരുംപറഞ്ഞ് ഏത് അധർമ്മവൃത്തിയും കൈക്കൊള്ളാൻ മടിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനം മടുപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശ്രീനാരായണ ഗുരുസ്വാമികളുടെ സാമീപ്യം അദ്ദേഹത്തെ പഠിപ്പിച്ചു: 'മതമെന്തായാലും വേണ്ടില്ല, മനുഷ്യൻ നന്നായാൽ മതി' എന്ന്. ലോകചരിത്രത്തിന്റെ ഏടുകൾ മറിക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യൻ മതത്തിന്റെ പേരിൽചെയ്തിട്ടുള്ള പൈശാചികമായ കൊലയും കൊള്ളയും മലീമസമാക്കാത്ത എത്ര ഏടുകൾ കാണാൻസാധിക്കും? കണ്ണടച്ച് ഇതേറ്റാൻ കുററിപ്പുഴയുടെ ധർമ്മബോധവും മനുഷ്യസ്നേഹവും സമ്മതിച്ചില്ല. മററുള്ളവരെ പേടിച്ച് സ്വാഭിപ്രായം നിർഭയമായി പ്രകടിപ്പിക്കാതെ 'ഞഞ്ഞ പിഞ്ഞാ' പറയുന്ന സ്വഭാവം അദ്ദേഹത്തിനില്ലായിരുന്നു. ഞാൻ നിരീശ്വരവാദിയല്ല; പക്ഷെ, കുററിപ്പുഴസ്സാർ നിരീശ്വരവാദിയും യുക്തിവാദിയും ആയതുകൊണ്ട് നരകത്തിലേക്കാണ് പോകുന്നതെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം പോകുന്ന നരകമാണ്, ഇന്നത്തെ അമ്പലവിശ്വാസികൾപോകുന്ന സ്വർഗ്ഗത്തേക്കാൾ എനിക്കിഷ്ടം.

മതത്തിന്റെയും ഈശ്വരന്റെയും പേരിൽ മനുഷ്യൻ ആരാധിച്ചുവരുന്ന അർത്ഥശൂന്യമായ ദൈവങ്ങളെയും ആ[illegible]ങ്ങളെയും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെയും പുച്ഛിച്ച് തള്ളിയിട്ട് കുററിപ്പുഴ സദാ മനുഷ്യമൂല്യങ്ങളെയാണ് ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചിരുന്നത്. ആരെയും ഭയമില്ലാത്ത അദ്ദേഹത്തിന് സ്വ[illegible] അന്തഃകരണ പ്രചോദനങ്ങളിൽനിന്നും വ്യതിചലിക്ക[illegible] ഭയമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കോപിക്കുകയും ശകാരിക്കുകയും [illegible] ചെയ്യുന്നത് പലരും കണ്ടിരിക്കും. പക്ഷെ, അദ്ദേഹം കുട്ടികളെപ്പോലെ പൊട്ടിച്ചിരിക്കും; കുട്ടികളെപ്പോലെ വികാരാധീനനായി കരയും. എന്റെ മകളുടെ കല്യാണം ഗുരുവായൂർ ക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ചായിരുന്നുവെങ്കിലും കൃഷ്ണപിള്ളസ്സാർ വന്നു. സാറിന്റെ സ്വഭാവം എനിക്കറിയാവുന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ സാറിനെ പരിചയപ്പെടുത്തുക മാത്രമേ ചെയ്തുള്ളു. [illegible] കുട്ടി അച്ഛന്റെ ഗുരുനാഥന്റെ കാലിൽ ഭക്ത്യാദരപൂർവ്വം നമസ്കരിച്ചു. സാറ് പിന്നീട് എന്റെ സ്നേഹിതനും സാറിന്റെ വേറൊരു ശിഷ്യനുമായ ശ്രീമാൻ വി. കെ. കണ്ണനോട് ([illegible]യാർഡ് പബ്ലിക്ക് സർവ്വീസ് കമ്മീഷൻ മെമ്പർ): ''എനിക്ക് കരച്ചിൽവന്നു; എനിക്കിതൊന്നും താങ്ങാനുള്ള ശക്തിയില്ലാതിരിക്കുന്നു'' എന്ന് പറയുകയുണ്ടായി.

കൃഷ്ണപിള്ളസ്സാർ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പ്രസിഡന്റായിരുന്നപ്പോൾ അക്കാദമിപ്രവർത്തനം സാഹിത്യപോഷണത്തിനും സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ പ്രോത്സാഹനത്തിനും ഉതകുന്നത്ര പര്യാപ്തമാക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. നിഷ്പക്ഷമായി ഈ സേവനം അദ്ദേഹത്തെ [illegible] അനൗദ്യോഗികാംഗങ്ങളുടെ സ്വാധീനങ്ങൾക്ക് [illegible]മാക്കി. അവർ പ്രത്യേകം വരുമാനമൊന്നും ഇല്ലാതിരുന്ന [illegible]ധന്റിന് (സാർ അറിയാതെ) ഒരാണറേറിയം കൊടുക്കാൻ [illegible] പദ്ധതിയുമായി വേണ്ടപ്പെട്ട അധികാരികളുടെ സമ്മതം വാങ്ങി ക്ഷമായാചനത്തോടുകൂടി, നല്ലനേരം നോക്കി, [illegible] കാരണവന്മാരെ അനന്തരവന്മാർ സമീപിക്കുന്നത് [illegible] സാറിനെ സമീപിച്ചു. സാറ് കസേരയിൽ നിന്നും [illegible] എണീററ് ക്ഷുഭിതനായി ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ എന്നെയാകെ ഇടങ്ങുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ ഇതെല്ലാം വി[illegible]ഞ്ഞിട്ട് പോകും.' ഞങ്ങളെല്ലാം അല്പനേരം സ്തബ്ധരാ[illegible] പോയി. ഒരു മൂന്നുനാലു മിനിട്ടുനേരം പിന്നെയാരും മി[illegible]

അക്കാദമി പ്രസിഡന്റായിരുന്ന അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹം തൃശ്ശൂർ വന്ന് താമസിക്കുമ്പോൾ അനവധി സുഹൃത്തുക്കളും ശിഷ്യന്മാരും ആരാധകന്മാരും വന്നു കാണാറുണ്ടായിരുന്നു. പ്രിയശിഷ്യരിൽ ചിലർ വല്ല പഴങ്ങളോ മറേറാ കൊണ്ടുകൊടുക്കുന്നതിൽ സാറിന് വിരോധമില്ലായിരുന്നു. പലപ്പോഴും തലേദിവസം രാത്രിയായിരിക്കും ചെന്നു ചേരുക. അപ്പോൾ [illegible]ലുൻ കൊച്ചുമകന് എന്നപോലെ പഴത്തിന്റെ ഓഹരി [illegible]ക്ക് അദ്ദേഹം തന്നെ കൊണ്ടുതരിക പതിവായിരുന്നു. [illegible] തിരുന്ന കൃഷ്ണപിള്ളസാറിന് ശിഷ്യന്മാരെല്ലാം മക്കളായിരുന്നു. അവർക്കുവേണ്ടി ഒടുവിൽ രോഗശയ്യയിൽ വീണതുവരെ അദ്ദേഹം അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള കായികക്ലേശങ്ങളും [illegible] സഹായങ്ങളും ഓർമ്മിക്കുമ്പോൾ ഇത്ര നിസ്വാർത്ഥനായ [illegible] മനുഷ്യസ്നേഹിയെ ഇനി എവിടെയാണ് കാണുക [illegible] ആലോചിച്ചുപോകും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുണഗണ[illegible] നമുക്ക് മാർഗ്ഗദർശകങ്ങളായിരുന്നെങ്കിൽ......!

മാത്യൂസ് മത്തായി

ആശാൻ കവിത

ഒരു വിഹഗവീക്ഷണം

ഏതൊരു കവിയും അസാധാരണനാണ്. സാധാരണതലത്തിൽനിന്ന് അയാളെ അകററിനിർത്തുന്ന എന്തെങ്കിലും പ്രത്യേകത ഒരു യഥാർത്ഥ കവിക്കുണ്ടായിരിക്കണം. ഒരു പൂർണ്ണജീവിതത്തെ, അതിൻെറ മുഴുവൻ വികാരതീവ്രതയോടും, ചലനവൈവിധ്യത്തോടുംകൂടി ഒന്നിച്ചുൾക്കൊള്ളുവാനുള്ള കഴിവ് ഒരു കവിയുടെ ഏററവും വിലപ്പെട്ട സിദ്ധിയാണ്. വികാരമാണ് കവിതയുടെ ഉറവിടമെന്ന് എല്ലാവരും സമ്മതിക്കും. കവിത വികാരത്തിൽനിന്നു ജനിക്കുന്നു. വികാരത്തെ ജനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. "ഉപദേശമുണ്ടെങ്കിൽ ഏതു മന്ദബുദ്ധിക്കും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ് ശാസ്ത്രം, കവിത അങ്ങനെയല്ല. പ്രതിഭാശാലിയായ ഒരു വ്യക്തിയിൽനിന്നേ അതുറവെടുക്കൂ" ആ സിദ്ധിയാൽ തികച്ചും അനുഗൃഹീതനായിരുന്നു ആശാൻ.

മലയാള ഭാഷയുടെ സാഹിത്യ നഭോവേദിയിൽ ഒരു ഉജ്ജ്വലതാരമായി പ്രശോഭിക്കുന്ന കുമാരനാശാൻ വേദനയിൽ കുളിർത്ത കവിതയുമായി മലയാളികളുടെ ഇടയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ലോകജീവിതം സുഖദുഃഖങ്ങളുടെ ഒരു സമ്മേളന വേദിയാണെന്ന് ബുദ്ധവിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽതന്നെയും മനുഷ്യന് വിവേകവും വിജ്ഞാനവും പ്രദാനംചെയ്യുന്ന ഒരു ഉത്കൃഷ്ട ഗുരുവിൻെറ നിലയിൽ ദുഃഖത്തെയാണ് ആശാൻ പലപ്പോഴും സ്വാഗതംചെയ്യുകാണുന്നത്.

ചെടികളിൽനിന്ന് പുഷ്പങ്ങൾ വീണുകിടക്കുന്നത് നാം എത്രയോപ്രാവശ്യം കണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഉന്നതമായ നിലയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയശേഷം അധഃപതിച്ച ഒരു സ്ത്രീയുടെ പ്രതീകമായി തത്വചിന്താപരമായി അതിനെ ദർശിക്കുവാൻ പ്രതിഭാശാലിയായ കുമാരനാശാനാണ് കഴിഞ്ഞത്, അഥവാ അദ്ദേഹമാണ് ആദ്യമായി തുനിഞ്ഞത്. ഇത്തരം അചേതനങ്ങളായ വസ്തുക്കളിൽ മറെറതിൻെറയെങ്കിലും (സജീവങ്ങൾ) പ്രതീകമോ പ്രതിഭയോ ദർശിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് തെളിയിച്ചത് ആശാനത്രെ. 'ഒന്നല്ലിനാമയി സഹോദരരല്ലിപൂവേ' എന്നാണു കവി ചോദിക്കുന്നത്. എന്തൊരു താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കൽ. സ്നേഹത്തിൻെറയും സൗന്ദര്യത്തിൻെറയും ദുരന്തതയുടേയും ലോകവുമായി കവിതാദാത്മ്യം പ്രാപിക്കുന്നു!

ആശാൻ ഒരു സ്നേഹഗായകനത്രെ. സ്നേഹം_സ്നേഹമെന്നതാണ് കുമാരനാശാനിൽനിന്ന് ലോകത്തിനുണ്ടായ സന്ദേശം. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഹൃദയം സ്നേഹമകരന്ദംകൊണ്ട് പരിപൂർണ്ണമായ ഒരു കനകകുസുമമായിരുന്നു. സ്നേഹം ആത്മസുഖത്തിൻെറ പര്യായമാണ്. സ്നേഹിക്കുന്ന ഹൃദയങ്ങൾതമ്മിൽ അടുത്താൽ പശ്ചാത്തപിക്കേണ്ടിവരികയില്ല എന്ന തത്വം പ്രത്യയനമാക്കുകയാണ് ആശാൻ തൻെറ കൃതികളിലൂടെ സാധിച്ചിരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യർ തമ്മിലുള്ള എല്ലാ ബന്ധങ്ങളിലും — കാമുകീ കാമുകപ്രണയംതൊട്ട്, വിശ്വപ്രേമംവരെ — വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന സ്നേഹം. സ്നേഹം നിരസിക്കുകയും നിരസിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം ജീവിതം നിരർത്ഥകമായിത്തീരുന്നു. സ്നേഹത്തിൻെറ സത്യാത്മകമായ വികാസം പലപ്പോഴും ദുരിതാനുഭവങ്ങളിലൂടെയാണ്, പലപ്പോഴും മരണയാതനകൾ താണ്ടിച്ചെന്നാവേണം സ്നേഹം സാഫല്യമടയുക.

> "സ്നേഹത്തിൽനിന്നുദിക്കുന്നു — ലോകം
> സ്നേഹത്താൽ വൃദ്ധിതേടുന്നു.
> സ്നേഹംതാൻ ശക്തി ജഗത്തിൽ — സ്വയം
> സ്നേഹംതാൻ ആനന്ദമാർക്കും"
> "സ്നേഹമാണഖിലസാരമൂഴിയിൽ
> സ്നേഹസാരമിഹ സത്യമേകമാം"

നളിനിയും, ലീലയും, മാതംഗിയും, വാസവദത്തയും സഹോദരികളാണ്. സ്ഥലം, കാലം, കുലം, പാരമ്പര്യം ഇതെല്ലാം ഭിന്നങ്ങളാണ്. എങ്കിലും ഒരു പ്രമേയത്തിൻെറ ഭിന്നഭാവങ്ങളും ഭിന്നപരിണാമങ്ങളുമാണവർ ആവിഷ്കരിക്കുന്നത്. "സ്നേഹം, സ്നേഹം" എന്നു വിളിച്ചുപറയുന്ന സ്നേഹത്തെ ഒരു പ്രത്യേക രസമായി കാണിക്കുകയാണ് ആശാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

വ്യക്തികളുടെ വളർച്ച നിയമംകൊണ്ട് നിരോധിക്കാത്ത ഒരു സമുദായത്തിനുമാത്രമെ ജനഹിതൈഷികളായ ഭരണാധികാരികളെയും ധിഷണശാലികളേയും, താത്വികന്മാരേയും അനുഗൃഹീതന്മാരായ കലാകാരന്മാരേയും സൃഷ്ടിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന പരമാർത്ഥം പ്രസ്താവിക്കുന്നത് ആശാനാണ്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകിയും, ദുരവസ്ഥയും സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു കോളിളക്കംതന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു. മതത്തെ ഞെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞു സത്തെടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചിരുന്നില്ല. മതവിശ്വാസം അപരിഹരണീയമാണെന്നും മതത്തിലാണ് രക്ഷയിരിക്കുന്നതെന്നും ആശാൻ തുറന്നുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യസമുദായത്തിൻെറ രക്ഷയ്ക്ക് ഏകാവലംബമായ മതത്തിൽ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളോ അനാചാരങ്ങളോ കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവയെ തട്ടിനീക്കി മതത്തെ സംരക്ഷിക്കയല്ലാതെ മതത്തെ വേണ്ടെ

നടവെയ്ക്കുന്നതു് ഒരിക്കലും ശരിയല്ല എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം.

"മാറ്റുവിൻ ചട്ടങ്ങളെ സ്വയമല്ലെങ്കിൽ
മാറ്റുമതുകളീ നിങ്ങളെത്താൻ"
"പാമരചിത്തം പുകഞ്ഞുപൊങ്ങു
ധൂമമാമീർഷ്യ താൻ ജാതി"

ജാതിമാത്സര്യംകൊണ്ട് അധഃപതനത്തിന്റെ അടിത്തട്ടുവരെ എത്തിയ ഹൈന്ദവസമുദായത്തെയും പൊതുവിലുള്ള വർഗ്ഗീയവും വിഭാഗീയവുമായ ചിന്താഗതിയേയും വളരെയേറെ ഹൃദയസ്പൃക്കായി ആശാൻ വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും ആശാൻ ശുഭാപ്തി വിശ്വാസക്കാരനാണ്.

"സത്തർക്കഴലിലഥവാ ഇണക്കുവാ_
നെന്നും നിയതിയാരോ വടിവിൽ"

എന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നു.

തത്ത്വാവബോധ പ്രതിപാദനമാണ് ആശാന്റെ കൃതികളിൽകാണുന്ന മറ്റൊരു സവിശേഷത. സഹൃദയാഗ്രേസരനായ കെ. എം. പണിക്കർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു നോക്കുക: "ആശാന്റെ കൃതികൾ ബുദ്ധിപൂർവ്വം വായിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് അവയിൽ അന്തർലീനമായി പല മൂലതത്വങ്ങളും കാണാവുന്നതാണ്. അവ തത്വജ്ഞാനസംബന്ധമാകയാൽ സാധാരണ വായനക്കാർക്ക് ദുരവഗാഹമായിത്തോന്നിയേക്കാം. ആശാന്റെ കവിതയിലെ പ്രത്യേക മഹാത്മ്യം ഇപ്രകാരമുള്ള തത്വചിന്തകളിലാകയാൽ അവയെ ആകമാനം ഒരു വിമർശനംചെയ്യുന്നതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതാഗതിയെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു് ഉപയുക്തമാകുമെന്നുതോന്നുന്നു."

സൗന്ദര്യത്തിന്റെ രണ്ടു സുപ്രധാന ഘടകങ്ങളായി സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും സ്നേഹത്തേയും തന്റെ സാഹിത്യത്തിൽ സാക്ഷാൽകൃതമാക്കികാണിക്കാൻ ആശാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും അതിൽ അതുല്യവിജയം നേടുകയുംചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആശാനെന്ന മനുഷ്യന്റേയും കവിയുടേയും ജീവിതത്തെ സൂത്രരൂപത്തിൽ സംക്ഷേപിക്കപ്പെടുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നപക്ഷം "പാരതന്ത്ര്യത്തിൽനിന്ന് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേയ്ക്കുള്ള ധീരപ്രയാണം" എന്നായിരിക്കും ഞാൻ കുറിക്കുക എന്നാണ് പ്രൊഫസർ എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. കൃത്രിമങ്ങളായ ചില ചട്ടക്കൂടുകളിൽ തളച്ചിട്ടിരുന്നതുകൊണ്ട് വളർച്ചനിലച്ചിരുന്ന മലയാള കവിതയെ അങ്കലിൽനിന്നു മോചിപ്പിച്ച് നിത്യം ചോരയും നിറവും ഇടിപ്പുള്ള ജീവിതത്തിനുനേരെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയായിരുന്നു സ്വാതന്ത്ര്യോപാസകനായിരുന്ന ആ കവിയുടെ ജന്മകൃത്യം.

"എന്തിനു ഭാരതധരേ, കരയുന്നു പാര_
തന്ത്ര്യം നിനക്കു വിധികല്പിതമാണു തായേ!
ചിന്തിക്ക ജാതിമദിരാന്ധരടിച്ചു തമ്മി_
ലന്തപ്പെടും തനയരെന്തിനയേ, സ്വരാജ്യം!"

കവിയുടെ സൗന്ദര്യബോധംതന്നെയാണ് കവിതയുടെ ആഖ്യാനരീതിയിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നതു്. ഒരു കഥയുടെ തുടക്കംതൊട്ട് ഒടുക്കംവരെ പ്രതിപാദിക്കുക എന്ന പ്രചരസമ്പ്രദായം കൈവെടിഞ്ഞു് നായികാനായകന്മാരുടെ അന്ത്യസമാഗമം മാത്രം "നളിനി"യിൽ വർണ്ണിക്കുന്നു. ഗഹനങ്ങളായ അന്തഃകരണ രഹസ്യങ്ങളെ ലളിതരീതിയിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നതിൽ ആശാൻ പ്രശംസാവഹമായ വൈചക്ഷണ്യം പ്രദർശിപ്പി

ക്കുന്നുണ്ട്. നളിനിനിവാസഭൂമിയിൽ ദിവാകരൻ എത്തുമ്പോ... അജ്ഞാതമായ ഒരു വികാരതാരതമ്യത്തിനു വശംവദനാക... അതുപോലെ രാഗലോലയായ ലീല മദനനിവാസ... വനാന്തരത്തിൽ എത്തുമ്പോഴും ആകസ്മികമായി ആനന്ദപു... ചെയ്യുന്നു. പ്രരോദനത്തിലെ ശോകരസ സംവിധാനം അ... ശ്യമായ രീതിയിലാണ്. ജീവജാലങ്ങളെ അന്യോന്യബ... ക്കുന്ന അദൃശമായ ഒരു ശക്തിശൃംഖലയിലേയ്ക്ക് ആശാൻ ന... ടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നു.

ആശാന്റെ പ്രധാന കൃതികളെല്ലാം നായികാപ്രധാന... ളായിട്ടുള്ളതാണ്. "ആശാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന... നായികമാരെ ഒന്നൊഴിയാതെ പ്രതിബന്ധമായ അ... ന്റെ ഉമിത്തീയിലിട്ട് നീറ്റി ശുദ്ധീകരിച്ച് അലൗകി... പാവന സ്നേഹത്തിന്റെ നാകലോകത്തിലേയ്ക്ക് ഉയർത്തു... ന്നു് ചെയ്യുന്നതു്." അന്യാപദേശരൂപത്തിൽ പ്രകാശി... യൗവനയുക്തയും അനുരാഗയുമായ ഒരു നായികയുടെ ... ചരമമാണ് "വീണപൂവി"ൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു... കാല്പനികരുടെ പാരമ്യംനിമിത്തം സ്വജനങ്ങളെവെടി... ഹിമവത്സാനുക്കളിൽ അലഞ്ഞലഞ്ഞ് അവസാനം ദിവാ... സമാഗമംസിദ്ധിച്ച് ചരിതാർത്ഥയായി മരണമടയുന്ന നളി... യാണ് "നളിനി"യിലെ പ്രധാന കഥാപാത്രം. ആനന്ദ... യിൽ ആത്മനാഥന്റെ വക്ഷസ്സിലേയ്ക്ക് ഇറ്റുവീഴുന്ന നളി... യുടെ മരണം ഒരു മരണമല്ല, അനന്തവും ആനന്ദമയവു... ശാന്തിയുടെ വരണമാണ്. സ്വാഭിലാഷത്തിനെതിരായി പി... നിയോഗമനുസരിച്ചു മനമെന്ന യുവാവിനെ പാണിഗ്രഹ... ചെയ്ത ലീല സ്വഭർത്താവിന്റെ മരണശേഷം തന്റെ പൂ... കാമുകനായിരുന്ന മദനനെത്തേടി വിന്ധ്യാടവിയിൽ ... ചെയ്യുന്നതും രേവാനദിയിൽ സ്വദേഹം അർപ്പിച്ച് ... നാഥനെ അനുഗമിക്കുന്നതുമാണ് "ലീല"യിലെ കഥാ... ലീലയുടെ മരണം പ്രശാന്തരമണീയമല്ല, ഗംഭീര സുന്ദര... സന്ധ്യാസമയത്തു് വാല്മീകിയുടെ ഉടജസമീപത്തി... സീതയുടെ വിചാരലഹരിയാണ് "ചിന്താവിഷ്ടയായ ... യിൽ ആശാൻ പ്രകാശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്. "ദുരവസ്ഥ"... മാപ്പിളലഹളക്കാലത്ത് ഇല്ലത്തുനിന്ന് ഒളിച്ചോടി - ... ചാത്തൻപുലയന്റെ കുടിലിലെത്തി അയാളുമായി ദാമ്പ... അനുഭവിച്ച സാവിത്രിയന്തർജ്ജനത്തിന്റേയും "ചണ്ഡാല... ഭിക്ഷുകി"യിൽ ബുദ്ധശിഷ്യനായ ആനന്ദനിൽ പ്രേമ... യായി അവസാനം ഒരു ഭിക്ഷുകിയായിത്തീരുന്ന മാതംഗി... യും കഥയാണെങ്കിൽ "കരുണ"യിൽ വാസവദത്തയുടെ ... പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കേണമെന്നില്ലല്ലോ. മാത... അനാഘ്രാതകുസുമത്തിന്റെ അനവദ്യശുദ്ധിയുണ്ട്. നളി... തന്നെ വിശുദ്ധയാണ് പ്രേമതാപസിയായ നളിനി... എന്നാൽ ഇവരിൽനിന്നെല്ലാം വ്യത്യസ്ഥയാണ് "വാസ... ദത്ത", പാപപങ്കിലയാണവൾ. പാപത്തിൽ അറിയാതെ ... വഴുതിവീണവളല്ല, ബോധപൂർവ്വം അതിൽ നീന്തിത്തുടി... ഭോഗലോലുപയാണവൾ. വികാരസ്ഫൂർത്തിയില്ലാത്ത ... നരതി ഏറെയും മദിച്ചവളാണവൾ. ആശാന്റെ മിക്ക... എല്ലാ കൃതികളുംതന്നെ നായികാപ്രധാനങ്ങളാണെന്നു... ഇങ്ങനെ സിദ്ധമായല്ലോ!

അസാധാരണമായ വശീകരണ ശക്തിയോടുകൂടി അനു... ചക ഹൃദയങ്ങളിൽ വാടാവെളിച്ചം വിതറിനില്ക്കുന്ന ഒരു ... ജ്യോതിസ്സാണ് കുമാരനാശാൻ!

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായവും വിദ്യാർത്ഥികളും

ചോദ്യാവലി

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിന് നേട്ടങ്ങളുണ്ടോ? കോട്ടങ്ങളുണ്ടോ? ഈ സമ്പ്രദായം പരിഷ്കരിക്കുന്നതിന് താങ്കൾക്ക് എന്തെങ്കിലും നിർദ്ദേശങ്ങൾ നല്കാനുണ്ടോ?

നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾ അസ്വസ്ഥരാണോ? ആണെങ്കിൽ കാരണങ്ങൾ? പരിഹാര മാർഗ്ഗങ്ങൾ?

വിദ്യാർത്ഥി ലോകത്തിന് നൽകുവാനുള്ള താങ്കളുടെ സന്ദേശം.

ആമുഖം

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം ഒരു കത്തഴിഞ്ഞ പുസ്തകം പോലെയാണെന്നും, ഒരു ഈജിയൻ തൊഴുത്താണെന്നും പലരും പറയാറുണ്ട്. ഈ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങളേയും, കോട്ടങ്ങളേയും വിലയിരുത്തുന്നതിനോടൊപ്പം ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളിലേയ്ക്കും അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങളിലേയ്ക്കും ഒരെത്തിനോട്ടം നടത്തുന്നതു രസകരവും പ്രയോജനകരവുമായിരിക്കുമല്ലോ. ഈ ഉദ്ദേശത്തെ മുൻനിർത്തിയാണ് ഈ ചർച്ച സംഘടിപ്പിച്ചത്. വിദ്യാഭ്യാസ രംഗവുമായി നിരന്തര സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തകരും, രക്ഷാകർത്താക്കളും രാഷ്ട്രീയനേതാക്കന്മാരും, പത്രപ്രവർത്തകരുമെല്ലാം ഈ ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം. അതോടൊപ്പം വിദ്യാർത്ഥികളും അവരുടെ അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്കണം. ഇതു ഏറെക്കുറെ സാധിത പ്രായമായിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷ. ഈ ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുത്ത പലരുടേയും അഭിപ്രായങ്ങൾ, വളരെ വിലപ്പെട്ടതായിട്ടും സ്ഥലപരിമിതികാരണം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതിൽ ആത്മാർത്ഥമായ ഖേദമുണ്ട്. ഞങ്ങളോടു സഹകരിച്ച എല്ലാവർക്കും ആത്മാർത്ഥമായ നന്ദി.

നമ്മുടെ മാസികയിൽ ഇപ്രകാരമൊരു ചർച്ച സംഘടിപ്പിക്കുന്നത് ആദ്യമായിട്ടാണ്. സമുദായത്തിന്റെ ഒരു 'ക്രോസ് സെക്ഷനെ' പങ്കെടുപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ചർച്ച സംഘടിപ്പിക്കുക അത്ര എളുപ്പമുള്ള കാര്യമല്ല. ഈ ചർച്ചയുടെ വിജയവും പരാജയവും പ്രിയപ്പെട്ട വായനക്കാർ തന്നെ തീരുമാനിക്കട്ടെ. ഇനി നമുക്ക് ചർച്ച തുടങ്ങാം.

എൽ. ഐ. പോൾസുന്ദർ

(സംഘാടകൻ)

ഇവരെ പരിചയപ്പെടുക

ശ്രീ സി. എച്ച്. മുഹമ്മദ്കോയ

സംസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസ, ആഭ്യന്തരവകുപ്പുമന്ത്രി. കഴിവുററ മന്ത്രിയും, പ്രതിഭാശാലിയായ വാഗ്മിയും

ഡോക്ടർ ജോർജ്ജ് ജേക്കബ്ബ്

കേരള സർവ്വകലാശാല വൈസ് ചാൻസലർ. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വൈസ് ചാൻസലർ എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന ഒരു വൈസ് ചാൻസലർ.

ശ്രീ എം. ശിവറാം

വിശ്വവിഖ്യാതനായ പത്രപ്രവർത്തകനും, തിരുവനന്തപുരം "ഇൻസ്റ്റിട്യൂട്ട് ഓഫ് ജേർണലിസ" ത്തിന്റെ ഡയറക്ടറും. കേരളത്തിലെ പത്രപ്രവർത്തകരുടെ തലതൊട്ടപ്പൻ.

ശ്രീമതി പെണ്ണമ്മ ജേക്കബ്ബ്

ക്രൈസ്തവപ്രതിനിധിയും, രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകയും. മൂവാററുപുഴ എം. എൽ. എ.

പ്രൊഫസർ വി. ഗോപാലൻനായർ

റിട്ട. കോളേജിയററ് വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടർ. നമ്മുടെ അദ്ധ്യാപകവര്യനും.

ശ്രീ മാത്യു വർഗ്ഗീസ്

ii എം. എ. ഹിസ്റ്ററി വിദ്യാർത്ഥി.

ശ്രീ എൻ. ഹരികുമാർ

i എം. എ. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാർത്ഥി

കുമാരി എം. രമണി

i എം. എ. ഹിസ്റ്ററി വിദ്യാർത്ഥിനി.

ശ്രീ പി. രാധാകൃഷ്ണൻ

iii ബി. എ. വിദ്യാർത്ഥി

കുമാരി റബേക്കാ തോമസ്

ii ബി. എസ്സ്‌സി. വിദ്യാർത്ഥിനി.

ശ്രീ പി. ഡി. ജെയിംസ്

പ്രീഡിഗ്രി വിദ്യാർത്ഥി.

WITH BEST COMPLIMENTS FROM

TEA'S AROMA

ALWAYE

PHONE: 399

നവീനരീതിയിലുള്ള കല്യാണ സാരികൾക്കും മററെല്ലാ തുണിത്തരങ്ങൾക്കും

എലൈററ് ഫേബ്രിക്സ്

തൃശ്ശൂർ

ഫോൺ 599

സ്റ്റേഷനറി സാധനങ്ങൾക്കും
പ്രസന്റേഷൻ സെററുകൾക്കും

ഗിഫ്ററ് ഹൗസ്

തൃശ്ശൂർ

ഫോൺ 2285

എലൈറ

ജുവല

WITH BEST COMPLIMENTS FROM

TEA'S AROMA

ALWAYE

PHONE: 399

നവീനരീതിയിലുള്ള കല്യാണ സാരികൾക്കും മറെറല്ലാ തുണിത്തരങ്ങൾക്കും

എലൈററ് ഫേബ്രിക്സ്

തൃശ്ശൂർ

ഫോൺ 599

സ്റ്റേഷനറി സാധനങ്ങൾക്കും
പ്രസന്റേഷൻ സെററുകൾക്കും

ഗിഫ്ററ് ഹൗസ്

തൃശ്ശൂർ
ഫോൺ 2285

അഴകിനിണങ്ങിയ
സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾക്കും

എലൈററ് ജൂവലറി

തൃശ്ശൂർ
ഫോൺ 2577

വിദ്യാർത്ഥികളെ കലാലയ ഭരണവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുക

സി എച്ച് മുഹമ്മദ്കോയ

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം ആധുനിക യുഗത്തിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആവശ്യം, അഭിലാഷവും മുഴുവനായും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് സംവിധാനം ചെയ്തതല്ല. മുമ്പേതന്നെ ഉടലെടുത്ത ഒരു സമ്പ്രദായം കുറെയേറെ പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തി നാം ഇന്നും പിന്തുടരുന്നു. ഈ സമ്പ്രദായത്തിനു ഇതിന്റേതായ നേട്ടങ്ങളും കോട്ടങ്ങളുമുണ്ട്. അവയെപ്പററി നാം ബോധവാന്മാരായിരിക്കണം. കോട്ടങ്ങളിൽ പ്രധാനം: ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ കഴിവ് ഇപ്പോൾ അളക്കുന്ന മാനദണ്ഡം അവസാന പരീക്ഷയിൽ അവനു ലഭിക്കുന്ന മാർക്കാണ്. ഇതു തികച്ചും അശാസ്ത്രീയമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഒരു വിദ്യാർത്ഥി തന്റെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ചെലവഴിക്കുന്ന മുഴുവൻ സമയത്തിനും, അവൻ ചെയ്യുന്ന മുഴുവൻ പ്രവർത്തനത്തിനും അർഹിക്കുന്ന പരിഗണന നാം നൽകേണ്ടതാണ്.

ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾ അസ്വസ്ഥരാകുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിലുള്ള അസ്വസ്ഥതയ്ക്കു കാരണമെന്താണ് എന്ന ചോദ്യം ഉത്തരം കിട്ടാൻ പ്രയാസമുള്ള ഒരു ചോദ്യമാണ്. ഇതു ആഗോള വ്യാപകമായ ഒരു പ്രശ്നത്തിന്റെ ഭാഗമാണെങ്കിലും വ്യത്യസ്ത രാജ്യങ്ങളിൽ, വ്യത്യസ്ത കാരണങ്ങളിലായിരിക്കും കുപിതയുവജനം അസ്വസ്ഥരാകുന്നത്. ഇണകളെ സ്വയം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനും, ഇഷ്ടതോഴരോടൊത്തു അപ്പാർട്ടുമെന്റുകളിലുറങ്ങുന്നതിനും സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള അമേരിക്കയിലെ കാമ്പസ്സുകളിൽ അസ്വാസ്ഥ്യമുണ്ട്.

അതുകൊണ്ട് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം അടിച്ചമർത്തുന്നതുകൊണ്ടാണ് അവർ അസ്വസ്ഥരാകുന്നത് എന്ന വാദഗതി മുഴുവനായും ശരിയല്ല. പാശ്ചാത്യ സർവ്വകലാശാലകളിലെ ഭൂരിഭാഗം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ജോലിയെക്കുറിച്ച് ഉറപ്പുണ്ട്. അവിടെയും അസ്വസ്ഥതകൾ കുറവല്ല. തന്മൂലം ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ആശങ്കയായിരിക്കും അസ്വസ്ഥതയ്ക്കു കാരണം എന്ന വാദഗതിയും പരിപൂർണ്ണമായി അംഗീകരിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. പക്ഷെ ഭാരതത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ കാരണങ്ങൾ ഒരു പരിധിവരെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അസ്വസ്ഥതയ്ക്കു കാരണമാണ്. എന്നാൽ എല്ലാററിനുമുപരി ലക്ഷ്യബോധമില്ലായ്മയും, സദാചാരമൂല്യങ്ങളിലുള്ള വിശ്വാസക്കുറവും, വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന എണ്ണവും, വിദ്യാലയങ്ങളിലെ അസൗകര്യങ്ങളും, വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സ്വഭാവ രൂപവൽക്കരണത്തിൽ രക്ഷിതാക്കൾക്കും അദ്ധ്യാപകർക്കുമുള്ള പിടിയിൽ വന്ന അയവും ഇന്നത്തെ അസ്വസ്ഥതയെ സാരമായി സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്; തീർച്ച. ഇതിനു "റെഡിമെയിഡ്" പരിഹാരമൊന്നുമില്ല. വിദ്യാർത്ഥികളെ വിദ്യാലയ ഭരണവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുക, സദാചാരബോധനം നൽകുക, ദേശീയബോധം ഉയർത്തുക മുതലായവ പരീക്ഷിച്ചുനോക്കാവുന്നതാണ്.

വിദ്യാർത്ഥിവർഗ്ഗം തങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങളെപ്പററി ബോധവാന്മാരാകുന്നതോടൊപ്പം, തങ്ങളുടെ ഭാരിച്ച ചുമതലകളും, വളർന്നുവരുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രത്തോടുള്ള കടമകളും മറക്കുവാൻ പാടില്ല. ഇതാണ് എനിക്ക് അവർക്കു നല്കുവാനുള്ള സന്ദേശം.

ഡോ: ജോർജജ് ജേക്കബ്ബ്

ചുമതലാബോധമുള്ള വിദ്യാർത്ഥിയും സമർത്ഥനായ അദ്ധ്യാപകനും ഇന്നാവശ്യം

ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് അനുയോജ്യമായ തരത്തിലുള്ള ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായമല്ല നമ്മുടേത്. തന്മൂലം ഈ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങളേക്കാൾ കോട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ താല്പര്യപൂർവം പറയാൻ എനിക്കു കഴിയും. ഇന്നത്തെ ഈ സമ്പ്രദായം പരീക്ഷയെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ്. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ഭാവിയും ജീവിതവും തന്നെ അവസാനപരീക്ഷയിൽ ലഭിക്കുന്ന മാർക്കിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ട് വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒരു പ്രത്യേക വിഷയത്തിൽ പ്രാവീണ്യം നേടാൻ ശ്രമിക്കാതെ, അവസാന പരീക്ഷയിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കുകയും അതിൽ കൂടുതൽ മാർക്ക് നേടാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു വിദ്യാർത്ഥി ഒരു പ്രത്യേകവിഷയത്തിൽ പ്രാവീണ്യം നേടുന്നതിന് പ്രാധാന്യം കല്പിക്കണമെങ്കിൽ അവന്റെ ദൈനംദിന പ്രവൃത്തിക്ക് വേണ്ടത്ര പ്രാധാന്യം നൽകണം. ഇതിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം കോളേജ് പരീക്ഷകൾക്കും ടെസ്റ്റുകൾക്കും കുറച്ചു മാർക്ക് നൽകുക എന്നുള്ളതാണ്. ഇതുകൊണ്ട് പഴയ സെഷനൽ മാർക്ക് സമ്പ്രദായം വീണ്ടും ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നല്ല ഞാനുദ്ദേശിക്കുന്നത്. ആ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഉദ്ദേശശുദ്ധിതന്നെ എന്തായാലും ചില കോളേജുകൾ ചോദ്യം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു. ആ പഴയ സമ്പ്രദായത്തിൽ കോളേജുകൾ നൽകുന്ന മാർക്ക് യൂണിവേഴ്സിറ്റി പരീക്ഷയിൽ ലഭിക്കുന്ന മാർക്കിനോട് ചേർക്കപ്പെടുന്നു. തന്മൂലം അഴിമതിക്ക് വേണ്ടത്ര സാഹചര്യം ഉളവായി. എന്റെ നിർദ്ദേശം കോളേജുകൾ സെഷനൽ മാർക്ക് നൽകണം എന്നതന്നെയാണ്. മാത്രമല്ല അത് സർട്ടിഫിക്കറ്റിൽ രേഖപ്പെടുത്തുകയും വേണം. പക്ഷേ, അയാളുടെ അവസാന പരീക്ഷാഫലം യൂണിവേഴ്സിറ്റി പരീക്ഷയിൽ ലഭിക്കുന്ന മാർക്കിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കും. യൂണിവേഴ്സിറ്റി പരീക്ഷയിൽ ലഭിക്കുന്ന മാർക്കും കോളേജ് നൽകുന്ന മാർക്കും ഒരേ സർട്ടിഫിക്കറ്റിന്റെ ഇരു ഭാഗങ്ങളിലുമായി കാണിക്കണം. നാം വിദ്യാർത്ഥികളെ ഗുണ്ടകളായി തിരിക്കേണ്ടതില്ല. മാർക്ക് ലിസ്റ്റ് പരിശോധിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ഒരോ വിഷയത്തിനും ആ വിദ്യാർത്ഥിക്ക് ലഭിച്ച മാർക്കും ആ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ കഴിവിന്റെ ഒരു രൂപരേഖയും ലഭിക്കുന്നു. ഈ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ നേട്ടം കോളേജുകൾക്ക് അനർഹമായ വലിയ മാർക്കുകൾ നൽകുവാൻ കഴിയില്ല എന്നുള്ളതാണ്. തീർച്ചയായും അനർഹമായ മാർക്കുകൾ ലഭിച്ച ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് യൂണിവേഴ്സിറ്റി പരീക്ഷയിൽ വളരെ കുറച്ചു മാർക്ക് മാത്രമേ ലഭിക്കൂ. ഇവരണ്ടും സർട്ടിഫിക്കറ്റിന്റെ ഇരുഭാഗങ്ങളിലുമായി കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ട് കോളേജിന്റെ കള്ളത്തരം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ കഴിയും. തന്മൂലം ആ കോളേജ് അപഹസിക്കപ്പെടും. പ്ര[illegible] പഠനാന്തരം കോളേജ് ടെസ്റ്റുകൾ യൂണിവേഴ്സിറ്റി പ[illegible]ക്ഷകൾക്കും, യൂണിവേഴ്സിറ്റി പരീക്ഷകൾ കോളേജ്[illegible]കൾക്കും പരസ്പരം ''ശരിയാക്കുന്നതിനുള്ള'' ഒരു മാർഗ്ഗ[illegible] പരിണമിക്കും. ഇന്നത്തെ പരീക്ഷാ സമ്പ്രദായം പരിഷ്ക[illegible]ക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം ഇതാണ്. പരീക്ഷാ സമ്പ്രദായം പരിഷ്കരിക്കാതിരിക്കുന്നിടത്തോളം ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിൽ പരിഷ്കാരം വരുത്തുന്നതിൽ നമുക്ക് [illegible] ഒന്നും വിജയം വരിക്കാനാവില്ല.

ഇന്നു നാം പിൻതുടരുന്ന ലെക്ചർ സമ്പ്രദായത്തി[illegible] അതിന്റേതായ പരിധികൾ ഉണ്ടെന്നും ഞാൻ സമ്മതിക്കു[illegible] എന്നാൽ ആർട്സ് കോളേജുകളിലും, സയൻസ് കോളേ[illegible]കളിലും ചേർക്കപ്പെടുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളുടെ എണ്ണം [illegible]ലെടുക്കുമ്പോൾ ഈ ലക്ചർ സമ്പ്രദായത്തിന് പകരം മറ്റൊ[illegible] സമ്പ്രദായവും നമുക്ക് പിൻതുടരാനായി ഇപ്പോഴില്ല എ[illegible] നാം സമ്മതിച്ചേ പറ്റൂ. ചർച്ചകളും സെമിനാർ സമ്പ്രദായ[illegible] ചെറിയ ക്ലാസ്സുകളെ മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ടുള്ളതാണ്. [illegible] വിധത്തിലും പ്രാപ്തനായിരിക്കണം വിഷയം മനസ്സി[illegible] ചെയ്യുന്ന അദ്ധ്യാപകൻ. സൂക്ഷ്മാപഗ്രഥനം, വിഷയത്തോടു[illegible] സമീപനം, വിഷയത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങളുടെ [illegible] ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള അവതരണം, [illegible]തിനെപ്പറ്റിയുള്ള അഗാധമായ പരിജ്ഞാനം എന്നീ ഗുണ[illegible] ഉള്ള അദ്ധ്യാപകന്റെ നാല്പത്തഞ്ചു മിനിട്ട് നീണ്ടുനിൽക്കു[illegible] ഒരു പ്രഭാഷണത്തിൽനിന്നും വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് വളരെയ[illegible] നേടുവാനുണ്ട്. അദ്ധ്യാപകൻ ''ലക്ചർ'' ചെയ്യുന്ന [illegible]യും വിഷയത്തെ അപഗ്രഥിക്കുന്ന വിധവും, ആ വി[illegible]തത്തെ മനസ്സിലാക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന മാർഗ്ഗവും പ്ര[illegible]ട്ടുള്ളവയാണ്. ഞാൻ നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, [illegible]ക്ചർ സമ്പ്രദായത്തെ ഇല്ലാതാക്കാതെ അതിനെ പരിഷ്[illegible] നമുക്ക് കഴിയുന്നതുപോലെ വലിയ ക്ലാസ്സുകളെ സംഘ[illegible]

ച്ചിടത്തോളം ലക്ചർ സമ്പ്രദായം നിറുത്താതെ അതിനെ നന്നാക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. ഒരദ്ധ്യാപകൻ ഒരു വർഷത്തിൽ ചെയ്യാനുദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രഭാഷണങ്ങളുടെ എണ്ണവും അവയുടെ ഒരു സംക്ഷിപ്ത രൂപരേഖയും നേരത്തേ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നൽകണം. അതിനുശേഷം ഓരോ വിഷയങ്ങളുമായി എടുക്കുകയും അവയെ അപഗ്രഥിക്കുകയും വേണം. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സഹകരണം, അദ്ധ്യാപകൻെറ പ്രഭാഷണം എത്രമാത്രം പ്രയോജനകരമാണെന്നുള്ളതിനെയും ഒരു പരിധിവരെ അദ്ധ്യാപകന് എത്രമാത്രം ഫലപ്രദമായി വിജ്ഞാനം പകർന്നു കൊടുക്കാൻ കഴിയുമെന്നതിനെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയേക്കാൾ ഒരു വിഷയത്തെപ്പററി കൂടുതൽ അറിവ് അദ്ധ്യാപകനുണ്ടെങ്കിൽ, പാഠങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അവയെ ശരിയായ വിധത്തിൽ അപഗ്രഥിക്കുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ. എൻെറ ധാരണ, മിക്കവാറും കുട്ടികൾ ക്ലാസ്സുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുമെന്നതാണ്. ഒരു ''ലക്ചറർ'' ഒരിക്കലും ഒരു ''മുൻഷി'' യാവേണ്ട തന്നെ. ലക്ചറർ തീർച്ചയായും ഉത്തേജനം നൽകുന്ന ആളായിരിക്കണം.

നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ചിലർ അസ്വസ്ഥരാണ്. എൻെറ അഭിപ്രായം നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ഈ അസ്വസ്ഥത അത്ര വലിയ ഒരു തലവേദനയല്ല എന്നാണ്. പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ ''അസ്വസ്ഥത'' കൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കുന്നത്, പുതിയ തലമുറയ്ക്ക് പഴയതിനോടുള്ള എതിർപ്പ് എന്നാണ്. നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ''പഴയതിനെ'' എതിർക്കുന്നില്ല. ചില വിദ്യാർത്ഥികൾ 'ഒന്നാം' തലമുറയിലെ വിദ്യാർത്ഥികളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ രക്ഷകർത്താക്കൾക്ക് അവരുടെ മേൽ യാതൊരു നിയന്ത്രണവും ഇല്ല. ഒന്നാം തലമുറയിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ എന്നു പറഞ്ഞാൽ, അവരുടെ മാതാപിതാക്കൾ വിദ്യാവിഹീനരാണെന്നർത്ഥം. ഞാൻ റാഞ്ചി യൂണിവേഴ്സിററി വൈസ്ചാൻസലറായിരുന്നപ്പോൾ എൻെറ ഒരു പ്യൂണിൻെറ മകൻ ബി. എ. വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു. ബി. എ. വിദ്യാർത്ഥിയായ മകനെ ആ പ്യൂണിന് ഭയവും ബഹുമാനവും ആയിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒന്നാം തലമുറക്കാരായ വിദ്യാർത്ഥികളുടെമേൽ രക്ഷകർത്താക്കൾക്ക് യാതൊരു വിധ നിയന്ത്രണവും ഇല്ല തന്നെ. ഇതൊരു കാരണം—മറ്റൊന്ന് വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് എന്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട് എന്നൊരു ധാരണയുണ്ട്. അവർ ആവേശഭരിതരാകുമ്പോൾ നിയമത്തെയോ, അധികാരത്തെയോ ഭയപ്പെടുന്നില്ല. ഒരു ജനാധിപത്യ ഗവണ്മെൻറിനെ തകിടം മറിയ്ക്കാൻ അത്ര വിഷമമില്ല; പ്രത്യേകിച്ചും കേരളത്തിൽ. കാരണം കേരളാ ഗവണ്മെൻറിന് നാമമാത്രമായ ഭൂരിപക്ഷമേയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ഒരു ഗവണ്മെൻറും കർശനനടപടികൾ സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറില്ല. വലിയ ഒരു അപാതം അനുസരണക്കേടും, അലസതയും നാം സഹിക്കുന്നു. അനുസരണക്കേടും അലസതയും സഹിക്കുകയും അനുവദിക്കുകയില്ലെന്ന് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കറിയാമെങ്കിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒരിക്കലും തെററായ രീതിയിൽ പെരുമാറുകയില്ല എന്നാണ് എൻെറ പക്ഷം. ഭയപ്പാടില്ലാത്ത ഒരു സാഹചര്യത്തിൽ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ ശബ്ദമുണ്ടാക്കും. തീർച്ചയായും അവൻ ശബ്ദമുണ്ടാക്കിയേ പററൂ. മുതിർന്നവർ പോലും ചെയ്യുന്നു! നാമമാത്ര ഭൂരിപക്ഷമുള്ള ഒരു ഗവണ്മെൻറിന്, ഏതു നിമിഷവും നിലംപതിക്കാവുന്ന ഒരു ഗവണ്മെൻറിന് മരിക്കലും അച്ചടക്കവും അധികാരവും അടിച്ചേല്പിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. അച്ചടക്കമില്ലായ്മ സഹിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അതു് വർദ്ധിക്കുന്നു. അതു് വർദ്ധിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പഠനവിഷയങ്ങളിൽ വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുന്നില്ല.. പരീക്ഷ 'കടന്നു കൂടാൻ' തെററായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥികൾ അവലംബിക്കുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അസ്വസ്ഥത പല ഘടകങ്ങളുടെയും സംഗ്രഹിത ഫലമാണ്. എങ്ങിനെയാണ് നിങ്ങൾ അസ്വസ്ഥതയുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കുക? കുറെ ആളുകൾ ചുമതലാബോധമില്ലാതെ പെരുമാറുന്നതായി നിങ്ങൾ കാണുമ്പോഴാണ് അല്ലേ? ചുമതലാബോധമില്ലാത്ത പെരുമാററം എങ്ങിനെ ഉണ്ടായി' നിങ്ങൾ ചുമതലാബോധമില്ലാത്ത പെരുമാററം സഹിച്ചതുകൊണ്ട്, അനുവദിച്ചതുകൊണ്ട്. എങ്ങിനെ ഈ പ്രശ്നം പരിഹരിയ്ക്കാം? പ്രാപ്തിയായും പ്രാഗൽഭ്യമായും അദ്ധ്യാപകർ പഠിപ്പിക്കുകയാണ് ആദ്യംവേണ്ടത്. ഭംഗിയായും അടുക്കും ചിട്ടയുമായും പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരദ്ധ്യാപകൻെറ പ്രസംഗം വിദ്യാർത്ഥികൾ ശ്രദ്ധിക്കും. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരദ്ധ്യാപകൻെറ ക്ലാസിൽ വരാതിരുന്നാൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന നഷ്ടത്തെപ്പററി വിദ്യാർത്ഥി ബോധവാനാകും. അപ്പോൾ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഭൂരിഭാഗവും അച്ചടക്കം ആവശ്യപ്പെടും. അങ്ങനെയുള്ള ചുററുപാടിൽ മോശമായി പെരുമാറുന്ന വിദ്യാർത്ഥിയുടെമേൽ നടപടിയെടുക്കാം.

നമ്മുടെ രാജ്യം പുരോഗമിക്കുന്നതിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം നല്ല പരിശീലനംസിദ്ധിച്ച ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും, സാങ്കേതിക വിദഗ്ദ്ധന്മാരും, ഭരണാധിപന്മാരും നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ഉണ്ടാവുക എന്നുള്ളതാണ്. അതിനുള്ള അസംസ്കൃത വസ്തു നമ്മുടെ കലാശാലകളിലും, സർവ്വകലാശാലകളിലും ലഭിക്കുന്നു. എത്രവേഗത്തിൽ നമുക്ക് നല്ല അധിക്ഷണവും, ശിക്ഷണവും ഉള്ള വലിയ ഒരു വിഭാഗം ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെയും, സാങ്കേതിക വിദഗ്ദ്ധന്മാരേയും, ഭരണാധിപന്മാരെയും ലഭിക്കുന്നുവോ അത്രയുംവേഗത്തിൽ നാം വളരും, പുരോഗമിക്കും. സ്വപരിശ്രമംകൊണ്ടല്ലാതെ നമുക്ക് പുരോഗതി പ്രാപിക്കാനാവില്ല. ഇതു നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾ മനസ്സിലാക്കണം. ഒരു യൂണിവേഴ്സിററിയിൽ ചില വഴിക്കുന്ന സമയം വളരെ വിലയേറിയതാണ്. നാളെ അവൻ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനോ, സാങ്കേതികവിദഗ്ദ്ധനോ, ഭരണാധിപനോ ആകേണ്ട ആളാണ്. അതിനായി വിദ്യാർത്ഥികൾ സ്വയം തയ്യാറെടുക്കണം. ഇതു വിദ്യാർത്ഥികൾ മനസ്സിലാക്കുമെങ്കിൽ പഠനത്തിൽ അവർ വലിയ താല്പര്യംകാണിക്കും. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൻെറ പുരോഗതി നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾ സ്വയം പര്യാപ്തരാകുന്നതിലും തയ്യാറാകുന്നതിലും നിലകൊള്ളുന്നു. നമുക്ക് രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വമല്ല ഇന്നാവശ്യം. അതിന് യാതൊരു ക്ഷാമവുമില്ല. ഇന്നാവശ്യം ശാസ്ത്രീയമായ നേതൃത്വമാണ്. ഭരണപരമായ നേതൃത്വമാണ്, സാങ്കേതികമായ നേതൃത്വമാണ്. അതിനായി വിദ്യാർത്ഥികൾ പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെടണം. വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇതിനെപ്പററി ബോധവാന്മാരായിരിക്കണം. ഇതു് ഉത്തേജിപ്പിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം. ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. ഒരു പാഠപുസ്തകത്തിൽനിന്നും ഫിസിക്സ് പഠിപ്പിക്കരുത്. ആധുനിക ഫിസിക്സിൽനിന്നാരംഭിക്കുക. വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ആകാംക്ഷയും, താല്പര്യവും ഉണർത്തപ്പെടും. ആധുനിക ഫിസിക്സിൽനിന്നും അടിസ്ഥാനപരമായ ഫിസിക്സിലേക്ക് വരിക. സമർത്ഥനും, മഹാനുമായ ഒരദ്ധ്യാപകനേ ഇതു കഴിയൂ.

നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന് സമർത്ഥരായ അദ്ധ്യാപകരെയാണാവശ്യം. കാരണം നമുക്ക് വലിയ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെ നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിൽനിന്നും നിർമ്മിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. □

എം. ശിവറാം

ആശാൻ പിഴച്ചാൽ...

പൊതുവായിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഇന്നും ഇൻഡ്യയിൽ പിന്തുടരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന പഴയ സമ്പ്രദായത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണെന്ന തോന്നിപ്പോകും. ഇതിനു ഇതിന്റേതായ നേട്ടങ്ങളുണ്ട്. പക്ഷേ ഇനിയും ഈ സമ്പ്രദായം ആധുനിക പരിതഃസ്ഥിതിക്കും വ്യവസ്ഥിതിക്കുമനുസൃതമായി പരിഷ്കരിക്കപ്പെടുകയും, മാറ്റം വരുത്തപ്പെടേണ്ടിയുമിരിക്കുന്നു. ഇത് പരീക്ഷയെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള ഒരു സമ്പ്രദായമാണ്. അപൂർവ്വം ചില സ്ഥാപനങ്ങളിലൊഴികെ, സ്വതന്ത്ര പ്രവർത്തനത്തിനു അർഹമായ സ്ഥാനം ഈ സമ്പ്രദായം നല്കുന്നില്ല. മാത്രവുമല്ല, യഥാർത്ഥ നേതൃഗുണത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കും, വളർച്ചക്കും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു നല്കുന്ന സംഭാവന തുച്ഛമാണ്. ഇതിനുള്ള പരിഹാരം തീർച്ചയായും അദ്ധ്യാപകരിൽനിന്നും രക്ഷകർത്താക്കളിൽനിന്നുമാണ് വരേണ്ടത്. എന്നാൽ അതിലുപരിയായി വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇന്നു അവഗണിക്കുന്നതായി തോന്നുന്ന ചിലയൊരു ജീവിതമൂല്യങ്ങളുണ്ട്. ഈ മൂല്യങ്ങളെപ്പറ്റി വിദ്യാർത്ഥികളെ ബോധവാന്മാരാക്കണം.

ഈ മൂല്യങ്ങൾ അവഗണിക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടാണ് വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇന്നു അസ്വസ്ഥരായി കാണപ്പെടുന്നത്. ഈ പ്രക്രിയയെ ഞാൻ അസ്വസ്ഥതയെന്നു വിളിക്കാനിഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. നേരെമറിച്ച് 'തള്ളിക്കയറ്റം' എന്നു വിളിക്കാം. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അച്ചടക്കമില്ലായ്മയെന്നും ഇതിനെ പറയാനാവില്ല. പ്രധാനമായും വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അച്ചടക്കമില്ലാത്തതിന്റെ കാരണം, തങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമെങ്കിലും, തങ്ങളുടെ അദ്ധ്യാപകർക്ക് അച്ചടക്കമില്ല എന്നു അവർ കാണുന്നതുകൊണ്ടാണ്. വിദ്യാർത്ഥികൾ സമരം ചെയ്യുന്നതു അവരുടെ അദ്ധ്യാപകർ സമരം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണ്. മാത്രവുമല്ല, വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് വളരെയധികം രാഷ്ട്രീയ നുഴഞ്ഞുകയറ്റമുണ്ട്. അങ്ങനെ വിദ്യാഭ്യാസരംഗം മലിനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യ പ്രയത്നത്തിന്റെ ഓരോ തലത്തിലും ഇന്നുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരിവർത്തനത്തിൽ ഇതെല്ലാംതന്നെ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. എന്നാൽ ക്രമീകരണങ്ങളും, പരിഷ്കാരങ്ങളും തീർച്ചയായും സംഭവിക്കും. ഇതാണ് യുവതലമുറയ്ക്കു നല്ലവരാകാനുള്ള എന്റെ അഭിവാദന സന്ദേശം.

പെണ്ണമ്മ ജെയിക്കബ്

കേരളത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസ മണ്ഡലം ഒരു കുത്തഴിഞ്ഞ പുസ്തകം പോലെയാണ്

സമ്പന്നവിഭാഗത്തിനും, പരീക്ഷയിലൂടെ ഉന്നതബിരുദം നേടുന്നവർക്കും, ഉയരുവാനും വികസിക്കുവാനും ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം ഉപകരിക്കുന്നു. നിലവിലുള്ള പരീക്ഷാസമ്പ്രദായം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ യഥാർത്ഥമായ കഴിവിനെ പ്രകടമാക്കുന്നില്ല. അഭിരുചിക്കൊത്ത് വളരുവാനും വികസിക്കുവാനുമുള്ള ഒരു സാഹചര്യം ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ നിലവാരം നൽകുന്നില്ല. കേരളത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസമണ്ഡലം ഒരു കുത്തഴിഞ്ഞ പുസ്തകംപോലെ അനുഭവപ്പെടുന്ന ഈ കാലയളവിൽ സമൂലമായ ഒരു പരിവർത്തനംകൊണ്ടേ അതു് പുനഃസംവിധാനംചെയ്യാൻ പററുകയുള്ളു. അഭ്യസ്തവിദ്യർ തൊഴിലില്ലാതെ വിഷമിക്കുന്ന പരിതസ്ഥിതിയിൽ സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം നടപ്പാക്കുന്നതു് അഭിലഷണീയമായിരിക്കും.

ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾ അസ്വസ്ഥരാണ്. ബുദ്ധിമാന്മാരായ കുട്ടികൾക്കു് വിദ്യാഭ്യാസംചെയ്യുന്നതിനു് സാമ്പത്തികമായി അനുഭവപ്പെടുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടു്, ആവശ്യമുള്ള യോഗ്യതകൾ ലഭിച്ചാൽ ഉദ്യോഗംകിട്ടുന്നതിനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടു്, ഉന്നതബിരുദങ്ങൾ നേടുന്നതിനുള്ള പ്രയാണത്തിൽ സിലബസ്സിന്റെ അധികപ്പററു്, താല്പര്യമുള്ള വിഷയങ്ങൾ പ്രത്യേകമായി പഠിക്കുവാനുള്ള അവസരമില്ലായ്മ, എല്ലാററിലുമുപരി വിദ്യാർത്ഥികളുടെനേരെയുള്ള അദ്ധ്യാപകരുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും സമീപനരീതി, ഇതെല്ലാം ഇന്നു് വിദ്യാർത്ഥികളെ അസ്വസ്ഥരാക്കുന്നുണ്ടു്. സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള കുട്ടികളെ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസംചെയ്യിക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം ഗവണ്മെന്റേറെടുക്കുക. അർഹിക്കുന്നവർക്കു് ഉദ്യോഗംനല്കാൻ ശ്രമിക്കുക. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു് ദുർവ്വഹമായരീതിയിൽ പഠിക്കുന്നതിനുള്ള പാഠപദ്ധതി ലഘൂകരിക്കുക. താല്പര്യമുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധകേന്ദ്രീകരിച്ചു് വിദ്യാഭ്യാസനിലവാരം പുനഃപരിശോധിക്കാനുള്ള നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുക. വിദ്യാർത്ഥികളിൽ അപകർഷതാബോധം വളർത്താതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക. അദ്ധ്യാപക വിദ്യാർത്ഥിബന്ധം ദൃഢതരമാക്കുക,

ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഏറിയപങ്കും നിരാശരാണു്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മുഖ്യമായ ലക്ഷ്യം പഠനമായിരിക്കണം. എന്തിനും സമരംചെയ്യുക എന്നൊരു ശൈലി വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ആകെ പടർന്നുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കഴിയുന്നതും സമരാവേശം കുറക്കുകയും അത്യാവശ്യ സന്ദർഭങ്ങളിൽമാത്രം നീതിപൂർവ്വകമായ തോതിൽ വേണ്ടിവന്നാൽ സമരംചെയ്യുകയുംചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കണം. ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഇടപെടുന്നതു് ശരിയല്ല. അവർ രാഷ്ട്രീയം പഠിക്കണം. വിദ്യാർത്ഥിജീവിതംകഴിഞ്ഞു് രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ദോഷമില്ല. ഒരു വിദ്യാർത്ഥി സ്വന്തം കർത്തവ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു് ബോധവാനായിരിക്കണം. ഗുണദോഷങ്ങളെക്കുറിച്ചു് വിവേചനംനടത്തുവാനുള്ള കഴിവു് ആർജ്ജിക്കണം.

രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളുടെ ചട്ടുകങ്ങളായി വിദ്യാർത്ഥികളെ ആകർഷിക്കുവാൻവരുന്ന പാർട്ടികളുടെ കെണിയിൽ പെടരുതു്. രാഷ്ട്രത്തോടും, കുടുംബത്തോടും, സമൂഹത്തോടുമുള്ള കെട്ടുപാടിൽ നിശ്ചയദാർഢ്യമുണ്ടായിരിക്കണം. നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ശ്രേയസ്കരമാക്കുവാൻ നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നെങ്കിൽ ഈശ്വരവിശ്വാസത്തിലധിഷ്ഠിതമായ ജീവിതം നയിക്കുക.

ഒരു വിദ്യാർത്ഥി ഭാവിയുടെ വാഗ്ദാനമാണെന്നും പ്രായോഗികജീവിതത്തിൽ താൻ മററുള്ളവർക്കു് മാതൃക കാണിക്കേണ്ടവനാണെന്നും മറക്കാതിരിക്കുക. ജീവിതത്തിന്റെ വേലിയേററത്തിൽ, സന്താപസന്തോഷ സമ്മിശ്രമായ അവസരങ്ങൾ വന്നുചേരുമ്പോൾ ആത്മാർത്ഥവും, സത്യസന്ധവുമായ സമീപനത്തോടുകൂടി യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തുവാൻ പരിശീലിക്കുക. നിങ്ങൾക്കു് വിജയം നിശ്ചയമാണു്.

പ്രൊ: വി. ഗോപാലൻ നായർ

മുന്നോട്ട നീങ്ങാനുള്ള ആത്മധൈര്യം ഉണ്ടാകട്ടെ!

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ പ്രധാന നേട്ടം വിദ്യാർത്ഥികൾ ഉൽബുദ്ധരായി, സാമുദായികവും, രാഷ്ട്രീയവുമായി അവരുടെ ചുററും നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെപ്പററി സ്വതന്ത്രമായി ചിന്തിക്കുവാനും, ധീരമായി സംസാരിക്കുവാനും തുടങ്ങി എന്നുള്ളതാണ്. അവർ തികച്ചും നിർഭയരാണ്. ഉത്തരവാദബോധത്തോടുകൂടി പെരുമാറേണ്ട മുതിർന്നവർ പലപ്പോഴും സ്വാർത്ഥലാഭത്തിനുവേണ്ടി യാതൊരു തത്വദീക്ഷയുംകൂടാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതും പ്രസംഗിക്കുന്നതും കാണുമ്പോൾ യുവത്വത്തിന്റെ ചോര തിളയ്ക്കുന്നുണ്ട്. മുതിർന്നവർ കുഴച്ചുമറിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾക്ക്, തങ്ങൾക്കെങ്കിലും പരിഹാരംകാണാൻ സാധിക്കുമോ എന്ന് അവരിൽ പലരും സ്വയം ചോദിച്ചു. അവർ സംഘടിച്ചു. രാഷ്ട്രീയവും, സാമുദായികവും, വിദ്യാഭ്യാസപരവുമായ പല സംരംഭങ്ങൾക്കും നേതൃത്വംകൊടുക്കാൻ അവർ മുമ്പോട്ടു വന്നു. രാഷ്ട്രനിർമ്മാണത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ വഹിക്കുന്നപങ്ക്, മററു ദൂഷ്യങ്ങളുള്ളതായാലും, സ്വാർത്ഥകലുഷിതമല്ല എന്നു ഉറപ്പിച്ചുപറയാം.

കോട്ടങ്ങളുണ്ട്. ഇന്നു നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഭൂരിഭാഗവും അദ്ധ്യയന വിഷയങ്ങളിലുള്ള ഉപയോഗശൂന്യതകൊണ്ടോ, അദ്ധ്യാപനരീതിയിലുള്ള വിരസതകൊണ്ടോ, മററുവിഷയങ്ങളിലുള്ള സീമാതീതമായ ഉത്സാഹംകൊണ്ടോ, എന്തായാലും അദ്ധ്യയനത്തിൽ വളരെ വലിയ അശ്രദ്ധയാണ് കാണിക്കുന്നത്. ഈ വൈകല്യം വിജ്ഞാനമണ്ഡലത്തിൽ ഇൻഡ്യയുടെ സ്ഥാനം ഏററവും ശോച്യമാക്കി താഴ്ത്തിയിരിക്കയാണ് എന്നു സഖേദം സമ്മതിച്ചേ മതിയാകൂ. ഒരു വർഷം അങ്ങുമിങ്ങുംപറഞ്ഞു സമരവുമായിനടക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥി ശാസ്ത്രപഠനത്തിനു അയോഗ്യനായിത്തീരുന്നു. രണ്ടോ മൂന്നോ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പരശ്ശതം വിദ്യാർത്ഥികൾ പഠിപ്പിൽ അശ്രദ്ധകാണിക്കുകയും, സംഘടിതമായി അദ്ധ്യയനം അസാദ്ധ്യമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സർവ്വകലാശാല വിട്ടു പുറത്തിറങ്ങുമ്പോൾ, മത്സരം മുറുകിവരുന്ന പൊതുരംഗങ്ങളിൽ ഒന്നിനും പററാത്ത ഉതപ്പുചരക്കായി അവർ തീരുന്നു. അങ്ങനെ വിദ്യാഭ്യാസകാലം ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തിയ യുവജനങ്ങൾ നാട്ടിനും വീട്ടിനും ഭാരമായിത്തീരുന്നു. ഇതിനൊരു പരിഹാരം വിദ്യാർത്ഥികൾ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തുതന്നെ നിലയുറപ്പിച്ച് അവർക്കു ലഭിക്കുന്ന സൗകര്യങ്ങൾ തികച്ചും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക മാത്രമാണ്. അവർ രാഷ്ട്രീയ വിദ്യാർത്ഥികളാവാം; രാഷ്ട്രീയ നിരീക്ഷകന്മാരാവാം; എന്നാൽ സജീവ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഇറങ്ങി പ്രവർത്തിക്കരുത്. അങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ കലാലയാംഗത്വംവിട്ട് രാഷ്ട്രീയരംഗം സ്വീകരിക്കണം. രണ്ടുതോണിയിലുംകൂടി കാലെടുത്തുവച്ചാൽ രണ്ടും മുങ്ങിപ്പോകും. നീന്താൻ വശമുള്ള ചിലർ ചിലപ്പോൾ രക്ഷപ്പെട്ടുവെന്നുവരാം. നീന്താനറിയാത്ത ബാക്കി ചെറുപ്പക്കാരെ മുക്കിക്കൊല്ലരുത്. രാഷ്ട്രീയകക്ഷികൾ സ്വാർത്ഥസിദ്ധിയോടുകൂടി വിദ്യാർത്ഥികളെ അവരുടെ പാവകളാക്കി ദുരുപയോഗപ്പെടുത്താനുള്ള വ്യഗ്രത ഉപേക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ, നമ്മുടെ രാജ്യം വിജ്ഞാനരംഗത്തിൽ ശൂന്യമായിത്തീരും; യുവാക്കൾ ലക്ഷ്യബോധമില്ലാതെ രാജ്യത്തെ നാശഗർത്തത്തിലേയ്ക്കു വലിച്ചിഴക്കും.

ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾ അസ്വസ്ഥരല്ല. അസ്വസ്ഥത കലാലയം വിട്ടുകഴിയുമ്പോഴാണ്. കലാലയജീവിതം പ്രമോദോപാസനമാക്കി, സമരകാഹളം മുഴക്കാനുപയോഗിച്ച്, പരീക്ഷയുടെ വാതിലിൽകൂടി തെന്നി പുറത്തുചാടുന്ന ചെറുപ്പക്കാർ എവിടെയും പുറംതള്ളപ്പെടുമ്പോൾ അസ്വസ്ഥരാവുന്നു; പാഴാക്കിക്കളഞ്ഞ കാലത്തെയോർത്തു നെടുവീർപ്പിടുന്നു; സ്വയം ശപിക്കുന്നു; ചുററുപാടുമുള്ള എല്ലാററിനേയും ഒരു വിദ്വേഷമനോഭാവത്തോടുകൂടി നോക്കുന്നു.

ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക ഒരുപദേശവും നല്കുവാൻ എനിക്കില്ല. അവർ ബുദ്ധിയുള്ളവരാണ്; സ്വയം ചിന്തിക്കുന്നതിനും, അഭിപ്രായം പറയുന്നതിനും അവർക്കു കഴിയും. അപ്പോൾ ഇതിനെല്ലാം പരിഹാരം അവർതന്നെ കാണണം. അനുസരിക്കുന്നവനുമാത്രമേ അനുസരിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. തനിക്കു ജന്മദാനംചെയ്ത മാതാപിതാക്കന്മാരെയും, അറിയാവുന്നതു പഠിപ്പിക്കാമെന്നുകരുതി അദ്ധ്യാപകനാവുക എന്ന ഒരേ ഒരു കുററം ചെയ്യുന്ന അദ്ധ്യാപകനേയും വർഗ്ഗശത്രുക്കളായി മുദ്രകുത്തി, അവരെ അവഹേളനത്തിനും അപമാനത്തിനും പാത്രമാക്കാതെ, അദ്ധ്യയനവും അദ്ധ്യാപനവും ഒരേ നാണയത്തിന്റെ രണ്ടു വശങ്ങളാണെന്നും, അദ്ധ്യാപകാദ്ധ്യേതാക്കൾ തമ്മിൽ ഹൃദ്യവും അനവദ്യവുമായ ഒരു ബന്ധമുണ്ടെന്നും, വിദ്യാർത്ഥിലോകം സ്വയം മനസ്സിലാക്കും. നാം വളരെദൂരം പുറകോട്ടു പോയിക്കഴിഞ്ഞു. തിരിഞ്ഞു മുമ്പോട്ടുപോകാനുള്ള ആത്മധൈര്യം അവർക്കുണ്ടാകട്ടെ!

മാത്യു വർഗ്ഗീസ്

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരംഗം കോട്ടങ്ങളുടെ ഒരീററില്ലം!

നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിന് നേട്ടങ്ങളില്ലെന്നു പറയാൻ വയ്യ. വിജ്ഞാനസമ്പാദനം, അല്പപരിമിതമാണെങ്കിൽക്കൂടി, ഒരളവിൽ സാധ്യമാകുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ സമ്പ്രദായത്തിന് കോട്ടങ്ങളുണ്ടെന്ന് മാത്രമല്ല, പലപ്പോഴും കോട്ടങ്ങളുടെ ഒരീററില്ലംകൂടിയാണ്. അധ്യാപനംതൊട്ട് പരീക്ഷവരെ അശാസ്ത്രീയ പ്രക്രിയകളുടെ പ്രതിഫലനമാണ് നാം കാണുന്നത്. നോട്ടുപറഞ്ഞുകൊടുക്കൽ, അത് അതേപടി ഹൃദിസ്ഥമാക്കൽ, ഏതാനും മണിക്കൂർകൊണ്ടൊരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ കഴിവിനെ അളന്നൊരു വിലയിരുത്തൽ, തുടങ്ങി കോട്ടങ്ങളുടെ ഒരു ശൃംഖലയാണ് നമ്മുടെ സമ്പ്രദായം. നോട്ടുപറഞ്ഞുകൊടുത്ത് അത് അതേപടി ഉരുവിടുവിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം അവസാനിപ്പിക്കുക, കുറഞ്ഞത് കോളേജ്ക്ലാസ്സുകൾതൊട്ടെങ്കിലും, ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ കഴിവിനെ ഒററപ്പരീക്ഷകൊണ്ടളക്കാതെ, ചുരുങ്ങിയത് ഒരു കോഴ്സ് എങ്കിലും ഉപയോഗിക്കുക, രാഷ്ട്രീയ ഇടപെടൽ കലാശാലാന്തരീക്ഷത്തിൽ കർശനമായും നിരോധിക്കുക, തൊഴിൽസാധ്യത വിപുലീകരിക്കുക, തൊഴുത്തുപോലുള്ള കാളേജുകൾ പൊളിച്ച് സൗകര്യപ്രദമായ കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുക, കഴിവും മിഴിവുമുള്ളവരെ അധ്യാപകന്മാരാക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുക, പ്രവേശനത്തിനും നിയമനത്തിനുംവേണ്ടിയുള്ള കോഴകൊടുക്കൽ അവസാനിപ്പിക്കുക, വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കഴിവുകൾ വികസിപ്പിക്കുവാനും അവയെ ശരിയായ ചാനലിൽകൂടി തിരിച്ചുവിടുവാനും മററുമായി പാഠ്യേതര പ്രവർത്തനങ്ങൾ കൂടുതലായി സംഘടിപ്പിക്കുക. ഇവ കോട്ടങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ സഹായകമായിരിക്കും.

നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾ തീർച്ചയായും അസ്വസ്ഥരാണ്. അസ്വസ്ഥതയ്ക്കുള്ള പ്രധാനകാരണം ഭാവിയെപ്പററിയുള്ള അസ്ഥിരതയാണ്. തൊഴിലില്ലായ്മ മാററുവാൻ വിപുലമായ പദ്ധതികൾ ആവിഷ്കരിക്കുകയാണ് ഇതു പരിഹരിക്കാനുള്ള പോംവഴി.

ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന പണം ഈ രാജ്യത്തിലെ പിച്ചക്കാരന്റെ ചട്ടിയിൽനിന്നുകൂടി എടുക്കപ്പെടുന്നവയാണെന്നും, അവ വ്യർത്ഥമായിപ്പോകരുതെന്നുമാണ് എനിക്ക് കൊടുക്കുവാനുള്ള ഉപദേശം.

വിദ്യാഭ്യാസം ജീവിതവുമായി കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെടുത്തുക

എൻ. ഹരികുമാർ

നിലവിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിന് കുറച്ചൊക്കെ നേട്ടങ്ങൾ അവകാശപ്പെടാം. നമുക്കുള്ള പരിമിതികളുടെ വലുപ്പം മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ, മറ്റൊരു രീതി കണ്ടുപിടിക്കുന്നതുവരെ ഈ രീതി തുടരുന്നതാണ് നല്ലത്. വ്യക്തിപരമായ സമീപനവും ബുദ്ധിശക്തിയും ഒരതിരുവരെ ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ രീതി കണക്കിലെടുക്കുന്നുണ്ട്. ഈ സമ്പ്രദായത്തിനു നേട്ടങ്ങളേക്കാൾ കൂടുതൽ കോട്ടങ്ങളുണ്ട്. കുറുക്കുവഴിയിലൂടെ പരീക്ഷയെന്ന കടമ്പ കടക്കുന്നവരുണ്ട്. നേരായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെയും അല്ലാതെയും ബിരുദംനേടി ജീവിതത്തിലേക്കിറങ്ങുന്ന ചെറുപ്പക്കാർ ഒന്നിനും കൊള്ളാത്തവരായി മുദ്രയടിക്കപ്പെടുന്നു. സമൂഹത്തിലെ ന്യൂനപക്ഷമായ ഈ 'അനങ്ങാക്കള്ളന്മാർ', അദ്ധ്വാനിച്ചു പഠിച്ചു പുറത്തിറങ്ങിയവർക്കുകൂടി തങ്ങളുടെ 'ലേബൽ' നല്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നകാര്യം എത്ര ദയനീയമാണ്! പ്രായോഗിക ജീവിതവുമായി നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം കാര്യമായ ബന്ധമൊന്നും പുലർത്തുന്നില്ല. പക്ഷെ, കോട്ടങ്ങൾ മാത്രമേ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിക്കുള്ളു എന്നു ഇതിനർത്ഥമില്ല. ഇന്നത്തെ പരീക്ഷാസമ്പ്രദായം നിർത്തലാക്കി, വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ദൈനംദിന പ്രവൃത്തിയുടെ ക്രമമായ പുരോഗതിയെപ്പററി ഉത്തരവാദപ്പെട്ട അദ്ധ്യാപകൻ സമർപ്പിക്കുന്ന 'റിപ്പോർട്ടിൻെറ' അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ മാർക്കും, ഗ്രേഡും നിശ്ചയിക്കുകയാണെങ്കിലും പ്രശ്നം പരിപൂർണ്ണമായി പരിഹരിക്കപ്പെടുമെന്ന എനിക്കഭിപ്രായമില്ല. ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിക്കും സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തിനനുസരിച്ച് വിഷയം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം നല്കുകയും, പ്രസ്തുതവിഷയത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക ബിരുദം നേടുവാൻവേണ്ട സിലബസ്സ് സർവ്വകലാശാല ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുക. ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയും താൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത വിഷയത്തെപ്പററി കഴിയുന്നത്ര അറിവ് സമ്പാദിക്കുക. അതിനുശേഷം ഒരു നിശ്ചിത സമയത്തിനുള്ളിൽ ആ വിഷയത്തെപ്പററി ഒരു ഗവേഷണ പ്രബന്ധം സമർപ്പിക്കുക. ഇതു എളുപ്പമുള്ള ഒരു രീതിയല്ല. പക്ഷെ പഠിത്തത്തിൽ യഥാർത്ഥമായ അഭിരുചിയുള്ളവർമാത്രം പഠിക്കുവാൻ വരുമെന്നുള്ളവസ്തുത വിദ്യാഭ്യാസത്തിൻെറ നിലവാരം ഉയർത്തും.

ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾ അസംതൃപ്തരാണ്. നമ്മുടെ സാമ്പത്തികനിലവാരം, സാമൂഹ്യജീവിതം, രാഷ്ട്രീയമായ കെട്ടുറപ്പ്, എല്ലാ തുറകളിലുമുള്ള ദൌർബല്യം, അവഗണന, അവസരമില്ലായ്മ ഇങ്ങിനെയൊക്കെയാണ് ഈ അസംതൃപ്തിക്കു നിദാനം. പക്ഷേ വിദ്യാർത്ഥികൾ നിലയും വിലയും മറന്ന്, എന്തെല്ലാമോ തകർക്കുന്നു. പലപ്പോഴും സ്വയവും. അവർ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന നാളെയുടെ നാമ്പുകളുടെ ശൈശവത്തെത്തന്നെയും തകർക്കുന്നു. ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയ്ക്കായി വിദ്യാർത്ഥികളവലംബിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ മിക്കവാറും തെററിദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നവയായിരിക്കും. വിദ്യാഭ്യാസം ജീവിതവുമായി കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെടുത്തുക എന്ന ഒരൊററ പരിഹാരമേ ഇതിനു എനിക്കു നിർദ്ദേശിക്കാനുള്ളൂ. രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകരുടെ കരുക്കളാകരുത് വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒരിക്കലും.

ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായ എനിക്ക് എൻെറ കൂട്ടുകാരോട് ഒന്നേ പറയാനുള്ളൂ: നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ മറക്കാതിരിക്കുക.

ഇപ്പോഴത്തെ പോക്ക് അധഃപതനത്തിലേയ്ക്കാണ്

എം. രമണി

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിൽ നേട്ടങ്ങളെക്കാളേറെ കോട്ടങ്ങളാണ് കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നത്. ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥിയെ നാളത്തെ ചുമതലാബോധമുള്ള പൗരനാക്കി ഉയർത്തുവാനുള്ള കഴിവ് ഈ സമ്പ്രദായത്തിനില്ല. സ്വഭാവരൂപവല്ക്കരണത്തിനു കൂടുതൽ സ്ഥാനം നല്കുന്നില്ല. അദ്ധ്യാപക-വിദ്യാർത്ഥി-രക്ഷാകർത്തൃബന്ധം ഒരിക്കലും സുദൃഢമായതല്ല. വിദ്യാർത്ഥികൾ പൊതുവേ നിസ്സഹകരണ മനോഭാവമാണ് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്. വ്യക്തിപരമായ ശ്രദ്ധചെലുത്തൽ ഈ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ വേലിക്കപ്പുറത്താണ്. പരീക്ഷാ സമ്പ്രദായമാകട്ടെ തികച്ചും ഓർമ്മശക്തിയെ പരീക്ഷിക്കുന്ന ഒന്നായി തരംതാണിരിക്കുന്നു. സഹകരണ മനഃസ്ഥിതിയോടും ആത്മവിശ്വാസത്തോടുംകൂടി വിദ്യാർത്ഥിസമൂഹം മുന്നോട്ടുപോകുകയാണെങ്കിൽ ഈ കോട്ടങ്ങൾക്ക് ഒരു പരിധിവരെ മാറ്റംവരും. അദ്ധ്യാപക-രക്ഷാകർത്തൃ-വിദ്യാർത്ഥിബന്ധവും സുദൃഢമാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പരീക്ഷാ സമ്പ്രദായം ഓർമ്മശക്തിയെ പരീക്ഷിക്കുന്ന പതിവുനിർത്തി ബുദ്ധിശക്തിയെ പരീക്ഷിക്കുന്നതാകണം. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ സർവ്വോന്മുഖങ്ങളായ കഴിവുകളും തീർച്ചയായും കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതാണ്.

അസ്വസ്ഥരായ വിദ്യാർത്ഥിലോകം കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന പേക്കൂത്തുകണ്ട് ഏവരും അതിശയിച്ചുപോകും. ഈ അസ്വസ്ഥതയുടെ പ്രധാനകാരണം പഴയ തലമുറയും പുതിയ തലമുറയും തമ്മിലുള്ള വിടവാണ്. ഉദ്ദേശശൂന്യവും ലക്ഷ്യബോധവുമില്ലാത്ത ഭാവിയും, വർദ്ധിക്കുന്ന തൊഴിലില്ലായ്മ, പണത്തിനു കല്പിക്കുന്ന അമിതപ്രാധാന്യം, രാഷ്ട്രീയ നുഴഞ്ഞുകയറ്റം ഇവയെല്ലാംതന്നെ അസ്വസ്ഥതയ്ക്കു വെള്ളവും വെളിച്ചവും നല്കുന്നു. ഈ അസ്വസ്ഥതകൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള ഏക പോംവഴി വിദ്യാർത്ഥികൾ സ്വയം മറക്കാതിരിക്കുകയെന്നുള്ളതാണ്. ഏതു നല്ല ഉപദേശങ്ങളും ചെവിക്കൊള്ളാനുള്ള മനഃസ്ഥിതി അവർ പ്രകടിപ്പിക്കണം. വഞ്ചനാത്മകവും, പ്രക്ഷുബ്ധപരങ്ങളുമായ സംഗതികളിൽ ഇടപെടാതിരിക്കുക, തൊഴിലില്ലായ്മ പരിഹരിക്കുക ഇവയെല്ലാം അസ്വസ്ഥതയ്ക്കു വിലങ്ങിടാൻ സഹായകമായിരിക്കും.

ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥിവർഗ്ഗത്തിനു നല്കാനുള്ള എന്റെ സന്ദേശം: സ്വന്തം കടമകൾ നിർവ്വഹിക്കുക, പഠിക്കുക, അതു നന്നായി പഠിക്കുക; സ്വഭാവരൂപവൽക്കരണത്തിനു അധികം പ്രാധാന്യം നല്കുക ഇതാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ പോക്ക് അധഃപതനത്തിലേക്കാണ് അല്ലാതെ അനുഗ്രഹത്തിലേക്കല്ല. നല്ല നാളെയുടെ വാഗ്ദാനങ്ങളായ "ഭാവിപൗരന്മാർ" ഉണർന്നുപ്രവർത്തിച്ചാൽ സമുന്നതമായൊരു രാഷ്ട്രം പണിതുയർത്താൻകഴിയും. അതിന്റെ കടിഞ്ഞാൺ ഇന്നത്തെ യുവതലമുറയിലാണ് നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുള്ളത്. ഉത്സാഹത്തോടെ, ജാഗരൂകരായി, പതറാതെ മുന്നേറുക; വിജയം നമ്മുടേതാണ്.

പി. രാധാകൃഷ്ണൻ

അടിസ്ഥാനപരമായ മാററങ്ങൾ - അനിവാര്യം

അടിസ്ഥാനപരമായി നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ ഘടനയിൽ അപാകതയുണ്ട്. അടിമകളേയും ഏറാൻമൂളികളേയും പടച്ചുവിടുന്നതിന്, വെള്ളക്കാരൻ ഉണ്ടാക്കിവെച്ചതാണ് ഈ നശിച്ച ഘടന. മുതിർന്ന തലമുറയുടെ സ്ഥാപനമനോഭാവത്തിന്റെ അറപ്പിക്കുന്ന പ്രതീകമായി ഇത് ഇന്ന് വളർച്ചയുടെ നേരെ കൊഞ്ഞനംകുത്തുകയാണ്. വാർഷിക പരീക്ഷാധിഷ്ഠിതമായ നമ്മുടെ ഘടന വിദ്യാർത്ഥിയുടെ പ്രതിഭയെയല്ലാ, മനപ്പാഠമാക്കുവാനുള്ള കഴിവിനെയാണ് വിലമതിക്കുന്നത്. ചെയ്യാവുന്നത്, കേൾക്കാവുന്നത്, പറയാവുന്നത്, കണ്ടുകൂടാത്തത്, കേട്ടുകൂടാത്തത്, അറിഞ്ഞുകൂടാത്തത് എന്നീ വിലക്കുകളുടെ അതിപ്രസരം, വിദ്യാർത്ഥിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യചിന്തകൾ കടിഞ്ഞാണിടുന്നു. മുതിർന്ന തലമുറ, ആധുനിക മനീഷയുടെ വളർച്ചയോട് ഒരുതരം നിസ്സംഗത്വംവെച്ചു പുലർത്തുകയാണ്. കൂടുതൽ അറിയാനുള്ള ഉത്കടമായ അഭിവാഞ്ഛയും, ബുദ്ധിക്ക് വിലക്കുകളിടുന്ന സമ്പ്രദായവും വൈരുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിതമാണ്.

“വിദ്യാർത്ഥികൾ അസ്വസ്ഥരാണോ” എന്ന ചോദ്യത്തിന് “അതെ” എന്നാണുത്തരം. വിദ്യാർത്ഥിലോകത്തിലെ അസ്വസ്ഥത ഒരു പ്രതികരണമാണ് — ദുഷിച്ചുനാറിയ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിക്കെതിരായുള്ള ഉയർത്തെഴുന്നേൽക്കൽ. കഴിവുകൾ അംഗീകരിക്കാത്ത, പുറം വാതിൽ പ്രവേശനം ന്യായീകരിക്കുന്ന, സമൂഹത്തിന്റെ അലിഖിതനിയമങ്ങൾക്കെതിരായുള്ള പൊട്ടിത്തെറിക്കൽ. പുറമെ, തകർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ സാമ്പത്തിക ഘടനയുടെ പരിണിതഫലമായുണ്ടായ വർദ്ധിച്ച തൊഴിലില്ലായ്മ അസ്വസ്ഥതക്ക് മാററുകൂട്ടുകയാണ്. അദ്ധ്യാപകനും അദ്ധ്യേതാവും തമ്മിൽ സുഗമമായൊരു ബന്ധമിന്നില്ല. അനിശ്ചിതത്വത്തിന്റെ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥിക്കു വേണ്ടത് അവനെ മനസ്സിലാക്കി, വളർച്ചയുടെ പാതയിലൂടെ അവനെ നയിക്കാൻകഴിവുള്ള, സന്മനസ്സുള്ള, അദ്ധ്യാപകരെയാണ്. അതു ഇല്ലാതെവരുമ്പോൾ ഉയർത്തെഴുന്നേല്പ് അനിവാര്യമാകുന്നു. പുതുമഴയിലെ തകരകളെപ്പോലെ പൊങ്ങിവന്ന അനേകം വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ കേവലം കച്ചവടശാലകളായി അധഃപതിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവക്ക് തൊഴിലില്ലായ്മ വർദ്ധിപ്പിക്കാനേ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. അസ്വസ്ഥത കത്തിക്കുന്നതിനു രാഷ്ട്രീയക്കാരനും തന്റേതായ ഒരു പങ്കുവഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ജനകീയ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ, വിദ്യാർത്ഥിക്കു രാഷ്ട്രീയവുമായി പരിചയപ്പെടേ പററൂ. പക്ഷെ അവനെ രാഷ്ട്രീയത്തിലേക്കാകർഷിച്ച രാഷ്ട്രീയക്കാരൻ അവനു നല്കിയതു മോഹഭംഗമായിരുന്നു. ആദർശത്തിന്റെ തിരത്തള്ളലിൽ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ കടന്ന വിദ്യാർത്ഥി അധികാര ദുർമ്മോഹികളായ, അക്ഷരവൈരികളായ നാലാംകിടക്കാരെയാണ് കണ്ടത്. ഇന്ന് അവർക്കെതിരായും കരിങ്കൊടി നടത്താനാണ് അവൻ വെമ്പൽ കൊള്ളുന്നത്. ചുരുക്കത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അസ്വസ്ഥത കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യമാണ്; സമൂഹഘടനയുടെ ഒരു പ്രതിധ്വനി മാത്രമാണ്.

എന്നിരുന്നാലും ഇതിനൊരു പരിഹാരം കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മൗലികമായ മാററങ്ങൾ ഇതിനാവശ്യമാണ്. കൂടുതൽ തൊഴിൽസൗകര്യങ്ങളുണ്ടാക്കുകയും, തൊഴിലധിഷ്ഠിത വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം അംഗീകരിക്കുകയും, വിദ്യാഭ്യാസം കൂടുതൽ സ്വതന്ത്രമാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ സുരക്ഷിതത്വവും പങ്കുചേരൽ മനോഭാവവും അവനു നല്കിയേ തീരൂ. “പങ്കുചേരൽ മനോഭാവം” എന്നതുകൊണ്ട് വിദ്യാഭ്യാസ സമിതികളിലെ പ്രാതിനിധ്യം മാത്രമല്ല വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്; മറിച്ച്, ക്ലാസ്സുകളിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പങ്കുചേരാൻ അവസരം ലഭിക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായംകൂടിയാണ്. ഇന്ന് ക്ലാസ്സുമുറികളിൽ അദ്ധ്യാപകന്റെ ഏകാംഗ അഭിനയമാണ്. സെമിനാറുകളും ചർച്ചാക്ലാസ്സുകളും ഇതിനുപകരം സ്ഥാനംപിടിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അക്രമം മനുഷ്യന്റെ ജന്മസ്വഭാവമാണ്. “അച്ചടക്കം പുരോഗതിയുടെ ചവിട്ടുപടിയും.” ഇവ തമ്മിൽ ഒരു പൊരുത്തമുണ്ടായാലെ പുരോഗതിയുണ്ടാകയുള്ളൂ. നിരന്തരത്വം ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും ജനതന്ത്രത്തിന്റെയും [illegible] കരുത്തുററ ഒരു [illegible]ണ്ടാകയുള്ളൂ. വാസ്തവാധിഷ്ഠിതമായ ഒരു സമീപനവും മനസ്സിലാക്കലും അദ്ധ്യാപകരുടെയും അധികാരികളുടെയും ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടായിരിക്കണം.

ഈ സമ്പ്രദായം കുറെ സയൻസും സാഹിത്യവും പഠിപ്പിക്കുന്നു

റബേക്ക തോമസ്

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിന് കാര്യമായ നേട്ടമൊന്നുമുണ്ടെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നില്ല. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പേരിൽ കുറെ സയൻസും സാഹിത്യവും പഠിക്കാം — അത്ര തന്നെ. നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം, ഇന്നത്തെ ഭാരതത്തിന് ഒട്ടും അനുയോജ്യമല്ല. എങ്ങനെയെങ്കിലും ഒരു ഡിഗ്രി സമ്പാദിക്കുക എന്നതാണ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഏക ലക്ഷ്യം. വിദ്യാഭ്യാസരീതിയുടെ മെച്ചംകൊണ്ട് ചിന്തിക്കാനുള്ള ശക്തി തന്നെ നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ബുദ്ധിയുപയോഗിക്കാതെ കുറെ മനഃപാഠമാക്കിയാൽ പരീക്ഷയിൽ പാസാകാമെങ്കിൽ, ആരെങ്കിലും ബുദ്ധിമുട്ടാൻ തയ്യാറാകുമോ? ഒരു നല്ല വിദ്യാർത്ഥിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഇന്നത്തെ പരീക്ഷാസമ്പ്രദായം ഒട്ടും തൃപ്തികരമല്ല. മൂന്ന് നീണ്ടവർഷത്തെ അശ്രാന്തപരിശ്രമം മൂന്ന് മണിക്കൂറിലാണോ അളക്കേണ്ടത്? നിർണ്ണായകമായ ആ 180 മിനിറ്റിൽ വല്ല തലവേദനയോ മറ്റോ വന്നാൽ പിന്നത്തെ സ്ഥിതി പറയുകയുംവേണ്ട. വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം ആകെ താറുമാറായിരിക്കുന്നു. ഈ കോട്ടങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിന് ആദ്യമായിചെയ്യേണ്ടത് പരീക്ഷാസമ്പ്രദായത്തിന്റെ പരിഷ്കരണമാണ്. സെമിസ്റ്റർ സിസ്റ്റം നിലവിൽവന്നാൽ നന്നായിരിക്കും. കഴിഞ്ഞകൊല്ലങ്ങളിലെ ചോദ്യങ്ങൾ വീണ്ടും വീണ്ടും അതേപടി പരീക്ഷയിൽ ആവർത്തിക്കാതെ, പുതിയ ചോദ്യങ്ങൾ പുതിയ രീതിയിൽ ചോദിക്കുക. അപ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസ നിലവാരം താനെ മെച്ചപ്പെട്ടുകൊള്ളും. പക്ഷെ കോട്ടങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിച്ചതുകൊണ്ട് ഗുണമുണ്ടെന്ന് എനിക്ക് വിശ്വാസമില്ല. ഇതേ ആശയങ്ങൾ ഇതിനുമുമ്പ് എത്രയോപേർ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ അസ്വസ്ഥരായില്ലെങ്കിലേ അത്ഭുതമുള്ളൂ. Ph. D. ക്കാരുൾപ്പടെ ലക്ഷങ്ങൾ തൊഴിലില്ലാതെ നടക്കുമ്പോൾ, ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ മനസ്സിൽ സ്വന്തം ഭാവിയെപ്പറ്റിയുണ്ടാകുന്ന, ആശങ്കയുടേയും നിരാശയുടേയും ബാഹ്യപ്രകടനമാണ് ഈ അസ്വസ്ഥത. മാത്രമല്ല, ഒരു സ്ട്രൈക്കും, ഘെരാവോയും നടത്തിയാൽ എന്ത് കാര്യവും കാണാമെന്നും വന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. നേതാക്കന്മാരാകാനുള്ള പ്രവണതയും, രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ സ്വാധീനവും, വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അസ്വസ്ഥതയെ വളർത്താനേ ഉതകുന്നുള്ളൂ. ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയുടേയും ഭാവി സുരക്ഷിതമാക്കാൻ ഗവണ്മെന്റും മറ്റധികാരികളും ശ്രദ്ധിക്കണം. പുതിയ പുതിയ ജോലികൾ ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ, വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ആലോചനാശക്തിയും, സ്വതന്ത്രചിന്തയും, വിവേകവും ഉണർന്നെങ്കിൽ മാത്രമെ ഇന്നത്തെ അസ്വസ്ഥത പൂർണ്ണമായും നീങ്ങിക്കിട്ടൂ. രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ അമിതസ്വാധീനത്തിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞുനിന്ന്, സ്വന്തം ഭാവിക്കുവേണ്ടി കിണഞ്ഞു പരിശ്രമിക്കാൻ ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയും തയ്യാറാവണം. ജോലി നമ്മെത്തേടി ഇങ്ങോട്ടുവരുമെന്നുള്ള മിഥ്യാധാരണ മാറേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.

വിദ്യാർത്ഥി സുഹൃത്തുക്കളോട് ഒരു വാക്ക് — നാടിനോ നമുക്കോ എന്തെങ്കിലും ഗുണമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ, മരവിച്ചിരിക്കുന്ന ബുദ്ധിശക്തിയെ തട്ടിയുണർത്തൂ.................. ഒരു ഉന്നതാദർശത്തെ മുൻനിർത്തി കർമ്മോന്മുഖരാകൂ..........

സമർപ്പണ ബുദ്ധിയോടെ പ്രവർത്തിക്കുക

പി. ഡി. ജെയിംസ്

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിന് കോട്ടങ്ങളുണ്ട്. പക്ഷേ, നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ ആദ്യമേ കടന്നുചെല്ലേണ്ടത് നേട്ടങ്ങളിലേയ്ക്കാണ്. ഒരു പരിധിവരെ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ വിവിധോന്മുഖമായ പുരോഗതിക്ക് ഈ സമ്പ്രദായം സഹായകമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അപ്പോഴും ചിലർക്കെങ്കിലും പുതിയൊരു ജീവിതം അരുളുന്നുണ്ട്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ 'വിവേചനാബോധമുള്ള ഒരു ഗുണ'ത്തെ സംസ്കാരമുള്ള ഒരു സാമൂഹ്യജീവിയായി – മനുഷ്യനായി – മാറ്റുന്നതിന് ഈ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിന് കഴിഞ്ഞുവെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നു. കോട്ടങ്ങൾക്കു നിദാനം ഈ രീതിയെന്ന് ഇതിനർത്ഥമില്ല. പരീക്ഷ കടന്നുകൂടുക, എങ്ങനെയെങ്കിലും ഒരു ഡിഗ്രി കൈവശമാക്കുക എന്ന വിചാരമേ ഭൂരിപക്ഷം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മനസ്സിലും കാണുന്നുള്ളൂ. വെറും ഒരു ബിരുദം ശ്രേഷ്ഠമാണെന്ന വാസ്തവം അവർ മനസ്സിലാക്കി കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ കാരണം ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിന്റെതന്നെ ലക്ഷ്യമില്ലായ്മയാണ്. ഉദാഹരണമായി സാഹിത്യത്തിൽ ബിരുദം നേടുന്നവനും ധനതത്വശാസ്ത്രത്തിൽ ബിരുദം നേടുന്നവനും ഗുമസ്തനായി ജീവിതത്തിൽ കടന്നുകൂടുന്നു. ലക്ഷ്യമെവിടെ? സംതൃപ്തിയെവിടെ? വിദ്യാർത്ഥികൾ തങ്ങളുടെ വാസനകൾക്കനുസൃതമായി പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെടുന്നില്ല. പ്രത്യുത, ഏതാനും ചില പുസ്തകങ്ങളിൽ അവരുടെ 'വിദ്യാഭ്യാസം' മുഴുവൻ കുരുങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയും ജീവിതായോധനത്തിനുള്ള പരിശീലനവും ലക്ഷ്യമാക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ രീതിയാണ് നമുക്ക് വേണ്ടത്. പരീക്ഷാ സമ്പ്രദായവും കുറ്റമറ്റതല്ല. മൂന്നു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ കഴിവിനെ വിലയിരുത്തുന്ന ഈ സമ്പ്രദായം നാം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടകാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓരോ മാസവും 'യൂണിറ്റ് ടെസ്റ്റ്' നടത്തി അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയുടെയും യോഗ്യത പരീക്ഷിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം സ്വാഗതാർഹമായിരിക്കുമെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. പരീക്ഷ ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾ വിധിയെഴുതുന്ന ഒരു ചൂതാട്ടമാകാതിരിക്കട്ടെ! അധ്യയനത്തിലും അധ്യാപനത്തിലും സമൂലമായ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായേ പറ്റൂ. പഠനക്രമത്തിന്റെ നിയന്താവും സൂത്രധാരകനും അധ്യാപകനായിരിക്കണം. പുസ്തകത്തിൽനിന്ന് ഓർമ്മയിലേയ്ക്കുള്ള സ്ഥലംമാറ്റം എന്നതിൽനിന്ന് ചർച്ചയെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള ഒരു ബോധനരീതിയായി നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസം രൂപംമാറണം. വിദ്യാർത്ഥികൾ, ഇത്തരം ചർച്ചകളിൽ സജീവമായി പങ്കെടുത്ത്, തങ്ങളുടേതായ കുറിപ്പുകൾ തയ്യാറാക്കി പഠിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. ഗവേഷണബോധത്തോടെ വിദ്യാർത്ഥികൾ തങ്ങളുടെ വിഷയത്തെ സമീപിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

അസ്വസ്ഥതയും അസംതൃപ്തിയും നിറഞ്ഞ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥി ഒരളവുവരെ അവന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കുത്തരവാദിയാണ് എന്നതിൽ സംശയത്തിനവകാശമില്ല. ആരോഗ്യകരമായ ഒരു അധ്യാപക – വിദ്യാർത്ഥിബന്ധം നമുക്കില്ല. ഇരുകൂട്ടർക്കും തങ്ങളുടേതായ ലോകമുണ്ട്, പ്രശ്നങ്ങളുണ്ട്. ഒരു സൗഹൃദ മനോഭാവമാണ് നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ മണ്ഡലത്തിനാവശ്യം. രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാരുടെ പിടിയിൽപ്പെട്ട് പ്രവർത്തിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ സ്വയം നശിക്കുകയാണ്. പഠനത്തിൽ കാലക്രമേണ അവർക്ക് താല്പര്യം കുറഞ്ഞുവരുന്നു. രാഷ്ട്രീയത്തെക്കുറിച്ച് വിദ്യാർത്ഥികൾ ബോധവാന്മാരാകേണ്ടതുണ്ട്. പക്ഷേ, അതിർവരമ്പുകൾക്കപ്പുറം കടന്നാലോ....? "ഒരിഞ്ചുസ്ഥലം കിട്ടിയാൽ ഒരു മൈൽ നേടുന്ന" 'പിശാചിനെപ്പോലെ'യാണ് രാഷ്ട്രീയം വിദ്യാർത്ഥിലോകത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

വിദ്യാർത്ഥിജീവിതത്തിന് നിരക്കാത്ത പല ഊരാക്കുടുക്കുകളിലും കുടുങ്ങി സ്വയം മറന്നിരിക്കുകയാണ് ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾ. അധികൃതരുടെനേരെ സ്നേഹവും ബഹുമാനവുമുള്ള, രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ ഭീകരഹസ്തങ്ങളിൽനിന്ന് വഴുതിമാറി, കർത്തവ്യബോധത്തോടെ, സമർപ്പണബുദ്ധിയോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം വിദ്യാർത്ഥികൾ വിദ്യാഭ്യാസം അതിന്റെ ഉന്നതമായ അന്തിമത്തിൽ എത്തുന്നു.

അവൻസിന്റെ ഒരു ദിവസം

സന്തോഷ്കുമാർ.K

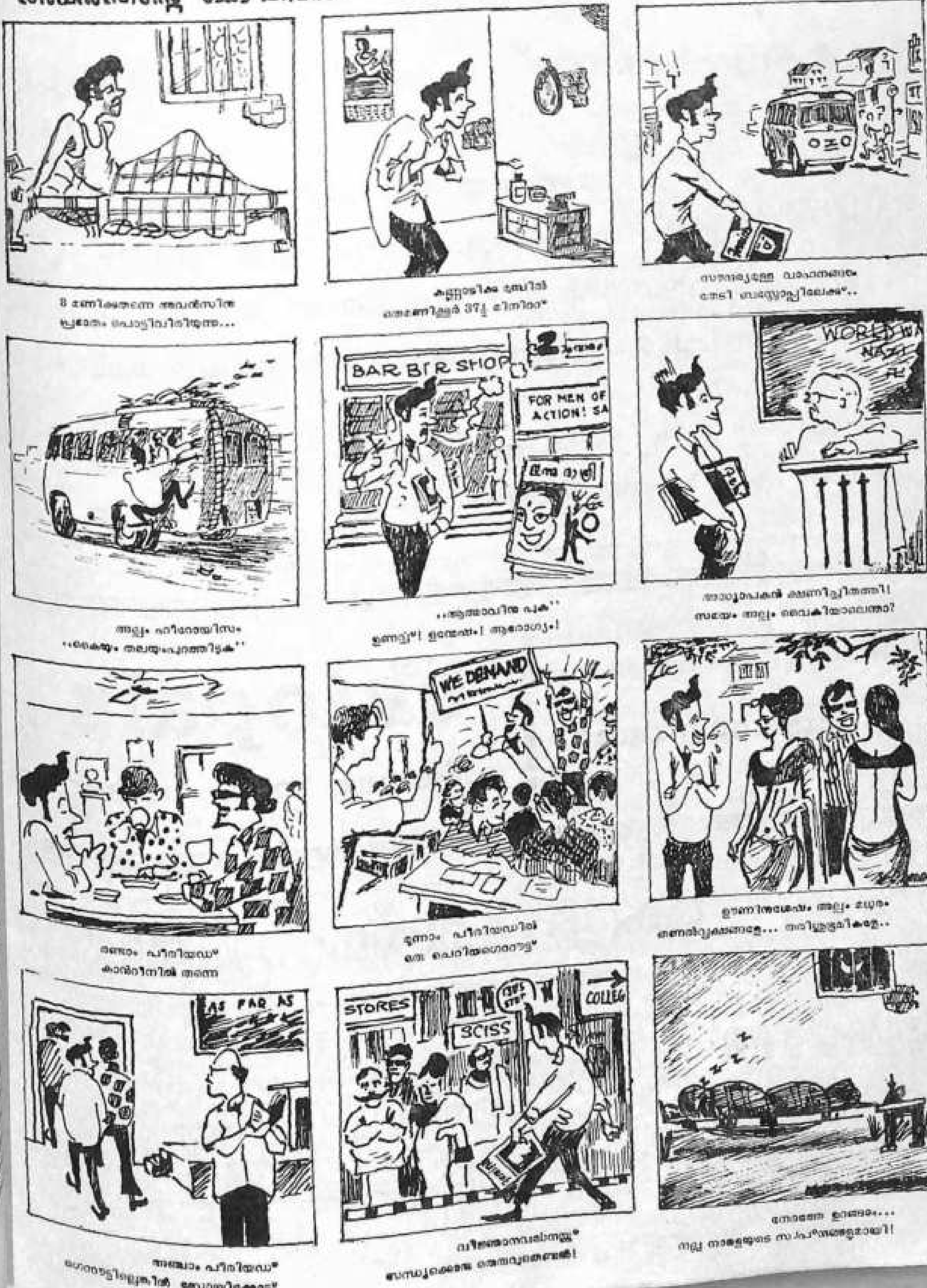

കേരളാ കുറീസ് പ്രൈവററ് ലിമിററഡ് ആലുവ

ഓർമ്മിക്കുക!!

സ്വന്തമായി ഒരു വീട് ★ വിവാഹം
★ മക്കളുടെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം
★ മോട്ടോർ വാഹനങ്ങൾ ★ വ്യാപാരത്തിനുമൂലധനം
★ ഒന്നിച്ചു കൊടുത്തുതീർക്കേണ്ട കടബാദ്ധ്യതകൾ

ഇവകൾക്കെല്ലാം
കേരളാ കുറീസ് പ്രൈവററ് ലിമിററഡ്, ആലുവാ
അവരുടെ ഏവംവിധങ്ങളായ കുറികളിൽക്കൂടി താങ്കൾക്ക് സേവനം നൽകുന്നു!

for all your requirements in
sports and games

oktopals
shornur road, trichur

കേരള ഫാർമസി ആലുവ
ഫോൺ: 1

ബ്രാഞ്ചുകൾ: കൊരട്ടി, കുന്നംകുളം, പറവൂർ, പള്ളുരുത്തി,
വൈക്കം, തൃപ്പൂണിത്തുറ, കളമശ്ശേരി,

പോത്തിൻ ദ്രാവകം

പോത്തിൻമാംസത്തിൽനിന്നും ഉണ്ടാക്കുന്നതല്ലള്ള ചില പ്രത്യേകരോഗങ്ങൾക്ക്
സംഭരിച്ച് വാതശമനങ്ങളും പുഷ്ടികരങ്ങളുമായ അനേകം മൂലികകളും
പ്രത്യേകമായി, ദ്രാവകരൂപത്തിൽ വാററിയെടുത്ത് കേടുവരാത്തവിധം [illegible]
ള്ളതാണ് ഈ ദ്രാവകം. പലവിധത്തിലുള്ള രോഗങ്ങൾ ബാധിച്ചും [illegible]
ശരീരം ക്ഷീണിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കും തന്നുലമുണ്ടാകുന്ന വാതരോഗങ്ങൾക്കും [illegible]
ഫലപ്രദമാണിത്.

മലയാള സാഹിത്യസമാജം

പ്രസിഡന്റ്: **തോമസ് എബ്രഹാം**

സെക്രട്ടറി : **രാധാകൃഷ്ണൻ കെ.**

ഈ വർഷത്തെ മലയാള സാഹിത്യ സമാജത്തിന്റെ ഉൽഘാടനം ആധുനിക സാഹിത്യത്തിന്റെ ആചാര്യനായ ശ്രീ. കാക്കനാടൻ നിർവ്വഹിച്ചു. തദവസരത്തിൽ 'മലയാളനാടി'ന്റെ സഹപത്രാധിപർ ശ്രീ. ആർ. നന്ദകുമാർ പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായി.

മലയാള ഭാഷയുടെ ഉൽപത്തി, മലയാളചെറുകഥയിലെ പുതിയ പ്രവണതകൾ, ആശാൻ കവിത, മലയാള നാടകസാഹിത്യത്തിന്റെ വളർച്ച, മലയാള നോവൽ സാഹിത്യം, കുററിപ്പുഴ കൃതികൾ, എന്നീ വിഷയങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള സിമ്പോസിയങ്ങൾ ഞങ്ങൾ നടത്തുകയുണ്ടായി.

ഈ വർഷം ഒരു പ്രസംഗമത്സരവും സംഘടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

ശ്രീ. കുററിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ നിര്യാണത്തിൽ 'മലയാള സാഹിത്യസമാജം' അനുശോചനം രേഖപ്പെടുത്തുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മരണക്കു മുമ്പിൽ ആദരാഞ്ജലികൾ അർപ്പിക്കുകയുംചെയ്തു.

സെക്രട്ടറി

HOW TO FIND FINANCE

FOR

NATIONAL DEVELOPMENT SCHEMES

By taxation?	No	- It is painful and there is a lim
By foreign aid?	No	- It is undesirable and undepen
By deficit financing?	No	- It creates inflation.
By income from public sector undertaking?	Yes	- But it is meagre.
By SAVINGS?	Yes	- It is covetable.

Why ? 1) It increases the individual wealth.

2) It gives security to the individual.

3) It enables the citizen to participate in the Nations effort for developm

4) It induces pride and self-reliance in our people.

FEDERAL BANK HELPS YOU TOWARDS THIS GOAL

We collect Small Savings of the people direct from their houses and place the disposal of the nation.

OUR MONEY BEES ARE DOING A SERVICE TO THE NATION.

Write for details or approach your nearest branch.

THE FEDERAL BANK LIMITED

Regd. Office: ALWAYE

A SCHEDULED BANK

PORTOGRAPH

udos - Champs............

M. C. Padmaraj

M. S. Girija
Hatrick

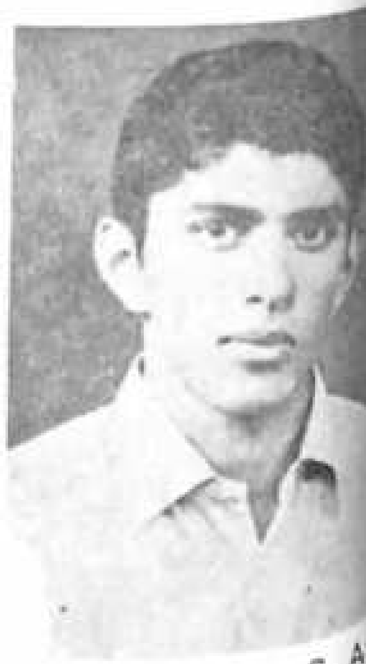

S. A

FLASHES FROM THE SPORTS - DAY

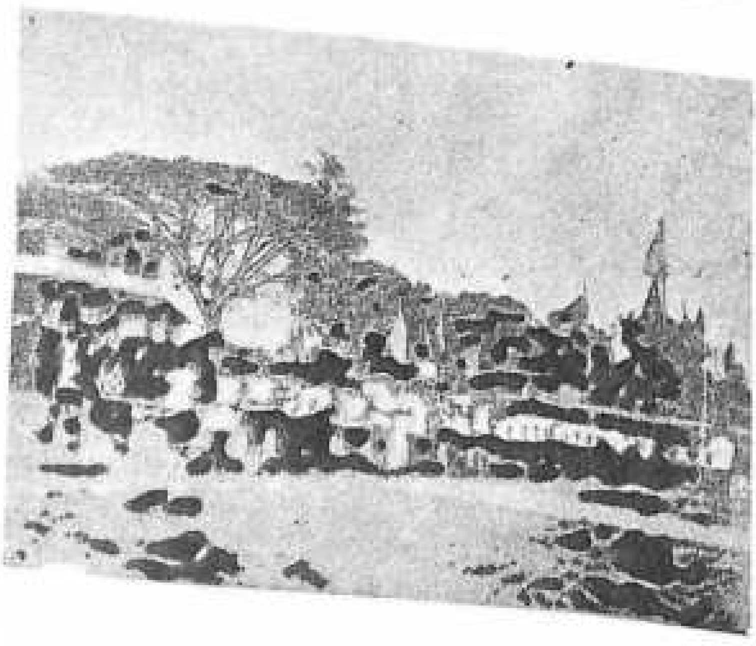

Captains all

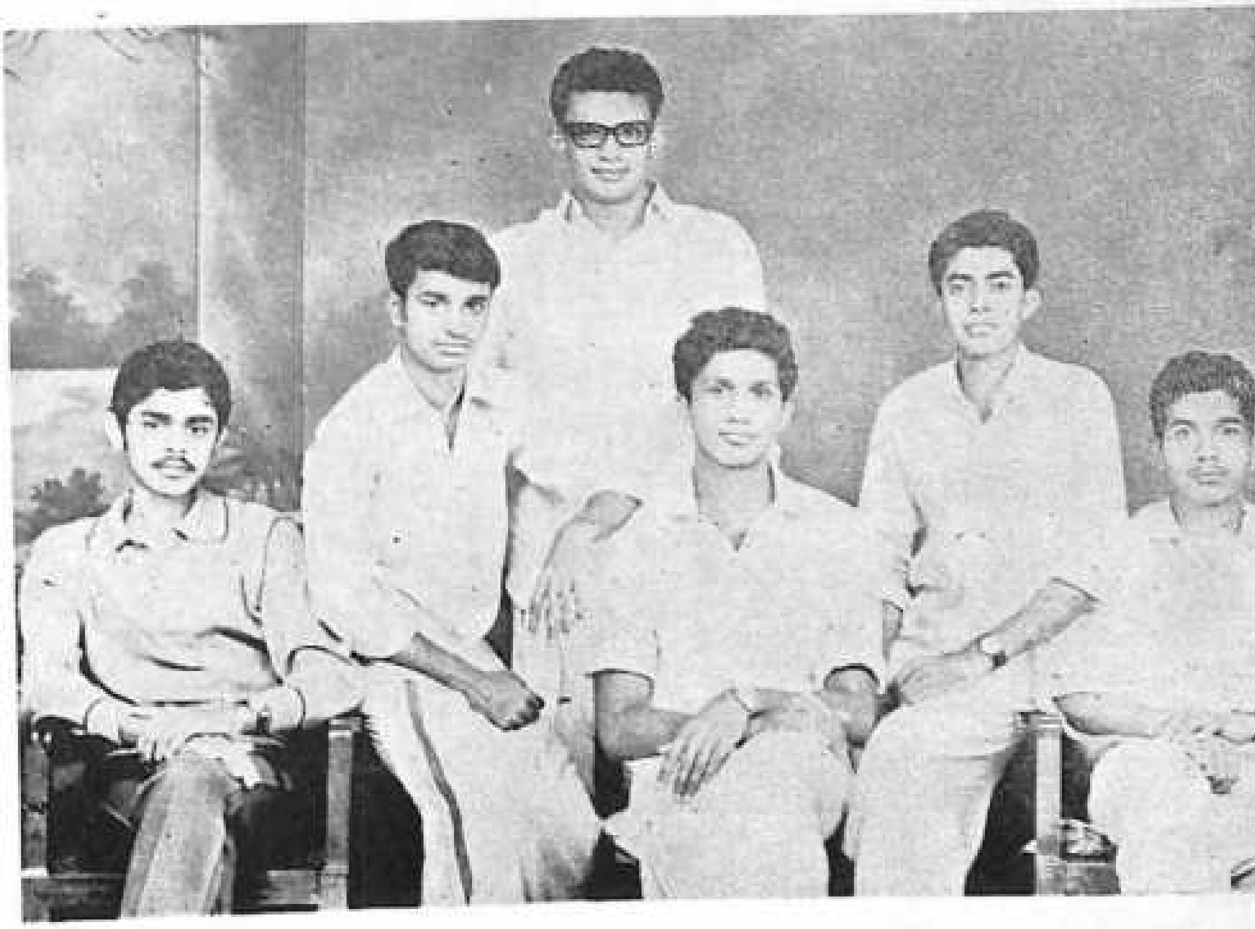

Women

B
A
S
K
E
T

B
A
L
L

Seniors - Runners up in MACE Tournament

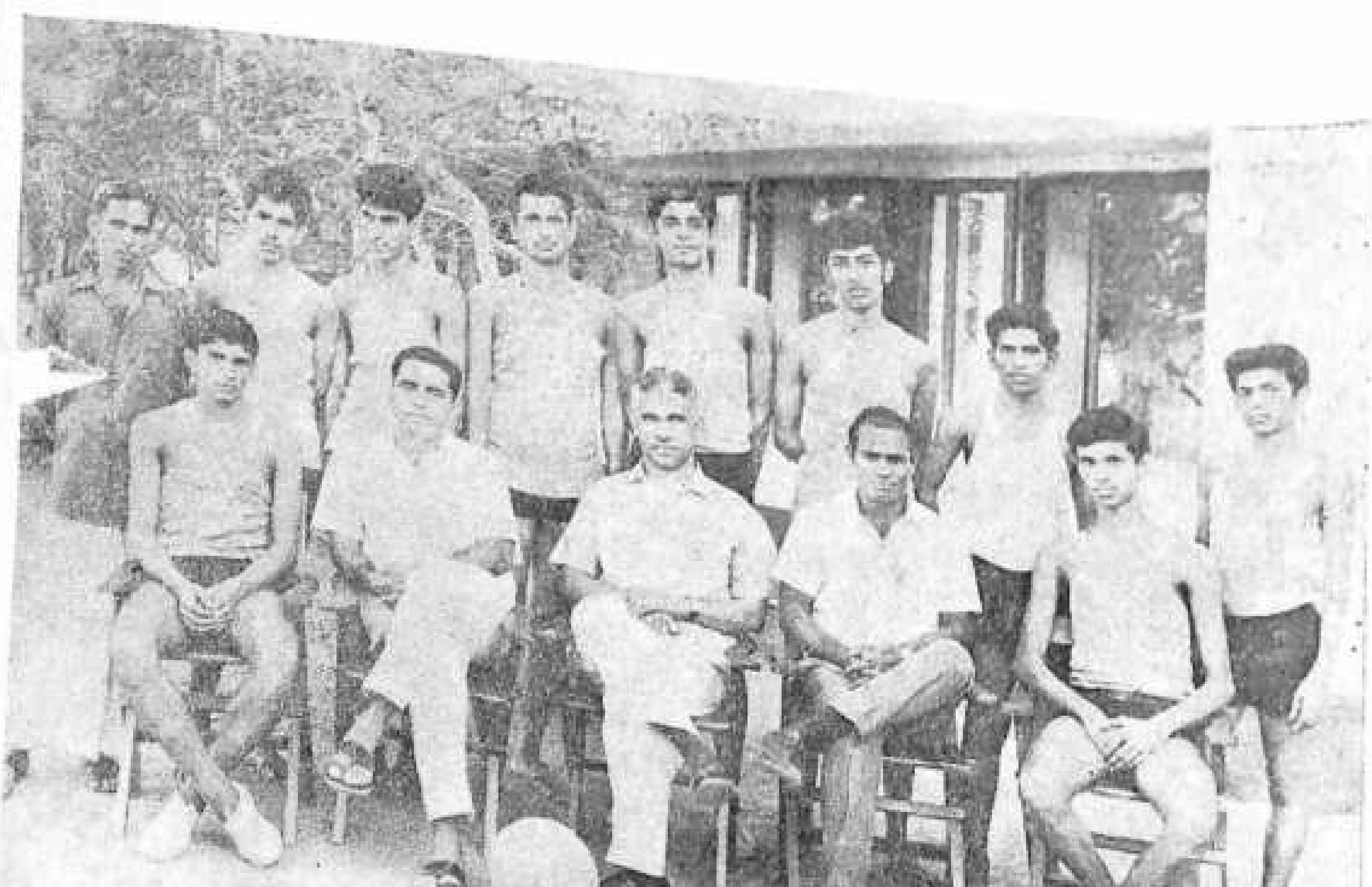

Juniors - District Winners.
Better than the Seniors......?

Hockey - State and University Colours

Susy V. John

epresented State and University in Shuttle - Cock.

Shyla Matha

led the State in Hockey Nationa

MR. U. C.

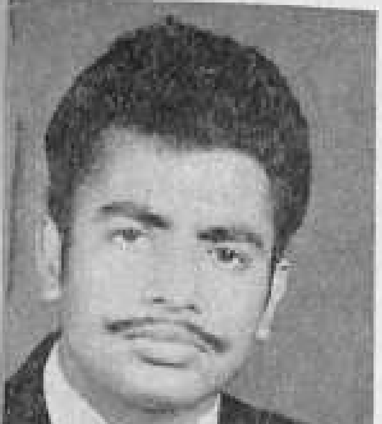

Abdul Kareem

.....................another hatrick

UNIVERSITY CRICKET

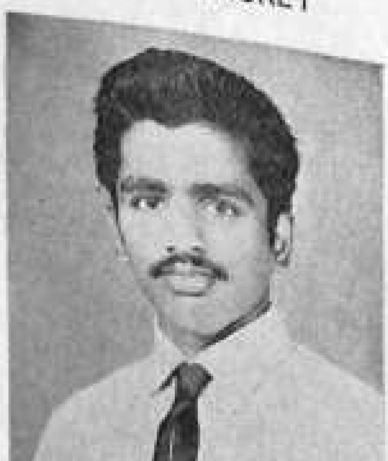

Ramasubramania Iyer

ATHLETICS - STATE

Jayamol C. Jacob

Hockey

MEN— District Winners and Zone Runners up
vow! vow! you did it......................?

WOMEN— Zone winners, losing 'Varsity Crown
hard luck eyes! Blame the Coin

Shuttle - Cock

WOMEN: Varsity Runners-up and Dt. Winners

Tennis-Men

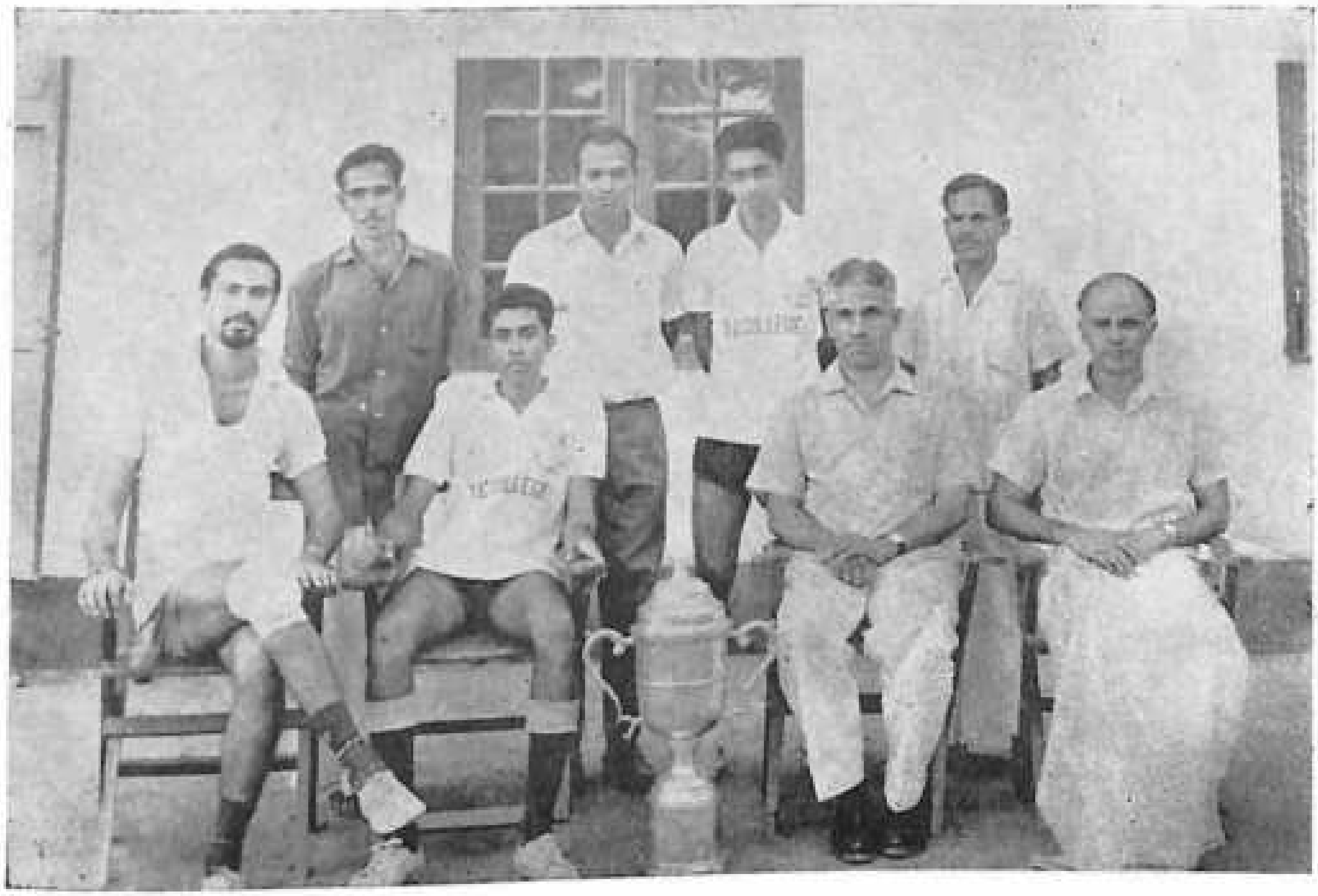

Varsity Runners up - Dt. Winners
'Well-done'

Ball Badminton (Men)

Zone Runners up.
'incredible?'

Tennis (Women)

Zone Winners............

Table Tennis (Men)

Zone Winners............

The Zone seems to be favourable......!!

Volley Ball

Me

Wome

Be Her Luck Next Time

Foot-Ball (Men)

Basket-Ball (Women)

Dt. Runners up.

Cricket-Men

Others in the Pavilion....................?

Athletics

Yet to gain Speed......................

Adieu Thee.........

B. A. History and Economics

B. A. English

B. A. Psychology

B. Sc. Mathematics

B. Sc. Botany

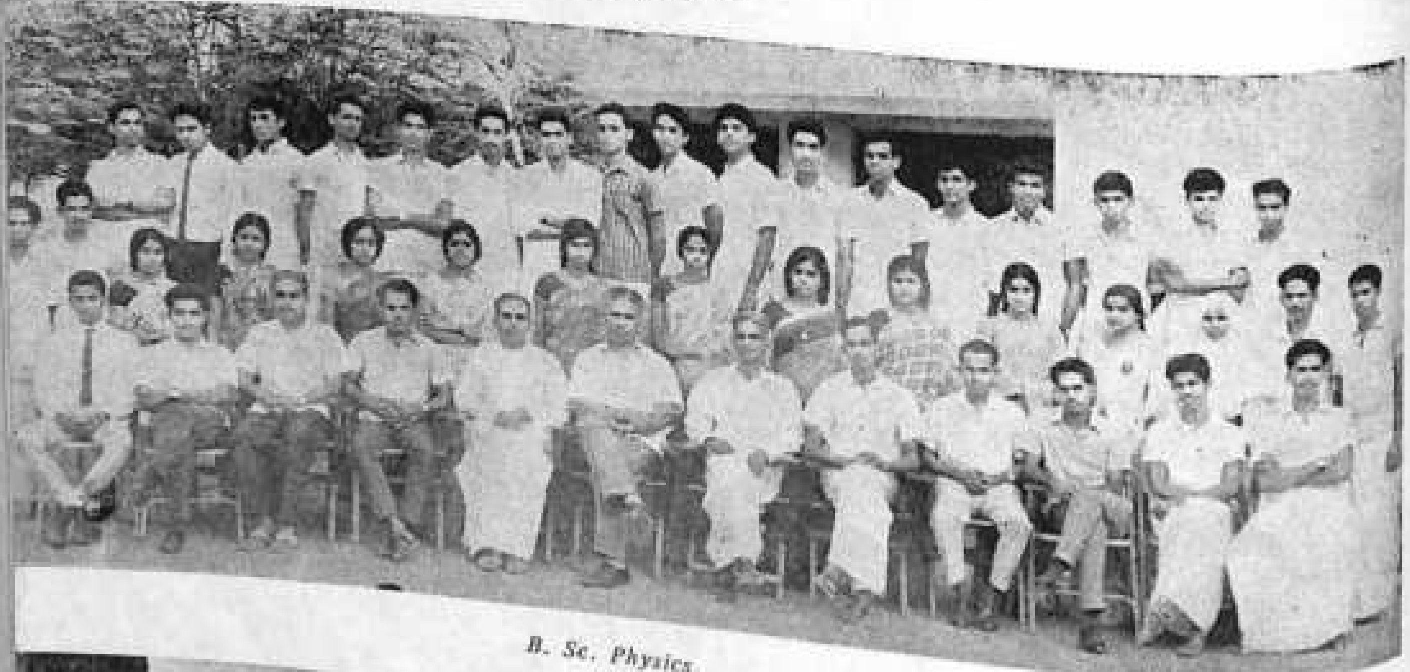

B. Sc. Physics

B. Sc. Chemistry

हिन्दी विभाग

K. V. VENUNATHA PRABHU

गरीबी के कारण............?

कल इतवार था। छुट्टी का दिन था। परमेश्वर कचहरी के एक ऊँचे अफ़सर थे। अपने गांव के अमीर लोगों में एक प्रतिष्ठित व्यक्ति थे परमेश्वरदत्त। उसके नीचे दस-पन्द्रह आदमी थे जो अपने बाबू के आज्ञाकारी थे। उनकी पत्नी थी शशी की बहन राधा। पति-पत्नी सुख-सुविधा में डूबकर सन्तोष और उत्साह से जीवन बिताते थे। राधा के साथ रहते थे देवर मुरलीधर और देवरानी सरस्वती। कल शाम को ये सब मिलकर बीच पर गये। अंधेरा हो गया और परमेश्वर अपने परिवार के साथ घर लौट आए तो देखा कि मेज़ पर एक खत था। चिट्ठी लिखी थी, परमेश्वर के पडोसी गाँव में रहनेवाले एक दोस्त थे। चिट्ठी का मतलब यह था कि राधा के छोटे भाई शशी की अकालमृत्यु हुई दो दिन हुए थे। शशी के देहवियोग की खबर सुनकर राधा, परमेश्वर और मुरलीधर अपनी पूर्व-कालीन करनियों पर पच्छताने लगे।

* * * * *

विष्णुगुप्त और पद्मा पति-पत्नी थे। अशिक्षित होने पर भी दोनों ने अपनी सन्तानों को लाड-प्यार से पाला पोसा। राधा का छोटा भाई था शशी। विष्णुगुप्त एक किसान था और अपनी ही आधा एकड़ भूमि में खेती-बारी करके जीवन बिताते थे। इस प्रकार शांति और सन्तोष के साथ उनका परिवार दिन बिताता था। दिन बीत रहे थे, ऋतुएँ आती रहीं। इतने में राधा एक सुन्दर युवती बन चुकी थी। उसका यौवन शोण के समान ही उमड़ रहा था। वह मेट्रिक पास हो गयी थी। पद्मा और विष्णुगुप्त ने राधा का ब्याह एक शिक्षित अमीर आदमी के साथ कर देने का निश्चय किया। इसके लिए एक बड़ी संख्या की आवश्यकता थी। पद्मा से कुछ असन्तुष्टि प्रकट हो जाने पर भी विष्णुगुप्त ने अपनी सारी भूमि बेच दी और ऋण में भी कुछ रुपये लेकर अमीर युवक परमेश्वरदत्त के साथ राधा का विवाह कर दिया। परमेश्वर एक निकट गाँव का ज़मीन्दार था। विष्णुगुप्त का पूरा विश्वास था कि शादी के बाद राधा उसका छोटा भाई शशी और गरीब माँ-बाप का सहारा रहेगी। लेकिन ऐसा नहीं हुआ। अपने पति की भारी संपत्ति के गर्व में लग जाने से राधा अपने माँ-बाप, भाई, पुराना घर और अपने-आप को भी भूल गयी। अब उस गरीब परिवार का एकमात्र आश्रय विष्णुगुप्त ही रहा। वे किसी दूसरे लोगों के खेत में काम करके जीवन बिताने लगे। कभी-कभी भूखे-प्यासे रहते

थे। परमेश्वर ने राधा को पूर्ण स्वतंत्रता दी थी। वह उसका कितना आदर करता था! उसमें वह कितना अनुरक्त था!! विवाह के बाद राधा अपने माँ-बाप की ओर मुख मोडकर देखने में भी संकोच करती थी, मानों अमीर नव-वधु को अपने गरीब परिवार की ओर देखना, बातचीत करना और सहायता देना, अनुचित और अपमान की बात हो। नंगा-भूखा और मैला-कुचैला शशी को अपना भाई मानना उसके लिए असहनीय बात थी। क्या, शिक्षित और अमीर होने पर भी कोई अपने माता-पिता को भूल जाता? भाई-बहन को अच्छूत मानता?

एक दिन सवेरा हुआ। सूरज निकला। शशी बिस्तर से उठा। शशी अभी उठा ही था कि माँ ने याद दिलायी कि आज बहनोई का जन्मदिवस है। तभी उसे ध्यान आया कि सायंकाल पार्टी में सम्मिलित हो जाना है। वह आम, मूँगफ़ली और गुड लेकर बहन के यहाँ चल पड़ा।

राधा के मकान का लइन सजा हुआ था। अतिथि आये हुए थे। मिठाइयों की तश्तरियाँ इधर-उधर घूमने लगी। चाय का दौर चल रहा था। सभी आमोद-प्रमोद में व्यस्त थे। शशी की बहन राधा ने रेडियो चला दिया। शशी के अलावा दूसरे सब लोग सन्तोष से शोरकुल मचाते थे। अपने घर के प्रति श्रद्धा भी शशी में कम नहीं थी। जब शशी खान-पान करने लगा तब उसकी आँखों के सामने गरीब भूखे-प्यासे माँ-बाप के चित्र दिखाई पड़े। नृत्तशाला में उसे आनन्द नहीं आ रहा था। मन में ग्लानि हो रही थी। वेदना का मुख्य कारण यह था कि राधा उसके अपने मकान में आने पर भी शशी से घृणा करती थी और उससे कुछ नहीं बोलती थी। सोचते-सोचते रात होने पर भी शशी को नींद नहीं आयी।

उस दिन रात को मकान के अन्दर से कुछ रुपये की चोरी हुई। घर के अन्दर से पैसे की यह चोरी पहली बार नहीं थी। मगर सन्देह होने के कारण परमेश्वर ने शशी को पकडा। राधा का देवर मुरलीधर दिन-ब-दिन मदिरा पीता था। जब उसके पास पैसा नहीं था, भाई की आँखें बचाकर उसकी जेब से पैसा चुरा लेता था। सचमुच शशी इस बात पर निरपराधी था। पर वह गरीब था। परमेश्वर का विचार था कि गरीबों के अलावा कोई दूसरा व्यक्ति रुपया नहीं चुरायेगा। इस तरह शशी, जिसकी पहचान के बिना ही रुपये गायब हो जाते थे, पकडा गया। अपनी बहन और बहनोई दोनों ने मिलकर शशी को खूब डाँटा और मार पीटकर बाहर निकाल दिया। वहाँ कोई दयालु अतिथि रहता था इस कारण उसे जेल नहीं जाना पडा। मनमें वेदना, मस्तक में चिन्ता, आँखों में पानी की बरसात और काँपनेवाले हाथ-पैर के साथ वह किसी-न-किसी प्रकार अपनी पुरानी कुटी में आ पहुँचा। इस घटना के बाद विष्णुगुप्त और पद्मा अधिक दुखी रहे। धूल से नीच कौन होगा? परन्तु वह भी तिरस्कार नहीं सह सकती, लात मारे तो सिर पर चढती है।''

* * * * *

तीन वर्ष के बाद! — शशी आठवाँ दर्जे में पढता था। उसके पिता दुख और वेदना की अधिकता से किसी महाव्याधी से पीडित होकर रोगशय्या में थे। अचानक एक दिन विष्णुगुप्त ने शशी को पास बुलाकर उपदेश दिया,— ''मेरे प्यारे! मेरी मृत्यु बहुत निकट है। मेरी मृत्यु के बाद तेरी दुखी माँ का एकमात्र आश्रय तू ही रहेगा। तू अम्माँ को छोडना मत।'' आखिर उन्होंने एक आशा प्रकट की कि मृत्यु के पहले अपनी पुत्री राधा को भी एक बार देखना। बडी बहन को बुलवाने के लिए शशी ने आदमी भेजा। लेकिन राधा इस प्रार्थना को तिरस्कार कर दिया। उसी कराल रात में विष्णुगुप्त का देहांत हुआ। पिता की मृत्यु के साथ शशी को अपनी शिक्षा भी बन्द कर देनी पडी। अब उसने पिता की किसानवृत्ति करना चाहा। मगर ''मैनर'' होने के कारण उसे कहीं काम न मिला। अब उसका एकमात्र और

अनिवार्य लक्ष्य माताजी का संरक्षण करना था। गाँव में कोई काम न मिलने के कारण उसने मामा ब्रह्मानन्द की सहायता से काम ढूँढ़ना चाहा। ब्रह्मानन्द बनारस के एक प्रसिद्ध वकील थे। उन्होंने बहुत रुपया कमाया। वे राजा-रईसों की तरह रहते थे। अमीर होने पर भी उन्हें गरीबों के प्रति घृणा नहीं थी। वे अंत तक एक अविवाहित ही रहे। वे शशी को बहुत प्यार करते थे। शशी का पत्र मिलने पर उन्होंने शशी के नाम में दो सौ रुपये भेज दिये। ये रुपये शशी को बनारस तक आ पहुँचाने के लिए भेजा था।

माँ के लिए एक महीने का काम पूरा करके शशी बनारस जाने की तैयारी में था। बनारस में कोई-न-कोई काम प्राप्त करके एक मास के अन्दर ही वह लौट आएगा और माताजी को साथ लेकर जायेगा। पद्मा को अनमन होकर ही यह बात स्वीकार करनी पड़ी। शशी अपने मामा के यहाँ जा रहा था। उसके पास एक बिस्तर, एक पेटी और एक थैली थे। शशी गाडी के एक डिब्बे में बैठा। रेलगाडी नौ बजे रवाना हुई। गाडी में बैठे-बैठे उसे नींद आने लगी। गाडी में कौन-कौन आये और उतर गये वह न जानता था। एक स्टेशन से दस-पन्द्रह लोग गाडी में शशी के पास आ बैठे। बात चीत करते-करते उस दल के भी चार पाँच आदमी सोने लगे। उन लोगों के वस्त्रधारण और बात-चीत से ऐसा लगता था कि वे अमीर लोग किसी 'टूर' में थे। इन्हें देखकर कुछ सन्देह नहीं उठता कि ये डाकू थे। डिब्बे में बिजली का प्रकाश था। इतने में शीतल हवा खाते खाते शशी को निद्रादेवी ने आलिंग किया।

जब होश में आया तब शशी ने अपने आप एक अन्धकारपूर्ण जंगल को देखा। अब भी वह क्लोरोफ़ॉं सूँघता था। गाडी में सोते रहनेवाले अब जंगल में। इस समय क्या-क्या हुए वह नहीं जानता था। वह इतना जानता था कि डाकुओं ने उससे पेटी, बिस्तर, थैली और रुपये भी छीन लिये थे। जंगल में भूख और प्यास से वह तडपने लगा। उठकर उसने चलने की कोशिश की। वह सुनसान रात में अपरिचित जंगल में चलते-चलते एक विजन सड़क पर पहुँचा तो नीचे गिर पडा और फिर बेहोश हो गया। कोई आकर उसे पानी पिला दिया। आँखें खुलीं तो शशी ने देखा कि सडक में बिजली का प्रकाश था जो एक लॉरी का 'हेड लइट' था। उस लॉरी का ड्राइवर ने उसे पानी पिलवाया था। वे दयालू थे। उन्होंने शशी को अपने पास लॉरी में बिठाया। लॉरी ड्रैव करते-करते उन्होंने पूछा— ''क्या आप मुझे पहचानते हैं न?'' शशी ने 'नहीं' कह दिया। पर ड्राइवर ने अपने आप शशी को अपना परिचय दिया कि उनका नाम सुरेश है और जन्मदेश शशी का गाँव था। वे अपने बाल्यकाल में शशी के घर जाते थे। उनको उस गाँव को छोडकर यहाँ आए दस वर्ष बीत गये थे। शशी दो तीन दिन के लिए सुरेश के साथ रहे। इतने में शशी की वेदनापूर्ण कहानी सुनकर सुरेश का हृदय पिघल गया था। उन्होंने बनारस तक जाने के लिए शशी को टिकट खरीद कर दिया और पाँच रुपये भी दिये।

जब शशी बनारस पहुँचा तब रात हो गयी थी। रात्री का अन्धकार पूरे बनारस में छाया था। रजनीबाला काले आवरण से सजी हुई प्रियतम प्रभात से मिलने चली थी। उसका चन्द्रमुख चमक रहा था। दुपट्टे में तारे जडे थे। वह धीरे-धीरे प्रभात के पास आयी। प्रभात ने सुन्दरी का घूँघट उठाया। रजनी लज्जा से भागने लगी। दुपट्टे के तारे बिखेर गये। पीछा करते-करते प्रभात गगन तक पहुँच गया। रजनी दूर क्षितिज में विलीन हो गयी। प्रातः हो गया। बनारस की नदियाँ कल-कल बंशी बजाने लगीं। शशी ने नींद से जागकर मुँह धोया और मामाजी के घर चल पडा।

उस समय बनारस नक्सलबारियों के आक्रमण से तंग आया था। शशी बनारस पहुँचने के पहले

दिन ही मामा ब्रह्मानन्द इस दुनिया से चल बसे थे। नक्सलबारियों ने उन्हें मार डाला और सारी धन लूटकर चले थे। पुलिस लोग हत्यारों की तलाश में थे। ऐसे एक निर्भाग्य समय में शशी वहाँ पहुँचा था। बनारस के लिए शशी एक नया व्यक्ति था। इसके अलावा वकील ब्रह्मानन्द शशी का मामा भी था। इसलिए लोग उसे सन्देह की दृष्टि से देखने लगे। सन्देह की खबर मिलने पर पुलिस ने उसे गिरफ़तार कर लिया।

श्रीकृष्ण पहली बार जंगल में गौवें चराने जाते हैं। ठीक समय न लौटने पर माँ यशोदा का हृदय तरह-तरह की आशंकाओं से भर जाता है। वे घबराने लगती हैं। उसी प्रकार शशी ठीक समय बनारस से न लौट आने के कारण माता पद्मा घबराने लगी। शशी गाँव से जाकर एक नहीं, तीन महीने बीत गये थे। रोज पद्मा ''अपना प्रिय पुत्र अब आएगा—अब आएगा'' सोचकर खिडकी से सामनेवाली सड़क की ओर देखते-देखते समय बिताती थी। वितृष्णा और ग्लानि में समय स्वयं यातना बन जाता था। एक-एक पल गुजरना हिमालय को पार करने की तरह मुश्किल हो जाता था। पद्मा एक बाबू के यहाँ चौका बर्तन करती थी, अब बाबू ने हटा दिया था। उसे खाने पीने तक दूसरों से माँगना पड़ा। वह बड़ी तक्लीफ़ से जीवन बिताती थी।

शशी को जेल गये अब दो साल बीत गये। अब पुलिस की तलाश में मामा की अकाल मृत्यु में निरपराधी समझकर शशी को जेल से मुक्त कर दिया गया। कारागृह में शशी सदा अपनी वात्सल्य-मयी माता की दयनीय स्थिति पर विचार करता था। कभी वह ईश्वर की प्रार्थना में लग जाता और कभी मातृभक्ति में लग जाता था। यदि वह जेल के बाहर होता तो किसी प्रकार वह अपनी माँ की रक्षा कर सकता था। उसे अपनी माँ से किये हुए प्रण—'एक ही महीने के अन्दर वापस जाकर माताजी को भी अपने पास बनारस ले चलेगा'—का पालन कर नहीं सका। शशी ने इसपर खूब पच्छताय। क्या, वास्तव में शशी अपराधी है...?

* * * * *

जेल से मुक्त होने पर शशी ने एक निमिष भी नष्ट न करके अपनी माताजी के पास पहुँचना चाहा। यह ठीक है कि उसके पास एक कौडी तक नहीं था। मगर मातृभक्ति की अतिरेक से किसी भी मुश्किल की परवाह न करके टिकट खरीदे बिना ही रेलगाड़ी में जा बैठा। किसी एक स्टेशन पर पहुँचने पर वह पकडा गया और पुलिस के सामने हाजिर कर दिया गया। उसके पास टिकट न था और न पैसे भी। आखिर एक गरीब भिखारी मानकर पुलिस ने उसे छोड़ दिया। किसी-न-किसी प्रकार शशी अपने गाँव में पहुँचा। गाँव अब पुरानी अवस्था से बदल गया था। भूखा-प्यासा होने पर भी माँ को देखने की लालसा से शशी जल्दी-जल्दी चला नहीं, दौड़ा और कूदकर दौड़ने लगा। ''क्या तुम्हें अपने जीवन से स्नेह और प्रेम है? तब समय को व्यर्थ नष्ट मत करो, क्योंकि जीवन उसी से बना है।''

शशी ने देखा अपनी कुटी की जगह एक बड़ा मकान है, जिस में दूसरे कोई धनी लोग रहते थे। उनसे पूछने पर उसे मालूम हुआ कि अपनी माँ डेढ़ वर्ष के पहले इस दुनिया से बिदा ले चुकी है। मृत्यु का मुख्य कारण भूख और बुखार, और पुत्र की चिन्ता थी। माँ की मृत्यु की खबर सुनकर भी राधा का हृदय वज्र के समान कठिन रहा था। वह माता का शव देखने को भी नहीं तैयार हुई। यदि अपनी माँ अब तक बच रही तो शशी भीख माँगकर भी उसका संरक्षण करने की तैयारी करता। कृश-गात्र और भूख से तडपनेवाला शशी अपनी प्रिय-माता की मृत्यु की खबर भी सुनकर रह न सका। वह बेहोश होकर नीचे उस मकान की झोंपडी पर गिर पडा। अस्पताल ले जाने पर भी शशी को होश नहीं आए। वह पुण्यात्मा भी इस दुनिया से चल बसी। ''जैसे चुहिया को साँप पकडता है, वैसे मनुष्य को मृत्यु भी पकडती है।''

* * * * *

REBECCA THOMAS

अनुशासन का महत्व

मनुष्य एक सामाजिक जीवी है। समाज में शांतिपूर्ण जीवन बिताने के लिये कुछ नियमों का पालन करना पडता है और नियमों का पालन करने का अभ्यास है अनुशासन। शिक्षा की प्रगति के साथ-साथ अनुशासन पर ज़ोर देना भी आवश्यक है। अनुशासन एक ऐसा विषय है, जो सभ्य समाज के लिये अनिवार्य समझा जाता है।

मनुष्य नियमों को बनाता है और नियम मनुष्य के लिये है। इसलिये नियमों का पालन करना मनुष्य का ही कर्तव्य है। नियम हम को यह बताता है कि हम क्या कर सकते हैं और क्या नहीं कर सकते। नियमों के अनुसार, आचरण करने के अभ्यास को अनुशासन कहते हैं।

दुनियाँ में मनुष्य आज़ाद है। लेकिन दुनियाँ-वाले अपनी-अपनी इच्छा के अनुसार काम करने लगे तो संसार की हालत कितनी शोचनीय होगी? अंग्रेज़ी का एक प्रसिद्ध लेखक ए. जी. गार्डनर की बातों को सुनिये:— मनुष्य स्वतन्त्र है। इधर उधर घूमने फिरने में उसको पूरी आज़ादी है। लेकिन, अगर हम सडक में मोटरों की परवाह न करके चलें तो क्या होगा? मोटर नहीं चल सकती और हम भी नहीं चल सकते। गार्डनर की भाषा में इसका अंतिम फल, "universal chaor" होगा। इसको रोकने के लिये हमें अपनी आज़ादी की सीमा को समझना चाहिये और वही है अनुशासन।

अनुशासन का बाल पाठ घर में ही आरंभ होना चाहिये। बालकों का मन मृदुल और निष्कलंक है तथा "कच्चे कलेजे में जो बात सिखाई जाती है, बड़े होने पर उसका असर चित्त पर बहुत पडता है।" [भारतेन्दु हरिश्चन्द्र] बचपन में उनको अनुशासन का महत्व मालूम हो जाने पर, जवानी में वे सच्चे रास्ते में चलेंगे।

आज दुनियाँ के सब लोग अनुशासन के महत्व को भूल गये है। अनुशासनहीनता का परमोदा-हरण आज की राजनीति के क्षेत्र में मिलता है। नियम पालन का वादा करने के बाद, हमारे 'श्रेष्ठ' नेता लोग नियम बनाने के लिये नियमनिर्माण सभा में चढ जाते हैं। अधिकार मिलने पर वे सब बातें

भूलते हैं और नियमों का उल्लंघन करते हैं। जिस देश में अनुशासन नहीं है, वह देश सचमुच पिछडा हो जायगा।

राजनीति का धोखा खाकर आज विद्यार्थी लोक अशांत है और इसका मूल कारण है अनुशासन-हीनता। विद्यालयों में हजारों की तादाद में आज लड़के-लड़कियाँ पढ़ते हैं—उनमें छोटे हैं, बड़े हैं, गरीब हैं, अमीर हैं, स्वस्थ हैं और अस्वस्थ भी हैं। सरस्वती क्षेत्र में आज संघर्ष का वातावरण है। विद्यार्थियों में अनुशासन लाने के लिये अध्यापकों की सामग्रियाँ हैं, 'एक्सपल्षण' और 'सस्पेनषण'। लेकिन छात्रों को यह समझना चाहिये कि उनमें सच्चा अनुशासन पैदा करना उनका ही कर्तव्य है—दूसरों का नहीं। विद्यार्थी विद्या का भीख माँगने वाला एक 'मशीन' नहीं, वह कल का नागरिक और नेता है। इसलिये उनको बचपन में ही अनुशासन का महत्व पहचानना चाहिये।

अनुशासन का मूल्य सैनिक जीवन के निरीक्षण से स्पष्ट हो जाता है। वहाँ विभिन्न रुचि के लोग नियमों का पालन करके मिलजुलकर काम करते हैं। इसलिये उनमें अनुशासन की श्रेष्ठ भावना बढ जाती है और हमारे कॉलिजों तथा स्कूलों में सैनिक शिक्षा अनिवार्य होने का कारण भी यही है।

अनुशासन तीन प्रकार के होते हैं। पहला है, शारीरिक अनुशासन। शरीर के विविध अंग हैं और हर एक अंग का काम अलग-अलग रहता है। जब, सब अवयव मिलजुलकर अपने-अपने काम करते हैं, तब शारीरिक अनुशासन होता है।

अनुशासन का दूसरा रूप है आत्मानु[illegible] और उसको प्राप्त करना सब से कठिन कार्य है। अपनी वासनाओं और विकारों के ऊपर हम वि[illegible] पा लें तो हमें आत्मानुशासन मिलेगा। आत्मवि[illegible] अनुशासन की आधारशिला है? स्वयं पूछ ने ''मैं ने क्या किया? क्यों किया?'' हमें उ[illegible] ठीक-ठीक जवाब मिलेगा। महात्मा कबीर ने क[illegible]

बुरा जो देखन मैं चला
बुरा न मिलिया कोय।
जो दिल खोजो आपना
मुझसा बुरा न होय॥

बौद्धिक अनुशासन भी कभी-कभी अ[illegible] होता है। बडे-बडे चितकों की बुद्धि अनुशासन के साथ काम करती है जिसके फलस्वरूप मुश्कि[illegible] समस्याओं का उत्तर मिल गया है।

ऊपर की चर्चा से हम अनुशासन का मह[illegible] समझ सकते हैं। मानव स्वभाव की सामाजि[illegible] और आत्मिक वृत्तियों में सर्वोच्च विकास [illegible] निदर्शक है अनुशासन। हमारे सामने जीवन [illegible] जनपथ खुला हुआ है। आत्म निर्भरता के सा[illegible] कर्तव्य को सामने रखकर, पास पडोस के जीवि[illegible] को जिन्दगी का मूल्य मानकर हमें आगे ब[illegible] चाहिये। आधुनिक हिन्दी कवि 'अज्ञेय' [illegible] आवाज सुनो:—

''उत्तरोत्तर लोक का कल्याण ही है साध्य,
अनुशासन उसी का हेतु है।''

M. E. MOHAMED ALI,

मन्द समीर

हे तू मन्द-समीर!
है तू कितना अमीर!!

ना है तुझ को कोई भेद-भाव,
ना तो है कोई जाति-भेद,
ना तो तू करता है कुछ भी–
स्वार्थ भरे मन भावों से ।
करना है तू अर्पण सब कुछ अपने,
औरों को सुख देने को ॥

हे मन्द समीर!
है तू कितना अमीर!!

बागों से फूलों की खुशबू फैलाना है तू चारों ओर,
फूलों का पराग तू लाता है एक साथ ।
गर्मी में पसीनों से भरे किसानों के तन पर,
लाता है तू ठंठक के लिए छाया को,
बढाता है तू सुख अमीरों का
अपनी ठंडी झोंके के सहारे ।

हे मन्द समीर!
है तू कितना अमीर!!

करता है तू नाम बढा,
अपनी इन करतूतों से
शरमाते हैं सारे मानव,
देख कर अपनी दुर्बलताओं को
केवल वे न कर सकते,
जो तू एक 'हवा' कर पाती है ॥

हे मन्द समीर!
है तू कितना अमीर!! ●

R. LALITHA

विज्ञान की प्रगति

यों तो मनुष्य को इस पृथ्वी पर उत्पन्न हुए लाखों वर्ष बीत चुके हैं; किन्तु ऐसा प्रतीत होता है कि वैज्ञानिक उन्नति पिछले दो सौ वर्षों में ही हुई है। विज्ञान की प्रगति होने से धूल भरी भूमि विशिष्ट चीजों की खान बनी है।

करोड़ों वर्ष पहले मनुष्य चण्डाल बन कर जंगलों में घूमता फिरता था। केवल पेट भरना उस के जीवन का लक्ष्य था। कच्चा मांस खाने वाला वही असभ्य मनुष्य आज......'roof and crown of creations' माना जाता है। पोशाक और खान-पान में यद्यपि वह पीछा था तो भी उस में विज्ञान का प्रभाव था। वैज्ञानिक उन्नति न होने का यह अर्थ कदापि नहीं है कि प्राचीन लोग असभ्य एवं असंस्कृत थे। सत्य तो यह है कि नैतिक, आध्यात्मिक और साहित्यिक क्षेत्र को और कला-कौशल को उसने विकसित किया था। किन्तु भाप, बिजली और परमाणु शक्ति जैसी प्राकृतिक शक्तियों को वश में करके, उनका उपयोग मानव के सुख के लिए नहीं किया गया था।

वैसे तो पूर्वजों का इतिहास हम पढ़ें तो मालूम होगा कि मनुष्य प्रारंभ से ही अनुसन्धान प्रिय रहा है। बुद्धि बल के सहारे जीवित लक्ष्य पर पहुँचता था। इस दृष्टि से केवल भाप, बिजली और परमाणु-शक्ति का ही आविष्कार नहीं, आण, पहिसा और मकान उतने ही महत्वपूर्ण आविष्कार हैं। इस प्रकार विज्ञान के कदम चिरकाल से आगे और आगे बढ़ते रहे हैं।

पुरानी कहानियों के अलादीन के चिराग का वर्णन आज मामूली और तुच्छ जान पड़ता है। उस चिराग का दैत्य जो काम कर सकता था, उसे विज्ञान बड़ी सरलता से कर देता है। आजकल के मनोरंजन के वाहन, तार, टेलिफिशन, टेलिफोन, रेडियो आदि की सुविधाएँ सामान्य लोगों को प्राप्त हैं।

सब से बड़ी बात यह है कि विज्ञान ने मानवीय श्रम की बचत कर दी है। पहले सब काम मशीनें करती हैं ये मशीनें काम जल्दी करती हैं और अच्छा करती हैं। वस्त्र बुनने की मशीनें दिन-रात आदमी के लिए कपड़ा बुनती है। ट्रैक्टर खेती में सहायता

देते हैं। प्राकृतिक शक्तियों पर विजय प्राप्त करके मनुष्य कहीं अधिक शक्तिशाली और सुखी बन गया है।

अब से दो वर्ष पहले लोगों को बड़ी कठिनाई से अन्न और वस्त्र प्राप्त हो जाते थे। पर अब तो मनुष्य थोड़े समय काम करके अपने जीवन की आवश्यकताओं को पूरा कर लेता है। शेष समय को उपयोगी कार्य में लगा सकता है।

विज्ञान की उन्नति से मानव ने जीवन में इतनी उन्नति पाई है कि अगर दो सौ वर्ष पूर्व का कोई व्यक्ति आज आकर हमें देखे, तो यही समझते कि हम स्वर्ग में रहे हैं। नये से नये ढंग के नाइलोन के वस्त्र, बढ़िया मोटरें, बिजली की जगमगाहट इत्यादि वस्तुओं की कल्पना कवि लोग स्वर्ग के लिए भी नहीं कर पाए थे।

इस के अतिरिक्त चिकित्सा के अद्भुत साधन विज्ञान ने जुटा दिए हैं। रोगों की परीक्षा की अच्छी से अच्छी विधियाँ निकल आयी हैं। एक्स-रे द्वारा बाहर से भी शरीर की हड्डियाँ दिखायी पडती हैं। मनुष्य के बदले बन्दर का हृदय रखकर बीमार आदमी बचाया जाता था। आज मनुष्य को मनुष्य का ही हृदय जोड़कर बचा सकते हैं। यह कहने में अतिशयोक्ति न होगी कि अब विज्ञान मरे हुए आदमी को भी जिला सकता है। विज्ञान की प्रगति को यों मनुष्य को ईश्वर का दिया एक वरदान मानना है।

पर विज्ञान की एक दूसरी भी पहलू है। विज्ञान से मनुष्य के हाथों में दी गयी शक्ति के प्रयोग पर कोई रोक-थाम नहीं है। इसलिए उस शक्ति का जितना उपयोग रचनात्मक कार्यों में किया गया है उस से अधिक विनाशात्मक कार्यों के लिए हैं। पहले युद्ध होते थे उन में जय या पराजय आसानी से हो जाती थी और विनाश बहुत कम होता था। किन्तु विज्ञान की उन्नति के साथ-साथ युद्धों की भयंकरता बहुत बढ़ गयी है। अब परमाणु बम और हाइड्रजन बम के आविष्कार के बाद तो विनाश की माता बढ गयी है।

विज्ञान की उन्नति युद्ध के कारण भी हुई है। युद्ध में विजय पाने के लिए भयंकर विस्फोटकों, विमानों और रोकटों का आविष्कार किया गया है। युद्ध में अन्य सभी वैज्ञानिक आविष्कारों से पूरा लाभ उठाया जाता है। रेलों और मोटरों, रेडियो को भी युद्ध काल में शत्रुओं के विनाश के लिए प्रयोग में लाए जाते हैं। विजय प्राप्त करना ही एक मात्र लक्ष्य था चाहे वह मानव जाति का उन्मूल नाश करके ही मिलेगा।

अब तो युद्ध इतने विस्तृत हो गए हैं कि नगरों पर और कारखानों पर बम-वर्षा करना मामूली बात हो गई है। पहले आहत सैनिक प्रायः मार जाते थे। किन्तु अब नई चिकित्सा द्वारा उन्हें जीवित रखा जाता है और वे सारा जीवन अपाहिज के रूप में बिताते हैं। इनको नरकवास से भी अधिक कष्ट सहना पडता है। बम छोड़ना तो आज बच्चों का खेल बना है।

यह ठीक है कि विज्ञान ने मनुष्य को अनेक सुविधाएँ प्रदान की है, किन्तु यह नहीं कहा जा सकता कि उन सुविधाओं से मनुष्य के सुख में ही वृद्धि हुई है। बिजली के आविष्कार के पहले लोग दिन में कठिन काम करते और रात में सोते थे। उन्हें दिन रात काम करना पडता है। उस ने श्रम से बचन नहीं पाई है; श्रम की अधिकता पायी है।

मशीनों के अनुसन्धान मे मनुष्य की सभी शक्ति और कुशलता क्षीण हो रही है। मनुष्य अचिन्तित और आलस्य बना है। अब वह मशीनों का दास है। यों सभी क्षेत्रों में विज्ञान ने मनुष्य को धोखा दिया है।

यह कहा जाता है कि विज्ञान की उन्नति से लोगों की रहन-सहन का स्तर ऊँचा हो गया है। पहले लोग कुओं का ठंठा पानी पीकर सन्तुष्ट रहता था। किन्तु अब रेफ्रिजिरेटर का ठंडा पानी पीने के लिए उन्हें अपनी सारी शान्ति, सुख और संतोष गंवा देना पडता है। सहानुभूति और ईमान्दारी समाप्त हुई है। विज्ञान ने मनुष्य की नैतिकता एवं सद्भावनाओं को भी नष्ट कर डाला है। इसलिए विज्ञान तो एक शक्ति है जिस का उपयोग अच्छे और भले, दोनों तरह के कार्यों में लगाया जाता है। यदि मनुष्य अपनी प्रवृत्तियों को रचनात्मक दिशा में ढाल ले, तो विज्ञान एक बडा वरदान है।

PHONE: PARUR 312

MONZEE'S LUBRICATING CENTRE

CHERAI

we undertake

CHASSIS LUBRICATION, UNDERCHASSIS PAINT, RADIATOR CLEANING etc., etc.

"YOUR CAR NEEDS 30 DAYS LUBRICATION"

Licence No. 331 dated 15th October 1935

Statement about ownership and other particulars about newspaper (The Union Christian College Magazine) to be published in the first issue every year after last day of February.

FORM IV

(See Rule 8)

1. Place of Publication	: Union Christian College, Alwaye, Kerala State
2. Periodcity of Publication	: Once in a year — in March-April
3. Printer's Name	: Shri C. T. Benjamin
Nationality	: Indian
Address	: Union Christian College, Alwaye
4. Publisher's Name	: Shri C. T. Benjamin
Nationality	: Indian
Address	: Union Christian College, Alwaye
5. Editor's Name	: Shri N. J. Mathew
Nationality	: Indian
Address:	: Union Christian College, Alwaye
6. Names and Addresses of individuals who own the newspaper and partners or shareholders holding more than one percent of the total capital	: Shri C. T. Benjamin Shri K. P. Mathew Dr. A. K. Baby

I, C. T. Benjamin, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

March 27, 1971

C. T. Benjamin

with the best compliments of

HOTEL PRIMROSE

DRIVEINN RESTAURANT

KURISUPALLY ROAD (Branch-East of M. G. Road)

Ernakulam – Cochin-15

A LIVE-WIRE SALES EXECUTIVE SAYS:
'I go for real satisfaction
...in my job, in everything.
Reason why it's SCISSORS or nothing for me!'
for men of action—
satisfaction!
WITH A WONDERFUL TASTE ALL ITS OWN
SCISSORS
always satisfy
W.D. & H.O. WILLS
SCISSORS
58 p for 10

....ബഹ്വന്നം പ്രാപ്നുയാത്

അന്നത്തിന്റെ കാര്യം അനാദിമുതൽ
ആരംഭിച്ചതാണ്. എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളുടെയും
ആരംഭവും അവിടെനിന്നുതന്നെ.
എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും
പരിഹാരവും അവിടെ കാണുന്നു.

അന്നത്തെ ബ്രഹ്മമായി ഉപാസിക്കുന്നവർ
എല്ലാ വിധത്തിലുള്ള അന്നവും ലഭിക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ടാണ് ഉപനിഷത്
കാലം മുതലേ, അറിയപ്പെടുന്ന എല്ലാ
വിദ്യയും ഉപയോഗിച്ച്
ശാസ്ത്രവിജ്ഞാനവും പ്രായോഗിക
പരിശീലനവും ഭക്ഷ്യവിളകളിൽ
പ്രയോജനപ്പെടുത്തി — സമൃദ്ധമായ വിളവ്
(ബഹ്വന്നം) ഉണ്ടാക്കണം
എന്ന് ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതും.

FACT

THE FERTILISERS AND CHEMICALS TRAVANCORE LIMITED
UDYOGAMANDAL KERALA

Printed and Published by C. T. BENJAMIN, M. A., M. R. E. at THE INDUSTRIAL CITY PRESS, Udyogamandal
Paper: SRI RAM AGENCIES, Ernakulam • Ink: 'GLOBE', Madras • Block: PUBLICITY ARTISTS, Ernakulam